

சிவ

இன்மீக சஞ்சைக

ஓளி

மாதாந்த மின்னிதழ்: ஓளி 09

வள்ளுவர் ஆண்டு 2051 - வீறியெழல் ஆண்டு
சுறவும் - தை 2021

தந்தினன் தொன்மை
வரலாற்றின் இயிவுத்
தளமே கீழடி

சத்தர்களின் சீனத்
தொடர்பு பற்றிய
செய்தகளின்
நம்பகத் தன்மை

யாள காட்டுப்
பகுதியில் 2000
இண்டுகளுக்கு
முன்பு சீருந்த
சுவநகரம்

தர்மாசர்யர்பரீடசை
வழிகாட்டி;
சோழர்காலக்
கட்டடக்கலை

சுவாளி

வாசகர்களுக்கு

ஷீய தூத் திருநாள்

வாழ்த்துகள்

ISSN 1393-8754

9 771393 875001

sivaoli.com

சிவ லூரி

மாதாந்த மின்னிதழ்

கத 2021

இஞ்சிக மன்றத்துற் - இள்- 9

சீவலூரி இடிலோசனை திருந்கயிலை
ஆதீஸ்நம் குரு முதல்வர் அகந்தீயர் அடிகளார்

தலைமை ஆசிரியர்

அனைத்துலக ஒருங்கிணைப்பாளர்
தென்கயிலை ஆதீஸ்
தென்கயிலை சீவா (பிரான்ஸ்)

ஆசிரியர் குழுமம்

நாடுமுக கலைமணி
தீருமதி பவானி குகப்பிரியா

தீருமதி ஹேமலோஜிஸி குமரன்
உதவிப் பணிப்பாளர் அறநெறி

கலாந்தி
தீரு பொன் ஜயநுபன்

கைவப்புலவர்
தீரு சுந்தரலூர்த்தி துஷ்யந்த்

ஆசிரியர்
தீரு சுற்கணவிங்கம் ஹோபிநாத்

வழவுமைய்பு

மோகன ஷாந்தி

தென்கயிலை ஆதீஸ்
இல-36 சிவன் மலை பீலியடி
கண்ணியா, தீருகோணமலை.
இலங்கை.

குரு மகா சுந்தரிநாளம்:

தவத்திரு அகத்தியர் அடிகளார்
00 94 77 509 8157.

இளைய யட்டம்:

தீருமூலர் தம்பிரான் அடிகளார்.
00 94 77 173 1728

தொடர்புகளுக்கு:

தென்கயிலை சீவா
00 33 6 13 15 93 49
thenkailaisiva@gmail.com

படைப்புரிமை

சீவ இளையில் வெள்வரும் கடற்கரைகள் யாவும்
படைப்பாளிகளுக்கே உர்த்துடையதாகும்

உள்ளடக்கம்

சமயம்

I தென்கயிலை சீவா	இளையில் இளையாக	பக்கம் 03
2 தென்கயிலை சீவா	இன்பே சீவாக	பக்கம் 04
3 திருமதி ஹேமலோஜிஸி குமரன்	கத மாதமும் அதன் மகத்துவமும்	பக்கம் 06
4 கலாந்தி பொன் ஜயநுபன்	தமிழர்களின் மேலான சமயம் கைவசமயமே....	பக்கம் 09
5 சுவத்திரு.திருவங்பலம் தென்னவன்	சாவகச்சேரி வார்வடென்ஸ்வர்	பக்கம் 21
6 கைவப்புலவர் தயாழுகன்	ரூர்ணங்க சங்கம வழிபாடு.....	பக்கம் 17
7 என்.கே.எஸ்.திருச்சிசல்வம் வரலாற்று ஆய்வாளர்	இனுராதபுரம் புரீத நகர்ல்.....	பக்கம் 15
8 நூனக்கவி வே.நூராஜினங்கம்	தென்கயிலை கவீச்கோயலை	பக்கம் 24

வரலாறு

10 பேராசரியர் பாலசுந்தராம் கிளையதும்பி	தமிழரின் தொன்மை கீழடி	பக்கம் 25
11 கலாந்தி பாலசுவகடாடசம்	சுத்திர்களின் சீனத்தொடர்பு	பக்கம் 30
12 தமிழ் நீதி அருணா சிசல்லத்தை	மாண்டகுல இராவணன்சன்	பக்கம் 36
13 என்.கே.எஸ்.திருச்சிசல்வம் வரலாற்று ஆய்வாளர்	யாள காட்டுப் பஞ்சாயல் சுவந்தரம்	பக்கம் 40

பண்பாடு

14 கைவப்புலவர் சு.துஷ்யந்தி	சமயநாள்களும் பெரியர்களும்.....	பக்கம் 44
15 சுத்த வைத்தீயர் சுதர்மன்	சுத்தமருத்துவமும் வித்தானாமும்.....	பக்கம் 50
16 கைவப்புலவர் பாலன் சுதாகருன்	பொலன்னறுவைக் காலத்து கைவம்...	பக்கம் 47
17 சுவத்திரு.திருவங்பலம் தென்னவன்	இப்பாக்குடி தங்கம்மா.....	பக்கம் 59

கலை இலக்கியம்

18 இளைங்கலைமன்ற நடாரேன் சுடேன்	கைறையும் கைசயும்.....	பக்கம் 61
19 கைவப்புலவர் சு.துஷ்யந்தி	சோழர் காலக் கட்டடக் கலை.....	பக்கம் 66
20 கலாமுசனைம் நா.வை குமரி வேந்தன்	இந்திய நோக்கல் மாமரபு(மகாவம்சம்).....	பக்கம் 72
21 கைவப்புலவர் திருமதி சீவானந்தபேரோந் நூனகுரியம்	தமிழ் இலக்கியத்தில் நீதியும் அதன்.....	பக்கம் 81
22 திருமதி பவானி சுற்கணவிசல்வம்	இரு வெள்கையான தலைநீர்ந்த	பக்கம் 85
23 கைவப்புலவர் கஜேந்திரா	மெய்ப்பொருள் காண்பதற்கு.....	பக்கம் 88

ஓரியில் ஓரியாகி... வயிரில் வயிராகி

**சிவாலூளியில் பிரகாசித்து சிவப்பரம் பொருள் அருளாசியுடன்
கைணந்திருக்கும் அனைவருக்கும் வணக்கம்.**

ஓம் நமசிவாய...

காலங்கள் உருண்டோடுகின்றன உலகின் ஒழுங்கமைப்பு தடுமாறி மாற்றம் பெற்று வருகின்றது. மறு பக்கம் தான் நினைத்தவாறு கொரேங்காத் தொற்று பாகுபாடின்றி தலைவிரித்தாடுகிறது.

இத்தனைக்கும் நாம் அனைவரும் பழக்கப்பட்டு வருகின்றோம்.

வேதனை என்னவென்றால் மனிதனை மனிதன் மதிக்கும் காலத்தில் எதிர்மாறாக அவனின் தனித் துவமங்கள் சமய அடையாளங்களையும் ,இருப்புக் களையும் மெல்லவென மறைத்து, சயத்திற்கு அவலம் உருவாகும் தன்மை ஒருபுறம் இன்னொரு புறம் மதமாற்றம் செய்யப் புறப்பட்டு மனித நேயத்தை குழி

தேங்ணடிப் புதைக்கும் செயற்பாடு களும் நாளுக்கு நாள் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஒட்டு மொத்தத்தில் சைவத்தின் மீதே அனைவரும் சவாரி செய்கின்றனர் உதவி செய்கின்றோம் என்னும் போர்வையில் நாளுக்கு நாள் ஆசை காட்டி மதமாற்றம் செய்யும் பெரிய மனிதர்கள் திருந்துவது எப்போது தான் என்று மனம் ஏங்குகிறது. இந்தப் பேரவுத்தில் இருந்து சைவத்தைப் பகுதுகாக்க வேண்டிய பெற்றப்பு ஓவ்வொரு சைவ மகனுக்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் ஓவ்வொருவரும் உணரவேண்டும்.

எமது கோயில்களுக்குப் பெரியதொரு பொறுப்பு இருக்கிறது மதமாற்றத்திலிருந்து சைவத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய முக்கிய காலகட்டத்தில் கோயில்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக கோயில்கள் தமது நீர்வாகத்தில் மாற்றங்களை உருவாக்கி சமூக சேவையை முதன்மைப்படுத்தி, சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காகவும், சமுதாய பாதுகாப்புக்காகவும் செயற்பட வேண்டும். இந்தப் பொறுப்பிலிருந்து கோயில்கள் விடுபடுமானால் காலப்போக்கில் கோயில்கள் மிகப்பெறும் குற்றவுணர்வை கையக்கூடிய சமயம் கொண்டிருக்கிறது.

ஏனைய சமய வணக்கத்தலங்கள் சமூகசேவையை

முதன்மைப்படுத்தி சமுதாயத்திற்குள் நின்று கொண்டு பணி புரிகின்றார்கள் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் தமிழை அர்ப்பணித்து தமது கடைமையில் ஓன்றாக நினைத்து செயற்படுகின்றார்கள்.

இது போன்று வேறு சமயத்தவர்கள் செயற்படுவது போல் ஏன் எமது கோயில்கள் செயற்படுவதீல்லை என்று சைவமக்கள் சிந்திக்க முற்பட்டுள்ளனர். அவர்களுடைய சிந்தனையில் நியாயஸ்கள் புலப்படுகின்றன சைவசமய வணக்கத்தலங்கள் ,கோயில்கள் என்பன சமூக சேவை கருதி செயற்படத் தொடர்ச்சினால் , நீச்சயம் சைவத்திற்கு பேராபத்தை விளைவிக்கும் மதமாற்றத்திற்கு நீச்சயம் மற்றுப்புள்ளி வைக்கலாம்.

கோயில் நீர்வாகம் ஓவ்வொன்றும் தமிழைச் சூழவுள்ள கிராம மக்களுக்கு ஏற்றத் தாழ்வு இன்றி , யாரையும் பிரித்துப் பார்க்காமல், எம்மதமாகிலும் அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்குமாக செயற்படத் தொடர்ச்சு வேண்டும். கோயில் நீர்வாகம் நேரடியாக சமுதாய செயற்பாடுகளில் இறங்க முடியாத நிலையிருக்குமானால், கோயில் நீர்வாகத் தீண் கீழ் ஒரு சமூக செயற்பாட்டு அமைப்பை உருவாக்கி செயற்படுத்தலாம்

சைவசமயிகளை மதமாற்றம் செய்வோரை விழர்சனம் செய்வதை தவிர்த்து, எமது கோயில்களும் நாமும் செய்யவேண்டியதை, நாம் ஓவ்வொருவரும் ஆற்று சிந்தித்து செயற்படுவோமானால் . நாளை எமது மத நல்லினைக்கங்கள் ஆரோக்கியமானதாகவும் அபிப்பிராய பேதங்கள் இன்றியும் பெறும் புரிதலோடு பயணிக்கும். அப்போது மனிதம் மேலோங்கும்.

மனித மாண்பு சீரக்கும். சைவம் தழைத்தோங்குவதற்கு எம்பணி செய்து கீட்ப்பதே தருணங்களாகும்.

சைவத்தைக் காப்போம் . சைவநீறியைப் பின்பற்றுவோம் மனிதத்தை நேசிப்போம்

அன்பு, பாசம், இருக்கம், உண்மை , நேர்மை, அமைதி, இறைசுக்கி என்னும் வழிகளிலே பயணித்து இப்பிரபஞ்சத்தில் வந்துதித்த பெருங்கடனை நிறைவேற்றி பிறவிப் பெறும் பயணை அடைவோம்.

அன்பே சிவமாகி அனைவரையும் நேசிப்போம்.

ஓளியில் ஓளியாகி உயிரில் உயிராகி மனித உறவுகளைப் போற்றுவோம்.

தென்கயீலை ச்வா
அனைத்துக்கை
ஒருங்கிணைப்பாளர்
தென்கயீலை அதிகம்

**1200 போசாக்கு குறைந்த சிறுவர்களுக்கு
போசாக்கு உணவு வழங்கும் திட்டம்**

அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி. தென்கயிலை ஆதீனம் (திருக்கோணமலை) முதற் குருமகா சந்திதானம் தவத்திரு அகத்தியர் அடிகளார், இளையப்பட்டம் தவத்திரு திருமலர் தம்பிரான் ஆசியோர் தலைமையில், கடந்த 22 வருடங்களாக திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் சமூகவேலைத் திட்டங்களிலும்,

ஆன்மீக செயற்றிட்டங்களிலும் தென்கயிலை ஆதீனம் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகின்றது. அண்மைக் காலங்களாக திருக்கோணமலை மாவட்டத்தைத் தாண்டிவடக்கு, சிறுக்கு, மலையகம் என, ஆன்மீகம், சமூகம், கல்வி சர்க் வேலைத்திட்டங்களை விரிவாக்கம் செய்து வருகின்றது.

தென்கயிலை ஆதீனம் மேலும் தனது கிளைகளை உருவாக்கி ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளையும் அறநெறி சர்க் கல்விடங்களையும் செயற்படுத்த நடவடிக்கைகளை

மேற்கொள்ளும் இதே நேரத்தில், சமூகம் சார்ந்தும் கல்வி சார்ந்தும் பின் தஸ்கிய நிலையிலுள்ள பிரதேசங்களில் பல தீட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

இந்த வகையில் தென்கயிலை ஆதீனம் பல பிரதேச செயலகப் பிரிவின் செயல் வர்களிடமிருந்தும், பொது சுகாதார மருத்துவ உத்தியோகத்தார்களிடமிருந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்ட வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஆயிரத்து இருநூறு (1200) போசாக்கு குறைந்த சிறுவர்களுக்கு போசாக்கு சுத்துணவு (நவபோசா) வழங்கும் தீட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முன்வந்துள்ளது.

திருக்கோயில், கிரான், செங்கலடி, வாக்கரை, வெருகல் முகத்துவாரம், திருகோணமலை கண்ணியா, பாட்டா ஸிபுரம், பொலநறுவை ஆகிய பிரதேசத்திலுள்ள ஆயிரத்து இருநூறு (1200) சிறுவர்களுக்கு முதற்கட்டமாக முன்று (3) மாதத்திற்கு மேற்படி நவபோச சுத்துணவு வழங்கப்படுகிறது.

போக்காலச் சூழ்நிலையினாலும், இயற்கை அனர்த்தத்தினாலும் மீளமுடியாத நிலையிலுள்ள, இன்றும் பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றம் அடையாது துன் பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் சமுதாயத் தீவு எம் பேரன்றவர்கள் முன்னின்று செயற்பட வேண்டிய நல்லதொரு தருணங்கள் நம் எல்லோருக்கும் சிவனருளால் கிடைத்தது பெறும் பாக்கியமே.

இதுபோன்ற ஆக்மார்த்தமான செயற்றிட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நல்லுள்ளம் கொண்டோரின் பேராதாவுடனும் பங்களிப்புடனும் இத்தீட்டத்தை நல்ல முறையில் செயற்படுத்தி இச்சிறுவர்களின் எதிர்காலத் திற்கு நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து கை கொடுப்போம். மேற்படி தீட்டத்திற்கு இரண்டு மாதத்திற்கு தேவையான போசாக்கு உணவிற்குஙிய நிதியினை சிவனருள் நிறுவனம் பொறுப்பேற்றிருப்பது கிவன் சித்த மாகும். அவர்களுக்கு நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள்.

முதற்கட்டப் போசாக்கு உணவு கையளிப்பு
16122020 புதன்கிழமை மட்டக்களப்பு வாக்கரைப் பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட கிராமங்களில் போச

க்கு குறைந்த சிறுவர்களுக்கு போசாக்கு உணவு வழங்கப்பட்டது. மீதி அறக்கட்டளை ஆதரவுடன் தென்கயிலை ஆதீனத்தால் வழங்கப்பட்ட 150 போசாக்கற்ற சிறுவர்களுக்கான போசாக்கு உணவு வாக்கரை, வாக்கரை மத்தி, கண்டலடி, பால்சேனை, அமந்தனாவெளி ஆகிய கிராமங்களில் மேற்படி தீட்டம் நடைமுறைப்படுத் தப்பட்டது.

முதலாவதாக வாக்கரை பிரதேச செயலகத்தில், பிரதேச செயலர் தீரு. சப்பிரமணியம் கரண் அவர்களின் தலைமையில் போசாக்கு உணவு வழங்கும் தீட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

இந்திகழுவில், திருகோணமலை தென்கயிலை ஆதீனத்தின் முதற் குருமகாசந்திதானம் தவத்திரு அகத்தியர் அடிகளார், இளையப்பட்டம் தவத்திரு. திருமூலர் தம்பிரான், தென்கயிலை ஆதீன நிர்வாக உறுப்பினர் இளைப்பாறிய பாடசாலை அதிபர் திருமதி உமா ரத்சீல வரன், திரு.ரத்சீலவரன், செந்தமிழாகம அருட்சனைஞர் மனோஜ் ஜயா ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

அத்துடன், சிறுவர் உரிமைகள் மேம்பாட்டு உத்தியோகஸ்தர் தீரு அழகராஜ், சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகஸ்தர் தீரு.உ.மேஷ், சிறுவர் உள்ளுவ உத்தியோகஸ்தர் தீருமதி.எஸ்.சுதாஜினி, வெளிநாட்டு அபைருத்தி உத்தியோகஸ்தர் தீரு.சயன்ஷனி ஆகியோர் மேற்படி நிதியில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

வை மாநுழம் ஊரன் மக்ர்த்துவமும்

தை மாத சிறப்பு

கைத்தும் கறுத்தும் ஒறுக்கும் கசடரைக் கால் பணிந்து பொய்த்துன்பமேனியைப் போற்றுகின்றீர் இருள் போக உள்ளோவைத்தால் வரம் தருவாள் எங்கள் தாய் என்று வாக்குரைத்தேன் தைத்திங்கள் வந்தென்னைம் மைடேற்ற வேண்டும் தயாந்தியே

(அகத்தியர்)

காரிருஞம் கடுஸ்குளிரும் அகன்று புதிய உதயத்தை கதி ரவன் சந்திக்கும் மாதம் கைமாதம். உலகம் லிணி, பீடை நீக்கி தொழில் புரியத் தொடங்கும் காலம். கைமாதம் தேவர்களின் ஒருநாளின் உதயம் கைமாதல் ஆனிவரையுள்ள ஆறுமாதமும் தேவர்களின் பகர்களம். பூமியிலே ஆடியிலே விதைத்த விதைகள் அறுவடையாகி உழவர் வீடுவந்து சேரும் மாதம் கைமாதம் வழி பீறக்கும்னை எல்லோரும் எதிர்பார்த்தி ருக்கும் மாதம். உலக இயக்கத்தீற்கும் வாழ்வுக்கும் ஆதார மாய் விளைக்கும் சூரியபகவான் மகரராசியில் புகும் காலம் தை. இதுவே உத்தராயண புண்ணியகாலம். வருடப்பிழப்பு பேரவே தை மாதப்பிழப்பு மகரச்சுகிராந்தி என சிறப்பிக்

கப்படுகின்றது. சுபகாரியங்கள், தானம், தார்மம், தார்ப்பணம் முதலியலை செய்ய மிகச்சிறந்த புண்ணிய காலமாகும். இறப்பது கூட உத்தராயணத்தில் இறந்தால் நற்கதி கிடைக்கும் என தண்ணோயத்தில் அடிபட்ட ரீஷ்மர்தான் இறக்க உத்தராயண காலத்தை எதிர்பார்த்து அக்காலத்தில் இறந்தார்.

இறந்ததாய் தந்தை முதாகை யர்களுக்கு தீவசம் செய்யத் தவறியலர்கள் கூட கைமாதத்தில் தார்ப்பணம் செய்வது மிக உத்தமம்.

இந்துக்களின் வாழ்வில் ஒவ்வொரு மாதமும் வீரதங்கள், விழக்கள், பண்டிகைகள் சமயப் பெரியார்களின்

தருமதி. வேறமலோழன் குமாரன்
மறிநெறப்பீவு – உதவப் பண்பாளர்
நீந்துசமய கலாசார அனுவால்கள் தினானக்களம்

அருப்புசைகள் நிறைந்த மாதமாகவே விளங்குகின்றது.இந்த வகையில் சிறப்பான கை மாதத்தில் இந்துக்கள் தைப்பெராஸ் கலையும் தைப்புசுசுத் தீருநாளையும் கொண்டாடுகின்றனர்.

தைப் பொங்கல்

குரியனே உலக இயக்கத்திற்கும் மறை பெய்யவும் ஓளி தரவும் உணவு உற்பத்திக்கும் மூல கரணம் என்பதை பண்டைய தமிழர் நம்பினர். எனவே சூரியதேவனை வழிபடு தேவ ணாகக் கொண்டனர்.

“பலர்புகழ் ஞாயிறுன்கின்றது தீருமுருகாற்றுப்படை முந்நீர்மிசை பலர்தொழுப் போற்றி ஏழுறவிளங்கிய சுடர் ஏன் நாற்றினையும் தயங்கு தீரை பெருங்கடல் உலகு தொழுத தோன்றிவயங்கு கதிர்விரிந்த உருகெரு மண்டிலம் ஏன் அகநானானாறும் புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்வுலகு விரிக்கீர் ஞாயிறு எனப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள்”

ஞாயிறு கடவுளாம் சூரியனை பேராற்றி கூறுகின்றன. இந்து சமயத்தில் சௌரநூரி சூரியனை முழுமுதற் கடவுளாக கொள்கின்றது. அனைத்து சமயத்தவர்க்கும் பொதுவாக சூரியனைப் பேராற்றியும் ஏற்றியும் வழிபட்டு சூரியனுக்கு நன்றி செலுத்தி பொங்கலிட்டு அதை தமது பண்டிகையாக்கிய பெருமை தமிழருக்கே உண்டு.

கடும் வெயிலும் மழையிலும் தீன்று விதைத்த பயிர்களை அறுவடை செய்து மார்க்கழி இறுதியில் வீட்டிற்கு கொண்டு வருகிறார்கள். செந்தெந்தலும் கரும்பும் மஞ்சலும் இஞ்சி என விளைந்த பயிர்கள் அனைத்தும் தைமுதல் நாள் உழவர்கள் உழைப்பின் பயனை நுகர தொட்டுக்க முன் தன் முதற் பலனை இறைவனுக்கு கொடுத்து அதன் பீன் இறையடியாக்களுக்கும், சுற்றுத்தார்களுக்கும் கொடுப்பது தொண்டு தொட்டு வந்த தமிழரின் பண்பாடாகும்.

பொங்கல்கலுக்கு முதல் நாள் மார்க்கழி மாதத்தின் இறுதிநாள்

பேரை நாளாகும் பழைய கழிதலும் புதியன புகுதலும் என மக்கள் தங்கள் இல்லங்களை தூப்பரவு செய்து மாசுக்களை பேரக்கி வெள்ளையடித்தும் குப்பைக்கழுங்களையும் கூட்டி அள்ளி எரிப்பதும் வழைமை. அதையே பேரகிப் பண்டிகை என் கின்றனர். இல்லத்திலும் உள்ளத்திலும் உள்ள மாசுக்களை நீக்கி ஒளிபெறாக செய்வதே பேரை. தென்னிந்தியாவிலும், வட இந்தியாவிலும் பேரகிப் பண்டிகை வெகுசிறப்பாக கொண்டாடப் படுகின்றது.

தைமுதல் நாள் தைத்திருநாள் இல்லமெங்கும் தளிர்த்தி ருக்கும். தைப்பெராஸ்கல்; இத்தனை நாள் காத்திருந்தேஙும் இனிய தமிழ் பொங்கல். ஆதாரகலித்து தம் வீட்டு முற்றத்தில் சாணியிட்டு மெழுசீ கோலமிட்டு கும்பம் வைத்து பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து விளக்கேற்றி வழிபடுவார்கள். புதுப் பானையில் புதிய இஞ்சி இலையும் மஞ்சள் இலையும் கட்டி அடுப்பேற்றி புதிய நெல் மணிகளை அதில் இட்டு பொங்கு வார்கள் தைப்பெராஸ்கல் அன்று எல்லாமே புதிது. நாள் புதிது, ஆடைகள் புதிது, அறுவடைகள் புதிது.

பொங்கல் பானை பெராஸ்கிலாகும் பேரது பொங்கலோ பெராஸ்கல் என குடும்பத்தினர் ஆரவாரத்துடன் மகிழ்வடை வார்கள் பொங்கல் பானையை இறக்கி தலை வாழையிலை இட்டு அதில் பொங்கலைப் படைத்து புதிதாக பறித்த வாழை கரும்பு போன்ற பழுவகைகளை படைத்து சூரியனை வழி படுவார்கள். படையலிடும் பேரது ஜெந்து படையல் பேரடு வார்கள். சூரியனுக்கு, இந்திரனுக்கு, அக்ஷினிக்கு, பிள்ளையாரிற்கு மற்றையது தீபத்திற்கு என படையலிடுவார்கள். பின்னர் தாழும் உண்டு உற்றார்உறவினர் அயலவார்களுக்கும் கொடுத்து மகிழ்வார்கள் தம் உழவுத் தொழிலுக்கு பக்கபலமாக இருந்த சூரியனுக்கு நன்றி செலுத்தும் தீருநாளாகவும் இது விளங்குகின்றது.

தைப்பெராஸ்கலுக்கு அடுத்தநாள் தமக்கு உறுதுணையாக இருந்த ஏருதுகளுக்கும் பசுக்களிற்கும் பொங்கலிடுவார்கள். இத்தனை மாட்டுப் பொங்கல், பட்டிப்பொங்கல், பட்டிஆவடையார்பொங்கல் எனவும் அழைப்பார்கள்.

மாடு என்ற சொல்லிற்கு செல்லும் என்பதே பெரஞ். மாடுகளை நன்றாக குளிப்பாட்டி அழுக படுத்திதீவகமிட்டுயாலை அணிவித்துமாட்டுத் தொழுவங்கள், கொட்டில்களையும் துப்பரவுசெய்துஅங்குபொங்களிட்டுப்படைத்தும் கீழ்வங்கள். மாடுகளிற்கு நன்றி தெறிவிப்பதுடன் தெய்வ நிலைப்படுத்தியுள்ளனர் தமிழர். வேதம் பசுக் கொலை மகாபாதகம் என்கின்றது. அர்த்த சாஸ்திரம் பசு தீருடுபவர்களுக்கு கொலைதண்டனை விதிக்கிறது. மனுதர் மசாஸ்திரம் பசுக் கொலையை உபபாதகம் என்கின்றது. எனவே பசுக் கொலையில் இருந்து பசுக்களையும் ஏருதுகளையும் காத்து பட்டிப்பெறுக வேணும் தம்பிரானேபால் பாணைபொங்கலேண்டும் தம்பிரானே எனபட்டிப் பொங்கல் பசுகாத்தலையே அடித்தளமாய் கொண்டுள்ளது. மாட்டுப் பொங்களிற்கு அடுத்தநாள் கானும் பொங்கல். தம்மைப் பேரன்றுமற்றவர்களும் வாழவேண்டும் எனும் உயர்ந்த பண்பாடு கொண்ட தமிழர்மாட்டுப் பொங்களிற்கு அடுத்தநாள் தம் உற்றார் உறவினர் அயவவர்களின் வீட்டிற்கு சென்று சுகநலம் விசாரித்து உங்கள் வீட்டில் பால் பொங்கிற்றா? எனபண்போடும் களிப்போடும் விசாரித்து கொண்டாடுவதுஆகும். அன்று வீர விளையாட்டாககாளை அடக்குதல் நடைபெறும். இதை கொல்லேறுதழுவுதல் என்றும் மஞ்சிலிரட்டுஎன்றும் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றது. காளையைஅடக்கும் வீரனுக்கே அக்காலத்தில் பெண் மாலை யிடுவான். இவ் வழக்கு இன்றும் தமிழகத்தில் ஜல்லிக்கட்டு நெடாத்தப்படுகின்றது.

உழவர்கள் சூரியனிற்கும் ஏருதுகளுக்கும் நன்றிசெலுத்தி, மக்கள் அனைவரும் உழவனுக்கு உறுதுணையாக இருந்த சூரியனுக்கும் ஏருதுகளிற்கும் நன்றி செலுத்துகின்றனர். தீரை வாக நன்றிக் கடன் செலுத்தப்படும் பண்டிகையாகக்கைத்தப் பொங்கல் கொண்டாடப்படுகின்றது.

தைப் பூசம்

தைமாதத்தில் சூரியன் மகரராசியில் இருப்பதால் சக்திவடி வாக்ஷர்த்திரன் பூரணகலையுடன் வியாழனோடுவிளங்கும் போதுதைப்பூசவிழகைகளைடைப்படவேண்டும். சந்தீரனிற் உரிய ராசி கர்க்கடகம். இந்த ராசி யில் வியாழன் இருப்பது குற பூசம் (வியாழன் பூசம்) எனக் கூறப்படும். தேவர்களின் குருவாகிய பிரகஸ்பதி (வியாழன்) பூச நடசத்திரத்தின்

அதிதேவதையாகவிளங்குகின்றார். ஞானவடிவிலானபிரகஸ் பதிஅறிவும் ஆற்றலும் மிக்கவர்ஆவார்.

தைமாதத்து இப் பூச நடசத்திரம் இந்துக்களிற்கு புண்ணிய நாளாக விளங்குகின்றது. இப் புண்ணிய நாளில் தேவர்களும் தவ முனிவர்களும் பூலோகம் வந்துபுண்ணியநதிகளில் நீராடிச் செல்வார்கள் என்பது ஜீதீகம். எனவேதைப்பூசம் அன்று புனித நீர் நிலைகளில் நீராடுவதுபுண்ணியகாரியமாக கொள்ளப்படுகின்றது. இப் பூசத் தீருநாள்களும் சுப முகர்த் தங்கள் நல்லகாரியங்கள் புதியதொழில்கள் ஆரம்பித்தல், வித்தியாரம்பம், புதியகலைகள் பயிலத் தொடர்ச்சுதல். இத்தைத்தில் ஆரம்பிப்பது சிறப்புத்தகும்.

பொதுவாகபூசத்திருநாள் சிவனுக்குஅவன் மைந்தன் முருகனுக்கும் உகந்தருநாள் ஆகும். இத் தைப்பூசநாள்களேபதஞ்சலி, வியாக்கிரதபாதர்ஆகிய இரு முனிவர்களும் தனது ஆனந்ததாண்டவத்தினைதீவில்லையில் ஆடிக்காட்டினார் என்பதுகுறிப்பிடத்தக்கது.

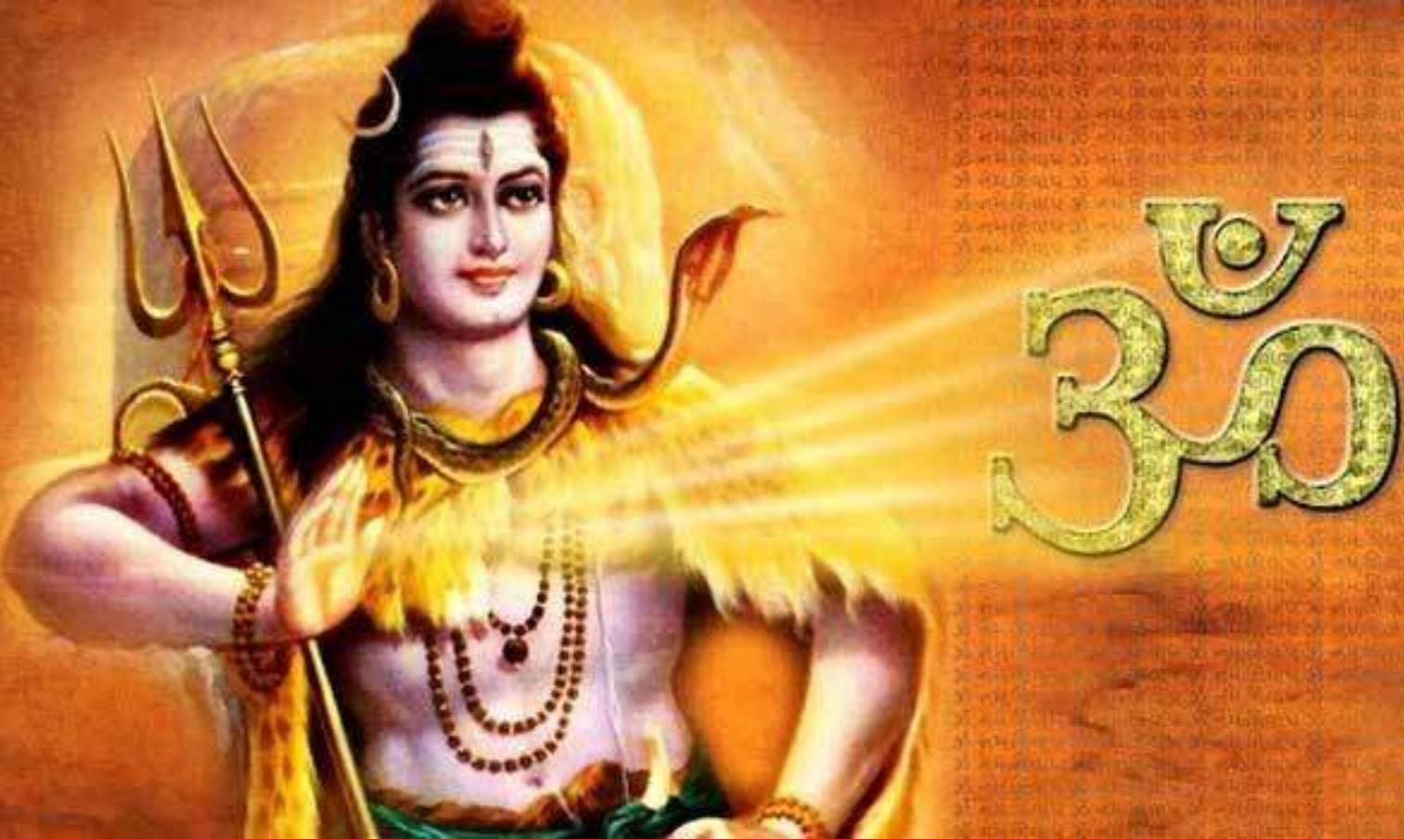
அத்துடன் பார்வதேவியாக்முருகப் பெருமானுக்குவேல் கொடுத்ததும் இத் தைப்பூசத்திருநாள் அன்றான கூறப்படுகின்றது. இதனால்முருகன் ஆலயங்களிலும் சிறப்புசைகள் இடம்பெறுகின்றன. மேலும் மலேசியா, மெரீசீயஸ் ஆகிய நாடுகளிலும் இத் தைப்பூசம் மிகச் சிறப்பாககொண்டாடப்படுகின்றது. முருகன் ஆலயங்களில் காலடிஆட்டம், தீர்த்தமாடல் சிறப்புபெறுகிறது.

தைப்பூசநாளில் நீராடுதல் புண்ணியம் தரும் என்பதைநாயன்மார்பாடல்களில் இருந்துஅறியலாம்.

“வருந்தியமாதவத்தோர்வானோரேனோர்வந்துஈன்டிப் பொருந்தியதைப்பூசம் ஆடி உலகம் பெரலிலெய்த...”

“பூசம் புகுந்தாடிபொலிந்து ஆடி தைப்பூசம் காணாதேபோதியோழும்பாவை... ”எனசம்பந்தகும்...

ஈசனேஎம்பெருமான் இடைமருதீனில் பூசம் நம் புகுதும் பூம் புனால் ஆடவேனனஅப்பரும்பாடிசீரப்பித்துள்ளனர். தைப்பூசநன்றாளில் நாழும் சிவனையும் முருகனையும் வணங்கிபுணி தீர்ராடிஉய்வேஙமாக.

தமிழர்களின் மேலான சமயம் ஈசவ சமயம்

தமிழர்கள் யார்? இவர்கள் எவ்விடத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள்? இவர்களின் தோற்றக்காலம் எது இவர்கள் தோன்றிய காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை என்ன செய்திருக்கின்றார்கள் என்ற வினாக்களோடு இவற்றை ஆராய்ந்து பர்த்தல் நன்று.

இந்துதாமும் உலகிலேயே மிகப் பழையதும் மனிதர்கள் காலத்திற்கு முந்தையதும் என்றாலும், ‘இந்து’ என்ற பெயர்

அண்மையதே. எப்படி இந்தியர் எனும் பெயர் அண்மையதோ, அதேபோல் இந்து என்ற பெயரும் அண்மையதே. அண்மையதே தலை, இந்து எனும் பெயர் அந்தியது அல்ல. பண்டைய பாரதநாட்டில், யேகி, யேகினி, பக்தன், சன்யாசி, சாமி கியவாதி, வேதாந்தினி, முனி, பண்டிதன், சுவாமி, சித்தன், சைவன், வைணவன், பெளத்தன் என்ற பெயர்கள் நிலவியிருந்தனவே தலை இந்து என்ற பெயர் அப்போதீர் இந்து என்ற பெயர் அப்

போது இல்லை. ஆதீயம் அந்தமும் இல்லா எல்லாருக்கும் உடமையான, சராசரத் தீன் எல்லாப் பொருள்களும் கட்டுப்பட்டு செயல்படும் அறநெறிக்கு அண்டத்தின் ஒரு புள்ளியான பூலோகத்தில் குடியிருக்கும் மாணிடர்கள் வைத்த பெயரே இந்து தாமதம்.

சிரேக்கர்களும் பார்ஸிகளும் சிர்து நிதிக்கு அப்பாலிருக்கும் தேசத்தைப் பிரதித்துவம் என்றும் ஹீப் பிட்டனர். (ஸ்ரீயஸ் கல்வைப்பட்டு கி.மு. 550-486) சிர்துநுதியைப் பற்றிய குறிப்பு ரிக்வேதத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. ரிக்வேதத்தில் சப்த சிர்து என்று குறிக்கப்படுகின்றது. நீர் வழிந்தால் நீர் சிர்துக்கிறது எனக் கூறுவார்கள், சிர்துநுதி செழிப்பாக வழிந்தோடுவதால் அதை ‘சிர்து’ எனப் பெயர் ரிட்டிருக்கலாம்.

இவ்வாறு சிர்துநுதிக்கு அப்பால் இருக்கும் கண்டத்தையும், அங்கு வாழும் மக்களையும் ‘சிர்துக்கள்’, ‘ஹிந்துஸ் கள்’ என்றெல்லாம் அழைத்தனர். பீ-ஆம்

கலாந்து பிபான் ஜெயநுபந்

வீரவுரையாளர்,
தேசிய கல்வி நிறுவகம்,
ஒலங்கை.

PhD, ME.d, BA, PGDE(Merit),National Diploma in Teaching (Merit),Dip.in.Sp.Edu,Dip.in.HR

Lecturer / Project Leader

Department of Religions & Value Education

National Institute of Education

Maharagama

நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டு 'ஹிந் துஸ்தான்' என்று தென் ஆசியாவைக் (இந்தியா, வங்காளம், ஆப்கானிஸ்தான், நேப்பாளம், பாகிஸ்தான், இங்கொ, பூத்தான்) குறிக்கின்றது. ஜவுடயியச் 1993 , p.77} 7ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சீன வரலாற்று நூலில் 'ஹிந்து' எனும் சொல் பராத மண்ணைக் குறிப்பிட உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. [Record of the Western Regions by Xuanzang] பண்டைய பர்ஸிகள் (Zoroastrians) இந்தியர்களை ஹிந்து என குறிப்பிட தன் காரணமாக, அரபிகள் இந்தியர்களை அல்-ஹிந்த எனக் குறிப்பிட்டனர். 1-ஆம் நூற்றாண்டில், ஹிந்துஸ்தான் எனும் பெயர் பரவலானது. சமஸ்கிருதத் தீவு ஸ்தானம் என்றால் இடம், நாடு எனப் பெருஞ்சும். ஹிந்துஸ்தான் என்பது ஹிந்துநாடு எனப் பெருஞ்சும். அதன் பிறகு 1450-ஆம் ஆண்டில் 'ஹிந்துகா' எனும் சமயநாலை காஷ்யீர் பண்டிதர்கள் படைத்தனர். ஆப்கானிஸ்தான் மலைத் தொடரில் 'ஹிந்துகாஷ்' எனும் இடம் அமைந்துள்ளது. அதன் இயற்பெயர் பாரி யாத்திர பர்வதம் ஆகும். அரபி மஸ்லீகள் பராத மண்ணில் அத்துமீறி நுழையும் முன்னர், பல வட்ச ஹிந்துக்களைக் கொண்று குவித்த இடம் தான் அது. அவர்களின் வெற்றியைக் கொண்டாடவே அந்த இடத்திற்கு ஹிந்து குஷ் என்ற பெயர் குட்டினர். ஹிந்து குஷ் என்றால் ஹிந்துக்கள் (இந்தியர்கள்) படுகொலை

எனப் பொருள்படும். இதை 1350-ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த Ibn Battutah எனும் முஸ்லீம் வரலாற்று பதிப்பாளன் தன் பதிப் பேட்டில் குறிக்கின்றான்.

வடவேங்கடம் தென்குமரி
ஆயிடைத்தமிழ் கூறு நல்லுலவு (தொல் - பாயிரம்) என பனம் பரணாராலே சிறப்பிக்கப்பட்ட பகுதி தமிழ்நாடு. இது கி.மு காலத்திலேயே தோன்றிலிட்டது. இப்பகுதியை முதலில் நாவலந்தீவு என்றும், பின்னர் இமுந்த இழுவேஸியக்கண்டம் எனவும் அழைத்தனர். இந்திலத் தீவு வாழ்ந்தவர்களே தமிழர்கள் இவர்களின் முதலாவது தலைநகரம் தென்மதுரை. இரண்டாவது தலைநகரம் கபாடபுரம். முன்றாவது தலைநகரம் மதுரை. அடிக்கடி ஏற்பட்ட கடற்கோளால் தமிழர் தலைநகர்கள் அழிவுடைந்த செய்தியை தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. குமரி யாறுங் குமரி முனையும் கடல் கொள்ள என சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுவது நோக்கத் தக்கது.

இந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் பின்பற்றிய சமயம் சைவசமயம். சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுள். தமக்கென்று தனியான சமயக் கொள்கை சமயப் பண்பாடு சமய சாத்தீர தோத்தீர நூல்கள் எனப் பலவற்றையும் கொண்டிருந்தனர். இவர்களின் சைவசமய வாழ்வியல் முறைகள் உலகளாவியதீயில் கி.மு காலத்திலே இருந்து எவ்வாறு பிரகாசித்திருக்கின்றது என்பதை முதலில் நோக்கவே.

உண்மைப்பொருள் ஓன்றே அதனை அறிவாளர் பல பெயர்களால் வழங்குவார் என இருக்குவேதம் கூறுகின்ற தத்துவத் துக்குரியது சைவசமயம். உண்மைப்பொருள் சிவம். அவரை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயமே சைவசமயம். அந்தெந்த நின்று ஒழுகுபவர்கள் சைவர்கள். சிவம் பேருண்மை, பேரறிவு பேரருள் மூன்றும் ஒரு சேர அமைந்த பரம்பொருள். ஆகையால் சச்சிதானந்தம் என இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சைவசமயம் சிவனை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டமையால் சிவசமயம் என்ற பெயரைப் பெறுகின்றது. சைவம் என்பதற்கு கருத்துரைக்கும் திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரின் தமிழ் அகராதி சைவம் என்பது சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட மதம் எனவும், இளமையாளரை எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. அதேபோல சிவன் என்பதற்கு கருத்துரைக்கும் அதே அகராதி சைவசமயத்தின் முழுமுதற் கடவுள் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இதிலிருந்து நோக்க வேண்டியது சைவம் என்பதும் சிவம் என் பதும் ஒத்த கருத்துடையவை என்பதாகும். இதனால் சைவசமயத்தை சிவசமயம் என்றோ, சிவனை வழிபடுவோரை சைவர்கள் என்றோ அழைப்பது எந்தத் தவறுமில்லை.

சைவசமயத்தின் தொன்மை

உலக மதங்களுக்கு எல்லாம் தாய் மதம் சைவசமயம் இது சனாதன தர்மம் எனப் பெயர் கொண்டிருந்தது. உலகில் தோன்றிய பல மதங்களுக்கும் காலவரையறையைக் குறிப்பிட்டு இக்கலத்தீன் பின்தான் தோன்றியது இம்மதம் என்பர். கி.மு 1200இல் தோன்றியது யூத மதம், கி.மு 680இல் தோன்றியது ஷின்டோ மதம் கி.மு 599இல் தோன்றியது சமண மதம் கி.மு 580இல் தோன்றியது பெளத்த மதம். கி.மு 551இல் தோன்றியது கண்பூசீய மதம். கி.மு 1இல் ஜேசுநிதி பிரந்த பின் கி.மு 4இல் பீ;தான்றியது கீரிஸ்தவம். கி.மு 570இல் தோன்றியது இஸ்லாம். கி.மு 1469இல் தோன்றியது சீக்கியம் இப்படி ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் தொடக்க காலம் சொல்லப்படுகின்றது. இதனை ஆய் வாளர்கள் ஆராய்ந்து முடிவாக குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் சைவசமயம் பற்றி ஏன் இப்படி ஒரு தொடக்க காலத்தைக் குறிப்பிடவில்லை? அப்படிக் குறிப்பிடுவது இயலாத காரியம். ஏனைனில் சைவசமயம் இற்கிறைக்கு 5000 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பழையானது.

இந்திய நாட்டின் வட மேற்கு கரையில் சிற்துநீதி பாய்ந்து கிறப்பிக்கும் பகுதியிலிருந்தைக்கு 5000

ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட சைவசமயத் தொன்மங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. சிவனின் பல்வேறு தீருவுருவமேனிகள், சிவலிங்கங்கள், இடபங்கள், நடராஜர் வடிவங்கள் எனப் பலவும் ஏராளமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதிலிருந்து புராதன காலத்தில் அதாவது உவகளாலி யாதீயிலேயே நாதிக்கரை நாகரிகங்கள் தோன்றிய காலத்திலே சிவ வழிபாடு இருந்த தமையையும் சிவனை வழிபட்டவர்கள் என்பதால் அவர்கள் சைவர்கள் எனப் பையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது. சிந்துவெளி நாகரிகம் தொடர்பாக ஆராய் வுகள் மேற்கொண்ட அறிஞர்கள் குறிப்பிடும் தரவுகள் வருமாறு,

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத் தீர்கு முன்பே உள்ளது சைவசமயம், ஹரப்பா மொகஞ்சதாரோ ஆகிய இடங்களில் செய்த அகழ்வாராய்ச்சிகளில் சைவசமயம் பற்றிய குறிப்புக்களும் சிவன் பற்றிய குறிப்புக்களும் உள்ளன. உலகின் மிகவும் தொன்மையான இன்று வரை உயிரோட்டமுள்ள ஒரே சமயம் சைவசமயமே என்று ஸிரிட்டெஸ் அகழ்வாராய்ச்சி அறிஞர். சேர். ஜேஜன் மார்ஷல் குறிப்பிட்டு,

உண்மையையும்

மொகஞ்சதாரோவினதும், ஹரப்பாவினதும் வெளிப்பாடுகளால் நாம் பெற்றுள்ள பலவற்றுள்ளும் சைவசமயம் பற்றிக் கிடைத்தவையே மிகச்சிறந்தனவும் குறிப்பிடத்தக்கனவுமாகும் என்றும் இந்நாகரிக வரவாற்றானது பழங்கற்காலத்திற்குரியதாகும் எனவே புராதனமான சமய நம்பிக்கையின் மிகப்பழைய வாய்ந்தது

சிவ வழிபாடே எனவாக்கன்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

கி.மு 1200இல் யூத மதம் தோன்றுவதற்கு முன்னர் உலகில் இருந்த ஒரே சமயம் சைவசமயம் உலகில் இருந்த ஒரே கடவுள் சிவபெருமான். இந்த செய்தியை பின்வரும் சான்றுகள் நிரூபிக்கின்றன.

அவஸ்திரேலியாவிலும் நியூஸ் வாந்திலும் உள்ள ஆதி மக்களின் மொழியில் இலிங்கம் என்று சொல் காணப்படுகின்றது. நியூசினியாவில் காணப்படும் கிரிகை முறைகள் சிவ வழிபாட்டோடு ஒத்துப் போகின்றன சமாத்திராவிலும், ஜாவாவிலும் போர்ணியோவிலும் பழைய சிவ வழிபாட்டங்களின் சிதைவுகள் உள்ளன.

சீயத்திலும் கழபோடியாவிலும் பழைய சிவ வழிபாட்டு உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன. சீயத்தில் இன்றும் பொங்கல் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. யப்பானிய சின்டோயிசிம் என்றும் மத்தில் சிவ வழிபாடே முதன்மையானது. பபிலோனியாவில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியில் 6000 ஆண்டுகள் பழமையான சிவனின் உருவங்களுடுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட களிமண் பட்டயத்தில் சிவன் என்ற இடப்பெயரும், மாதங்களில் ஒன்றிற்கு சிவன் எனப்பெயர் வைத்த மையையும் அறிய முடிகின்றது.

எகிப்திய சமாதிச் சவர்களில் சிவலிங்க உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. லிலைப் பாலைவனத்திற்கு சிவன் புலவெளி எனப் பெயர் உண்டு. எகிப்தில் கி.மு 1300 இல் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் ஓன்றில் மித்துணை வருண சாட்சியாக என்ற செய்தைக் காணப்படுகின்றது.

சிரேக்க அறிஞர் கி.மு 4இல் வாழ்ந்தவர் தீயோ பிரசியஸ் அவர்கள். சிரேக்க நாட்டில் சிவ வழிபாடுதொடர்பான கிரியை கள் லிசா என்னும் இடத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன. இவர்கள் சிவலிங்கங்களைப் பொது இடத்தில் வைத்து எண்ணையுடேயத்து வழிபட்டனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சிவ வழிபாடு பல நாடுகளில் பரவி இருந்தமையை வெளிப்படுத்துவதில், ஆதர் லில்லி, டெயிலர், பல்பூர், கில்பேர்ட், சீவார்றர், கொலானல், டெட்டலெஸ், மூப்பன்சன், கிரையர்சன், முகசி ஆகிய அறிஞர்கள் பல ஆய்வுகளைச் செய்து தந்திருக்கின்றனர்.

(நேரம் கருதி அவற்றை தனித்தனியே குறிப்பிடவில்லை) ஓர் இரண்டை மட்டும் குறிப்பிடுகின்றேன். இதில் இருந்து சிவ வழிபாட்டின் தொன்மையை நாம் தெளிவாக அறிய முடிகின்றது.

சிவன் வழிபாடு மேற்காலியா, கிறிஸ், உரோம் முதலிய நாடுகளில் மிகப் பழைய காலத்தில் பரவியிருந்தது. பிற்காலத்து மக்கள் அதன் வரவாற்றை மறந்து போயினர் என ஆதர்வில்லி குறிப்பிடுகின்றார்.

சிவலிங்க வணக்கம் உலகில் எல்லா நாடுகளிலும் ஒருக்கார் பரவியிருந்தது என்பதற்கு போதிய சான்றுகள் உள்ளன. சீனா யப்பான் பசுபிக் கடற்றீவுகள் முதலிய இடங்களில் இவ்வழிபாடு இன்றும் முற்றாக மறையவில்லை என முகசி குறிப்பிடுகின்றார்.

மெக்சிக்கோ நாட்டில் இன்றும் நவராத்திரி காலத்தில் ராம்சீதா என்ற பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதில் இருந்தும், பேரூ நாட்டில் வருடம் பிறப் பதற்கு முன் உள்ள விஷ புண்ணையகாலத்தை இன்கான் எனக் கொண்டாடுவதில் இருந்தும் தாய்லாந்தில், ஸிப்பாய் என மாக்கி மாதத்தில் தீருவாம்பாவையைக் கொண்டாடுவதில் இருந்தும், சிவ வழிபாட்டின் தொன்மையைத் தெளிவாக அறிய முடிகின்றது.

கி.மு 1200 இல் யூதமதம் தோற்றும் பெறுவதற்கு முன் சைவசமயமும் சிவ வழிபாடும் உலகம் முழுவதிலும் பரவி இருந்த மையை நன்கு அறிய முடிகின்றது. இந்த உண்மையை புரிந்து கொண்ட நாவுக்கரசர். இறைவனை ஓசை ஒலி எலாமானாய் நீயே உலகுக்கு ஒருவனாய் நீங்காய் நீயே என்றும் மாண்பிக்கவாசகர் தீருவாசகத்தில் தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்னாட்டவர்கும் இறைவா போற்றி என்றும் அருந்திச்சில்லாக்சாரியார்யாதொரு தெய்வம் கொண்டாலும் மாதிராபாகன் தான் வருவார் என்றும் குறிப்பிட்டு இருப்பதைக் காணப்படுகின்றது.

தென்னாட்டுமல் சைவம்

பாரத நாட்டை இருபகுதிகளாகப் பிரிப்பர். முன்னர் நான் குறிப்பிட்டது போல வட வேங்கடம் தென்குமரி என்ற பகுதி தென் நாடு எனவும், வடவேங்கடத்துக்கு வடக்கே உள்ள பகுதி வடநாடு எனவும் அழைக்கப்படும். வடவேங்கடத்தின் வடபகுதியில் இருந்த சைவம் பற்றி, இந்துமதம் எனக் குறிப்பிடும் பகுதியில் நோக்கு வேங்கு. இதிலே தென்னாடு எனப்படும் தமிழ் நாட்டின் சைவசமயம் பற்றி நோக்குவேங்கு.

முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல தமிழ் நாட்டில் தென்மையான சமயம் சைவசமயம். தமிழகத்து வரலாறுகளை சான்றுபடுத்தும் கல்வெட்டுக்கள், இலக்கியங்கள், ஆதித்த நல்லூர் அரிச்சமேடுமுதலான புதைபொருள் இடங்கள் முதலியன தமிழர் சமயம் சைவசமயமே என சான்றுபடுத்துகின்றன. சங்ககால மக்களின் வாழ்வியலைக் குறிப்பிடுபவை சங்க இலக்கியங்கள். இவை எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு நூல்கள் எனப்படுகின்றன. இவற்றை வைத்து தென் நாட்டுச் சைவம் பற்றி ஆய்வு செய்த ஜி.ஆர்.போப் அவர்கள் சைவ சமயம் தென் இந்தியாவின் மிகப்பழைய வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட சமயம் என்றும், தென்னாட்டு சைவசமயத்தின் முடிந்த முடிவான சைவசித்தாந்தத்தை மனித சிந்தனைகளின் மிக முழுமையான அறி வார்ந்த சிந்தனை வளர்ச்சியே சைவசித்தாந்தம் என்றும், சைவசித்தாந்தத்தில் காணப்படும் மெய்யியல் உண்மைகள் கிரேக்க மெய்யியலிலோ இலத்தீன் மெய்யியலிலோ காணமுடியாது எனவும் முனைவர் கலீஷல்கலீலும் கூறுவதில் இருந்து அறிய முடிகின்றது.

தமிழ் நாட்டில் முதற்சங்கம் கி.மு 4440இல் தேர்ண்றியது என்பர். இங்கிருந்து தமிழராய்ந்த புலவர்களில் ஒருவர் சிவபெருமான் என இறையனார் களவியல் உரை குறிப்பிடுகின்றது. சங்க இலக்கியங்களுக்கு எவ்வாற் இலக்கணமான தொல்காப்பியம் தமிழ் நாட்டில் இருந்த நான்கு நிலங்களையும் குறிப்பிட்டு, நான்கு நிலத்திற்கும் நான்கு தெய்வங்களைக் குறிப்பிடுகின்றது.

மாயோன்மேய காடுவை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தந் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும் (அகத் - 05)

முருகன், தீருமால், இந்திரன், வருணன் ஆகிய நான்கு

கடவுள் பற்றியும் 4 நிலங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. தொல்காப்பியத்தில் எந்த இடத்திலும் சிவன் என்ற சொற்பதம் காணப்படவில்லை. ஆனால் தொல்காப்பியர் தூய சைவர். அவர் சிவனின் பெயரை ஏன் சேர்க்காது விட்டார். இது ஆய்வுக்குரியது. (இந்த இடத்தில் இவ் ஆய்வோடு ஒன்றால் மற்றைய பகுதிகளை ஆராய்வு செய்ய முடியாது.)

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடதூ போனாலும் சங்க இலக்கியங்கள் எனப்படும் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்கள் சிவபெருமான் பற்றிய தகவல்களை தெளிவாகத் தருகின்றன.

சங்கப் புறத்தினை இலக்கியங்களில் ஒன்றான புறநானாறு தனது கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில்

கண்ணி கார்ந்துநிலகளன்றை காயர்
 வண்ணை மார்பின் தாரநுக்காளன்றை
 ஊர்தி வாஸ் வென்றே ரே ..... (புற- 01)

எனக் சிவபெருமானின் தோற்றுப்பெரவிலை தாழ்சடை, நீர்வற்றாத கமண்டலம், தலையிலும் மார்பிலும் கொண்றைப்பு, வகனமும் கொடியும் இடபம், கழுத்தில் இருப்பது பாம்பு, பெண் ஒரு பகன், இவரைப் போற்றுவாவர் நல்வாழ்வு பெறுவார் என்று சிவபெருமான் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

இப்புறநானாறுற்றில் வரும் 06 வது பாடல். பாண்டியன் பல்யாக சொல்லைக் குத்துகிடுமிப் பெருவழுதீ மீது காரிக்கிழார் என்ற புலவர் பாடியது. அதில்,

வடா அது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்
 தெனாது உடுகைமு குமரியின் தெற்கும் .....
 ..... நீன்குடையே முனிவர்
 முக்கண் செவ்வால் நக்கவலஞ் செயர்கே
 இறைஞ்சுக பெருமறின் சென்னிசிறந்த
 (புறம் - 08)

நீன்குடைதாழ்வது மூன்று கண்ணையுடைய சிவபெருமானை வலஞ்செய்யும் போதே எனக் குறிப்பிடுகின்றார். முக்கண் செவ்வால் என சிவன் இங்கு சீற்பிப்பிக்கப்படுகின்றார். இதில் இருந்து சிவபெருமானுக்கு மூன்று கண் உண்டு என சங்க கால மக்கள் கொண்ட நம்பிக்கையும் பாண்டிய மன்னர்கள் பரம்பரையாக சீவ வழிபாடு செய்தவர்கள் என்பதும் நீருப்பனமாகின்றது. நக்கீரருக்காக சிவபெருமான் நெற்றிக்கண் தீற்றுத் தரவாறும் இவ்விடத்தில் நீணவு கூறப்பட வேண்டியது.

புறநானாற்றின் விவது பாடலில் வரும் முதுமுதல்வன் என்ற அடியும், 54வது பாடலில் வரும் பைங்கட் பார்ப்பான் என்ற அடியும், 100வது பாட்டில் வரும் புங்கம் ஊர்பவன் என்ற அடியும் சிவபெருமானையே குறிக்கின்றன. சிறுபாணாற்றுப் படையில் வரும் 76வது அடி ஆலமர் செவ்வன் என்கின்றது. இது சிவபெருமான் கல்வால மரத்தின் கீழ் இருந்து மூன்வற்கு உபதேசம் செய்த வரவாற்றையும், பசுபிரூப்பத்தில் வரும். குலம் பிடித்த சட்டப்படைக் காலக் கடவுள் என்பது சூலாயுதத்தைக் கையிலே கொண்டு கால நாகிய யமனையே வதும் செய்தவர் என்றும், பரிபாடலில் விவது பாடலில் வரும் மறுமிடற்று அண்ணல் என்பதுநஞ்சன்ட வரவாற்றையும் குறிப்பிடுவதீவிருந்து சங்க இலக்கியங்களில் சிவபெருமான் பற்றிய செய்திகளை நாம் அறிய முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான மதுரைக்காஞ்சி நீரும் நிலனும் தீயும் வளியும் மாக விசம்பொடு ஜந்துடன் இயற்றிய மழுவாள் நெடியோன் (மதுரைக்காஞ்சி)

என சிவபெருமானே பஞ்ச பூதத்தின் கர்த்தா என்பதைக் காட்டுகின்றது.

கலித்தொகையில் வரும், கனிச்சியேஙன், ஒருகுழை ஒரு வன் என்பன சிவபெருமானையே குறிப்பிடுவது என்பதும், இராவணன் கயிலை மலையை பெயர்த்த வரவாறு வரும் பகுதியும் சங்க

காலத்தில் சீவு வழிபாடும் சைவசமயம் நிலவியதை தமிழ் இலக்கியங்களால் அறிய முடிகின்றது.

சங்கால மக்கள் மத்தியில் சைவசமயமும் சீவன் பற்றிய குறிப்புக்களும் நிலவின என்பதற்கு சங்க கால மக்களின் பேசு வழக்கு சொற்களும் சான்று பகர்கின்றன. தமிழ் அறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அகராதி தீருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரின் அகராதி அதிலோ சைவ என்ற அடிச்சொல்லிலும் சீவ என அடிச்சொல்லிலும் பிறந்த பல சொற்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவற்றை நேர்க்கும் இடத்து பல சொற்கள் இன்று வழக்கில் இல்லாத புராதன காலத்தில் பேசப்பட்டவை என்பது தெளிவாகின்றது.

சைவம் என்ற சொல்லை அடிச்சொல்லக்க கொண்டு, சைவம் என்பதற்கு சீவபெருமானை முழுமுதற்கடவுள் எனக் குறிப்பிட்டு, சைவசமயம் என்ற சொல்லுக்கு சீவசமயம் என்றும், சைவ என்ற அடியிற் பிறந்த சைவசித்தாந்தம் என்பதற்கு சைவ சமயத்தின் தெளிவு உண்மை என்றும், சைவ என்ற அடியில் பிறந்த சைவ நூல் என்பதற்கு சீவாகமங்கள் எனவும் பெருஞ் கூறி நீற்கின்றது. இந்த அடிப்படையில் நேர்க்கும் இடத்து சைவ என்ற சொல்லை பண்டைய தமிழர் பயன்படுத்தியதை உறுதிப்படுத்த முடிகின்றது.

இவ் அகராதி சீவ என்ற அடிச்சொல்லில் இருந்து பிறந்த பண்டைய சொற்களாக 46 சொற்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. பண்டைய மக்கள் சைவர்கள். சிவனை வணங்கியவர்கள் உலகம் அனைத்தையும் சீவன் தந்தவர் என ஏற்றவர்கள் ஆகையால் சீவன் என்பதை வரும் முன் இரண்டு எழுத்தான சீவ என்பதை தாம் பயன்படுத்தும் பெராட்டுகளின் முன் சேர்த்து சமயங்களுந்த பண்பாட்டைப் பேணினர். இதனைப் பின்வருமாறு நேர்க்கு வோங்.

சமயத்தோடும் சமய வழிபாட்டோடும் இடம் பெற்ற சொற்களுக்கு சீவ என்ற அடிச்சொல்லைப் பயன்படுத்தினர்.

சிவகதி	-	முக்தி
சிவகதியிறைவன்	-	அருக்கன், சீவன்
சிவசமயம்	-	சைவசமயம்
சிவசன்	-	சக்கிரன், வெள்ளி
சிவசாத்திரம்	-	பதிநூல்
சிவசித்தர்	-	சைவசமயத்தில் பரமுக்தி அடைந்தவர்
சிவஞானம்	-	தெய்வ அறிவு
சிவதம்	-	இருக்குவேதம்

சீவ தரிசி	-	தாமே பரமைனத் தெளிந்தவர்
சீவ தாரம்	-	தேவாரம்
சீவ தாதி	-	தூர்க்கை
சீவ நீசி	-	சிவராத்திரி
சீவ பதம்	-	4 வகை சீவபதம்
சீவப்பிரியம்	-	உருத்திராக்கம்
சீவப்பு	-	சீவலிங்கம்
சீவப்பேறு	-	சீவமான தன்மை
சீவமயம்	-	சீவமாந்தன்மை
சீவலோகம்	-	மேரட்சை
சீவல்வலைப்	-	பார்பதி
சீவலெற்பு	-	பழனிமலை
சீவலேடம்	-	சீவசின்னம் தரித்தல்
சீவன்	-	கடவுள்
சீவன் கூத்து	-	நடனம்
சீவாகமம்	-	28 ஆகமங்கள்
சீவாக்சகாரியார்	-	ஆதி சைவர்
சீவாயநம	-	5 எழுத்து மந்திரம்
சீவாநந்தவகரி	-	நூல்
சீவானுபூதி	-	சீவனோடு இருத்தல்

இவை சமயத்தோடும் வழிபாட்டோடும் இணைந்து வந்தமையைக் கொண்கிறோம்.

அதே போல தாவரங்களுக்கு பெயர் குட்டும் இடத்தும் சீவ என்ற அடிச்சொல்லில் இருந்து குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார்கள்

சீவகம்	-	சாதிக்காய்
சீவகர்ந்தை	-	பூண்டு
சீவதுளசி	-	ஒருவகைப்பூண்டு
சீவதை	-	ஒரு கொடி
சீவந்தம்	-	முருங்கை, வில்வம்
சீவத்திருவம்	-	வில்வமரம்
சீவமஸ்லி	-	கொங்கு மந்தாரை
சீவ வல்லபம்	-	எருக்கு நாலவல்
சீவனார் சீழங்கு	-	கார்த்திகைக்கீழங்கு
சீவனார் பாகல்	-	கொவல்வை
சீவனார் வேம்பு	-	ஒரு செடி - மூலிகை
சீவா	-	கடுக்காய்
சீவாருகம்	-	ஆலமரம்

மனீதர்களுக்குப் பெயரிடும் பேரதும் சீவ என்ற அடிச்சொல்லின் வழியில் நீற்கின்றது.

சீவம், சீவகாந்தன், சீவழுர்த்தி, சீவ சண்முகன், சீவகரன், சீவலிங்கன், சீவகலை, சீவமதி, சீவசக்தி.

பெருதுப்பெயர்கள் சீவவும் சீவ என்ற அடியில் வருகின்றது.

சீவம் - உப்பு, ஒரு மருந்து

இப்படி நேர்க்கும் இடத்து பண்டைய தமிழ் மக்கள் சீவ என்ற அடிச்சொல்லை நன்கு பயன்படுத்தி இருப்பதைக் கொண்கிறோம். இப்படி சீவ என்ற அடிச்சொல்லை பயன்படுத்தியமைக்கு கரைணம் என்ன. தமது மதம் மீது இருக்கும் அளவற்ற நம்பிக்கையும் மதிப்புமே எனவாம். ஆகையால் பண்டைய தமிழ் மக்கள் சைவர்கள் என்பது நிருபணமாகின்றது.

சைவசமயமே மெய் என்பதற்கு நாயன்மார்களது அற்புதங்கள், அனல் வாதம், புனை வாதம் என்பனவும் தேவாரப் பாடல்களும் தக்க சான்றுகள்

சீதை மலம் அறுவித்து சீவமாக்கி எணையாண்ட அத்தன் என வரும் திருவாசகமும் பெராட்ட சைவசமயம் பெற்ற புண்ணியக் கண்ணிரண்டு என்றும் மிக சைவத்துறைவிளங்க எனவும் வரு

தமிழ் மன்னர்களில் புகழ்பூர்த்த மன்னர்கள் சேஷ மன்னர்கள் கஸ்கையும் கடாரமும் கொண்டு சிங்காசனம் இருந்த செம்பி யன்கோன் எனப்பட்டவர்கள். இவர்கள் தமது அரசியல் மொழி, கலாசாரம் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சைவசமயத்தை உயிர் என போற்றினார். தாம் வெற்றி பெற்ற பேர்களுக்குச் சிவனே காரணம் என ஓவ்வொரு பேரின் முடிவிலும் ஓவ்வொரு சிவங்கையத்தை அமைத்தனர்.

காவேரிக்கரையில் அதன் தொடக்கத்தில் இருந்து முடிவு வரை 72 ஆலயங்களை அமைத்த சேஷ மன்னர்களைப் பற்றியும், சிதம் பரத்துக்கு பொன் ஒடு வேய்ந்த பராந்தக சேஷமுன் பற்றியும் சிறந்த சிவபக்தனான கேச்செங்கணான் பற்றியும் பல தகவல்கள் எமக் குக் கிடைத்துள்ளன. சேஷ மன்னர்களில் தலைசிறந்தவர்களான இராசராசன், இராசேந்திரன் முதலானவர்கள் பிரமண்டமான சைவ ஆலயங்களைப் பல இடங்களிலும் அமைத்ததோடு சிவபா தசேகரன் சைவக்காவலன், சைவப்புரவலன், சைவன், முதலான பட்டப்பெயர்களை தமக்கு குடியிருந்ததில் இருந்தும் சைவசமயத் தின் உயர்வை நாஸ்கள் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

சேஷர் காலத்தில் எழுந்த சைவசமயத்தின் ஒப்பற்ற பொக்கி ஷங்கள் இரண்டு ஒன்று பெரிய புராணம். இதுசைவநாயன்மார் வரலாற்றைக் கூறுவது மற்றுயது கந்தபுராணம். கந்தபுராண வாழ்த்துச் செய்தியில் மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகம் எவ்வாரம் என வருவதும் நோக்கத்தக்கது.

பாண்டி நாடு சிவபெருமான் 64 திருவிளையாடல்களைச் செய்த இடம் பாண்டிய மன்னர்கள் சைவக்காவலர்கள். தமிழ் நாட்டைப் பார்த்த ஆஸ்கில் அறிஞர்கள்.

எந்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்கிலும் சிவங்கையங்களைக் கொண்டு நாடே சிவலோகமாகக் காட்சியளிக்கின்றது என்று கூறுவதையும் தென்னாட்டுத் தத்துவங்களுக்கெல்லாம் மூலமான திருமந்திரம்

சிவனோடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனோடு ஒப்பர் இங்கு யாரும் இல்லை

என்று குறிப்பிடுவதீல் இருந்தும் பண்ணடைய காலம் முதல் தமிழகத்து தமிழ் மக்கள் மத்தியில் சைவ சமயமே மேலோங்கி இருந்தது என்பதை தெளிவாக நாம் அறியமுடிகின்றது.

தொடரும்...

சின்ற பெரிய புராணமும் சைவ நெறிக்கு தக்க சான்றுகள். பெரிய புராணத்தில் ஓவ்வொரு அடியவருடைய வரலாற்றையும் பாடி முடிக்கும் இடத்து இவரின் சைவப்பணிகளை சிரமேற்கொண்டு என்று குறிப்பிடுகின்றார் சேக்கிழர்.

சங்க இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் இலக்கணமான தொல்காப்பு யர் குறிப்பிட்ட அகத்தினை மரபுகள் சைவ பக்தி இலக்கியத்தில் மேலோங்கி இருக்கின்றன. சம்பந்தர் பாடிய சிறையாரும் மடைக் கிளியே என்ற பாடலும், நாவுக்கரசர் பாடிய முன்னமவனுடைய நாமங்கேட்டாள் என்ற பாடலும் காரைக்காலம் மையாரின் திருவிட்டை மணியலை, அற்புத்த திருவந்தாதி என்பனவும் மாணிக் கலாசகரின் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்பனவும் சிறந்த அகப்பெராள் இலக்கியங்கள். சங்க கால மக்கள் மத்தியில் நீல விய அகப்பெராள் மரபே பக்தி இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன.

முன்னர் குறிப்பிட்ட சங்க இலக்கிய உசரணங்களும் எடுத்துக் காட்டுக்களும் சங்ககாலத்து அகத்தினை புறத்தினை மரபில் சைவசமயக் கலந்திருந்தமையை காட்டுகின்றன. ஆகையால் சங்க சைவசமய பிரதிபலிப்பே பக்தி இலக்கியம் காட்டும் சைவ சமய வாழ்வு என்பதை குறிப்பிட முடிகின்றது.

என்.கே.என்.
திருச்சிசல்வாம்
வராற்று மூஸ்வாளர்
கோயில்
nksthirugmail.com

அனுராதபுரம் புரிநு நகரில் பழைய வாய்ந்த காளி அம்மன் கோயில்

அனுராதபுரம் புரிநு நகரில் கவனப்பாற்று
கடக்கும் 1000 மூண்டாகள் பழைய
வாய்ந்த காளி அம்மன் கோயிலும்,
இங்கு கண்டிடுக்கப்பட்ட அழகை
அம்மன் செலையும்.

ஓரு தடவை அனுராதபுரம் புனித நகரத்திற்குச் சென்றபோது மிகவும் மேசமான, அவல நிலையில் கவனிப்பாற்றுக் கீடந்த பண்டைய காளி கோயிலின் இடபாடு களைக் கண்டேன். இக்கோயில் சுமார் 1000 ஆண்டுகள் பழைய வாய்ந்ததாகும்.

அனுராதபுரம் புராதன நகரின் மத்தியில், தூபராம தாதுகோபதி தீவிரந்து அபயகிரி தாதுகோபதி தீர்கு செல்லும் வழியில் பாதையின் இடது பக்கத்தில் இக்காளி அம்மன் கோயில் அமைந்திருந்தது. தூபராம தாதுகோபத்தின் வடக்குத் திசையில் 500 மீ தொலைவில் வீதியின் இடது புறத்தில் இக்கோயி

வின் இடபாடுகள் கணப்படுகின்றன. இவ்வீதி முன்பு வை வீதி என அழைக்கப்பட்டது. புராதன அனுராதபுரக் கோட்டையின் மேற்கு வரசலுக்கு நேராக இவ்வாலயம் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அகழியலும், அரணாலும் குழப்பட்ட இக்கோட்டைப் பகுதியில் முதலாம் விஜயபாகுவின் அரண்மனையின் இடபாடுகளும் கெட்கே, தலதாமாளிகை போன்றவற்றின் எச்சங்களும் கணப்படுகின்றன. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அனுராதபுரக் கோட்டையின் மேற்கு வாசர் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளின் போது ஆய்வாளர் ஏ.இ.ஆ. பெல் அவர்களால் இங்கிருந்த இந்துக் கோயிலின் இடபாடுகளும், சின்னங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவ் விடபாடுகளுக்கு மத்தியில் அழகை அம்மன் விக்கிரகம்

ஒன்றும் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இச்சிலை மகிஷமர்த்தினியின் தோற்றுத்தை உடையதாகும்.

அனுராதபுரம் காளி கோயிலில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இந்த மகிஷமர்த்தினி அம்மன் சிலை இலங்கையில் சிடைக்கப்பெற்ற தெய்வச் சிலைகளிலேயே மிகவும் உன்னதமானதாகும், அழிக்கம் வடிவமைப்பையும் கொண்டதாகும். எட்டு கைகளையுடைய இந்த அம்மன் சிலை ஓர் சொங்குத்தானா நீள் வட்டக்கல்லில் புடைப்புச் சிற்பமாக செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அம்மனின் முகத்தில் மூக்குப்பகுதி சுற்று சிதலமடைந்து காணப்படுகின்றது. மேலும் சிலையின் அடியில் கண்ணக்கால் பகுதி முற்றாக வெடுத்து சிலை இரண்டு துண்டுகளாகக் காணப்படுகிறது. வெடுத்த இந்தப்பகுதி சிலையுடன் சேர்த்து ஒட்டவைத்து முழுமையாகக்கப்பட்டுள்ளது.

அம்மனின் எட்டுக் கைகளிலே மேற்பகுதியிலுள்ள கைகளில் சங்கும், தாங்குதமும் ஏந்திய வண்ணம் உள்ளன. அடுத்த இரண்டு கைகளில் வாஞ்சும், வில்லும் காணப்படுகின்றன. அடுத்த இரண்டு கைகளில் உள்ள ஆயுதங்கள் உடைந்திருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. இக்கைகளில் தீரிக்குவதும், கட்டியும் இருந்திருக்க வேண்டும். கீழே உள்ள கைகளில் இடது கையில் பெரிய கத்தியை நிலத்தில் ஊனரிய வண்ணமும், வலது கையை இடுப்பில் வைத்தவாறும் செதுக்கப் பட்டுள்ளது.

தலையிலே கீற்றமும், காதுகளில் வளையமும், தோள் களிலே அம்புக் கூடையும், கழுத்திலே மணிமாலைகளும், மார்த்திலே ஆடை அணிகளும், கைகளிலே வளையல்களும், இடையிலே ஒட்டியங்களும், இடுப்பிலே கச்சையும், கால்களிலே சிலம்பும் அணிந்த வண்ணம் வடிவமைக்கப்பட்ட இத்தனை நேர்த்தியான புராதன சிலையை இலங்கையில் வேறு எங்கும் காண முடியாது.

இப்படிப்பட்ட அழிக்கம், நேர்த்தியான மகிஷமர்த்தினியின் சிலை கொழும்பு தேசிய நூற்றனசாலையை அலங்கரிக்கும் அதேவேளை, இச்சிலையைப் பாதுகாத்த கோயில் கவனிப்பாரின்றி பற்றாக்கள் வளர்ந்து கற்றாண்கள் அங்கெளன்றும், இங்கொன்றுமாக வீசப்பட்டு அவல நிலையில் காணப்படுகின்றது.

இந்த மகிஷமர்த்தினியின் உருவும் நானாதேசிக வணிகர்களின் வணிக முத்திரையிலும் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நானாதேசிக வணிகர்கள் அனுராதபுரத்தில் அரசு செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியிருந்தபடியால், இவர்களின் வர்த்தக நகரவுகள் அனுராதபுரத்தின் பிரதான பெண்த விகாரைகளுக்கு சமீபத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. இவர்களின் குலதெய்வமான பரமேஸ்வரியின் வடிவமே மகிஷமர்த்தினி என்பதால் இவ்வும்மனை மூலமுத்தியக்கக் கொண்ட ஆலயத்தை இவ்விடத்தில் அமைத்திருந்தார். இவ்வாலயம் பொலந்றுவைக் காலத்தில் அமைக்கப் பட்டிருந்தது.

தூராராம தாதுகோபத்திற்கு செல்லும் வழியில் இவ்வாலயம் அமைந்திருந்ததால், தாதுகோபத்தைத் தரிசிக்க வரும் மக்கள் அதீ கமாகக் கூடும் இடமான இப்பகுதியில் வணிகர்களின் விற்பனை நிலையங்கள் இருந்த இடத்திற்கு அருகிலேயே அவர்களால் அம்மன் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது என்று ஊகிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

இவ்வும்மன் ஆலயம் கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், மண்டபம் போன்ற பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. 20 துண்கள் கூடையைத் தாங்கியிருந்தன. கோயில் பிரகாரத்தின் மதில்கள் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்தன.

பராக்கிரமபாகு மன்னனின் மனைவியான லீவாவதி தனது ஆட்சியின் பேரது அனுராதபுரத்திலுள்ள தாபிகளைத் தரிசிக்க வரும் மக்களுக்கு அன்னதானம் வழங்குவதற்காக ஓர் தான்சாலையை அமைத்தார். இதற்கு வேண்டிய அரிசி முதல் சர்க்குகள் போன்ற பெருக்களை பெறுவதற்காக பலவாறி மேதாவி என்னும் மடிகையினை தான்சாலைக்கு அருகில் நானாதேசிக வணிகரைக் கொண்டு அமைப்பித்தார். இத்தானம் பற்றிய லீவாவதியின் கல் வெட்டு ஒன்றும் சிடைக்கப்பெற்றுள்ளது.

இதன் மூலம் அனுராதபுரத்தில் தமிழ் நானாதேசிக வணிகர்கள் அரசு ஆதரவுடன் விற்பனை மையங்களை அமைத்து வணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பது நிருபனமாகிறது.

இவ்வணிகர்களால் தமது விற்பனை நிலையங்களுக்கருகில் ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வும்மன் ஆலயத்தைத் தவிர வேறுபல ஆலயங்களும் இவர்களால் அனுராதபுரத்தில் அமைக்கப் பட்டிருந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன.

அனுராதபுரத்தில் உள்ள பண்ணையை பெண்த வழிபாட்டிடங்கள் எல்லாம் புனர்மைக்கப்பட்டு மக்களால் வழிபடப்படுகின்றன. ஆனால் இக்காலி கோயில் புனர்மைக்கப்படவில்லை. கண்களண்டு பார்க்க முடியாத அவல நிலையில் இக்கோயில் காணப்படுவது மனதுக்கு வேதனையை அளிக்கிறது.

ஈசவீத்தாந்தத்தில் குரு விஸ்வ சங்கம வழிபாடு

1.0 ஈசவீத்தாந்தத்தில்

குரு விஸ்வ சங்கம வழிபாடு

�சவீத்தாந்தமானது சீவனை முடிந்த முடிபாக கொள்கிறது. அதிலே ஆண்மாலின் இறுதி இலட்சியம் முத்திய வைவதாகும். அத்தகைய முத்தியினை அடைவதற்கான சாதனங்களைக் கீட்டை பெறுதல், ஈசவநாற்பார்ஸ் களை கடைப்பிடித்தல், சீவசின்ஸங் களை அணிதல், தலயாத்திரை செய் தல், விரதம் மேற்கொள்ளல், குரு

சீவனீ தெ.தயழுகன் சர்மா

(இந்து தர்மாஸ்யர், Diploma in teaching Hinduism merit 1st rank)

இராச்சியர் – மட/புனித சீவனீயா பெண்கள் கல்லூரி (தே.பாடசாலை)

இலைய குரு – ஏரூஷல் பாரதபுரம் சீவன் இலையம், மக்னூர் ஏநி வீரையடி வீராயகர் இலையம்

விஸ்வ சங்கம வழிபாட்டினை மேற்கொள்ளல் எனப்பலவாகும். இவற்றிலே இறைவனை கண்ணால் கண்டு வழிபடக்கூடிய மூலகை வழிபாடுகளை குரு விஸ்வ சங்கம வழிபாடு என்கின்றோம். இறைவனே குருவாக வந்து ஆட்கொள்கின்றான் என்று மாணிக்கவாசகர் தனது திருவாசகத்திலே அறுபறுத்தொருவன் அவனியில் வந்தகுருபரன் என்று பாடி யுள்ளார். அதேபோல் பெரியபுராண ஆசிரி யரும் இறைவன் விஸ்வ வடிவத்தில் காட்சி யளிக்கின்றான் என்று காணாத அரிவிற்கும் உறுப்பிற்கும் காரணமாய் என்றும் பாடி யுள்ளார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருத் தொண்டர் தொகையில் சிவனாடியாக்கஞ்சு அடிமையாகும் என்ற அடிமை வழிபாட்டை அழகாக தீவிலைவாற் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடிமையாகும் நாள் என்னொன்றே என்று சங்கம வழிபாட்டின் பெருமையை பாடியுள்ளார். ஆகவே இறைவனை மூன்று இடங்களில் கண்டு தரிசிக்கும் வழிபாடு குரு விஸ்வ சங்கம வழிபாடு ஆகும். இக்கால கட்டத் தில் அறிந்து கொள்வது சாலப் பெருத்தமானதாக அமையும் என நம்புகின்றேன்.

1.1 குரு வழிபாடு

குரு என்றும் சொல்லுக்கு பாசத்தை கெடுத்து ஞானத்தை கொடுப்பவர் என்பது பொருள். அதாவது குரு என்றால் அறியாமை நீக்குபவர் என்று கூறலாம். இத்தகைய குருவின் இலட்சணங்கள்கூட்சு முறை அன்பும் சீவநெறிப்பண்பும் நல்லை முக்கும் வாய்ந்த வராகவும் காலத்தாலும் சீலத்தாலும் முதியவராய் உள்ள ஆன்ற விந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் சீவத்தை செய்து வைப்பதற்கும் அருளுப் பேசுகளை கூறுவதற்கும் தன்மை உடையவராவர் என்பது ஆறுமுகநாவலர் ஜயர் அவர்களின் அருள் வாக்காகும்.

அறிவும் ஆற்றலும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற ஆசிரியரை அடைவதே இறைவனின் திருவருளால்தான் என்ற கருத்தினை திருவருட்பயன் பாடல் எடுத்துக் கூறுகிறது.

“அறியாமை உள்ளின்று) அளித்தே காணும் குறிஆகி நீங்காத கோ”

இறைவனின் திருவருள் சித்தாந்தத்தின் முடிவு எனவே அறியாமையில்சிக்குண்டு; ஆன்மாக்கஞ்சு நல்வழி காட்டுவதற்கு

இறைவனின் தீருவாருளே குறுவாகத் தேவன்றுகின்றது என்பதாகும். உதாரணமாக நோக்கில் ஓவ்வொரு மாணவரும் சில தீர்ண்களையும் பல குறைகளையும் பெற்றிருப்பர் எனவே ஓவ்வொரு மாணவருக்கும் வெவ்வேறு விதமான கவனிப்பும் கண்காணிப்பும் தேவைப்படுகின்றன. அவ்வாறு அவர்க்கு தேவையானவைகளை சிறந்த முறையில் அமைத்துக் கொடுத்து குறைகளை நீக்கி தீர்ண்களைப் பெறுகிற அறிவு ஆற்றல் உதவி புரிவதே குறுவின் சிறப்புத் தொழிலாகும். இக்கருத்தினை தீருவருப்பயன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளதும் கவனிக்கத்தக்கது

“அங்கத் துறு நோய்க்கு உள்ளினர் அன்றி அதனை கச்த்தவரும் கணப்ரோ தன்”

இங்கே மாணவரை ஒரு நேரயாளிய கவும் குறுவை நோய் தீர்க்கும் மருத்துவரா கவும் உவழித்து மாணவரின் தேவையை ஆசிரியனே தெரிந்து கொள்ளவும் அதற்கு வேண்டியன் செய்யவும் வஸ்வார் என்று கூறப்படுகிறது. நேரயாளியாகிய ஆன்மா மும்மலங்களால் உண்டாய அறியாமை குறுவினால்தான் அதனை நீக்கி ஆன்மாக்களை காக்க முடியும் என்று கூறப்படுகின்றது.

இறையருள் மாணிட உருவில் வந்து குறுவாக அருள்புரிந்து பழக்கப்பட்ட ஒரு விலங்கை அதற்கு பழகிய அதே விலங்கை பயன்படுத்தி பிடிப்பது போல் உதாரணமாக காட்டில் பழகிய யானைகளை பிடிப்பதற்கு எவ்விதம் நன்றாக பழகிய யானையைப் பயன்படுத்துகின்றன மோ அதைப்போலவே இறைவன் வருவார் எனக் கீழ்வரும் பாடல் தெரியப்படுத்துகின்றது.
“பார்வை என மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தற்காம்
போர்வை எனக் காணார் புவி உணர்த்து கின்றது.”

குறுவின் சிறப்பு இன்னும் விளக்கமாக தீருக்களிற்று படியாளில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது அறியற்பாலது ஆகமங்கள் எங்கே அறுசமயம் தானினாக யோகவுக்கள் எங்கே உணர்வென்கே - பாக்கத்து அருள்வாடுவும் தானுமாய் ஆண்டில னேவு அந்தப் பெறுவடிவை யாராவிவார் பேசு

இங்கே மனித குவத்திற்கு வழிகாட்டியாக அமைத்துள்ள சாத்திரிஸ்களும் சம்பிரதாய கூக்கும் அவற்றுள் உண்மைகளை விளக்கி உயிரினங்களை வழிபடுத்தும் குற என்பன யாவுமே இறைவனது செயலே என்று; வலியுறுத்தப்பட்டதனைக் காண்க. இங்கே சகலர் நிலையில் இயங்கும் எல்லோர்க்கும் அந்திலையிலேயே உள்ள நம் அனைவருக்கும் வழிகாட்டியாக அமையும் குறுவின் சான்றாண்மைகளை சாத்திர ஞானமும் மிகவும் வலியுறுத்தி கூறப்பட்டு

உள்ளதனை கவனிக்கற்பாலது.

மேலும் குறுவின் முக்கியத்தையும் சிறப்பினையும் தீருக்களிற்றுப் படியாளில் கீழ்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழில் தலைப்பட்டார் பாலே தலைப்பட்டுத் தமிழில் தலைப்படுதல் தாம் உணரின் தமிழில் நிலைப்படுவர்கள்; ஓரிகுவர் நீக்கி நிலை ஆக்கி தலைப்படுவர் தாம் அத்தலை அதாவது உயிரின் பக்குவும் அறிந்து தீருமேனி தானிக் அதற்கு அருள் பாலிக்கும் பொருட்டு வந்த ஞான ஆசிரியனின் தீருவடிகளை வணங்கி உயிர் இறைவனோடு பொருந்தும் முறையினை அவரிடத்திலே உபதேச வழியால் பெற்று அவ்வழியிலே தவறாது ஒழுகி வந்தால் சத்தியும் சிவமுகாகிய இறைவன் உயிரை ஆட்கொள்ளுதல்

வான். அப்போது உயிரை பற்றியிருந்த தளைகள் நீங்கி தீருவருள் உயிரின் கண் நிலை பெறும் அதனால் சிவஞானமும் அதன் வழி மெய்ப்பெராருள்கீர்ய சிவமும் அறியப்படும் எனக்னீரது.

மாணிக்கவாசகர் அவனாருள்களே அவன் தாள் வணங்கி என்றும் ஓள்ளையார்

குறுவடிவாகி குவலயம் தன்னில் தீருவடி வைத்து தீருமிது பெராருளை

வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக்கருளி கோடா யுத்தால் கொடுவினை களைத்து உலட்டா உபதேசம் புக்கடி என் செலியில் என்றும் குறுவுலமே ஞானம் சித்திக்கும் என கூறுகின்றார்.

குறுவின் முக்கியத்தையுடைய நீதி வெண்பாலில் இறைவனுக்கு எதிரில் நிற்பது எனிது ஆனால் இறைவன் அருளின் தீருவு குவமகீய குறுவின் முன் மாணவர் நிற்பது அரிது எனப்பதனை ஒர் உதாரணம் மூலம் விளக்குகின்றார். அதாவது கடுமையான வெயிலிலும் பிரயாணம் செய்ய முடியும் ஆனால் அக்கிரகணங்கள் தாக்கப்பட்ட சூடேறிய மணலில் நடக்க முடியாததைப் போல குருவானவர் ஆன்மசுத்தி அறிவு அடக்கம் பெற்று இறையருளில் தீகழ்வார் எனவே ஆன்மசுத்தி பெராமல் குறுவை அணுக முடியாது எனப்பதனை ஈசனைதீர் தீன்றாலும் ஈசனாருள் பெற்று யார்த்த

நேசரெதீர் நிற்ப தரிதாம் - தேசவளர் செங்கதிர்முன் தீன்றாலும் செங்கதிரவன் சிரகணம்

துங்குமணல் நிற்பாரிதே தான்னன்று பாடியுள்ளார்.

ஆனால் சீடன் ஒருவன் சரியான குற வினை தெரிவு செய்ய வேண்டும். அந்தக்குரு அறியாமையையினைப் போக்கும் தன்மை இல்லாது விட்டால் குருடனும் குருடனும் சேர்ந்து குருட்டுத்தனமாக ஆடி இருக்குடர்களும் அறியாமையாகல் குழி யில் விழுவது போலாகும். ஞானமில்லாத குற உபதேசிப்பது ஒரு குருடன் மற்றிராகு குருடனுக்கு வழிகாட்டுவது போன்ற தாகும். இருவரினதும் வாழ்வு கெடும் எனப்பதனை கீழ்வரும் பாடல் எடுத்தியம்புகின்றது.

குருட்டினை நீக்கும் குறுவினைக் கொள்ளார்

குருட்டினை நீக்கா குறுவினை கொள்வார் குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடி

குருடும் குருடும் குழி விழி மாறே

இக் கருத்தையே நீர்ப்பாற்றில் வாய்ப் பட்ட தேரை போல எனும் முதுமொழியும் உணர்த்துகின்றது.

எழ் வாழ்க்கையில் நாம் வணங்கிப் போற்ற வேண்டியவர்கள் தாய்,

தந்தை, குரு, தெய்வம் என்பவர்களா

வர். இதிலே குரு இன்றி இறைவனைக் காணமுடியாது இறைவனே குரு என்பதும் உயிரினங்களின் நல்வாழ்வுக்காக இறையருளாவல் தோன்றியவர் குரு எனவும் திருமூலர் அரிய கருத்துக்களை நாம் வாசித்தறி தல் கட்டாயமாகும்.

குருவே சிவமனக்கூறினான் நந்தி
 குருவே சிவம் என்பது குறித்தோரார்
 குருவே சிவனுமாயக்; கேள்ளுமாய் நீற்கும்
 குருவே உறையுணர் வற்றதோர் கேளவே
 அம்முதர் குருவாகிய இறைவனை சிவம்
 என சைவகித்தாந்திகள்
 சு. ஸ்ரீஸ்ரீ

Digitized by srujanika@gmail.com

இன்றைவனே கு ரு வரக
வர்து தமிழை ஆட்கொண்டதாக
மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தில் முத்தி
நெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனை
என பாட்டியுள்ளமை மூலம் காண்க.

மேலும் குருவர்த்தியினை சிவம் எனக் கண்டு வழிபட வேண்டும். அவரது தீரு வுருவை சிவனது அருட்டிருமேனியாக கண்டு அவரது தீருப்பெயரை சிவனது தீருப்பெயராகிய தீருவைந்தெழுத்தோடு சொல்லுதலும் அவர் இடும் கட்டளை மீரழிகளை சிவனது கட்டளையாக போர்றிக் கேட்டு அவரது

பக்குவமட்டந்த ஆண்மைக்கலூர்க்கு குரு
தீட்சை மூலம் முத்தி கொடுக்கிறார். இறை
வனும் விஞ்ஞானகலூர்க்கு ஆணவமலம்
நீக்குவதற்கு இறைவன் தனது அருளை
செய்து உள்ளின்று உணர்த்துவார். பிரள
யகவுருக்கு மானும் மழுவும் நாளன்கு தேங்கள்
கலை நீலகண்டமும் முக்கண்ணுமாக
வந்து அருள்புரிந்து மலத்தை நீக்குவார்.
சகலருக்கு அவர்களைப் போல மானுட
வடிவில் வந்து அவர்களது மலங்களை
கீச்சுவார் என

அகலத்தரும் அருளை ஆக்கும் வினை நீக்கம்
சுலார்க்கும் வந்துவரும் தான்

திருவருட்பயன் நாற்பத்தெட்டாம் பாடல் உணர்த்துகின்றது. இறைவன் தட்சணைமூர்த்தி வடிவில் கொண்டதும் குருவாம் தன்மையாலே. திருக்கையாலய பரம்பரைக்கு இறைவனே ஆரம்ப குருவாக இருந்திருக்கின்றார். நாயன்மர்கள் வர வாறுகளிலே மாணிக்கவாசகக்ருத்து இறை வன் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்தமர நீழலிலே குருவாக வந்து ஞானம் அளித்த செய்தி திருவாசக பாடவகளில் விரலி வரு கின்றது. குருவின்றி எந்த ஞானமும் சித்திக் காது என்பதற்கு பல கருத்துக்கள் உண்டு அந்கவுகையிலே

குருவில்லா வித்தைச் சாம்

எமக்கு ஏன்? எவனுக்கு எவை தெரியும்
அவ்வத்தமக்கு அவனை வேண்டத் தவிர
என்பனிசிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்
இத்தகைய குரு கீரியாகுரு, சரியாகுரு,
பீருக்கு, நூனாகும் என்றாலும்போல்

ଓবର. ଚରିଯାଙ୍କର ଚରିଯାଙ୍କ ମରତୀରମ ଉରି
ଯଲର. ଯେଗକଙ୍କର ଚରିଯା କିରିଯା ଯେଗକମ
ମନ୍ଦରିରକୁ ଉରିଯଲର. ଗୁଣଙ୍କର ଇଲେ
ନାନକିରଙ୍କର ଉରିଯଲର.

அதன்னாலே ஞான வடிவான ஞான குருவை வழிபடுவது தலையரைக் கடமையாகும். சொன்னபசிவனும் குருமூர்த்தமே தட்டத் தலைமும் குருமூர்த்தமே சிவ செந்நபமாக இறைவனை நினைத்து வழிபட வேண்டும் என்பதனை கீழ்வரும் பாடல் நன்கு விளக்குகின்றது.

ବେଳୀରେ କୁମାରେ ତୀର୍ଯ୍ୟାନ୍ତି କଣ୍ଠୀ ଆଲ୍

ବିଜ୍ଞାନୀରେ କୁହାଲିଙ୍କ କୀର୍ତ୍ତନାମଧ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନୀ

କେବଳ ଏହି ପାଇଁ ମାତ୍ର ନାହିଁ

தெள்ளி குருவான் தருவாத்திடத் தேடு
கீழ்க்கண்ட பிரிவில் போன்று சொல்லப்படும்

இத்தகைய குருவழிபாட்டை முத்தி பெற் றவர்கள் திருஞான சம்பந்தர்களே அப்பக்லீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார்களை குலச்சிறைநாயனார்களை அப்புதியடிகள்கூடி திருமூலர்களை கண நாதநாயனார்களை மங்கையக்கரசியார்களை திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார்முதலானை பேரூரும் சுந்தரனை குரவர்களும் குரவழிபாட்டாலே முத்தி பெற்றானர்.

1:2 விந்த வழிபாடு

இறைவனை வழிபாடு செய்வதற்கு சௌகர்யம் அருவும், அருவுருவும், உருவும் எனும் மூலகை வடிவங்களை சொல்கின்றது. அருவும் என்பது இறைவனை அகமுக நேர்க்கமாக உணரும் ஞானிகளுக்கு மட்டுமே புலப்படும் அந்தர் முகஸை மாற்றியா பசீக் முகள்தூர்லபர் எனும் கருத்தின் மூலம் இறைவனை உள்முகமாக உணர்வாக்கு அல்லது புறவழிபாடுகளால் அவனை அடைய முடியாது என்பது பொருளாகும். இறைவனை இப்படியன் இந்திரத்தன் இவ்வண்ணத்தின் இவன் இறைவன் என சுட்ட முடியாத நிலையாகும். உருவ வழி

பாடு என்பது இறைவனை எமது இந்தி ரியஸ்கங்குக் உட்படுத்தி சூறவதாகும் சீ வனது திருக்கோலங்கள் அறுபத்துநான்கு அதிலே இருபத்தைந்து சீறப்பாக சொல் வல்படுகின்றன.

அருவுருவு வழிபாடு என்பது உருவுத் தீர்க்கும் இடைப்பட்ட நிலையாகும் அதா வது. கண்களால் காணவும் கைகளால் பற்றக் கூடியதாகவும் இருந்தலின் இது இருபடித்தைகளும் விரவப் பெற்ற வடிமாகும் அதுதான் சிவபொருமானுக்கே தனித்தாக அமைந்தது இலிங்க மூர்த்தமாகும். லிங்கம் என்ற சொல் அடையாளம் என்ற பொருள் உணர்த்தும் பொருளை நேரில் காட்ட முடியாதலிடத்து அத் தன்மைக் காட்டு கீன்ற ஒரு குறியை காட்டுவதாகும் அது போல சிவமாகிய பொருளை பேரில் காட்ட முடியாத சந்தர்ப்பத்தில் அச்சிவப் பொருள் இத்தன்மையானது என்று காட்டும் அடையாளமே சிவலிங்கம். பூதவெளி யாகிய ஆகாயத்தை உற்று நேரக்கிணங்க உயர்ந்தும் பரந்தும் தோன்றும் ஞானவை வியாகிய சிவபரம் பொருளை உணர்த்தும் சிவலிங்க வடிவம் உயர்ந்த வட்டமாக அகண்றும் உள்ளது. இதனை குரைகின்ற வாரிக் குலவ நீரும்னை வருகின்ற தீருமந் தீர பாடல் நன்கு வெளிப்படுத்தி நீர்கின்றது. சிவலிங்கம் என்பது எல்லாம் தோன்றி மறையும் மூலம் லிங்கவயமகம் தோன்றுதல் இக் கருத்தினை சுப்பிரபேதாகம் குறிப்பி குகின்றதாக வசந்தாக வைத்தியருகள் அம்மணி குறிப்புருகின்றார்.

வயம் கச்சந்தி புதுகாதி சங்காரே நீலிலா
சிறுஷ்டி காலே யதா சிறுஷ்டிஸ் தஸ்ம
வத் விஸ்கமுதாகிருதம்சிவலிஸ்கத்திற்கு
பழும் பெறும் தமிழ் நூல்கள் கந்தமு என
பெயர் குறிப்புகின்றன. இத்தகைய சிவ
விஸ்கங்களை பரார்த்தவிஸ்கம் ஆன
மார்த்தவிஸ்கம் என பிரிப்பர்; ஆன்மார்த்த
விஸ்கத்தை இட்டவிஸ்கம் ஆலவிஸ்கம்
எனவும் கூறுவர்; பரார்த்தவிஸ்கம் தாவ
விஸ்கம் ஆசலவிஸ்கம் எனும் பெயர்
களை பெறும் இது திருக்கோயில்களில்
நிலையாக ஸ்தாபிக்கப்படுவது. பரார்த்த
விஸ்கமானது சுயம்புலிஸ்கம் தைவிகம் ஆல
காணம் ஆசரம் கூறும் இராச்சைம்
மானுடபாணம் என்னும் ஓன்பது வகை
யாக உள்ளது. அதிலே சுயம்புலிஸ்கம்
தலைச்சிற்றத்தாக கொள்ளப்படுகின்றது.
மூலகை தீட்சை பெற்றோர்களால் மனக்
குற்றங்களும் உடற்குற்றங்களும் இல்
வாதவர்களால் வேதாவேதா கருமங்களை
ஒதி உணர்த்தவர்களால் ஆறு கருமங்க
ளையும் மந்திரம் ஆல பாவனை கிரியை
என்னும் மூன்றும் வழுவாவன்னைம்
சீர்த்தையோடு விதிப்படி செய்யவல்லவர்
களே பரார்த்த விஸ்கத்தை தீண்டி பூசை
சிச்சுவகங்கு சியூபாராவார் பூசை

நிகழும் வேளை உடனே உருவாக்கி பூசை முடிந்ததும் நீக்கப்படும் லிங்கம் சணிகலிங்கமாகும். அத்தகைய லிங்கங்கள் மணல், அரிசி, சாணம், வெண்ணெயால் சமைத்தசோறு, உருத்திராக்கம், சந்தனக் குழம்பு, தர்ப்பைக்கூர்ச்சம், பூக்கள், சர்க்கரை, மா ஆகியவற்றால் அமைக்கப் படும். ஆன்மார்த்த லிங்கமானது விஷேட தீட்சை பெற்ற ஒருவர் தமது குறுவிடங்கள் எழுந்தருளிக் கொடுக்கப்பட்ட லிங்கத்தை தமது ஆன்மா ஈடேற்றுத்திற்காக தமிழை உடையவர் அவர் என்னும் கருத்தில் பூசை த்து வரும் லிங்கமாகும். பூதலிங்கங்கள் என வழங்கும் பஞ்ச பூதலிங்கங்களும் சிவவழிபாட்டு தலங்களில் எழுந்தருளப் பெற்றுள்ளன. பிரதுவிலிங்கம்-காஞ்சி, அப்புலிங்கம்-திருவானைக்கா, தேயுலிங்கம்-திருவண்ணாமலை, வாயுலிங்கம்-திருக்காளாத்தி ஆகையலிங்கம்-சிதம்பரம் அறுபத்திமூன்று நாயன்மார்களில் முப்பது பேர் சிவலிங்க வழிபாட்டினரென்பது குறிப்பேட்டத்தக்கது. அவர்களில் கண்ணப்பர், சண்டேஸ்வரர், நமிந்தியடிகள், சாக்கியநாயனார்ஜிபூசலார்நாயனார் பேரான் ரே஗ரும் சிவராவர்.

1:3 சங்கம வழிபாடு

சங்கமர் என்பது சிவனடியார் கூட்டத் தைக் குறிக்கும் சிவபிரைஞிடம் மெய்யன்பு கொண்டு ஒழுகுவாரே சிவனடியார்களை வர். இத்தகைய சிவனடியார்களைப்; பற்றி சேக்கிழார் பெறுமான் பூதம் ஜந்தும் நிலையிற் காலங்கினும்.....
கேடும் ஆக்கழும் கெட்ட திருவினா
ஆரம் கண்டிகை ஆடையும் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணி அல தொன்றிலார் ஈர

அன்பினர் யாதும் குறைவிலார் வீரம் என்னால் லிளம்பும் தகையதே என திருக்கூட்டச் சிறப்பிலே பாடியுள்ளை மை நயக்கக்கூடது. மேலும் இத்தகைய சங்கமர்கள் சாதி குலம் என்பவற்றை கடற்கவர்.

ஆகவே தான் அந்தணரான சம்பந்தங்கும் பாணராண திருநீலகண்ட யாழிப்பாணங்கும் ஒன்றாக சேர்ந்தவர்கள். மேலும் சுந்தர முர்த்தி நாயனார் அடியார்களின் பெருமையினை எடுத்துரைக்கும் முகமாக அடியார்க்கும் அடியேன் எனவும் ஆவுரித்துத் தீன்றுமூலம் புலையரேனும் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்கள் கன்பராசில் அவர் கண்ணர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே என அப்பறும் அடியார் நடுவுளிக்கும் அருளை புரியாய் என மாணிக்கவாசகரும் பாடியுள்ளனர்.

மேலும் சங்கம வழிபாட்டினைக் கூற வந்த அப்பர் பிராண் சங்கநிதி பதுமநிதி ஆகிய நீதிகள் இரண்டையும் தந்து ஆட்சி செய்யப் பூமியோடு வானுவக்கதையும் திருவாராயினும் சிவபெறுமானிட்சே ஒரு தலையாய அன்பில்லராய் நிலையின்றி அழிவாராசிய அவரது செல்வத்தை யாம் மதிக்க மாட்டோம். உறுப்புகள் எல்லாம் அழுகிக் குறையும் தொழுநோயராய்ப் பசுவை உரித்து தீங்கு தீரியும் புலையராயினும் கங்கையை நீண்ட சடையில் கரந்த சிவபெறுமானுக்கு அன்பராயின் அவரே நாம் வணங்கும் கடவுள் ஆவார் என
“சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியோடு வானாளத் தருவரேனும்
மங்குவார் அவர் செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராசில்

அங்கமெலாங் குறைந்தமுகு தொழுநோயராய்

ஆவுரித்துத் தீன்வறுமூலம் புலைய ரேனும் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராசில் அவர் கண்ணர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரேனாப் பாடியுள்ளை சிறப்புக்குறியது.

இத்தகைய வழிபாட்டின் சிறப்பை பற்றி சிவஞான போத நூலாசிரியர்

மாவற நேயம் மலிந்தவர்வேடமும் ஆவத்தானும் அரன் என தொழுமே எனப் பாடியுள்ளார். இவ்வழிபாட்டின் மூலம் இயற்பகை நாயனார், இளையங்குடி மாறநாயனார், திருநீலகண்ட நாயனார், திறுத்தொண்டர், அப்பூதியடிகள் என பல நாயன்மார்கள் முக்கு பெற்றுள்ளனர்.

எனவே இத்தகைய குறுவிங்க சங்கம வழிபாட்டின் சிறப்பினை உணர்து முறையாக வாழ்ந்து முத்தியென்னும் பேரானாத்தை நுகர்வோம்.

நன்றி...

அடியாருக்கு வாரி வழங்கும் சோழர்கால வாரிவனேசர் மீண்டும் சாவகச்சேரியின் மத்தியில் எழுந்தருள

The temple of Cholatime Varivanesar is restored in the middle of Chavakacheri again to shower abundance of divine grace to the land.

சிவபூமியென்று புகழ்ப்படும் இலங்கையில், இராவணன் காலத்தில் இருந்தே பல சிவன் கோவில்கள் இருந்தன்னன. முன்னெய காலங்களில் அடியார்கள் தாமரகவே செந்தமிழில் ஆடல்வல்லங்கை வணங்கி அருளுடன் ஆற்றலும் ஆட்சியும் பெற்று வாழ்ந்தனர். அந்தவகையில் விருபாக்கன் என்பவரினங்கல்வாரிவனத்தில் (சாவகச்சேரியில்) உருவாக்கப்பட்ட தான்தோன்றி இலங்கக்கோயில், மன்னர் சோழர்களால் பெரிதாக்கப்பட்டு சிறப்பக இருந்தது. பிறபகுதியில் போத்துக் கேயர் மற்றும் ஒல்லங்குத்தர்களால் கோயில் மற்றுக் காசமாகக் கூடியது. அதன்போது

சாவகச்சேரியில் மத்திய பேர்க்குவரத்து நடவடிக்கை அன்மித்த இடத்தில் புதிய கோவிலமைத்து சோழர்கால வாரிவன லிங்கத்தினை வைத்து மக்கள் வழிபட்டு வந்தனர். மீண்டும் இறைவன் தீருவருளால் வாரிவனத்தின் நடுவிலே நீதிமன்ற வளரக்கூடின் முன் புதுப்பொலிவுடன் கருங்கல் கருவுலமாகவும் புதிய லிங்க மாக வாரியப்பர் எழுந்தருளி செந்தமிழில் வழிபடப்படுகிறார்.

இந்தியாவில் நெடுமிசௌண்யாக வணத்தில் கூடி இருந்த ரீதிகள், முனிவர்கள் குதக முனிவரிடம் மிகவும் முனிவரே! சிவபெருமானைக் குறித்த பல புராணங்களை

எங்களுக்கு அருளிச் செய்திருக்கிறீர்கள். கயிலை, காசி, காஞ்சி, சிதம்பரம், திருக்க முக்குன்றம் போன்ற பல புராணங்களைக் குறித்து விளக்கமான கதைகளை எடுத்துக் கூறியது போல் சீறப்புடைய வேறொரு தலத்தின் பெருமையை இன்று எங்களுக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டுகிறோம் என்று கேட்டோர்கள்.

அதைக் கேட்ட சூதக முனிவர் அவர்களுக்கு வாரிவனப்பகுதியில் (சாவகச்சேரியில்) இருந்த வாரிவனேசர் சிவாலயத்தின் கதையைக் கூறத் தொடர்க்கினார். சூதக முனிவர் கூறிய புராணமாகிய தகதினால் (தென்)கைவாச புராணத்தில்பதின்னாண்காலது படலத்தில்குறிப்பிட்டுள்ள புராணத்தில் வாரிவனம் பற்றிய வரலாற்றினை கீழே பர்த்தபோம்.

முற்காலத்தில் சேஷமுனி நாட்டில் சீறப்பான இடமாகிய தீருவாஞ்சியப் பகுதியில் சிவபத்தனாகிய வைசீய குலத்தினைக்கேருந்து (வணி குலம்: குல வியல் புகள் வாணிபம் செய்தல், பயிரிடுதல், வள்ளல் தன்மை, ஏமாற்றங்கை, சிடைத்த

செஷத்தீரு. தீருவாம்பலம் தென்னவன் (குண்டாத்தனம் பார்த்தீபன்)
தென்னாடு செந்தமாகாம் சுவாமம், கொக்குவல், மாந்த்பாணம்.

ஜெந்திமுத்தாக்னிஙர்க்கு வணக்கம்
அம்பிகை பாகனாக்கு வணக்கம்
அடியார்கள் நீணத்தவை அஸிப்பவர்க்கு வணக்கம்
ஆதி நடு அந்தமில்லாதவர்க்கு வணக்கம்
அருஞ்சீவிளிங்க வடிவாக்னிர்க்கு வணக்கம்
ஊமாயினாக்கு வணக்கம்
குணியாயினாக்கு வணக்கம் (நற்கணமுடையவன்)
வான் வடிவர்க்கு வணக்கம்
அரவல் பூணுல் அணிந்தவர்க்கு வணக்கம்
சபாவம் தரித்தவர்க்கு வணக்கம்
கைவல்லியம் (முத்தி) தருவார்க்கு வணக்கம்
காக்கும் கையர்க்கு வணக்கம்
தேவலிங்க வடிவாயினாக்கு வணக்கம் என்று இறைவனை வர
வேற்று தரையில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

வாரிவனேசர் மழை வெள்ளத்தில் மறைதல்

நாள்தோறும் பால்கொண்டு நீராட்டி, போற்றி வணங்கி வந்தான் விருபாக்கன். மீண்டும் விருபாக்கன் பெருமையை உலகீர்கு வெளிப்படுத்த விரும்பிய வாரிவனேசர், இவ்வருட (2020 சிலை/மார்க்கி) மாரியை விட அதிகமாக மழையினை வரவழைத்து ஊழிக் காலமென்றையும் படியாகபெருவெள்ளத்தினை ஏற்படுத்தினார். இப்பெருவெள்ளத்தில் சிவலிங்கமும் முற்றாக மூழ்கி விடவும், நாள் தோறும் நாதனை பால்கொண்டு வணங்கிய விருபாக்கன் கவலை யடைந்தான். இருண்டெழுந்த வானம் மின்னி மழுங்கி கடுமமழு மென்மேலும் பெருந்தது. பெருவெள்ளத்தால் சிவலிங்கம் மூழ்கி சிவபூசை தடைப்பட்டதைக் கண்டுமனுமடைந்த விருபாக்கன், இறைவனை வாரியப்பரை கண்டு சிவபூசையினை செய்ய முடியாதவி தீர்த்து தான் இறந்துவிடத் துணிந்தான்.

சீவனின் அருளால் வைரவ சூலம் வெள்ளத்தினை வற்றச்செய்தது

எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான், பத்தனின் மனமறிந்து அவனை ஆட்கொள்ள நினைந்து, வைரவப் பெருமானிடம் மாதுவர் படையை அனுப்பி நீரினை வற்றும்படி செய்யுமாறும் இல்லையேல் தன் பத்தன் விருபாக்கன் உயிரை மாய்ப்பான் என்று கூறவும் வைரவப் பெருமான் தீயின் வலிமை கொண்ட சூலப்படையை ஏவி வெள்ளத்தினை வற்றுக்கொடுக்கி வெள்ளம் வற்றி மீண்டும் வெளிப்பட்டார் வாரி வனேசர். விருபாக்கன் உடனே பாற்குடங்களை கொண்டு வாரிவனேசரை நீராட்டி, அவரைப் புகுந்து பாடி அருளைப் பெற்றான். பின்னர் தனக்கு துணை செய்த பளையில் எழுந்த குளியிருக்கும் வைரவப் பெருமானுக்கு வடை படைத்து வணங்கினான்.

பின்னர், பூதுங்களின் தலைவராகிய தேவனே வணக்கம்! சிவனின் மகனாரே வணக்கம்! கால அக்கினி உருத்தீர் வடிவாகிய தேவரே வணக்கம்! என்று வணங்கி வைரவப் பெருமானிடம் தேவரின்! வாரிவனேசர் தீருக்கோவிலிலே வந்து எழுந்தருளி, அடியார்களுக்கு நீணத்ததை வரமாக கொடுத்து இங்கேயே வீற்றிருந்து அருளை! என, வேண்டுகிறார். அவரின் விண்ணப்பத்தினை ஏற்று வைரவப் பெருமான் நீலீர் விரும்பியவரே ஆகட்டும் என்று எழுந்த குளுக்கிறார். அதன் நிமித்தம் வைரவப் பெருமானும் இக்கருங்கற் கோவிலில் நீலைப்படுத்தப்படுகிறார். விருபாக்கன் வேண்டியது போல் வாரியப்பறும், வைரவரும் ஒரே இடத்தில் எழுந்தருளவது மிகவும் சிறப்பானதாகும். விருபாக்கன் பின்னர் சிறிது காலம் தவமிருந்து, இல்லாம்பக்கையை முடித்து சிசிவபுரம்சென்றார்.

பெருளைக் கொண்டு மன தீறைவு அடைதல்) விருபாக்கன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் தன்னை நாடிவரும் முனிவர்கள், சீவனடியார்கள், தூறவிகள் மற்றும் அந்தணர்களுக்கு நெல், உணவு, பெண், பொருள், ஆடை பேரங்கறவற்றை வாரி வழங்குவான். அடியார்தம் பெருமையை உலகிற்கு வெளிப்படுத்த விரும்பிய எங்கள் பெருமான், மறையவர் வேட்டுதாங்கி விருபாக்கனிடம் வந்து தனக்கு வீடு வாசல் இல்லையென்றும் உண்ண உணவில்லை யென்றும் கூறி இரந்து நீர்க் விருபாக்கன் தன் வீட்டையும் வினை தீவங்களையும் மறையவருக்கு எழுதிக்கொடுத்தார். பின்னர் இவற்றை வாரியின் மறைந்து வந்ததைக் கண்ட விருபாக்கன் தன் வீட்டையை விருபாக்கன் இது ஆண்டவன் தீருவினையாடல் என்று உணர்ந்து மனைவி விசாலாட்சியுடன் தீருமறைக்காட்டிற்கு வந்து மறைக்காட்டுநா தரை வணங்கிப் பின்னர் கப்பலேறி காஸ்கேசன்துறைவழியாக யாழ்ப்பானம் வந்தார்.

சிவலிங்கம் தான்தோன்றியாக வாரிவனத்தில் வெளிப்படல் கொடிக்கமத்தில் (கொடிகாம்) வசித்து வந்த விருபாக்கன் வணிக வழி வந்தவன். பொருள் இல்லாவிட்டாலும் அருள்பெற்ற விருபாக்கன் கொடிகாமம் பகுதியில் பசுக்கள் தீறைந்து இருந்ததால் தனது வாழ்வாரதாத்தீர்கு பசுக்களை வளர்த்து பாஸ் வணிகம் செய்தான். பாலினை குடத்தில் நீரப்பி தலையில் கொண்டு பல இடங்களுக்குச் சென்று வணிகம் செய்வான். இப்படி இருக்கையில் ஒருநாள் குடத்துடன் செல்லும் பொழுது கால் தடக்கி விழுந்து குடம் உடைந்தது. இது தன் கவலையீனம் என்று நீணத்து வீடு மீண்டான். மறுநாளும் இப்படியே அதே இடத்தில் குடம் தவறி விழ வியப்படைந்த விருபாக்கன் வந்தவழியைப் பார்க்க மாதோருபாகன் சிவலிங்க வடிவில் கொடிகளின் மத்தியில் காட்சிகொடுத்தார்.

விருபாக்கன் சிவலிங்க வடிவம் வெளிப்பட்ட காட்சியைக் கண்டதும் தன்னரிவு மயங்கிப் பின்னர் சிவபெருமானின் தீருவருஞ்சன் நல்லறிவு விளங்கவும் எழுந்து நீண்று கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணிர் பெருக, கழகமேடு அமர்ந்து பண்ணுறந்த தெரிந்தாய்ந்த இப்பசுந்தமிழுத்தந்தகண்ணுதற் பெருக்கடவுளை வணங்கிக் கீழ்க்கண்டவாறு போற்றிப்பாடி வணக்கம் சொன்னான்.

இந்தக் கோவில் மற்றும் சைவப் பண்பாட்டு நடவடிக்கை கட்டுவதற்கு திருவருள் கூடியது. இதற்கான முழுச் சைவவையும் வழங்க சாலை கச்சேரியைச் சேர்ந்த சிவத்திரு.சங்கரப்பிள்ளைமாணிக்கும் வேத லிங்கம், சிவத்திரு.பெரன்னுசாமி யாதவன், சிவத்திரு.சப்ரமணியம் உமாலோகேஸ்மற்றும்சிவத்திரு.வி.சி.கணபதிப்பிள்ளை குடும்பத் தீர்மான மகிழ்வுடன் முன்வர்தனர்.

சைவமாணவர்சபையின் (சை.மா.ச) வேண்டுகோஞ்சுகு, ணங்க புராதனவாரி வனேசுவரர் ஆலயமர் புரிமைத்தை யத்தின்தலைவர், சையலர் மற்றும் பொருள்உட்பட நிர்வாகத்தினர் சௌந்தரமிழ் ஆகமவழிபாட்டின் வழி ஏற்ற தாழ்வு மறையைற்ற வழிபாட்டுமறையில் கோவில் இயங்கும் என்ற உறுதிப்படுத்தலின் அடிப்படியில்கோவில்கட்டும்பணி 2020 ஆண் 18ம்நாள்பதின்முழுமைப்பிறைநாள்கழுவாய்த்தீர்த்தன்று அடிக்கல்நாட்டுதலுடன் ஆரம்பமானது. பலவகையான ஆலோசனைகளைமற்றும் அனுமதிக்குமுங்குகளைப்பேராசிரியர். பரமுஷ்பரட்னம் அவர்கள் வழங்கியிருந்தார். அத்துடன்கட்டுமா ஸமற்றும்களைதுவிக்களைசிவத்திரு.சங்கரப்பிள்ளைமாணிக்கும் வேதலிங்கம், சிவத்திரு.வ.சகிராஜ் மற்றும்சிவத்திரு.அ.வதாங்கன் (சையலர்கள்சை.மா.ச), சிவத்திருக்கல்வா.சஜீவன் (தலைவர் சை.மா.ச), சிவத்திரு.தி.கெள்ளிசன் (பொருளாளர்சை.மா.ச) மற்றும்சிவத்திரு.ச.சதீஸ்வரன், சிவத்திரு.ம.கஜன் அவர்கள்மிகவும்சிறப்பகவழங்கியிருந்தனர்.

அத்துடன் கருங்கல் கோயில் கட்டுமான வேலைகளை கீளி நூக்கி சிவத்திரு.ஆனந்தன் வினோத் அவர்கள் தீரம்படச் செய்திருந்தார். சைவப் பண்பாட்டு நடவடிக்கை கட்டுமான வேலைகளை சிவத்திரு.அகிலன் அவர்கள் தீரம்படச் செய்து முடித்திருந்தார். அருள்மிகு ஆதி வாரிவனேசர் திருக்கோவில் மீண்டும் அதே இடத்தில் நிறுவப்பட்டு செந்தமிழ் ஆகம மறைப்படி தமிழ்லே கடவுள்மங்கல நன்றாட்டு, அருடசனைஞர் உயிரொளி சிவம் பிரதாபனார் குழுத் தலைமையில் சீலை நல்லோரையில் மார்கழித் தீங்கள் பதிற்றொருமைப் பிறைநாள் அன்று இறையருளால் இனிதே நிகழ்ந்தது. அவருடன் பகலகுமாரக்குருக்கள் விக்னராஜக்குருக்கள் அவர்களும் துணையிருந்தார்.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் கிறைவா போற்றி

வாரிவனேசரை வழிபடுவார் பலன்கள்

எவராகுவர் மனம் பொறிவழிப் போகது ஜம்பொரிகளை மற்றும் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரத்தினையும் அடக்கித்து யரிசுகி பதின்முழுமைப் பிறைநாள் கழுவாய் வழிபாட்டன்றும் (பிரதோஷ), சிவனிரவு மற்றும் கார்த்திகை மாதம் வரும் தீங்கு கிழமைகள் தேவையும் (சேஷமாரம்) விரதமிருந்து வாரியப்பறை அரச்சித்து வழிபடுகிறாரோ அவரது பாலங்கள், இம்மையிலும் மறுமையிலும் அழிந்து, இன்பமாக வாழ்ந்து சிவப்பரம் பொருளை அடையாளம் என்று நெமிசாரண்யார் முனிவர்களுக்கு சுத புராணி கர் திருவாய்மலர்ந்தார்வினார்.

அருள்மிகு ஆதி வாரிவனேசர் திருக்கோவில் மற்றும் சைவப் பண்பாட்டு நடவடிக்கை அமைப்பு

சைவ மாணவர் சபையின் பொருளாளர் சிவத்திரு.தி.கெள்ளிசன் அவர்கள் பாதையால் செல்லும் பொழுது இந்த இடத்தில் வைக்கப்பட்ட பெயர்ப்பலகையைப் பார்த்துவிட்டு அடியேனுக்கு 2020 ஆண் 6ம் நாள் மறைமதி தீர்த்தன்று தொலைபேசியில் அழைத்தார். பின்னர் இது குறித்து ஆராய்ந்து, ஆஸ்திரேவியா அறம் அறக்கட்டளை மற்றும் சைவ மாணவர் சபையின் ஊடகங்

தமிழ்மரபுத் தெற்றிநீர்கள்

தமிழ்மரபுத் தெற்றிநீகள் தத்துவங்கள் பேசும்
 தரணிதொறும்; நாடுபல தமிழூத்துக் கூறும்
 அமிழ்தமெனத் தென்கயிலை ஆலயங்கள் பாடும்
 அரசுநெறி யாப்பினிலே ஆட்சியது கூடும்
 சிமிழ்தருமோர் உணர்வலைகள் செப்பிடுமோர் குன்றும்
 தேவாதி தேவரெலாம் சூழ்ந்தநறு மன்றும்
 அமையவரும் போதிலொரு அட்டதிக்கும் கொஞ்சம்
 அகிலமெலாம் பொன்பொதிகை ஆர்ப்பரிக்கும் நெஞ்சும் !

தைப்பொங்கல் என்றினிக்;கச் சார்ந்துவிவ சாயம்
 தாங்கியினெந்த பயிரோடும் தருங்குன்றுஞ் சூடும்
 தைப்புசம் முருகனவன் தளிர்க்கரங்கள் துள்ளும்
 தந்தைசிவன் தோன்றிவரத் தனில்மாசி விள்;ஞும்
 கைப்பாவை யோடுநடம் காரிகைகள் நோற்பர்
 கற்பனைகள் இன்றியுரைக் காவலர்கள் ஏற்பர்
 இப்பாரில் தைமரபு என்றுநிலம் பாடும்
 எழுந்துவரும் செஞ்சதுக்கம் செல்வமிது வாகும் !

மரபென்கும் தையோடும் மன்றிலுல காளும்
 மாண்பரிய பொன்னேடு வண்ணஇசை பாடும்
 கரமொன்றிச் சட்டமெலாம் கனிந்தரசம் ஆக்கும்
 கனித்தமிழின் புலமொன்றிக் கவிதைபல பூக்கும்
 உரமொன்றிக் கவினாட்சி உவகையொளி ஊட்டும்
 ஊக்கமுடன் தமிழ்மரபு ஒன்றிவளை யாக்கும்
 இரவொன்றின் வைகறையில் ஏற்றுமொளி தோன்றும்
 இல்லமொடும் மரகதங்கள் இன்பளூளி பூக்கும் !

நாடுகள்பல் லாகிவர நாற்புறமும் வையம்
 நாயகங்கள் தைமரபு நாதமெனத் தோடும்
 காடுமயில் ஆடிடவோர் கற்பனைகள் துள்ளும்
 கஞ்சநிகர் மஞ்சமெனக் கவர்ந்துசரம் அள்ளும்

**நானக்கவி
தேசபாரத் தீவகம்
வே.ரூசன்ஸ்கம்
கனடா**

பாடுகவி ஒன்றிமனம் பக்திவயல் கொள்ளும்
 பசங்குயில்கள் பாடிவரப் பரமசிவன் சொல்லும்
 ஆடுகளம் நர்த்தனங்கள் ஆகமங்கள் பேசும்
 அந்தமெலாம் மன்பதைகள் அருள்வதனம் ஆகும் !
 தைமரபு தமிழ்மரபு தங்கமொடுஞ் சேனை
 தாங்கிவரும் தேசமெலாம் சார்ந்துவரும் ஆணை
 கைகோர்த்து மன்றிலைமைக் காவலெனக் காக்கும்
 கடும்பசியும் நிதர்சனமும் கயிலைமலை போக்கும்
 மைகோர்த்து தென்மயிலை வண்ணநடம் பாடும்
 வருஞ்சிட்டு பசிபோக்கி மகவனுயிர் தேடும்
 நெய்வாந்து வேள்வியெலாம் விளைந்து அருள் ஆக்கும்
 வினையாவும் மறையார்ந்த வென்றியது தானே !

தமிழரின் தொன்மை வரலாற்றின் ஆய்வுத் தளமே கீழடி

பண்டைத் தமிழரின் வரலாறு, பண்பாட்டு யரபு, தமிழர் அரசுரிமை என்பன பற்றிய விளிப்புணர்வு உலகத் தமிழர் மத்தியில் இக்காலக் கட்டத் தில் மிகவும் எழுச்சி பெற்றுக் காணப்படுகிறது. உலக நாகரிகங்களையிய மைசப்பத்தேமியா, எசிப்து, சீனம், சிந்துவெளி, மாயன் முதலான நாகரிகங்கள் அகற்றவாய்வின் மூலமே உலகுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டன என்பதே நாகரிக வரலாறுகளாகும். அதுபோன்றே வைகைக்கரை நாகரிகமும் கீழடி அகற்றவாய்வின் மூலமே அதன் தொன்மை வெளிப்படுத்தப்படவுள்ளது. பண்டைத்த மிழர் பண்பாட்டைவெளிப்படுத்தும் சங்ககால இலக்கியங்கள் கூறும் பண்பாட்டு தீவைப்பாட்டை உறுதி செய்யத்தக்க போதிய சான்றுகள் இதுவரை மிக அரிதாகவே கிடைத்துள்ளன. ஆயினும் வைகை நுதிக்கரைப் பண்பாட்டாய்வு தமிழர் பண்பாட்டின் தொன்மையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் கீழடி ஆய்வு மிகவும் முதன்மை பெறுகின்றது.

பேராச்சியர்
பாலசுந்தரம் கிளையதும்பி
தமிழ்துறைத் தலைவர்
இன்னாமாமலை கனடா
வளாகம்.
ரொமங்ரோ.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் எழுதியோர், சங்ககாலத்தின் காலவரையறையைக் கி.மு.300-கி.மு.250 என்ற வரையறைக்குள் தக்க சான்றுகளற்றுமிகவும் சுருக்கியே 1960 களிலீருந்து எழுதிவந்துள்ளனர். அத்தகைய

நூல்களின்படி தமிழர் பண்பாட்டு வரலாறு காலத்தால் பின்தள்ளப்பட்டு தப்பான கருத்துக்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. அவை யாவும் தவறு என்பதைக் கீழடி அகற்றவாய்வுத் தரவுகள் தீருப்பித்துள்ளன. கீழடியின் முதற்கட்ட ஆய்வுச் சான்றுகளின் மூலம் சங்ககாலத்தின் முன்னெல்லை முதன்முதலாகக் கி.மு. 600 என உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை முதன்மைக் கருத்தாகும்.

இந்திய தொல்லியல் ஆய்வுக் கட்டமைப்பானது, மாநில அடிப்படையில் ஜந்து தொல்லியலாய்வுத்தினைக் களப்பிரிவுகளைக் கீழடிவுகின்றன. மிகப்பரந்ததும் பழைய மிக்கதுமாகிய தென்னிந்தியாவுக்கு ஒரேஒரு பிரிவு மட்டும்மைகுர் நகரில் உள்ளது. அதனால் தமிழகத்திலே தொல்லியல் ஆய்வுகள் மிகவும் சோர்வுநிலையிலேயே நடைபெற்று வந்துள்ளன. இதுவரை தென்னகத்தில் நடைபெற்ற அகற்றவாய்வு

வுகள் 65 வீதமானவை மைசூரிலும், 20வீதமானவை ஆந்தீராவிலும், 10வீ தமே தமிழகத்திலும் நடைபெற்றுள்ளன எனக் கூறப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் இந்தியமத்திய தொல்லியல் துறை, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியலர்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், தஞ் சாவூர்ப் பல்கலைக்கழகம், கேரளாப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் தொல் லியல் துறைகளும், மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களும் தொல்லியல் ஆய்வு களில் ஈடுபட்டுவர்த்துள்ளன என்பதும் கருத்திற் கொள்ளுத்தக்கது.

அண்மைக்கால அகழாய்வுகள், அறி வியல் ஸ்தியான காலக்கணிப்புகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தமிழ் நாட்டில் ஏற்கும் 15 இலட்சம் ஆண் புகளாக மக்கள் வாழ்ந்துவருகின்றனர் என்பதும், தற்போதைய கீழடி ஆய்வுகளின் மூலம் தமிழகத்தின் தொடக்கால வரலாறு (Early Historic Period) கீ.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டு அளவைக்கொண்டுள்ளது என்பதும், அக்காலத்திலிருந்தே மக்கள் எழுத்தறி வடையோராக வாழ்ந்தனர் என்பதும் உறுதியாகிறது என்கிறார் தொல்பேரா சீரியர் க. ராஜன். (1)

மனித நாகரிக வரலாற்றில் நதிக்கரை நாகரிமே மிகத் தொன்றியானதாகும். இந்தியாவில் வைகைக்கரை நாகரிகம், சிந்துவெளி நாகரிகம் என 17 நதிக்கரை நாகரிகத் தள்ளுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றின் தொடர்ச்சியாக யூகிரட்டில் - தைக்கிரில் நதிக்கரையின் பாவிலோனிய நாகரிகம், நூல் நதிக்கரையின் எகிப்திய நாகரிகம் என்று அப்பட்டியல் நீண்டதாகும். ஜவகைநதிக்கரை நாகரிகம் பற்றிய விரிவான பண்பாட்டுத் தரவுகளைப் பரிபாடல், சீலப்பதிகாரம் என்பன நன்கு பதிவுசெய்துள்ளன. பரிபாடலிலுள்ள வைகை பற்றிய ஒன்பது நெடும்பாட்டுகள் (பாடல் இல.: 6,7,10,11,12,13,16,20,22) மிக ஏதும் முதன்மையானவை. வைகைப் பெருக்கு, நிர்விளையாட்டு என்ற பெருந்மையானின் பின்னணியிற், சாங்க காலத்தில் வைகைக்கரைப் பிரதேச த்தில் நகர் நாகரிகமும், செல்வ வளமும் கொண்டமக்களின் வாழ்க்கை முறை மையை வைகைப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன. வைகைப் பெருக்கின்போது நிர்விளையாட்டில் ஈடுபட்ட மதுரை மாநகர மக்கள் மகிழ்ச்சியுடனும்,

செல்வவளத்துடனும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதும் அறியப்படுகின்றன. ஆனால் வைகைஆற்றுப் பெருக்கும், காலவெள்ளமும் அப்பண்பாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், அவற்றின் அடையாளங்களையும் அழித்து, மண்மேடாக்கின்றன. இதுபோன்றே மதுரைக்காஞ்சியும் வைகைநதிக்கரை நாகரிகம் பற்றிப் பேசுகின்றது. அந்நாகரிகத்தின் சீர்மையையும் பண்பாட்டு வரலாற்றையும் கீழடி ஆய்வுறுத்திப்படுத்துகின்றது.

இந்திய அகழ்வாராய்ச்சிக் துறையின் தந்தையாகக் கருதப்படும் அலைக்சாந்தர் கண்ணிஸ்காம் முதல் கீழடி அகழாய்வுக்குப் பொறுப்பாக இருந்து இடமாற்றம் பெற்றுச்சென்றுள்ள

ஆகிய இடங்களில் அகழாய்வு செய்தால் புதிய தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் எனவும் குறிப்பிட்டிருந்தார். 1987இல் வைகைநதிக்கரையிலே உத்தமபாளையம் வட்டத்திலுள்ள எல் வப்பட்டி என்ற ஊரில் மேற்கொண்ட அகழாய்வில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற் சாலைக்கூடம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மத்திய தொல்லியல்துறையின் தென்னிந்தியப் பகுதிக்குப் பொறுப்பாளரகப்பணியாற்றிய கே. வி. ராமன் மதுரை, தீருமங்கலம், மேலூர், பெரியகுளம் ஆகிய இடங்களில் அகழாய்வு செய்து அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளார். அதன் பின்னர் 2006இல் முனைவர் கே. ராஜனும் அவரது தொல்லியலாய்வு மாணவர்களும் தமிழகத்திற்

அமர்நாத் பாலாகிருஷ்ணன் வரையிலான அனைவரது பணிகளும் நினைவு கொள்ளுத்தக்கன. தமிழகத்தில் நீண்ட ஆண்டு கால இடைவெளிக்குப் பின்னர் கீழடியில் 2014இல் அகழாய்வு தொடர்ச்சிப்பட்டுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தொல்லியல்துறைத் தலைவர் ராகக் கே.என். டிக்ஷிணரத் என்பவர் கடமையாற்றிய காலத்தில் 1937-1944, வைகைக்கரைப் பகுதியில் அகழாய்வு செய்தால் சிற்றுவெளி நாகரிகத் தளத்துக்குச் சமமான நாகரிகத் தளத்தைக் கண்டு பிடிக்கவாಗ்மென்று என்றும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சங்களுக்கு யாவும் உலகநாகரிகங்களுடன் தமிழ்நாடும் தொடர்புகொண்டிருந்தமையையும் புலப்படுத்துகின்றன.

பல இடங்களிலே தொல்லியல் ஆய்வு களை மேற்கொள்ளலாயினர்.

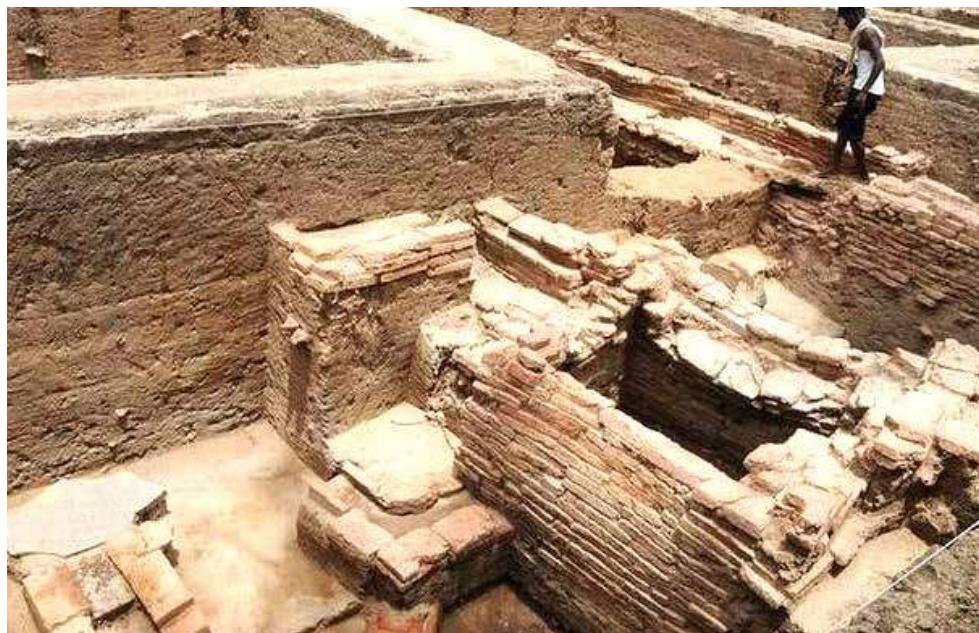
அண்மையில் மத்திய தொல்லியல்வுத் துறையினர் வைகையின் இருமருங்கிலுமின் 29வே ஊர்களில் களதுயில்வு செய்து பெருங்கற்காலத் தொழிகள், கல்வெட்டுக்கள், சிற்பங்கள், நடுகற்கள், பண்டைய வாழிடப் பகுதிகள் என்பன வற்றைக் கண்டறிந்துள்ளனர். தேனூரில் நடத்திய அகழாய்விலே தங்கக்கட்டிகள், தங்கப்பட்டறை, பல்வேறு நாட்டு வணிகப் பொருட்கள் என்பனவும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சங்களுக்கு யாவும் உலகநாகரிகங்களுடன் தமிழ்நாடும் தொடர்புகொண்டிருந்தமையையும் புலப்படுத்துகின்றன.

தமிழகத்திலே 17 ஆற்றுப் படுக்கைகள் உள்ளன எனவும், அவை பண்டைய அழிந்த நாகரிகத் தள்ளுகளாகும் எனவும் ஓரிஸா பாலு என்ற ஆய் வாளர் குறிப்பிடுவார். அவற்றில் ஒன்றாக கீய, கீழடி நாகரிகத்தளம் தமிழகத்தின் மிகப் பெரிய அகழுக்கு மையமாகக் காணப்படுகிறது. இக்கீழடி அகழுக்கு வுப்பகுதி, சிவகஸ்கை மாவட்டத்தில் வைகை நுதிக்கரைப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. கீழடி நாகரிகத்தின் மைய ஊற்றாக லிங்கைய வைகை நுதியானது, சுருளிமலையிலிருந்து உற்பத்தி யாகி, சின்னமனுரார்,(மதுரை) தீருப்பு வனம்பரமக்குடி இராசசிங்கமங்கலம்

களில் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்துக் கூறும் ‘கொடுமணம்’ பகுதியே கீழடி யாகமும் இன்றைய காலத்தில் மக்கள் பெருக்கமும், வாழ்விடப் பெருக்கமும் அதிகரித்துள்ள நிலையில், அகழுக்கு வுத் தள்ளுகளின்மீது பல்வகைக் கட்டிடங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இந்திலையில் 1974இல் பாலசுப்பிரமணியம் என்னும் பள்ளி ஆசிரியர் அப் பகுதியிலுள்ள தனது காணியில் கீணறு கட்டுவதற்காகக் குழிதோண்டியபோது நிலத்தின்கீழ்க் காணப்பட்ட கட்டிட அழிபாட்டுத் தடயங்கள் பற்றி அரசினதும், கல்வியாளர்தும் கவனத் துக்குக் கொண்டுவந்தார். அதனை

சுமார் 500 அகழுக்கு தள்ளுகளை அடையாளம் கண்டார். முதற்கட்ட மாக 2014-2015 வரையிலான முதலாம் ஆண்டிலேயே தொடர்ந்து ஆழத்தில் பல்வேறு குழிகள் தோண்டப்பட்டன. கீழடியிற் பெருந்தொகையான தொல் பொறுத் தான்றுகள் கண்டெடுக்கப் பட்டன. அங்கு கட்டிட அழிபாடுகள், நகர்ப்பகுதி என்பன அடையாளம் காணப்பட்டன. தொடர்ந்து அவர் கீழடியில் 2014-2017 வரையிலான காலப்பகுதியில் 2ஆம் கட்ட ஆய் விணை மேற்கொண்டார். அப்போதும் பல்வேறுபட்ட தொல்பொருட்கள் கிடைப்பதாயின. அவற்றை ஊடகங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். அந்த ஆய்வு நிறைவுபெறாத நிலையில் அமர்நாத் பாலசுகிருஷ்ணன் அவர்கள் மைசூருக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டு, அவரது இடத்திற்குப் பதிலாக மத்திய அரசு, கீழடியில் தொடர்ந்து நடைபெறவுள்ள வெளும் கட்ட ஆய்வுக்குப் பொறுப்பாக தீரு. ஸ்ரீராம் அவர்களை நியமித்தது. அவரது காலத்தில் 52 குழிகள் தோண்டப்பட்டு, ஆய்வு செய்தபோது கீழடியில் அவருக்க எப்பொருளும் புதிதாகக் கிடைக்கவில்லை. எனவே இந்த அகழுக்கு வுத் தீட்டத்தை நிறுத்த வேண்டும் என்று அரசுக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்ததோடு, கீழடியில் ஏற்கனவே கண்டு பிடிக்கப்பட்ட அகழுக்கு வுத் சான்றுகள் மைசூரில் அமைந்துள்ள தொல்பொருள் தீண்க்களத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும் எனவும் அரசுக்கு அறிவித்தார்.

இராமநாதபுரம் அழகன்குளம் முதலான ஊர்களை வளம்படுத்திக்கொண்டு வங்கக் கடலில் கலக்கின்றது. வைகைநுதிக் கரையிற் பல அகழுக்கு மையங்கள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. அவை அணைத்து இடங்களிலும் அகழுக்கு செய்து, அங்கு கிடைக்கப்பெறும் தடயங்களும் தொல்பொருள் தாவுகளும் உறுதியாகத் தொல்பெறுத்துவதோடு, தமிழரின் நாகரிகத்தை உறுதிப்படுத்துவதோடு, தமிழரின் வரலாற்றுத் தொன்மையையும் உலகுக்கு அறிவுறுத்தும் காலம் அண்மீத்துள்ளது எனவாக். 2013-2014 காலப் பகுதியில் இப்பகுதியில் 250 கிராமங்கள் அகழுக்கு வுத்துக்குரிய இடங்களாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. கீழடிப் பகுதி 110 ஏக்கர் பரப்பளவைத் தொண்டுவதாகக் காணிக்கையான கருக்கு உரிய நட்டைகுள் கொடுக்கப் பட்டு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படலாயின. அமர்நாத அவர்கள் தமிழகத்தில்

அரசு உடனே பொறுப்படுத்த வில்லை எனக் கூறப்படுகிறது.. நல்வாய்ப்பின் பயனாக மதுரை மாட்டத்தைச் சேர்ந்த வரும் பெங்களுகில் தொல்லியல்துறையில் பணியில் இருந்தவருமாகிய அமர்நாத் பாலசுகிருஷ்ணன் இதனை அறிந்து தொல்லியல் தீண்க்கள் அனுமதியுடன் கீழடியில் ஆய்வு களை மேற்கொள்ளத் தொடர்களைக் காணப்படுத்துவதற்குத் தேர்ந்தெடுத்து, தனியாருக்கு உரிமையான அத் தென்னாற் தோட்டத்தில் 110 ஏக்கர் பரப்பளவைத் தேர்ந்தெடுத்துக் காணிக்கையாளர் கருக்கு உரிய நட்டைகுள் கொடுக்கப் பட்டு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படலாயின. அமர்நாத அவர்கள் தமிழகத்தில்

மாற்றுவது அத்தீட்டத்திற்குத் குந்தகமாகவே அமையும் என்பது வெளிப்படையே.

இந்த இக்கட்டான நிலையிலே தமிழன் ஆர்வலராகிய சட்டத்தரணி தீருமதி கனிமையறி மதி அவர்கள்; இதற்கெதிராக மதுரை உச்சநிதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்து, வழக்கா டினார். அதன் பயனாக, நீதி மன்றத்தின் மூலம் திரு.ஸ்ரீராம் என்ற அதிகாரியின் முயற்சிகள்; முயற்சிகள் தடுத்து நிறுத் தப்பட்டன. மேலும், (அ) அகழாய்வு செய்யப்பட்ட குழிகள் முடப்படாது பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், (ஆ) அகழாய்வுச் சான்றுகள் மைக்ருக்குத் தொண்டு செல்லப்படாது தமிழகத்திற் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், (இ) கீழடி அகழாய்வு தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும் - என்ற நீதி மன்ற உத்தரவுகளையும் பெற்றுக் கொடுத்துக், கீழடி ஆய்வு தொடர்ந்து நடைபெறுவ தற்குப் பேருதலி செய்த சட்டத்தரணி அவர்களது பணி தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றிற் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது எனவார்.

அதனைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டு அரசின் பொறுப்பில் தமிழகத் தொல்லியல்துறையினர் புதிய அதிகாரியின் தலைமையில் 2017-2018க்கான 4ஆம் கட்ட அகழாய்வு மேற்கொள்ளப் பட்டது. அந்த அகழாய்வில் 5820 தொல்பொருட்கள் கிடைக்கப்பெற்றன. உறைகிணறு கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. செங்கல், சுண்ணக்கலவை முதலான பொருட்கள் கலந்து கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களின் எச்சங்கள், கூரைஷுடுகள் என்பன கிடைத்தமை, அக்காலக் கட்டடிடக்கலவை பற்றிய தகவல்களை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன. மேலும் அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட கருப்பு, சிலப்பு உலோகப் பொருட்கள் யவனர், உரோமர், சீனர் முதலானேராடுன் மேற்கொண்டிருந்த வணிகத் தொடர்பை உறுதிப்படுத்துகின்றன. பெரிப்பஞ்சின் “The Periplus of the Erythraean Sea” (A.D 70)என்றால் குறிப்பிடும் தமிழகத்துடன் கிரேக்கர், ரேமர் நடத்திய வணிகச் செய்திகளையும் சான்றுபடுத்துகின்றன. பெண்களின் தங்க நகைகள், சங்க வளையல்கள், யானைத்தந்தத்தில்லான வளையல்கள், ரேமரநாட்டு ரவுவட் பானைகள் முதலியலையாவும் அக்கால கடவுள்வணிகத் தொடர்பை வெளிப்படுத்துவனார்கும். மேலும், 4ஆம் கட்ட ஆய்விற் கிடைத்த தொல்பொருட்களாக செங்கற்கட்டுமானங்கள், சுடுமண் உறைக்கிணறு, கூரை ஷுடுகள், விலை உயர்ந்த தங்க அணிகள்கள். செபுப் பொருட்கள், இரும்புக்கருவிகளின் பகுதிகள், சுடுமண் செங்கட்டான், சுடுமண் காதனிகள், கண்ணாடி, மணிக்கற்கள், கருப்பு-சிலப்பு பூச்ச மட்பாண்ட ஷுடுகள், ரெளவட் மட்பாண்டங்கள் முதலியனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

4ஆம் கட்ட ஆய்விற் கிடைத்த பொருட்களின் காலத்தைத் தீர்மானிப்பதற்காக ஆறு கரிம மாதிரிகளை (carbon Samples) அமெரிக்காவில் மியாமி நகரிலுள்ள Beta Analytic Testing Laboratory என்ற ஆய்வுகூடத்திற்கு அனுப்பி ஆராய்ந்து. அவற்றின் காலம் கி.மு. 580 என ஆய்வுகூட அறிக்கை மூலம் அறியப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதனை அடிப்படை

யாகக் கொண்டு தொல்லியல்துறைப் பேராசிரியர் க. ராஜன் கி.மு. ஆராம் நூற்றாண்டில் கீழடிப்பகுதியில் நகர நாகரிகம் நிலவியுள்ளது எனக்குறிப்பிடுவதுக்காக.(1)

மேலும் இப்பகுதியில் மருத்தீல நாகரிகம், குடும்ப வாழ்க்கைமுறை யாவும் சிறந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அங்கு கிடைத்த தொல்பொருட்கள் சான்றுபடுத்துகின்றன. அத்துடன் கீழடி நகரநாகரிகத் தளத்திற் பல்வகை மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதும் அறியப்படுகிறது. வணிக நாகரிகம் நிலவியதாக பன்னாட்டு மக்களும் இங்கு வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதையும் அகழாய்வு சான்றுபடுத்தியுள்ளது.

கீழடியிற் கிடைத்துள்ள நீர் வகையான பரனை ஓடுக ஸிற்பொரிக்கப்பட்ட குறியீடுகள், எழுத்துக்கள், கீற்றுகள் என்பனவும் அடையாளம் காணப்பட்டு அவற்றை தமிழ் (தமிழ்ப்பிராமி) என அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர். அங்கு கிடைத்துள்ள நூல் நூற்பதற்குப் பயன்படும் தக்களி என்ற கருவி, ஆடை நெந்தலூம் இங்கு நடைபெற்றுள்ளது என்பதைச் சான்றுபடுத்துகிறது. இதுவரை நடைபெற்ற அகழாய்வுத் தளங்களிற் கீழடியிலேயே முதன்முதலாகப் பெருந்தொகையான தொல்பொருட் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இங்கு கிடைத்துள்ள தொல்பொருட்களைக் கீழெப் பகுப்பாய்வுக்கு (carbon Research) உட்படுத்தி, அவற்றின் காலம் கி. மு. 6ஆம் நூற்றாண்டு என நிறுவப்பட்டுள்ளது.(2) அடுத்த ஏதும் கட்ட அகழாய்வுகளில் மேலும் கிடைக்கக்கூடிய சான்றுகளின் வழியாக இதன் கால எல்லையை மேலும் முன்கூட்டாக செல்ல வாய்ப்பு உண்டு என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவதாகிறார்கள்.

கீழடியில் இப்போது ஆறடி ஆழத்திலேயே ஆய்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன. மேலும் கீழநோக்கி அகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும்போது நகரநாகரிகத் தளத்திற்குரிய சான்றுகள் பெரிதும்கிடைக்க வாய்ப்புப்பள்ள என ஆய்வாளர்களுக்கின்றனர். தமிழக அரசின் முன்னெடுப்பால் வீதும், ஆறும் கட்ட ஆய்வில் மேலும் நிலத்திற் கீழநோக்கியும் அகழாய்வுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழக அரசு, மத்திய அரசின் இசைவுடன் 2017-2018 ஆண்டுக்காலத்தில் அகழாய்வுவேலைகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டபோது மிகவும் அரிய பலதொல்பொருட் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் முதன்மையானவற்றைப் பின்வரும் பட்டியல் குறிப்பிடுகிறது:

குடிநீர் தேக்கி வைக்கும் உறைகிணறு

செங்கல்லிலான கட்டுமானப் பகுதிகள்

கூரைஷுடுகள் மேயத்தக்க கட்டிட அமைப்பு

நேர்த்தியான கட்டிடச் சான்று - மிருதுவான மண்புசிய தரை

இருஅடுக்குக் கொண்ட செங்கற்கட்டிட அமைப்பு

குடிநீர் சுத்தம் செய்யும் பானைகள்

சுடுமண் அடுப்பு,

நேர்த்தியாகச் செய்யப்பட்ட கருப்பு-சிவப்பு சுடுமண் பானைகள்

சுடுமண் விளையாட்டுச் சில்லுகள் மற்றும் விளையாட்டுப் பொருட்கள்

இரும்பு ஆணிகள், கத்திகள்

மகளிரணீன் தங்க அணிகலன்கள், வேலைப்பாடுடைய காதனீகள்

சுடுமண் காதனீகள்

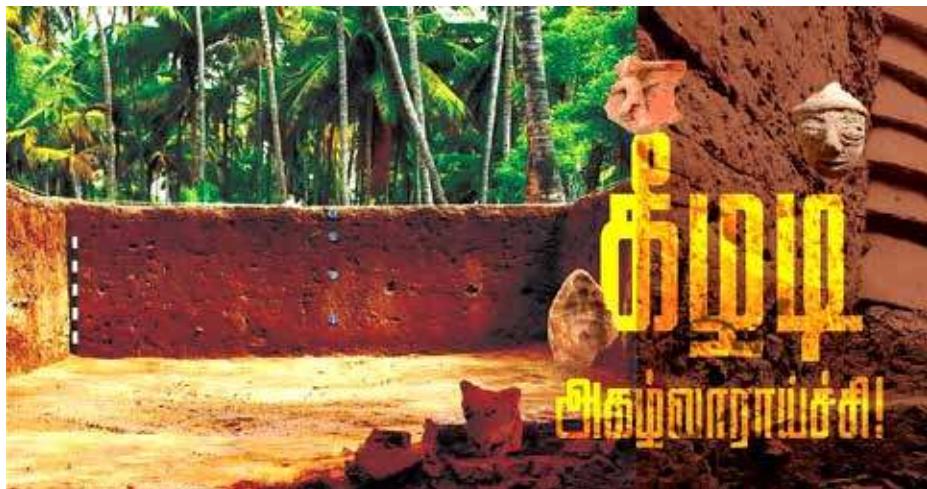
மான்கொம்புகள் -- இன்னும் பலப்பல்.

இவை யாவும் கீழடிப் பகுதியிற் பண்டைக் காலத்தில்

வாழ்ந்த மக்களின் செல்வச் செளிப்பு, வளமான வாழ்க்கைமுறை என்பனவற் றைச் சான்றூப்படுத்துவனவாகும்.

சங்க இலக்கியம் மற்றும் பிறநாட்டுக் குறிப்புக்கள் முதலியன குறிப் படும் பண்டைத்தமிழரின் கடல் கடந்த வணிகம் பற்றிய தரவுகளைச் சான்றூப்படுத்தும் வகையிலும் கீழடியிலே தொல்பொருட்கள் பெரிதும் கிடைத் துள்ளன. தென்னிந்தியக் கீழக்குக் கடற்கரையில்; பல நுதிகள் கடலிற் கலக்கும் இடங்களிற் பண்டை நாளில் வணிகத்துறைமுகங்கள் இயற்கையாக கவே அமைந்திருந்தன. வைகைநதி கடலிற் கலக்குமிடத்திலுள்ள அழகன்

முதன்மை பற்றி மிகத் தெளிவாக விளக்கிவர்த்துள்ளனர். இவற்றால் உலகத் தமிழ் மக்கள் கீழடி ஆய்வு பற்றிய பெரும் எதிர்பார்ப்போடும் நம்பிக்கை யுடனும் உள்ளனர். தீரு வெங்கடேசன், தீரு. ரவிக்குமார் ஆகிய இருவரும் தொடர்ச்சியாகப் பத்திரிகைகளிலும் இதழ்களிலும் கீழடி பற்றிக் கட்டுரைகள் எழுதி இதன் முதன்மையை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்து வந்துள்ளனர். தனமும் பெருந்தொகையான மக்கள் கீழடியைப் பராக்கக் கூல்கின்றனர் என்ற செய்தியும் அறியப்படுகிறது. சிந்துவள்ளியில் 4,500 ஆண்டுப் பழையமைகொண்ட வரிவடிவங்கள் அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

களும், தாமிரபரணி ஆற்றின் கழிமுகத்தில் கொற்கை, பாலாறு கடலிற் கலக்குமிடத்தில் வசவசமுத்தீர் எனப் பல துறைமுகங்கள் அமைந்திருந்தன. இவை அக்காலத்திற்பிறநாட்டு வணிக வங்கங்கள் வந்து பண்டமாற்றுக் கூல்கையில் வரவேற்றுக் கூலியும் வரவாட்டு செய்வதற்கு வாய்ப்பாயினா. கீழடியில் ரேஞ்சர்ட்டு ரெஸல்ட் பாணை ஓடு கள் கிடைத்துள்ளன. அத்துடன் அங்கு கண்டுபடிக்கப்பட்ட பெண்களின் தங்க அணிகள், கண்ணாடி மணிகள், பளிங்கு மணிகள், சங்க வளையல் கள் முதலானவை பிறநாட்டு வணிகப் பண்டமாற்றுப் பொருட்களாகக் கிடைத்து, பண்டைத் தமிழரின் வணிக வரவாட்டுறைச் சான்றூப்படுத்துகின்றன.

கீழடி ஆய்வு பற்றி எஸ். பாலகிருஷ்ணன் (I.A.S) தொல்லியல்துறை அதிகாரி அமர்நாத் பாலகிருஷ்ணன், ஓய்வுநிலை தொல்லியல்துறை அதிகாரி நாகசாமி.ச. வெங்கடேசன் ஆ. ஏ. பி. ரவிகுமார் ஏ. பி. இபேராசீரியர் மேகன், ஒரிஸா பாலு முதலான அறிஞர்கள் பல்வேறு தொல்லியல்காட்சி நிகழ்ச்சிகள், இணையவழிக் கருத்தரங்கள் என்பனவற்றின் வழியாக மக்களுக்கு கீழடியின் வரவாற்று

அதேபோன்று கீழடியிற் கிடைத்த 1000க்கும் மேற்பட்ட பாணை ஓடுகளிலுள்ள கீறல் வடிவிலான எழுத்துக்கள் தமிழ்ப் பிராமி (தமிழ்) எழுத்துக்களின் முன்னோடி எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே அப்பாவனைப் பொருட்களின் அடிப்படையில் அக்காலத்திற் சாதாரண மக்களும் எழுத்தறிவு உள்ளவர்களாக வாழ்ந்துள்ளனர் என்ற உண்மை உணரப்; படிகிறது. இதுபோன்ற எழுத்துக்கள் இலக்கையின் அகமாய்விலும் பல்வேறு இடங்களிற் குறிப்பாக வட, வஸ்கையிற் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. (3) தமிழகத்திற் பண்டைக் காலத்திலே தமிழ், அதனைத்தொடர்ந்து வட்டை முத்து என்பன வழங்கிவந்துள்ளன. பின்னர் அசோகன் பிராமி எழுத்துக்களும் வழங்கியுள்ளன. இதன் பின்னர் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழகத்திற் கிரந்த எழுத்துக்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தமிழகத்திலே தொல்பழங்காலம் முதல் வரக்கு தமிழர் நாகரிகம் நிலைபெற்று வந்துள்ளமை பல்வேறு சான்றூக்களால் நிறுவப்பட்டுவருகின்றது. மனித இனத்தின் நுகர்வுத்தன்மைக்கு (Human Dis-

palacement) ஏற்பத் தென்னிந்திய மக்கள் வடக்குநோக்கி சிந்துநதிக்க ரைப்பகுதிக்குச் சென்றிருக்கவேண்டும். அவர்கள் பேசியமொழி தொல் தமிழாகும். தமிழ்க் குடும்பமொழிகளாகிய தெலுங்கு, கன்னடம், துணி முதலிய மொழிகள் அப்போது தோன்றலில்லை என்பது மொழியியலாளர் கருத்தாகும். எனவே கீழடி நாகரிகமே இந்திய நாகரிகத்தின் மூலவேரைக்கொண்டது என்ற கருத்துடைவையை, இங்கு தொடர்ச்சியாக மேற்கொள் எப்பட்டு வரும் அகமாய்வுகள் உண்மையை நிலைத்தும் எனலாம்.

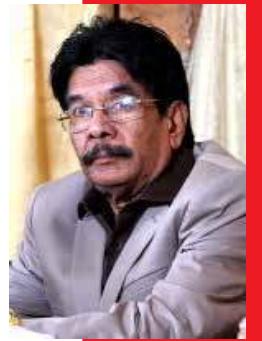
தமிழகத்தில் ஆதிச்சநால்ஹரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள அரும்பொருட்காட்சியகம் பெரிய அளவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு அது, கீழடி முதலான அகமாய்வுத் தளங்களிற் பெறப்படும் அகமாய்வுப் பொருட்களின் பாதுகாப்பிடமாக அமைதல் பொருத்தமாகும். அங்கு வேதியல், கரிமப் பகுப்பாயுவுமுறை சுர்ந்த நலீன விஞ்ஞான ஆய்வு கூடங்கள் எனபன அமைந்தால் தமிழினப் பண்பாட்டு வரவாற்றினைத் துரிதப் படுத்தி, பாதுகாப்பான முறையில் ஆராய்ந்து நிறுவ வாய்ப்பாக அமைய வாய்ம் அத்துக் கூலியால் வெண்டும்போதே தொடர்ச்சியாக அவர்கள் காலங்கள் நிர்ணயிக்கப் படுதல் நம்பகத்தன்மையை நிறுவுவதாகும். அத்துடன் உலகத் தொல்லியல்துறை அறிஞர்களை வரவழைத்து அகமாய்வுத்துறை ஆய்வாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் செயல்திட்டங்களையும் தமிழக அரசு உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும்என்பதே தமிழ்னப் பற்றாளர்களின் பெரு விருப்பமும் எதிர்பார்ப்புமாகும்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

(1)க. ராஜன், (ஆய்வுப் பதிப் பாசிரியர்) கீழடி- வைகை நதிக்கரையில் சங்க கால நகராநாகரிகம், தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை, 2019 பக். 10.

(2) மேலது: 2019:14

(3)ப. புஷ்பரணம், இலங்கைத் தமிழர் - ஒரு சூருக்க வரலாறு - தமிழ்க் கல்விக் கேவை வெளியீடு, சுவிர்ச்சாந்து, 2017

கலாந்து
பால. சுவகடாடசம்

சிந்தர்களின் சீனாந்தோட்பு பற்றிய சேய்ந்திகளின் நம்பகர்த்துண்மை

நூற்பு செம்பு ஆசிய உலோகங்கள் வெள்ளி தங்கம் என்பவற்றின் மாற்றுக்குறைந்த உருவங்களே என்பதும் இரச மருந்துகள் மூலம் அவ்வுலோகங்களின் குற்றத்தை நீக்கிஅவற்றின் அப்பழுக்கற்ற உருவங்களை வெள்ளியக்கே வாதங்கமாக வோயாற்ற முடியும் என்பது இரசவாதக்கொள்கையின் (**Alchemy**) அடிப்படையான நம்பிக்கையாகும்.

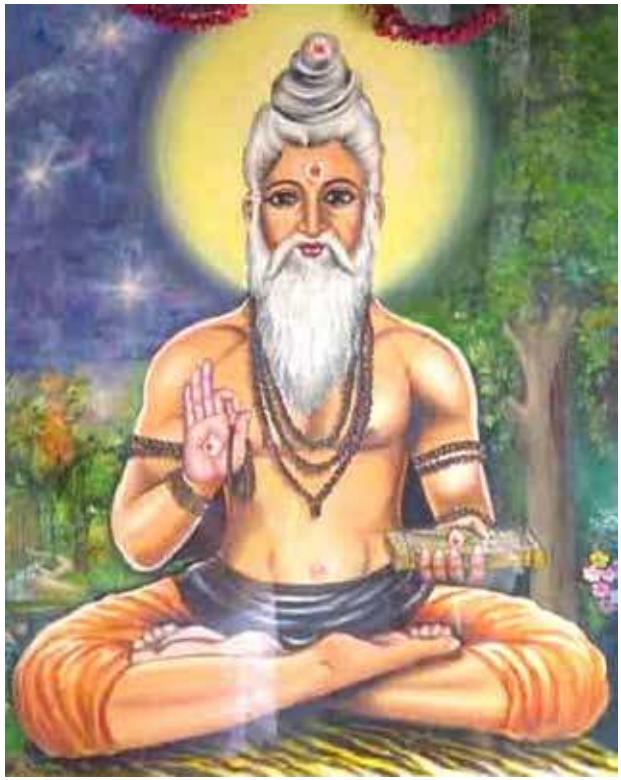
இந்தியா சினா நூட்டுக்களைப் பொறுத்தமட்டில் இரசவாதம் பற்றிய இவர்களது கருத்துக்கள் ஆயுளைநீடிக்கச் செய்யும் மருந்துகள்பற்றியநம்பிக்கையுடன்தொடர்புடையனவாக வேலிருந்துவந்துள்ளன. ஆயுளை நீடிக்கக்கூடியமருந்துக வேலிரசவாதத்திலும் பயன்படக்கூடியன என்னும் நம்பிக்கை இவ்விரு நூட்டு இரசவாதிகளுக்கும் பொதுவானதாக இருந்தது. இந்திய இரசவாதிகள் ஆயுளை நீடிக்கக்கூடியும் மூலிகைகளுக்கு செம்பைப் பொன்னாக்கும் சக்தியும் இருப்ப தாகரும்பினர். சீன இரசவாதிகள் இவ்விடையத்தில் சுற்றுமறை பட்டகருத்தினைக் கொண்டிருந்தனர்.

சீன இரசவாதத்தின் தந்தை எனக்குறிப்பிடப் பெறும் சீனத் துச் சித்தர்கோ-ஹங் (**Ko&Hung 283&343 ki.pi.**) என்பாரின் கருத்துப் படி மூலிகைகள் நீண்ட ஆயுளைத் தரக்கு

ஷயனவாக இருப்பினும் உலோகம் மற்றும் கனியுப்புக்கள் சேர்க்கப் பெற்ற இரசங்களே என்றுமே அழியாத உடலைத் தரக்கூடியன. கோஹங் கூறும் இத்தகைய இரசமெரங்கு சாதிலிஸ்கம் (**Cinnabar**),கெந்தகம் (**Sulphur**),அரிதாரம் (**Arsenic sulphide**),சீனக்காரம் (**Alum**), துரிசு (**Copper sulphate**),அப்பிரகம் (**Mica**), ஈயம்,வெள்ளைப் பாஷ்ணம் (**White Arsenic**), சண்ணாம்பு,நுத்தைஒடு என்பவற்றுடன்மற்றும் பல பெரஞ்சுகளை உள்ளடக்கிய தாகக் களைப்படுகின்றது.

தமிழ் நூட்டின் முதன்மைச் சித்தராக அறியப்படும் திருமூலர் செம்பைப் பொன்னாக்கும் இரசவாதம் மற்றும் ஆயுளை நீடிக்கச் செய்யும் காயகஸ்பம் பற்றிய நம்பிக்கைகள் குறித்து நன்கு அறிந்திருந்தார் என்பதற்கு அவரது தீருமந்திர நூலிலேயே ஆதாரங்கள் கிடைக்கின்றன.

செம்பு பொன்னாகும் சீவாய நமவென்னில்
செம்பு பொன்னாகத் தீரண்டது சிற்பரம்
செம்பு பொன்னாகும் சிறீயம் கிபீயுமென
செம்பு பொன்னாய தீரு வம்பலமே.
தீருமந்திரம்: தந்திரம் 4: பாடல் 903

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
தீடம்பட மெய்ஞானம் தேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே

திருமூலர்வழிவந்தமிழகச்சித்தர்களிற்சவாதம், காயகல்பம் ஆசியஇரண்டையும்பற்றியஇரகசியங்களைஅறிந்தவர்கள் என்பதுமக்கள்மத்தியில்மிக்ரீண்டகாலமாகஇருந்துவரும்ஒரு நம்பிக்கை.

இரசவாதத்தில் பிரதானமான மூலப்பொருளாக இடம் பெற்றும் பாதரசம் (**Mercury**) இந்தியாவில் கிடைப்பதில்லை. எனவேபாதரசம்சீனாவிலிருந்துஇரக்குமதிசெய்யப்பட்டுத் தமிழகஇரசவாதிகளுக்குஅறிமுகமாயிருத்தல்வேண்டும்என்கி றார்கள் ஆய்வாளர்கள்.

செம்பைப்பொன்னாக்கும்இரசவாதக்குளிகைதொடர்பான நம்பிக்கைகள்சீனிற்சவாதத்திலுமாகத்தமிழ்நாட்டுயோகிக ஞக்குஅறிமுகமாயிருத்தல்கூடும்என்றுகருதுவதற்கானஅதார்ஸ்கள்உள்ளன.

இற்றைக்குநாறுஆண்டுகளுக்குமுன்னர்வெளிவந்தநா. கதீரவேற்பிள்ளையின்தமிழ்மாழி அகராதிஎன்னும்நூலில்போகர் என்னும்சித்தர்பற்றிக்கூறப்படும்செய்திஇது.

போகர் ஒரு சித்தர். சாதியிற்சீனர், புத்தசமயத்தவர், ஆசிரமத்தால்துறவி, இற்றைக்குநாற்குமிருந்துநாறுவருஷங்களுக்குமுன்னேசீனதேயத்தில்இருந்துபாரதவருஷத்துக்குவருந்து பாடலிபுரம், கயாமுதலையிடாஸ்களைத்தரிசித்துக்கொண்டு, தட்சணதேசத்திலும்சேஷமாகன்டிநாடுகளுக்குச்சென்றுஅங்கேநெடுங்காலம்வசத்துஅங்காஸ்குள்ளபண்டிதர்களிடத்தில் தாமரியாதவற்றைக்கற்றும்அவற்றியாதவைகளைஅவருக்குக்கற்பித்தும்மீண்டும்சீனதேசத்தைஅடைந்தவர்.

போகர்சீனாவில் இருந்து தமிழகம் வந்தவர்என்று கதீரவேற்

பிள்ளைபோன்றவரும்போகர்தமிழகத்திலிருந்துசீனாவுக் குப்போய்வந்தவர்என்றுவேறுவரும்கூறிக்கொள்ளுகின்றனர். எனினும்போகருக்கும்சீனதேசத்துக்கும்உள்ளதொடர்பு பலராவும்ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது

சித்தர்கள் பெயரிலின்றுகிடைக்கப்பெறும்நூல்கள் சில வற்றில்போகரின்குருவாகக்காலாங்கிளைனபவர்கூறப்படுகின்றார். இந்தக்காலாங்கிக்கஞ்சமலையனோடு இந்தாழுவரும்என்வழியாமே திருமந்திரம்: தந்திரம் 1: பாடல் 8

மந்திரம்பெற்றவழிமுறைமாலாங்கன்

இந்திரன்சோமன்பிரமன்-ரூத்திரன்

கந்துருக்காலாங்கிக்கஞ்சமலையனோடு

இந்தாழுவரும்என்வழியாமே

திருமந்திரம்: தந்திரம் 1: பாடல் 8

திருமூலர் தனது குருவாகநந்தி என்பவரைக் குறிப்பிடுகின்றார். நந்தி என்னும் பெயருடைய தூறவி ஒருவர் பற்றியதகவல்கள் சில சீனக் குறிப்புகளில் காணப்படுகின்றன. இந்தநந்தி ஏழாம்நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் மத்தீய இந்தியாவில் இருந்து புறப்பட்டுக் கடல்மார்க்கமாக இலங்கை மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டு **ki.pi. 655** ஆம் ஆண்டில் சீனா வந்தடைந்தாகவும் ஒருவருட்டதின் பின்னர் சீனா ரசர் இவரை மருந்துமலிகைகளைச் சேகரித்து வரும்படிமீண்டும்கப்பலில்ஏற்றிஅனுப்பிவைத்ததாகவும் 663 இல்லைவர்சீனாதிரும்பியதாகவும்பதிவுகள்உள்ளன (David Gordon White 1996).

சித்தர்களுள்ளநந்தி, போகர், காலாங்கி, யூகிஆசியோகர் தோலுருவகையில்சீனதேசத்துடன்தொடர்புடையவர்களாகக்கூறப்பட்டும்பாரம்பரியசெய்திகள்கவனத்தில்எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டியவை.

ஆயுளை நீடிக்கச்செய்யும் மருந்து கள் பற்றிய அறிவு இந்தியயோகிகளுக்குஇருப்பதாகச் சீனர்கள் நம் ணனர். இதுகுறித்துத்தெரிந்துகொள்ளசீனப்பேரரசர்களுள்ளுருசிவர்ஜிந்தியயோகிகளைச் சீனாவுக்குவரவழைத்தமைகுறித்தவரலார்றுப்பதிவுகள்உள்ளன.

ஜந்தாம் அல்லது ஆரைம் நூற்றாண்டில் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து சீன சென்றதாகக் கூறப்படும் பெளத்து தூறவியான போதித்தமர் பற்றிய வரலாற்றுக்குறிப்புக்கள் பல உண்டு. லுவாயஸ்ஜீ யில் (**Luoyangil**) உள்ளமடலாயங்களின்வரலாறு என்றும் நூலை **ki.pi. 547** ஆம் ஆண்டில் எழுதிய யான்சவன்வே (YaanXuansi) என்பவர் தாம் யோகந்தீங் (Yong Ning) கோவிலுக்குச் சென்றபோது அந்தியரான போதித்தமரைச் சந்தித்தாகவும் அவர் தமக்கு 150 வயதாகி விட்டதாகக் கூறியதாகவும் எழுதிவைத்துள்ளார்.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் இன்று உத்தரப்பிரதேசம் என்று அழைக்கப்பெற்று மாநிலத்தில் அழைந்திருந்த கண்ணோஜ் என்னும் இடத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டுஅட்செய்த மன்னன் ஹர்ஷவார்த்தனன் (**Harshavardhana 606&647 ki.pi.**). இம்மன்னனதுஅட்செக்காலத்தில் சீனாவில் இருந்து இந்தியாவுக்கு வந்திருந்த பெளத்து தூறவியான ஹியூன்-சாங் (**Hien&Tsang 602&664 ki.pi.**) இந்தியாவில் தாம் கண்டதும் கேட்டதும் பற்றி விரிவாக எழுதிவைத்துள்ளார்.

போதிசத்துவ நகராஜானாள்ளும் ஒருவர் ஆயுளை நீடிக்கும் மருந்து செய்வதில் மிகுந்த ஆற்றல் பெற்றிருந்தார்

என்றும் இந்த மருந்தின் மூலம் பலன்றாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தி ருந்தார்என்றும் தாம் கேள்விப்பட்டதாக ஹியூன்-சாஸ்தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த நாகார்ஜூனர் தாம் தயாரித்த இரசவாதமருந்தின் சிலதுகளைக் கற்களில் தெளித்து அக்கற்களைப் பொன்னாக மாற்றித் தமது சமகால அரசனின் தீதிப்பற்றாக்குறையைத் தீர்த்துவைத்தார் என்னும் சௌவில் ழிச்செய்தி ஒன்றையும் இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் பஞ்சாப் மாநிலத்தின் வடக்கீழ்க்குப் பிரதேசத்தில்நாகார்ஜூனரின் சீடன் என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்ட பிராமணர் ஒருவரைச் சந்திக்க நேரிட்டதாகவும் பலன்றாறு வருடங்கள் வயதாகவிட்ட அந்த மனிதர் முப்பது வயது இளைஞரைப் போல் காட்சியளித்தாகவும் ஹியூன்-சாஸ்தமுதிவைத்துள்ளார்.

பாதரச மருந்துகள் பற்றி ஹியூன்-சாஸ் எதுவும் குறிப்பிடாதபோதிலும் இவரைத் தொடர்ந்து கடல்மார்க்கமாகஇந்தியாவந்த யிஜ்ஜிங்(I&tsing 671&695 ki.pi.)என்னும் சீன யாத்தீரிக்கர் இந்தியாவில் பாதரசம் பொறுப்பற்ற முறையிலும்தவரான நோக்கங்களுக்காகவும் அளவுக்குமீறிப் பயன்படுத்தப்படுவதாகக் குற்றம் காட்டியுள்ளார்.

Ki.pi. 648இல்ராங் (Tang) அரசவும்சத்தைச் சேர்ந்த ரைசோங் (TaiZong) என்னும் சீனச்சக்கரவர்த்தி ஆயுளை நீடிக்கச்செய்யும் மருந்துகள் செய்வதில் தேர்ச்சி பெற்ற மருத்துவர் ஒருவரை இந்தியாவில் தேடிக்கண்டு பிடித்து சீனாவுக்குக் கூட்டி வரும்படிவங்களாகவான் (Wang Xuance) என்னும் பெயருடைய தனது தளபதிக்கு உத்தரவிட்டதாகவும் அரசனின் ஆணைப்படி இந்தச் நாராயணசாமி (Naluoershapo mei) என்னும் பெயருடைய பிராமண மருந்துவர் ஒருவரை சீனத்தளபதி சீனாவுக்குக் கூட்டிச் சென்றதாகவும் சீன வரவார்த்துக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. சீனாவில் தங்கியிருந்தபோது இந்த நாராயணசாமி தனக்கு 200 வயது ஆகிவிட்டதாகக் கூறியதாகவும் அறியமுடிகின்றது.

நீண்ட வாழ்நூலைத் தேடி அவைவோர் முட்டாள்கள் என்று முன்னர் ஒருமுறை கூறிய ரைசோங் இந்தியாவில் இருந்து அழைத்து வரப்பட்ட மருந்துவர் நாராயணசாமி மேல் ஏனோ நம்பிக்கை வைத்தார். அவருக்கு மதிப்புமிக்க உலோகங்களுக்கான அலுவலகத்தில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டது. மருத்துவர் கேட்ட பொருள்களைவாய் தடையின்றிக் கிடைக்க ஆவன செய்யப்பட்டது. அவர் கேட்ட அபூர்வ மான மூலிகைகளையும் கற்களையும் தேடிக் கொண்டுவர நார்த்திசையும் தாதுவர்கள் அனுப்பட்டனர். இருந்தும் என்ன பயன். இந்திய மருந்துவர் நாராயணசாமியின்மருந்துகள் சீனப்பேரரசரைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. **ki.pi. 649** மேமாதம் தனது நார்பத்தொன்பதாவது வயதில் பேரரசர் ரைசோங் இறந்துவிட்டார். அரசரது இறப்புக்கு இந்திய மருந்துவரின் மருந்துகள்தாம் காரணம் என்று சீன அதிகாரிகள் பலர் குற்றச்சாட்டுக்களை முன்வைத்தனர். மருந்துவர் நாராயணசாமியைத் திருப்பி அனுப்ப முடிவு செய்யப்பட்டது. எனினும் ஊர் திரும்பும் பயணத்தைத் தொடர்வுமுன்னரே மருந்துவர்இறந்துவிட்டார்.

ரைசோங்கின் மகனாகிய பேரரசர் கவ்சோங் (GaoZong 664&666 CE) காஷ்டமீரில் இருந்து வோகாதித்யர் (Lokaditya) என்னும்ஒரு பிராமண மருந்துவரை சீனாவுக்கு வரவழைத்து ஆயுளை நீடிக்கும் மருந்துகள் செய்யும் வேலையை அவரிடம் ஒப்படைக்கத் தீர்மானித்தார். அந்த வேளையில்

நம்பிக்கைக்குரிய அதிகாரியோருவர் அரசனிடம் ஒரு வேண்டுகோளை முன்வைத்தார். மூதங்களுடைய தந்தையின் உயிரை நாராயணசாமியால் காப்பாற்றமுடியவில்லை. ஒரு வருடைய ஆயுள் என்பது விதியினால் தீர்மானிக்கப்படுவது. மருந்துகளால் அதனை நீடிக்கமுடியாது. இது குறித்து நாஸ்கள் தீவிரமாகச் சிந்தித்து முடிவெடுக்கவேண்டும் என்று இதுவே அவரது விண்ணப்பம். இந்த வேண்டுகோளை அடுத்து அரசர் தமது முடிவை மாற்றிக்கொண்டார்.

டிடி.ண்டி.716இல் அப்போதிருந்த சீனப்பேரரசர் சவன் சோங்கிடம் (Xuanzong) அந்திய நாட்டு வியாபாரி ஒருவர் இலங்கையில் அற்புதமான மருந்துகளைச் செய்யும் தீற்மையுடைய ஒரு வயது முதிர்ந்த பெண்மணி ஒருவர் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளார். இதனைக்கேட்டவுடன் அரசர் தமது அதிகாரியோருவரை அழைத்து அந்த வியாபாரியுடன் கூடவே சென்று அந்தப் பெண்மணியை அழைத்து வருமாறு உத்தரவிட்டுள்ளார். ஆனால் அந்த அதிகாரியோ அரசருக்கு ஒரு முறையீட்டுக்கடித்தும் எழுதினார். மூஅர்சே! அந்தியநாட்டு மருந்துகள் சீனாவில் வேலை செய்யும் என்பதை எப்படித் தூற்றியாகக் கூறமுடியும். மேலும் அரண்மனை வளரக்கூடிய அந்திய நாட்டு முதாட்டிக்கு எவ்வாறு இடம் ஒதுக்கீக் கொடுக்கமுடியும்? என்று அக்கடித்தில் கூறப்பட்டிருந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து சீனப்பேரரசர் தமது முயற்சியைக்கைவிட்டார்.

எனினும் நீண்ட ஆயுளைத் தரும் மருந்துகள் மீதிவான சீனப்பேரரசர்களின் ஆசை தொடர்ந்தது. பாதரசம் சேர்க்கப்பட்ட ஆயுள்நீடிப்பு மருந்துகளினால் உயிரிழந்த மன்னர்களின் பட்டியலில் டசோங் (Dezong 780&805 ki.pi.), வியன்சோங் (Xianzong 806&821 ki.pi.), ஆகியோர் அடர்வுவர்.

இத்தகைய தகவல்களை நோக்குமிடத்து தீருமூலர்வாழ்ந்த காலப் பகுதியாகக் கருதப்படும் ஏழாம் எட்டாம் நூற்றாண்டு களுக்கு முன்பிருந்தேசீனதேசத்து மருந்துவர்களுக்கும் இந்தி

யாலின் மருத்துவர்களுக்கும் இடையில் தொடர்புகள் இருந்து வந்துள்ளமைற்றுகியாகின்றது. இந்தவரவாற்றுப்பின்னணி யில் போகர் புலிப்பாணிஆகியேரின் சீனப் பின்னணி குறித் தமரபுவழிக்கதைகள் ஓரளவு நம்பகத்தன்மை பெறுகின்றன.

சீஞ்ததொடர்புஉடையவர்களாகக்கற்கீட்கப்படும்போகர், புலிப்பாணிஆகியசித்தர்களின்பெயரில்இன்றுகிடைக்கப்பெறும்வைத்தியநூல்கள்பற்றிநா. கதிரவேற்பிள்ளைஅவர்கள்கூறுவதையும்இவிடத்தில்கவனத்தில்கொள்வோம்.

போகரிடத்தில் வைத்தியம் கற்ற மாணவர் ஒருவர் அவர்கூறிய முறைகளைச் செய்யுள்ளுரவாகப் பாடிப் போகர் நூல்வனப் பெயர் புனைந்தார். பிற்காலத்து வைத்திய பண்டிதர்களும் தாம் அநுபவத்தால் கண்டறிந்த முறைகளைப் பாடிக் காலந்தோறும் அந்த நூலில் நுழைத்தும் விட்டார்கள். பிறகு அக்சிடப் புகுந்தோறும் கூட்டியும் தீருத்தியும் மாற்றியும் அதனை அடியோடு பிறழ வைத்தார்கள். புலிப்பாணியென்பவர் போகரோடு சீஞ்சேசத்திலிருந்து வந்து அவர் மீணும்போது அவருடனே போகாமல் தமிழ் நாட்டிலேயே தங்கிவிட்டவர். அவர் பாடலென்று உள்ளன யாவும் அவரால் பாடப்பட்டன வன்று, அதுவும் புரட்டு நூலேயாம். தமிழ் நாட்டுக்கு ஆதீய வேயே வைத்திய நூல்களை உபகரித்தவர்கள், அகஸ்தியர், தேரையர் முதலியோர்களே. அவர்களுள்ளே பெரும்பாலானவை அழிந்தனவேனும் எஞ்சி நின்ற சில நூல்களை நோக்குமிடத்து அவையாவும் வட நூல்களுக்கு இணக்கமாய் இருப்பது பிறத்தியட்சமாகும், போகர் புலிப்பாணி நூல்களோடு சிறிதுமொவ்வா.

கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது போல் போகர்முதலான சித்தர்கள் பெயர்களில் இன்று கிடைக்கப்பெறும் நூல்கள் எதுவுமே அவர்களால் எழுதப்படவில்லை. அகத்தியர், தன்வந்தரி, திருமூலர், போகர், புலிப்பாணி முதலான பண்டைக் காலத்து முனிவர்களினதும் சித்தர்களினதும் பெயர்களில் பிற்காலத்துவர்கள்பலநாம் எழுதிவைத்துமாருத்துவம் யோகமங்குளாம் இரசவாதம் போன்றவியங்கள் தொடர்பான நூல்களே இன்று எமக்குக்கிடைப்பவை. இவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்குப் பல்வேறுச் சங்குகள் உள்ளன. சித்தர் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கண்டறிந்தமருத்துவம் தொடர்பான விடயங்கள் உட்படப்பலவேறு தகவல்கள் பலதலைமுறைகளாகக் குருசிடப்பார்மப்பியமுறையில் செவிவழிச் செய்திகளாகவே (oral tradition)

பேணப்பட்டுவந்துள்ளன. இவற்றைத்தமிழில்நூலுக்கில்எழுதி திப்பேணும்வழக்கம்மிகவும்பிற்காலத்திலேயேஅரம்பமானது. இத்தகையஎழுத்துரவாக்களுமயற்சிகள்பெரும்பாலும்பதினே மூம்நூற்றாண்டில்அவ்விவதுஅதற்கும்பின்னர்தொடக்ஸ்கப்பெற்றனவாகும். இவற்றைஎழுதிவைத்தோக்காலத்துக்குக்காலம் தாம்புதிதாகஅறிந்துகொண்டமருத்துவநுட்பங்களையும்மருந்துகளையும்போன்னேரணசித்தர்கள்பயிலேயோழுப்புவைத்தனர். இத்தகையநூர்ல்களைஇனங்கண்டுகொள்வதுகடினமானவிடயம்அன்று.

பீங்காளன், குப்பி, சீஸா, பக்கிரிபோன்றுபிற்காலத்தில்தமிழர் மத்தியிலும் அறியப்பட்டசொற்களிச்தர்தூரல்கள்பலவற்றிலும் இடம்பெற்றிருப்பதைக்காணலாம். சித்தர்கள் ஆக்கியதாகக் கூறப்படும் நூல்களுள் மிகப் பெரும்பாலானவற்றில் 'பறங்கிப்பட்டை' அவ்வது 'பறங்கிச்சக்கை' என்னும் மூலிகை மருந்து இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணமுடியும். இந்திய மருத்துவர்கள் 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னதாகப் பறங்கிப்பட்டை' பற்றி அறிந்திருக்கமுடியாது.

சீஞ்வில் இருந்து தருவிக்கப்படும் சீஞ்ப்பட்டை (**chobchini**) என்னும் மூலிகை தமிழ் மருத்துவரால் 'பறங்கிப்பட்டை' என்றும் அறியப்படுவதுண்டு. 'ஸிப்லீஸ்' (**syphilis**) எனப்படும் பால்வினை நோயை இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வந்த வர்கள் போர்த்துக்கேயர். பறங்கியரால் கொண்டுவரப்பட்ட நோய் என்ற காரணத்தால் இந்த நோய்க்குப் பறங்கி ரோகம் என்று பெயரிட்டனர் நம்மவர்கள்.

ஓடி.என்டி. 1542க்கும் 1545 க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக்குப்பட்டிருந்த கோவாலின் ஆனநூரக இருந்தவர் மார்ட்டிம் அபோன்ஸெஸா டி சூசா (**Martim Afonso de Sousa**). இவரது நண்பரும் மருத்துவ முரமான கார்லியா டி ஓட்டா (**Garcia de Orta**) இந்தியவில் கிடைக்கப்பெறும் விசேடமான மருத்துப்பொருள்கள், தாவரங்கள், விலங்குகள் மற்றும் கணிமங்கள் பற்றி ஆய்வு நூல் ஒன்றை எழுதிய முதலாவது ஜோர்ப்பியர் என்ற பெருமைக்கு உரியவர். இவர் தமது நூலில் சீஞ்வில் இருந்து தருவிக்கப்படும் சொப்சீனி (**chobchini**) எனப்படும் ஒருவகைச் சீஞ்பட்டை பறங்கிரோகத்துக்கு மருந்தாகலாம் என்ற செய்தி 1/ஏ 16 ஆம் ஆண்டில் அறியப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சீஞ்பாகுஅல்வதுசீஞ்வேர் (**chinaroot&SmilaxchinaL.**) என்று மூன்னர் அறியப்பட்ட ஒரு மூலிகை பதினாறாம் நூற்றாண்டின் பிறபகுதியில் பறங்கி நோய்க்கு மருந்தாகப் பிரசித்தி பெற்றதன் மூலம் பறங்கிப்பட்டை என்னும் பெயரைப் பெற்றது. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில் பறங்கிப்பட்டை என்னும் மூலிகை இடம்பெற்றுள்ள எந்த ஒரு தமிழ் நூலும் பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதாக இருக்கமுடியாது.

இதுபோலவே 1617 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட புகையிலையும் மேற்படி நூல்களில் மருந்துப் பொருள்களுள் ஒன்றாகக் கூறப்படுவதையும் கவனிக்கலாம். இத்தகைய நூல்கள் இவற்றின் தற்போதைய வடிவில் பதினேழாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவை எனக் கருதமுடியாது.

போகர் ஏழாயிரம் (போகர் 7000) என்னும் பெயரில் இன்று கிடைக்கப்பெறும் ஒரு பெருநூலில் சித்தர்கள் பற்றிய பல செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. சித்தர் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கண்டறிந்தமருத்துவம் தொடர்பான விடயங்கள் உட்படப்பலவேறு தகவல்கள் பலதலைமுறைகளாகக் குருசிடப்பார்மப்பியமுறையில் செவிவழிச் செய்திகளாகவே (oral tradition)

துகாட்டிய அற்புதங்கள் பற்றிய பல தகவல்களை இந்துரலில் கண்முடிகின்றது. ஆயினும் இந்துரல்களவுத்தால்மிகவும்பிற பட்டது. பெரும்பாலும் போகர் 7000 என்னும் பெயரில் இன்றுகிடைக்கப்பெறும்நூல்பத்தொன்பதாம்நூற்றாண்டுக்குமுற் பட்டதாக இருக்கமுடியாது. இந்துரலில் போகர்உள்ளிட்டசீத்தர்கள் பற்றிக்கூறப்படுவதைசெய்திகள் அனைத்து மேறும்பக்த தன்மை அற்றவை. எனினும் போகர் ஏழாயிரத்தில்கூறப்பட டுள்ளவிடயங்கள் அனைத்தையும் உண்மையை நூற்பு வேரா ரும்பிருக்கின்றார்கள்.

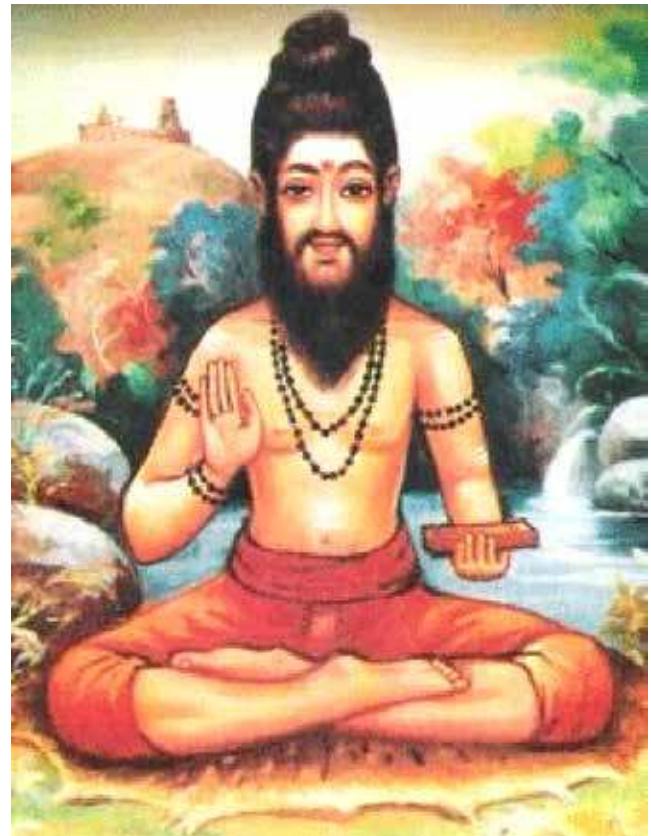
பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிறபகுதியில் ஆக்கப்பெற்ற பிரபுவிஸ்கலை என்னும் நூல் பற்றி போகர் ஏழாயிரம் பேசகின்றது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புகையிலை பற்றிய குறிப்பையும் போகர் ஏழாயிரத்தில் காண்முடிகின்றது. நீராவிக்கப்பல். புகையிரதம், பரகுட் பேரங்க கண்டுபிடிப்புக்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் போகர் ஏழாயிரத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. உலகின் முதலாவது பயணிகள் புகையிரதம் இங்கிலாந்தில் 1825 ஆம் ஆண்டிலேயே முதன்முதலாக ஓடியது என்பதை இவ்விடத்தில் நினைவு கூரலாம். இவைபற்றியெல்லாம்போகர்முன்னரேயே அறிந்துவைத்திருந்தார்கள் இவற்றுள் ஏதாவது ஒன்று பற்றிய ஒரு சிறு குறிப்புதானும் ஏனையசீத்தர்நூல்கள் ஒன்றில்கூட்காணப்படங்கையக்காரணம் என்னர் கேள்வி எழுகின்றது.

இற்றைக்கு இருந்து ஆண்டுகளுக்குமுன்னர்தமிழ்மருத்து வர்கள்தமது மருந்துத்தயாரிப்புகளுக்குப்பயன்படுத்திவந்த மூலிகைகள், உலோகங்கள்மற்றும்கனியுப்புக்கள்பற்றியிக் கீர்வாக ஆராய்ந்து இருபெரும்நூல்களைவெளியிட்டவர் ஆஸ்கிலேயமருத்து வரும்தஞ்சைசாரபோஜியகாராஜாவின் நண்பருமானவைற்லேகஜன்ஸ்லி (**Whitelaw Ainslie**). இவ்வருநிக் 1813 ஆம் ஆண்டிலும் 1826 ஆம் ஆண்டிலும்தாம் வெளியிட்ட இருந்தால்களிலும்தமது சமகாலத்திற்கும் வைத்தியக்கள்வைத்திருந்து வருநால்களையும்பட்டியலிட்டுள்ளார். இவற்றுட்போகர் பெயரில்காணப்படும் நூல்கள் போகர் 700, போகர்நிகண்டு, போகர்திருமந்தீர், போகர்யோகமாக்க கழுவிகை ஆகியநான்குமாகும். இவற்றுள்போகர் 7000 என்னும்நூல்இடம்பெறவில்லை என்பது கவனிக்கத்தகு சித்தர்களுள் பெரும்பாலானார் சாதி வேறுபாடுகளைக் கண்டித்தவர்கள்.

இவர்களுக்கு சாதி கற்பிக்கின்றார் போகர் 7000 என்னும் நூலை ஆக்கியவர். தேரையர் என்னும் ஆயுள்வேத நூலாசிரியரைப் பிராமணன் என்றும் புலிப்பாணியை வேடர் என்றும் கமலமுனியைக் குறவர் என்றும் குதம்பைச்சித்தரை இடையர் என்றும் சுந்தரானந்தரை அகமுடையர் என்றும் சாதி அடையாளம் காட்டுகின்றார். மச்சமுனியையும் சட்டை முனியையும் சிங்கவைர் என்றும் கோரக்கரை மராட்டியர் என்றும் கூறுகின்றார்.

மலையான சட்டமுனி சாதிபேதம்
மகத்தான சிங்கவைன் என்னலாகும்
சிலையான கோத்திரங்கள் பதினான்காகும்
சிற்பரனே கண்ட நூல் அறிந்தமட்டே.

சித்தர்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தாம் சித்தர் நூல்களில் கண்டறிந்தாகக் கூறுகின்றார். எனினும் சித்தர்களின் சாதி மற்றும் பிறந்த நட்சத்திரங்கள்

பற்றிப் போகர் 7000 தலைர்த்த வேறு எந்த நூலும் கூறிய தில்லை.

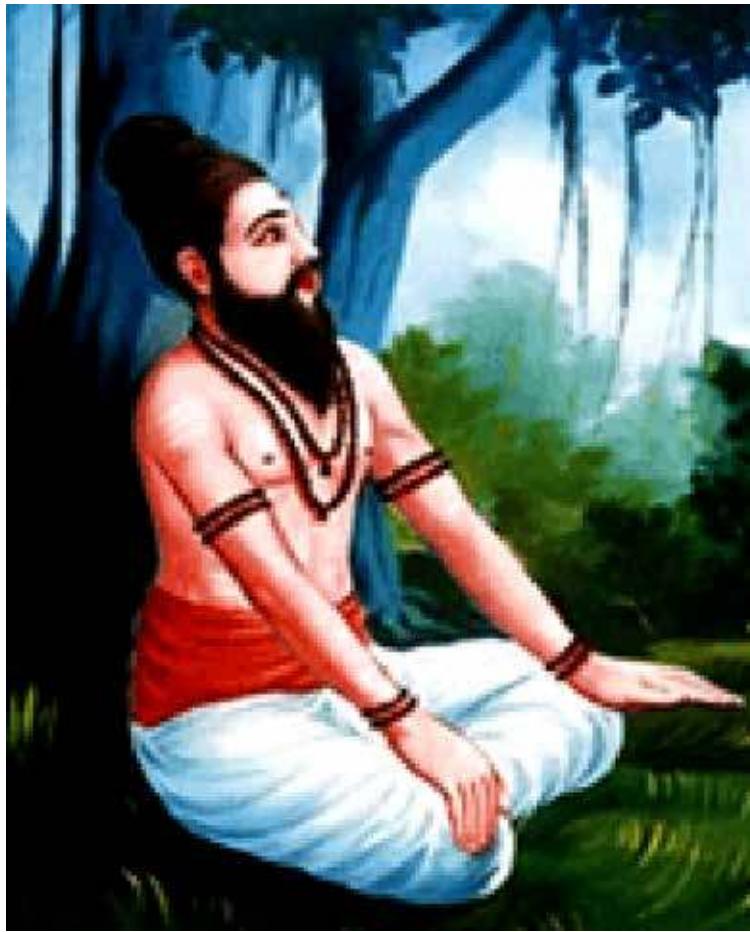
சித்தர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் வயதை மிக மிக நீண்ட தாகக் காட்ட போகர் 7000 முனைகின்றது. உதாரணமாகப் புலிப்பாணிச் சித்தரின் வயது 600 என்றும், காலாங்கி நாதரின் வயது 3000 என்றும் என்றும் இந்துரலில் பதிவுசெய்யப் பட்டுள்ளது.

**புரிகுவார் வயதினுட மார்க்கந்தன்னை
புகலுவேன் காலாங்கி நாதருக்கு
சரியுடனே மூவாயிரஞ் சொச்சமப்பா
சங்கமுடன் வயதுதான் என்னலாகும்**

சித்திரைமாதம் அஸ்வினி நட்சத்திரம் நாவாம் பாதத்தில் காலாங்கி நாதர் பிறந்தார் என்கிறது போகர் ஏழாயிரம்.

**நூலான நூலதுதான் நுணுக்கம் மெத்த
நுட்பமுடன் காலாங்கி பிறந்த வண்ணம்
பாலான சித்திரையாம் மாதம் அப்பா
பாங்கான அச்சினியாம் நாவாம்காலாம்**

ஆவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்ந்த சித்தர் ஒருவர் சித்திரை மாதத்தில் அஸ்வினி நட்சத்திரம் நாவாம் பாதத்தில் பிறந்தார் என்னும் செய்தியை போகர் ஏழாயிரத்தின் ஆசரியர் எவ்வாறு அறிந்திருக்கமுடியும் என்னும் கேள்வி எழாயல் இருக்கமுடியாது. சித்தர்களின் சாதி, வயது, பிறந்த நாள் என்பவை பற்றிப் போகர் ஏழாயிரம் என்னும் நூல் தரும் தகவல் கள் அனைத்தும் ஆதாரமற்ற வெறும் கற்பனைச் செய்திகளா

ஆழப்பாழுவிகையின்சாதியெல்லாம்
அறிந்தமட்டும்ஆராய்ந்துஆயியைத்தான்கேட்டு
ஓமப்பாநந்திசொல்லக்கேட்டுக்கேட்டு
உவப்பானகாலாங்கிநாதர்சொல்லக்கேட்டு
சேமப்பாவடமொழியின்திரட்டையெல்லாம்பார்த்து
சிரசானசித்தர்களைத்தாழுகேட்டு
நாமப்பாஞ்சிகண்டுக்குள்பெயரையெல்லாம்
நமுவாமல்அறிந்தமட்டும்சொன்னோம்பாரே.

திருமூலரின்காலத்துக்குச்சமீபமாகவாழ்ந்தலுகித்தர்இது பேரன்றதொருகவிதையைமுதியுள்ளார்என்பதைநம்பறும் யலில்லை. மேலும்திவாகரம், பிஸ்கலம் பேரன்றபல்பெயர்த் தொகுதிகளைத்தமிழில் நிகண்டு¹⁰என்று குறிப்பிடும்வழக்கம் 16ஆம்நூற்றாண்டிலேயேஆரம்பமாகிற்று என்பதையும்இங்குறிப்பிட்டாகவேண்டும்.

உசாத்துக்கணம்:-

- * Ainslie, Whitelaw (1813) Materia Medica of Hindustan and Artisan;s Agriculturist's Nomenclature, Madras 1813
- * Ainslie, Whitelaw 1826 Materia Indica Vol I II, London 1826
- * Sen, Tansen (2003) Buddhism, Diplomacy, and Trade: the realignment of sino&indian relations, 600&1400, Association for Asian Studies and University of Hawai'i Press, Homolulu. p.45&47
- * Stapleton H.E. et al (1922&1929) Indian Alchemy (500&1000 C.E) Memoirs of Bengal Asiatic Research Vol. VII, p.343
- * White, David Gordon (1996), The Alchemical Body: Siddha Traditions in Medieval India, (The University of Chicago Press / Chicago and London) p.60

கதிரவேற்பிள்ளை, நா. தமிழ்மொழி அகராதி செம்பதிப்பு, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை 2003 பக்கம் 1104

கவே கணப்படுகின்றன.

பழனி முருகன் கோவிலின் கருவறையில் உள்ள மூலவர் சிவையை ஓன்பது வகையான பாஷாணங்களைக் கொண்டு வடிவமைத்துப் பிரதிட்டை செய்தவர் பேரகர் என்னும் சித்த ரேயாவர் என்பது நீண்டகாலமாகப் பேசப்பட்டுவரும் ஒரு மரபு. இந்தப் பேரகரின் சமாதியும் பழனியில் இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. அப்படியானால் கதிரவேற்பிள்ளை குறிப் பிடும் சீனத்துப் பெளத்த துறவியான பேரகரும் பழனி முருகன் கோவில் மூலவரை நவபாஷாணத்தால் உருவாக்கிய பேரகரும் ஒருவராக இருக்கமுடியாது. பேரகர்என்னும்பெயர் குடன்பிற்காலத்தில் உலவியசித்தர்களுடேபழனிமுருகன்சிவையை உருவாக்கியிருத்தல்கூடும்.

பாமர மக்கள் மத்தியில் தம்மை சித்தர் என்று அடையாளப் படுத்திக் கொண்ட துறவிகளுள் ஒரு சிலர் தாம் அகத்தியர், நந்தி, பேரகர், புலிப்பாணி போன்ற பண்டைய சித்தர்களுள்ளாருவரின் சீடராகக் கூறிக் கொண்டனர். இவர்களுட் சிலர்பண்டைய முனிவர்கள் மற்றும் சித்தர்கள் பெயர்களில் நூல்கள் பலவற்றை மிக எளிமையான தமிழில் எழுதியும் வைத்தனர். இன்று அகஸ்தியர் பெயரில் கிடைக்கப் பெறும் ஏராளமான மருத்துவ நூல்கள் இவ்வாறு தேர்றறம் பெற்ற வாவாகும். இவற்றுடன் கூடவே ஆயுள்வேதத்தின் பிதாமகர் என்று அறியப்படும் தன்வந்தரி பெயரிலும் வள்ளுவர் மற்றும் ஒளவையின் பெயரிலும் கூட வைத்திய நூல்களைக் காண முடியும்.

காலங்கிருதரின் சீடரான பேரகர் என்று தன்னைக் கூறிக் கொள்ளும் ஒருவர் பேரகர் மூலிகை நீகண்டு என்னும் நூலை ஆக்கித்தந்துள்ளார். இந்நூலில் வரும் ஒரு பாடலைப் பார்ப்போம்.

மாணிடஞல கிராவனனாரின் சமாதியை, மனிதஞல சித்தர் காலாஸ்கிநாதர் தரிசித்துள்ளார் – 06

வரலாற்றில் கிராவனனார் பரம்பரை :

பூலோகத்தில் பிரமனால் படைக்கப்பட்ட இரண்டு சகோதரர்கள் பற்றிய தகவல்களுடன் ஒரு வரலாறு ஆரம்பிக்கிறது. எத்தி, பிரகதி என்ற சகோதரர்கள் இரு வரும் அதீத சக்தி படைத்தவர்கள். இவர்கள் இருவரும் மேறுமலைக்குச் சென்று தீயங்கள் செய்து அருவமாகி வரழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களில் பிரகதி தீருமணம் செய்து அவருக்கு ஒரு மகன் இருந்தார். அவருடைய பெயர் வித் துகேன் ஆகும். கந்தருவப் பெண் ஒருவரை வித்துகேன் தீருமணம் செய்திருந்தார். கந்தருவப் பெண் தனது கணவனையே கணக்கண்ட தெய்வமாகப் போற்றபவள். அன்றில் பறவை தனது ஜோடி செல்லுமிடமெல்லாம் செல்வது போல கந்தருவப் பெண்ணும் தனது கணவன் செல்லுமிடமெல்லாம் தொடர்ந்து செல்லும் வழக்கத்தை உடையவள். இடையெல் அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட தொடர்பு காரணமாக அவள் ஒரு மகனைப் பெற்றெலுத்தார்.

தனது குழந்தையைப் பெற்ற இடத்திலேயே விட்டுவிட்டு

கணவனைத் தொடர்ந்து கந்தருவப் பெண் சென்று விட்டாள். அந்தக் குழந்தையை சிவன் எடுத்து வளர்த்தார். குழந்தை வளர்ந்து கந்தருவப் பெண் ஒருவரையே தீருமணம் செய்தது. அவர்களுக்கு மூன்று குழந்தைகள் இருந்தனர். அவர்களுடைய பெயர் முறையே மலியவான் சுமாலி, மாலி என்பதாகும்.

இவர்களுடைய காலத்தில் முதலாவது பிரளையம் ஏற்பட்டது. கடல் கொந்தளீப்பினால் கடல் பொருள் நிலப்பரப்புகளை காவு கொண்டதன் பின்னர் எஞ்சிய சீறிய அளவிலான நிலப்பரப்பு கள் பல கடலுக்கு நடுவே குன்றுகள் போல நிழிர்ந்து நின்றன. அந்தக் குன்றுகள் தீவுகள் என அழைக்கப்பட்டன.

படம் : மன்னார் (மண்ணாறு), வங்கா நாடு (இலங்கை)

இந்தச் சீவுகளில் ஒன்றான வங்காவில் (இலங்கையில்), மலியவான் சுமாலி, மாலி ஆகிய மூன்று சகோதரர்களும் தமது மனைவிமாருடன் மிகவும் சந்தேகமாக வரழ்ந்தனர்.

● கடல் கொந்தளீப்பு பற்றிய வரலாற்றில் ஆதிமீனுக்கும் வருணானுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட பலப்பீட்சை என ஒட்டக் கூட்டர் இதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

● இதேபோன்ற மற்றுமெயாறு வரலாறு இலங்கைக் குன்றுகளில் இருந்த ஈச்சர ஆலயங்கள் பற்றிய வரலாறுகளிலும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

**கௌங்க பூமயனருந்து தமழ்ந்த
அருணா செல்லத்துரை**

புலஸ்திய முனிவர் : புலஸ்திய முனிவர் பற்றிய மற்று மொரு வரலாறு பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றது. கந்தர்வப் பெண் ஒருவரை புலஸ்திய முனிவர் தீருமணம் செய்து ஒரு மகனைப் பெற்றிடுத்தார். மகனின் பெயர் வச்சீரவாணன் அவ்வது குவேரன் என்பதாகும். குவேரன் செய்த தவத்தின் பல ணாக அவருக்கு ஆகாயத்தில் பறக்கசூடிய தேர் (விமானம்) ஒன்று கீடைத்தது. சமாலி ஆட்சி செய்த இலங்கைத் தீவை விமானத்தில் பறந்து வந்து கைப்பற்றி குவேரன் ஆட்சி செய் தார். இதனால் வங்காவை ஆட்சி செய்த மலியவான் சுமாலி, மாலி ஆகிய மூன்று சகோதரர்களும் தீவிலிருந்து வெளியேறிச் சென்றிருந்தனர்.

இதுவே முதன் முதலில் வங்கா (இலங்கை) மீது தாக் குதல் நடத்தப்பட்டு கைப்பற்றப்பட்ட நிகழ்வாகும். என்றால் கூறலாம்.

சுமாலி : தாம் ஆட்சி செய்த வங்காவை முன்னின் தெரியாத ஒருவர் ஆட்சி செய்வதை மூன்று சகோதரர்களில் ஒருவரான சுமாலி விரும்பவில்லை. தங்களது நூட்டை தமது இர்த்த உரித்து பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஒருவரே ஆள் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உடையவரான சுமாலி, மிகுந்த நூட்டுப் பற்றிடையவராக இருந்தார். புலஸ்திய முனிவரின் மகனான குவேரன் ஆட்சியின்போது நூட்டை தீரும்பப் பெற்று தமது பரம்பரையினர் ஒருவர் ஆள் வேண்டும் என நினைத்தார்.

இதற்காக சுமாலி வயதில் குறைந்த தனது மகளை, குவேரனின் தந்தையான புலஸ்திய முனிவரிடம் அனுப்பி வைத் தார். புலஸ்திய முனிவருக்கும் சுமாலியின் மகனாக்கும் மூன்று ஆண்களும் ஒரு பெண் குழந்தையும் பிறந்தன. அவர்கள் முறையே இராவணன், கும்பகனன், சூரியனாக மற்றும் வீரீடனன் என்ற பெயர்களைக் கொண்டவர்கள். இவர்களே உண்மையில் வங்காவின் (இலங்கையின்) அரசர்களாக இருப்பதற்கு இர்த்த உரித்துடையவர்களாக இருந்தார்கள்.

சுமாலியின் பேர்ப்பிள்ளைகள் வளர்ந்த பின்னர் வங்கா விற்கு தீரும்பி வந்தனர். வங்கா நகரியில் இருந்த குவேரனிடம் தமக்குச் சொந்தமான தாய்நூட்டைத் தீருப்பித் தரும் படி கேட்டபோது, குவேரன் யுத்தத்தை தவிர்த்துக் கொண்டு இலங்கையின் ஆட்சியை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டார். தனது தந்தையின் இரண்டாவது மனையியின் (சித்தி) பிள்ளைகளான அவர்களே ஆட்சிக்கு உரித்துடையவர்கள் என்பதே அதற்கான முக்கிய கரணமாக இருந்தது.

அந்த நான்கு பேரில் மூத்தவரான இராவணனார் தலைவர் னாக்கப்பட்டு ஆட்சியைத் தொடங்கினார். குவேரன் அவர்களிடம் ஆட்சியை ஓப்படைத்தபோது தன்னிடமிருந்த மந்திர சக்தியடைய ஆகாயத்தில் பறக்கும் தேரையும் ஏனைய செல்வங்களையும் கொடுத்திருந்தார். இதனால் அவற்றையும் பாதுகாக்கும் பெற்றுப்பு இராவணனாருக்கு இருந்தது. இதனால் அவரது குலத்தவர்கள் இரட்சத்தார்கள் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர்.

இலங்கைத்தீவின் (வங்கா) கீழுக்குக் கரையில் இருந்த தீரு-கோண்யலை மற்றும் மேற்குக் கரையில் இருந்த மா-தொட்ட (பெரிய இறங்கு துறை) ஆகிய இரண்டு இயற்கைத் துறைமுகங்களும் இராவண மகராசாவின் வசம் இருந்த காரணத்தால், கடல் வாணிபத்தையும் தமது கட்டுப் பாட்டில் வைத்திருந்தார். அத்தோடு இந்தியாவின் சில பகுதி களிலும் அவரது பரிபலனம் இடம்பெற்று வந்தது. இந்தப் போக்குவரத்திற்கு குவேரன் வழங்கிய மந்திர சக்தியடைய

தேர் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. இலங்கையின் செல்வச் செழிப்பும், கடல் வாணிப அதிகாரம் இராவணனார்; வசமிருந்தமை, வடதீர்திய சக்கரவர்த்தியான தசரதருக்கு மிகவும் இடையூறாக இருந்தது. இதேநேரம் வடதீர்திய-தென் னிர்திய எல்லைகளில் தலம் செய்து வந்த முனிவர்களின் தலத்தை, இராவண மகராசாவின் குலத்தவர்கள் அடிக்கடி இடையூறு செய்து வந்தனர். இதனால் அவர்களின் அதிகாரத்தை அழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் முனிவர்களுக்குத் தோன்றியது. தவ வலிமை மிக்கவற்றும், பலம் பொருந்தியவருமான இராவணனாரை அழிப்பதற்கென தீட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. இதற்கென யுக - மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி மனிதகண்களை பிறக்க வைப்பதற்கு தீர்மானித்தனர்.

அயோத்தி தசரத சக்கரவர்த்தியிடம் சென்று மானிட குலத்தைச் சேர்ந்த இராவணனாரை அழிப்பதற்கு மனித குலத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளையே பிறக்க வைக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டனர். அதற்கு தசரத சக்கரவர்த்தியும் சம்மதித்தார். அதனால் மனித குலப் பிறவிகளாக பிள்ளைகளைப் பிறக்க வைத்தனர்.

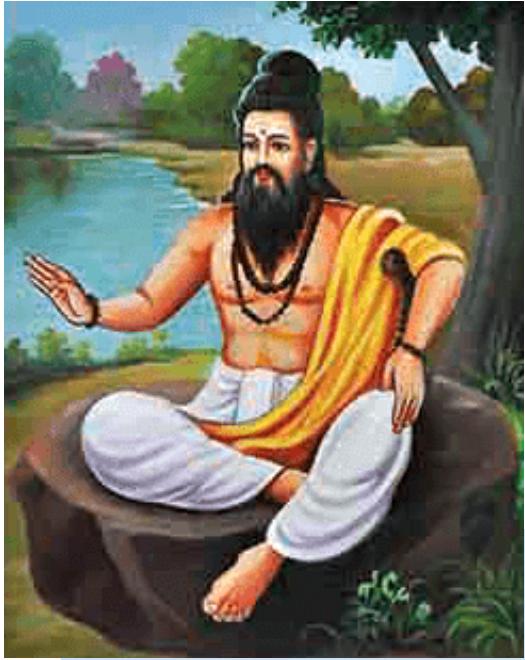
இராவணன் வாழ்ந்த காலத்தில் வாழும் மானிட குலத்தைச் சேர்ந்த எவராலும் அவரை வதம் செய்ய முடியாது என்ற அதீத சக்தியடைய வரத்தை அவர்; பெற்றிருந்தமையே இதற்கான காரணமாகும்.

தவாபர யுகத்தில் மானிட குலத்தவர் வாழ்ந்திருந்தனர். அடுத்ததாக வரவிடுக்கும் கலியுகத்திற்குப் பொருந்த மாக மனித குலப் பிறவிகளை பிறக்க வைத்தனர்.

இந்த மனிதப் பிறவிகளை,

மானிட அல இராவணனாருடன் யுத்தம் செய்ய வைத்து, அவரை இழிவுபடுத்தி, உயிரிழக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பது அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது.

தசரத மகராசாவிற்கு இராமர், இலட்சமணன், பரதன், சத்துருக்கன் போன்றோர் பிறந்தனர். பிள்ளைகள் வளர்ந்ததும் விஸ்வாமித்தீர முனிவர் தசரதனுடைய அரசவைக்குச் சென்று அனுமதிபெற்று இராமரை மிதிவை நகருக்கு அழைத்துச் சென்று சீதையைத் தீருமணம் செய்து வைத்தார். இதன் மூலம் அயோத்தி இராஜதானியின் நீலப்பரப்பு மேலும்

அதிகரிக்கப்பட்டது. அயோத்தியின் சக்கரவர்த்தியாக இராமர் முடிசூட்டப்படவேண்டும் என்று தசரதன் தீர்மானித்து பேரது, இராமருக்கு இரண்டு சவால்கள் விடுக்கப்பட்டன.

● மதவாவது நிபுந்தனை, நாட்டின் தென் தீசையில் உள்ள நிலப் பிரதேசத்தையும் அயோத்திக்கு உரிய பிரதே சமாக மாற்றி, அயோத்தி சாம்ராச்சியத்தின் நிலப்பரப்பை மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும்.

● தென் தீசையில் உள்ள வஸ்காவை ஆட்சி செய்யும் இராவணனாரை அழித்து கடலாதிக்கத்தையும், நாட்டையும் கைப்பற்ற வேண்டும் என்பதே இரண்டாவது சவாலாகும்.

● அதற்கான காலக்கெடு 14 ஆண்டுகள் என நீர்ண யிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னரே இராமர் அயோத்தி சாம்ராஜ்ஜியத்தின் சக்கரவர்த்தியாக முடிசூடு முடியும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

காடுகள் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட தென்தீசையை ஆள்வதற்கு, வடதிர்த்தியாவில் இருந்து இராமர் புறப்படத் தயாரானார். அவருடன் மனைவி சீதையும் தமிழ் இலட்சமண்ணும் சேர்ந்து கொண்டனர். இலங்கைத் தீவை கைப்பற்ற படைகளுடன் சென்று நேரடி யுத்தம் செய்து இராவண மகாராசாவைத் தோற்கடிக் குடியாது என்பதை அறிந்திருந்த முனிவர்கள், அவர்களை தவசிகள் போல் வேடம் பூண்டு செல்லும்படி ஆலோசனை கூறினார். இராமர் புறப்பட்டு தென் தீசைக்கு வந்தபோது, தென்னிந்தியாவிலிருந்து பல இன மக்கள் அவருடன் சேர்ந்து கொண்டனர்.

வானரப் படைகள் உட்பட பெரும்படையுடன் தென்முனைக்கு இராமர் வந்திருப்பதை ஞர்ப்பனாகை மூலம் இராவண மகாராசா அறிந்து கொள்கிறார். தனது தீற்மையின்மீது நம்பிக்கை கொண்ட இராவண மகாராசா, வடதிர்த்திய அரசருடன் யுத்தம் செய்வதற்கான மந்திர ஆலோசனையை நடத்தினார். எதிரியுடன் யுத்தம் செய்வதற்கு முன்கூட்டியே யுத்த அறைகூலவை விடுப்பது தீராவிட பாரம்பரியம் எனவும், அதற்காக பண்யப் பெருந் ஒன்றை எடுத்து வந்து தம் நாட்டில் வைத்திருக்க வேண்டும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இராவண மகாராசா பண்யப் பெருநை எடுத்ததுவர்,

இராமர் இருந்த தென்னிந்திய முனைக் காட்டுப்பகுதிக்குச் சொன்று பார்த்தபோது, அங்கு பண்யப் பெருநைகளை எடுத்து வருவதற்கு பெருந்தமான பெருந்து எதுவும் இருக்கவில்லை. அதனால் பர்ணசாவையில் தனித்திருந்த சீதையை தனது கைப்படையில் பர்ணசாவையைடுதன் தூக்கி வந்தார்.

பண்யக்கைத்தீயாக சீதையை ஸங்காவிற்கு கொண்டு வந்து காவலுடன் சீறைவைத்தார். சீதையைத் தேட இராமர் ஆரம்பித்தார். ஸங்காவில் சீதை பண்யக்கைத்தீயாக வைக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்த ராமர் இலங்கை மீது படையெடுக்க தீர்மானித்தார்.

மனிதப் பிறவிகளான அவர்களாலும், அவரது துணைப் படைகளினாலும் இலங்கையையும் இருந்தீயாகவையும் பிரித்திருந்த அகலம் குறைந்த கடற்பரப்பை தாண்டி வர முடியவில்லை. அதற்கென நீரினையின் குறுக்கே வீதி அமைக்க அணை கட்டினார். அதன்மூலம் தலைமன்னார்ப் (மண்ணாரை) பகுதியின் மேற்குக் கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். நீண்டகாலம் ஸங்காவின் அரசாட்சியைப் பைக்கப்பற்ற வேண்டும் என்ற பேராசை பிடித்த இராவணனாருடைய தமிழ் விரைவன், தமது நாட்டின் மீது படையெடுத்து வந்திருந்த வட இந்திய இராமருடன் சேர்ந்து கொண்டான்.

விரைவன் ஊடாக பண்யப் பெருநை மீட்பதற்கான பேச்சு வார்த்தைகள் இடம்பெற்றன. சமயத்தாலும், மொழியாலும், வேறுபட்டிருந்த மற்றுமொரு நாட்டைச் சேர்ந்த இனத்திற்கு தனது நாட்டை கீழ்ப்படிய விடுவதற்கு அடையாளமாக, பண்யப் பெருநை விட்டுக் கொடுக்க இராவண மகாராசாவின் தன்னம்பிக்கை விரும்பவில்லை. யுத்தம் செய்து முடிந்தால் தன்னை தோற்கடித்து பண்யப் பெருநை மீட்டுச் செல்லவாம் என்பதில் அவர் உறுதியாக இருந்தார்.

● இது அவருடைய வீரத்தையும் நாட்டுப்பற்றையும் எடுத்துக் காட்டும் விடயம் என்பதை இலங்கைத் தமிழர்கள் புரிந்து கொள்ளலாம்.

“வீர சாநித்திரம்” மகாநாடகம் - வில்சன்

இதற்குப் பின்னர் நடந்த சம்பவங்களை தீரு. வில்சன் அவர்கள் எழுதிய “வீர சாநித்திரம்” என்ற மகா-நாடகத்தில் இருந்து தொகுத்து வரலாற்றை நீறைவு செய்வதாக பிறிற்றோ அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்.

இராமரும் இராவணனாரும் மட்டும் தனித்தனியாக நீர்ண பேரார் செய்தார்கள் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. படைகள் எதுவுமிருக்க இல்லை.

● வட இந்திய சாம்ராஜ்ஜியத்தின் சக்கரவர்த்தியின் புதல்வனாகிய இராமருடன் ஸங்கா என்ற சிறிய நாட்டின் தலைவன் தனியாக யுத்தம் செய்வதற்கு முன்வந்தமை, இராவண மகாராசாவின் வீரத்தையும் தன்னம்பிக்கையையும் எடுத்துக்காட்டும் மற்றும் ஒரு விடயமாகும்.

மனித குலப் பிறவிகளுடன், மஹினாரான் தான் போர் செய்யும் நீலை வந்தது, கலியுகம் பிறந்து விட்டது என்பதற்கான அறிகுறி என்பதையும், அதனால் தனது பிறப்பின் முடிவு காலம் வந்துவிட்டது என்பதையும், காலக் கணிப்பு களில் தலைசிறந்த இராவணனார் புரிந்து கொண்டார். இதனால் தனது மந்திர சக்தி வாய்ந்த ஆயுதங்கள் அனைத்தையும் களத்தில் போட்டு விட்டு, வெறுங்கையைடுதன் இலங்கை தீரும் பினார். ஸங்காவிற்கு வந்த இராவணனார் இறைவனீன் பாதார விந்தத்தை சென்றடைய சாமாதியிருந்தார்.

நாட்டிற்கு சொந்தமான துறைமுகங்களையும், கடற்

பிரோந்திய அதீகாரத்தையும், இலிங்க வழிபாட்டையும் கைவிட்டு, வைனைவ சமயத்தை ஏற்றுக் கொண்டு வட இந்திய அயோத்தி நாட்டிற்கு கீழ்ப்படிந்ததாக வங்காவை வைத்திருக்க தயாராக இருந்த விழெனன், நாட்டின் அரசனாக அயோத்தி இராமராஸ் முடிகுட்டப்பட்டான்.

அயோத்தி சாம்ராச்சியத்தின் சக்கரவர்த்தியாவதற்கு கொடுக்கப்பட்ட தகுதிகாண் சவால்களில் முக்கியமான வங்காவை அடிமைப்படுத்துவதை இராமர் நிறைவு செய்திருந்தார். இது னாஸ் இராமர் அயோத்தி சாம்ராச்சியத்தின் சக்கரவர்த்தியாக முடிகுடுவதற்கு தகுதியடையவர் என்பது உறுதியானது. அவசரமாக அயோத்திக்கு திரும்பிச் செல்ல வேண்டியிருந்த காரணத்தால், இராவண மகாராசாவிற்குச் சொந்தமான ஆகாயத்தேரில் திரும்பிச் சென்று, அயோத்தியின் சக்கரவர்த்தியாக இராமர் முடிகுடிக் கொண்டார்.

வடஇந்திய ஆட்சியின் கீழ் வங்கா நாடு (இலங்கை) கொண்டு வரப்பட்டதும் விண்ணு வழிபாடு ஆரம்பித்தது. இது னாஸ் இலிங்க வழிபாட்டில் தலைசிறந்த இராவண மகாரா சாவின் ஆதாரவாளர்களான இரட்சதர்களும். நாகர்களும் வங்கா நகரியில் இருக்க விரும்பாமல் அங்கிருந்து வெளி யேறி கீழ்க்குத்திசை நோக்கிச் சென்று தமது குடியேற்றத்தை அமைத்துக் கொண்டனர். இந்தப் பிரதேசம் அடங்காப்பற்று என அழைக்கப்பட்டது. எஞ்சியிருந்த நாகர்கள் வங்கா நகருக்கு தெற்கேயிருந்த நாக ராஜதானியை வலுப்படுத்திக் கொண்டதின் காரணமாக நாகநாடு என அழைக்கப்பட்டது.

ஓட்டக்கூத்தர் எழுதிய உத்தரகாண்டத்தின்படி

இராவணனாளின் வம்சா வழி

மிரமன் படைப்பில் (கடவுள்)

இரண்டு சகோதரர்கள் 01.எத்தி

02. பிரகதி

மகன்

வித்துக்கேன் + கந்தருவப்பெண். இவர்களைவுல் கைவிடப்பட்ட குழந்தையை வளர்த்தவர் சீவன்

குழந்தை வளர்ந்து + கந்தருவப் பெண்ணை தீரு மணம் செய்தது

இவர்களுக்கு மூன்று பிள்ளைகள் மலியவான் - சுமாலி - மாலி சுமாலியின் மகள் கைதசி

மிரமன் படைத்த புலஸ்தீய

முனிவருக்கு நானு பிள்ளைகள்

முதல் மனைவி கந்தருவப் பெண் : மூன்று பிள்ளைகள் நான்காவது மகன் வச்சிரவாணன் மறுபெயர் குவேரன்.

முனிவரின் இரண்டாவது மனைவி : சுமாலியின் மகள். (கைதசி)

புலஸ்தீய முனிவருக்கும் சுமாலியின் மகனுக்கும் (கைதசி க்கும்) நான்கு பிள்ளைகள்.

இராவணன் கும்பகன்னன்,
சூர்ப்பனகை, விழென் +

மண்டோதரி (நாகர்குலப் பெண்)

மகன் மேகநாதன் (இந்திரஜீத்)

(தொடரும்)

யாள காட்டுப் பகுதியில் 1000 மூண்டுகளுக்கு மன்பு நிறுந்த சீவநகரம்

தென்னிலங்கையில் சிவ முழியின் சுவடுகளைத் தேடி யாள காட்டிற்குச் சென்றேன். அங்கு நூன் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய பல இடங்கள் இருந்தன. அவற்றில் ஒன்றுதான் சித்துள் பல்வை எனப்படும் சித்தர் மலை.

யாள காடு அம்பగந்தோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் வன விலங்குகள் சரணாலயமாகும். கதிர்காமத்தின் கிழக்குப் பகுதியில்

சமார் 16 கி.மீ தூரத்தில், யாள வனவிலங்குகள் சரணாலயம் அமைந்துள்ள காட்டின் தென் மேற்குப் பகுதியில் சித்தர் மலை அமைந்துள்ளது. இங்கு நூற்றுக்கணக்கான கற்குகைகள் காணப்படுகின்றன.

இக்குகைகளில் பண்ணைய காலம் முதல் கதிர்காமத்திற்கு தல யாத்திரை வந்த சித்தர்களும், முனிவர்களும் அதிகளவில் தங்கிச் சென்றுள்ளனர். இதன் காரணமாக இம்மலை சித்தர் மலை எனப்

பெயர் பெற்றுள்ளது. இதுவே சிங்கள மொழியில் சித்தர் பப்பத்த என அழைக்கப்பட்டு, பின்பு சித்தல் பப்பத்த என மருவியுள்ளது. பப்பத்த என்பது மலை எனப் பொருள்படும். இப்படி காலத்துக்குக் காலம் மருவி வந்து தற்போது சித்துள்

என்.கே.எஸ்.
திருச்சிசல்வாம்
வாலாந்து இம்வாளர்
கௌங்கக
nksthirugmail.com

பவ்வ என அழைக்கப் படுகின்றது. சித்தர் மலையில் உள்ள குகைகளிலும், பாறையிலும் 31 பிராமிக் கல்லெட்டுக்கள் உள்ளன. இக்கல்லெட்டுக்கள் பற்றி பேராசிரியர் பரண விதான தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பேராசிரியர் சிற்றம்பலம் அவர்கள் தனது ஈழத்து இந்து சமய வரலாறு எனும் நூலிலும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவற்றில் 15 கல்லெட்டுக்களில் இந்து சமயம் மற்றும் தமிழர் பற்றிய பெயர்கள் பெயரிக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கல்லெட்டுக்களில் சிவன், நாகம், வேவன் போன்ற தெய் வங்கள் தொடர்பான பெயர்களும், சிவநுகரம், சுவாமி, பிராமணன், பெருமகன் போன்ற தமிழர் பெயர்களும் காணப்படுகின்றன.

அன்றைய எனது ஆய்வுப் பயணம் முக்கியமான சில கல்லெட்டுக்களை நேரில் பார்க்க வேண்டும் என்பதும், கல்லெட்டுக்களில் உள்ள சிவநுகரம், சிவன், நாகம், வேவன் தொடர்பான வழிபாட்டின் சவுக்களை இப்பகுதி யில் தேடிக் கண்டறிவதும் ஆகும்.

அதற்கு முதல் நாள்இரவே கதீர்காமத்திற்குச் சென்று தங்கி விட்டு காலையில் சித்தர் மலைக்குச் சென்றேன். இது மலைகளும், காடும் நிறைந்த வனப்பகுதி. குடியிருப்புக்கள் எதுவும் இங்கு இல்லை. இவ்விடம் வனவிலங்கு கள் சரணாலயத்தின் உள்ளே இருப்பதால் குடியிருப்புகள் அமைக்க அனுமதி இல்லை. யாத்தீர்கள் மட்டுமே இங்கு செல்ல அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

அன்றும் வந்தனா பஸ்களில் பெஸ்து யாத்தீர்கள்கள் வந்து கொண்டே இருந்தனர். சிலர் தமது சொந்த வாக னங்களில் வந்து கொண்டிருந்தனர். நான் சென்ற ஆட்டேவை வாகன தரிப்பிடத்தில் இருக்கச் செய்து விட்டு மலைப்பகுதிக்கு முன்னேறினேன்.

வாகன தரிப்பிடத்தின் முன்பக்கம் சீரிய குளமும், அதன் இடது பக்கம் மலையும், இவற்றிற்கு நடுவில் பாதையும் அமைந்திருந்தன. மலையின் உச்சியில் தூபி கட்டப்பட்ட

உள்ளது. தூபிக்குச் செல்வதற்கு மலையின் முன்பக்கம் வடக்கு வாசல் படிகள் காணப்படுகின்றன. படிகளின் முன்பக்கம் மலை அடி வாரத்தில் ஓர் கற்குகை காணப்பட்டது. இதில் இயற்கையாக உட்குழிவாக அமைந்த பாறையின் முன்பக்கம் களிமண், செங்கல் கலந்து சுவர் அமைத்து பிக்குகள் தீயானம் செய்யும் இடமாகப் பயன் படுத்தப் பட்டுள்ளது.

வடக்கு வாசல் படிகள் மூலமாக தூபி அமைக்கப் பட்டிருக்கும் உச்சிப் பகுதிக்கு ஏறினேன். அங்கிருந்து பார்த்த போது அந்தப் பிரதேசத்தின் சுற்று வட்டாரம் முழுவதும் தெரிந்தது. ஒரு பக்கம் தென்பகுதிக் கடலும், அடுத்த பக்கம் மலைகளும், காடுகளும் இயற்கை அழகை அள்ளித் தற்கு கொண்டிருந்தன. சுத்தமான குளிர்த காற்று உடலை வருடிச் சென்றது. சுற்று தூரத்தில் காணப்பட்ட இன்னுமோர் மலை உச்சியில் ஓர் சீரிய தூபி காணப்பட்டது. அது “குடா சித்துள் பவ்வ” (சீரிய சித்தர் மலை) என அழைக்கப்படுகிறது.

மலை உச்சியின் அடுத்த பக்கம் இறங்குவதற்கு தெர்கு வாசல் படிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மலையின் இடது பக்கம் அமைந்துள்ள பிரதான பெரிய கற்குகையில் சிலை மனை உள்ளது. மலையின் வலது பக்க அடிவாரத்தில் பாதையின் ஓரமாக இரண்டு நீர்ச் சுனைகள் காணப்பட்டன. அதில் இரண்டாவது நீர்ச்சுனையின் அருகில் மலைச் சாரலில் முதலாவது கல்லெட்டைக் கண்டேன். இங்கு பாறையில் வெவ்வேறு காலங்களில் பெயரிக்கப்பட்ட முன்று கல்லெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் ஒன்று நான் தேடி வந்த மிக முக்கியமான கல்லெட்டு. அது தான் சிவநுகர எனும் பெயர் பெயரிக்கப்பட்ட கல்லெட்டு.

சித்தர் மலைப் பகுதியில் சிவ வழிபாடு நீலவிய முக்கிய நுகர மெரன்று பண்டைய காலத்தில் இருந்துள்ளது. இது “சிவநுகரம்” என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிவநுகரம் பற்றிய பிராமிக் கல்லெட்டே பிரதான தூபியின் தெர்

குவாசல் படிக்கட்டின் இடது பக்கம் உள்ள பாறையில் பெரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டு பொ. ஆ. வெ-44 காலப்பகுதியில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த எழுநாகன் எனும் மன்னன் பெரிது கல்வெட்டாகும்.

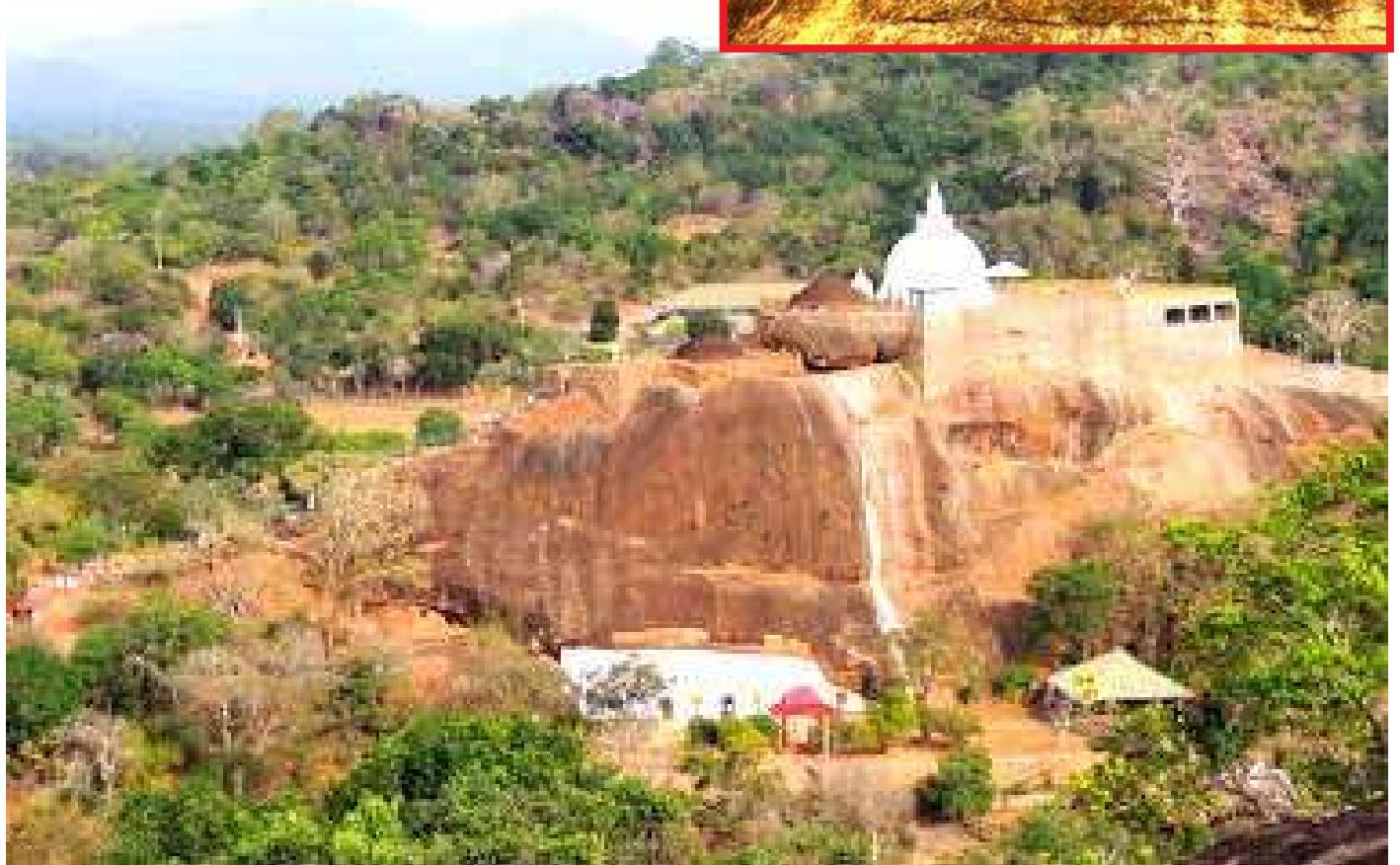
கல்வெட்டாய்வாளர் இ.நி.நிக்கலஸ் இக்கல்வெட்டை ஆய்வு செய்து அதன் விபரங்களை ரே஗யல் ஆசியா கழக அறிக்கையில் வெளியிட்டுள்ளார். அதன்பின் பேராசிரியர் எஸ்.பரணவிதான இவ்விபரங் கணை ஜனன்னீணு டின்னீணுடனினை ஸ்திரா இநூதாடுணீனை எனும் நூலின் இரண்டாவது தொகுதியில் பதிவு செய்தார். இக்கல்வெட்டு இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டு, 9 அடி அகலமும், 20 அடி நீளமும் கொண்டதாக பெரித்து பட்டுள்ளது. கல்வெட்டின் முதலாம் பகுதியில் 13 வரிகளிலும், இரண்டாம் பகுதியில் 15 வரிகளிலும் ஏழத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இதில் இரண்டாம் பகுதியில் 12 ஆம், 13 ஆம் வரிகளில் சிவநுகரம் எனும் பெயர் பெரித்து பட்டுள்ளது.

இக்கல்வெட்டில் சீத்தர் மலையில் உள்ள வழிபாட்டுத் தலத்திற்கு நிவந்தமாக வழங்கப்பட்ட இடங்களின் பெயர்கள் பெரித்து பட்டுள்ளன. இதில் 5 வயல்வெளிகளும், 2 குளங்களும், ஒரு கால்வாயும், வே ஊர்களும் அடங்குகின்றன. தக்காமல், (**Dakagama**) கன்னிக்கரைப் பள்ளி, (**Kanikarapali**) சிவநுகரம் (**Sivanakaraya**) எனும் ஊர்களே கல்வெட்டில் பெரித்து பட்டுள்ளன. இவ்வூர்களில் ஒன்றே சிவநுகரம் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. சிவநுகரம் இப்பகுதியில் இருந்த முக்கிய மூன்று நகரங்களில் ஒன்றாக விளங்கியுள்ளது. இந்நகரில் சிவவழி பாடு நில விய சிவன் கோயில் ஒன்றும் இருந்திருக்கலாம் என நம்ப இடமுண்டு.

சீத்துள் பவ்வ பகுதியில் உள்ள மலைக்குக்களில் சிவன் என்ற பெயர் பெரிக்கப்பட்ட மேலும் 7 பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் காணப் படுகின்றன. இவை இப்பகுதி யில் சிவவழிபாடு செல்வாக்கு பெற்று விளங்கியமையை மேலும் உறுதி செய்கின்றன.

இக்கல்வெட்டின் முதல் பகுதியில் மருமகன் எனும் தமிழ்ச் சொல் இரண்டு இடங்களில் காணப்படுகின்றது. 1ஆம், 2 ஆம் வரிகளில் இச்சொல் பெரிக்கப்பட்டுள்ளது. 5 மேலும் காக்கை வண்ணன் எனும் தமிழ்ப் பெயர் 1ஆம் வரியில் காணப்படுகிறது. இவற்றைத் தலை நாகராஜன் எனும் சொல் இரண்டாம் பகுதியில் 14 ஆம் வரியில் பெரிது க்கப் பட்டுள்ளது. மொத்தமாக நான்கு தமிழ் சொற்கள் இக்கல்வெட்டில் காணப்படுகின்றன. இதன்படி சில வழிபாடும், நாக வழிபாடும் இப்பகுதியில் நிலவியது என்பதற்கு இக்கல்வெட்டு முக்கிய சான்றாக விளங்கிறது. இதே பாறையில் மேலும் இரண்டு பிராமிக் கல்வெட்டுகள் பெரிது க்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஒன்று நாக மகாராஜன் பற்றி குறிப்பிடும் கல்வெட்டாகும்.

நான் தேடி வந்த முதலாவது முக்கிய கல்வெட்டைக் கண்ட திருப்தியுடன், உற்சாகத்தோடு அடுத்த கல்வெட்டைத் தேடி முன்னேறினேன்.

கிந்து தர்மாசிறியர் வழிகாட்டி சமய ஞானிகளும் பேரியார்களும்

வான்மீக முனிவர்

வேதவியாசர்

அகத்தியர்

ஆற்மகநாவலர்

சுவாமி வீடுலானந்தர்

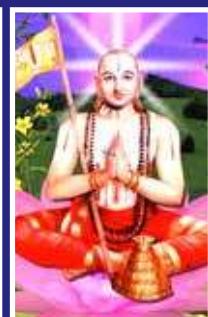
நீத்சங்கர்

மத்துவர்

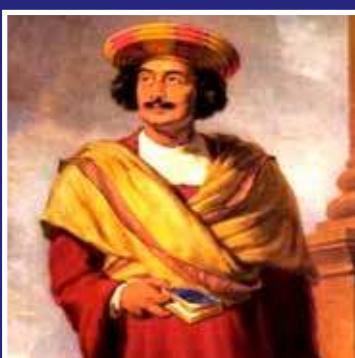
ரோமக்ருஷ்ணர்

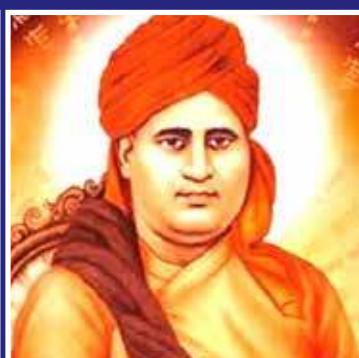
மேரானுஜர்

சுவாமி வீவேகானந்தர்

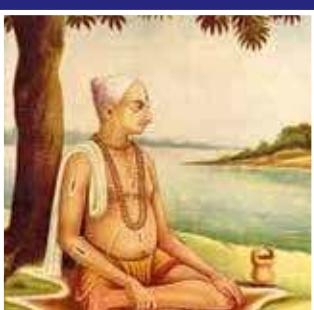
ராஜாராம் மோகன் ரோய்

தயானந்த சுசவதி

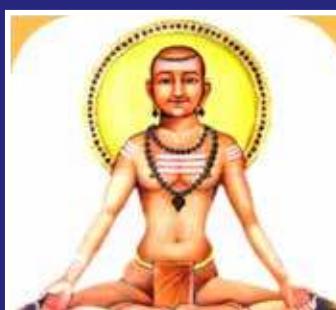
மீராபாய்

துளசிநாதர்

அருணசைவர் நாதர்

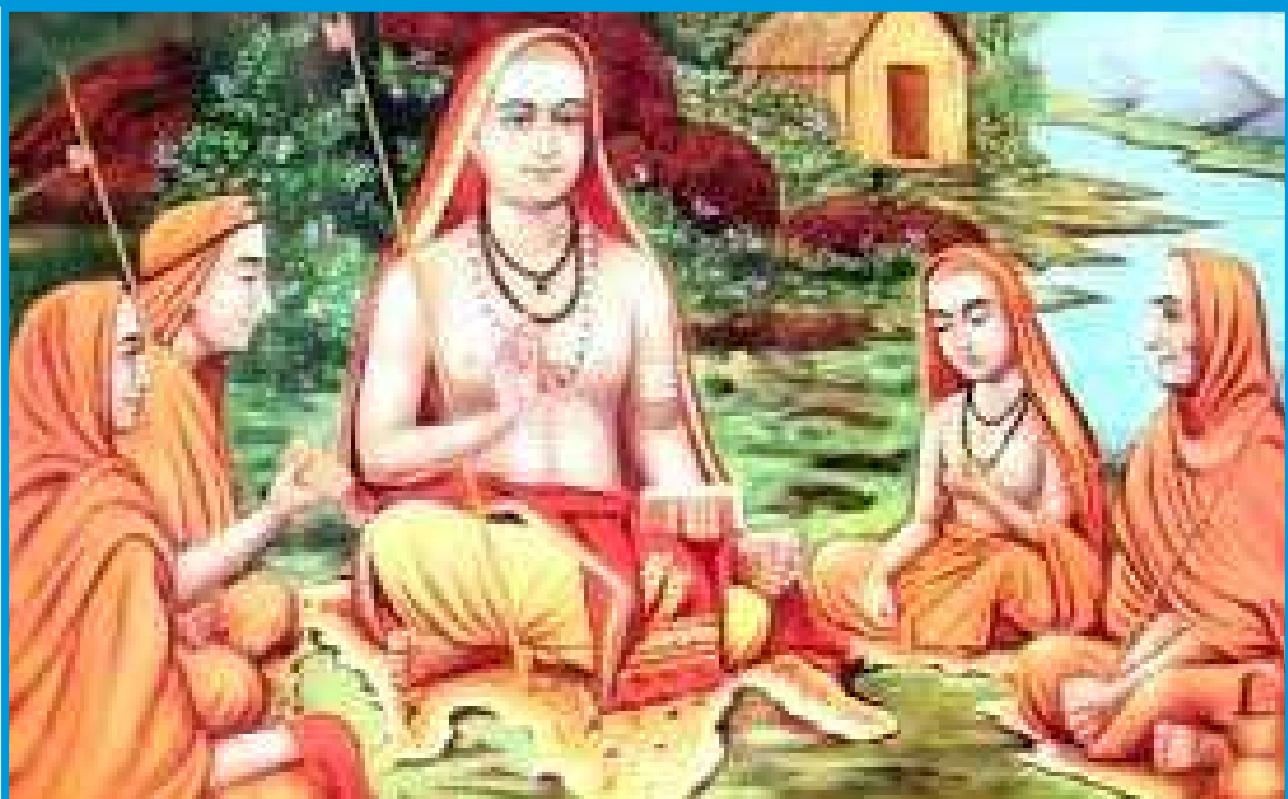

தாயுமானவர்

குமரகுருபர்

சமய ஞானிகளும் பெரியார்களும்

ஆதிசங்கரர்

01. அறிமுகம்

தென்னிந்தியாவில் வட திருவிதாங்கூர் பிரதேசத்தில் காலடி எனும் ஊரில் அவதரித்தார். இவரின் பெற்றோர் சிவகுருவும் ஆர்யாம்பிகையுமாவர். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி.ஏ 788 தொடக்கம் கி.ஏ 820 வரை அதாவது எட்டாம் நூற்றாண்டாகும். இளையைலேயே தூறவு பூண்ட இவர் கொட்டபாதரையும் கோவிந்தபாதரையும் குருவாகக் கொண்டு பிரம ஞானம் கைவரப் பெற்றார். இந்து சமய வளர்ச்சியில் அவருக்கு தனித்துவமான இடமுண்டு. குறு கீயகால வாழ்க்கையிலேயே அகலமான பல சாதனங்களைப் புரிந்தார். இந்து சமயத்தில் பல புத்தாக்கங்களை தேர்றுவித்த பெருமைக்குரியவர். வேதாந்திகளுள் மதி நுட்பம் வாய்ந்த முதன்மை வேதாந்தியும் ஆவார்.

02. ஆதிசங்கராரின் சாதனங்கள்

ஆதிசங்கரர் இந்து சமய வரலாற்றில் புரிந்த பணிகளை மேல்வருமாறு வகைப்படுத்தலாக்.

01. இந்து சமய மறுமலர்ச்சிப் பணிகள்

- ★ ஷண்மத பிரதிஸ்தாபனம்
  - ★ பரசமய தொடர்புகள்
  - ★ மடங்கள்
  - ★ சமய பக்தி இலக்கியங்கள்
  - ★ அற்புதங்கள்
  - ★ சமய வழிபாட்டில் புதுமை
02. சமய சீர்திருத்தம்
03. வேதாந்தப் பணி

அ. இந்து சமய மறுமலர்ச்சிக்கு புரிந்த பணிகள்

★ ஷண்மதப்பிரஸ்தாபனம்

வைதீக சமயத்தை விருத்தி செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகித்தினம் சண்மதங்களை சங்கரர் மீன் நிறுவியமையே ஆகும். சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணாபத்தியம், கௌமாரம், சௌராம் போன்ற ஆறு சமய நெறிகளையும் மீன் நிறுவி அவற்றிற்கு புதிய உத்வேகத்தை அளித்தார். இதனால் இவர் ‘சண்மதஸ்தாபனச்சாரியார்’, ‘சண்மத பிரதிஸ்தாபகர்’ போன்ற சிறப்புப் பெயர்களால் அழைக்கப் படுகிறார். வைதீக சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இச்சமயதெற்கைகள் தேர்றிறங்களிலும் முறைகளிலும் வேறு பட்டிருந்தாலும் இந்து சமய நிலையில் ஒன்று எனும் பரஸ்பரத் தொடர்பினை இந்து சமய மறுக்குள்ளே நிலை நிறுத்தியவர். இதனால் இந்து சமய மறுமலர்ச்சி பெற்றது.

★ பரமசமயத் தொடர்புகள்

சங்கரர் பெதுத்தம், சமணம், மீமாஞ்சகர் போன்றவர்களிடம் சமய வாதப் போரில் ஈடுபட்டு தமது தர்க்கக் கல்வையை யினாலும் நுன்மான் நுழைபுலத்தாலும் அவர்களை வாதில் வென்று தனது இந்து சமய கோட்பாடுச் சிந்தனையை

கைவப்புவார் சு . துஷ்யந்த்
BA (Hons) PGDE, MA
முன்னாள் இரசர்யர்.
பாரிஸ் நகர் – ப்ரான்சு

கைங்கரித்தை இந்து சமய தத்துவ உலகிலேயே முன் முதலில் தொடங்கி வைத்த பெருமை சங்கரருக்கே உண்டு. பெளத்த சமயம் மடங்களின் சம்பிரதாயங்களை இந்து சமயம் மடங்களுக்குள் பிரயோகித்தார் என்ற பெருமையை சங்கரர் பெறுகின்றார். பெளத்தர்களின் துறவு, பிரம் மச்சரியம், துறவேரர் இல்லங்கள், சங்கங்கள் அமைத்து சமயம் வளர்த்துதை இந்து சமயத்தில் அப்படியே புகுத்தி சமய மறுமலர்ச்சிக்கு துணை புரிந்தார். தற்போதும் இம் மடங்கள் நிலைபெற்றனன.

திரை	மடம்	ஸ்ரீ	வேதம்	மகாவாக்ஷியம்
கிழகு	பூரி	பத்மபாதர்	பதர்	அகம்பிரமாஞ்சி
மேற்கு	துவாரங்க	ஹஸ்தாபகர்	சாமி	தத்துவமலி
வடகு	பத்ரிநாத்	தோ. கரி	நதரவம்	அயம் ஆகம
மேற்கு	சிருங்கேரி	கரேஸ்வரர்	சிருக்கு	பிரமி
				பிருக்ஞான பிரமி

★ சமய பக்தி வைக்கியங்கள்

சங்கரர் இந்து சமயம் தொடர்பான நூல்களையும் தத்துவ நூல்களையும் உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர். அறு சமய நெறிகளுக்கு அடிப்படையான சமய இலக்கியங்களையும் தோத்திரங்களையும் ஆக்கியுள்ளார்.

1. சமய நூல்கள்

சீவாநந்தவறூரி

சௌந்தர்யவறூரி

சீவ நாமாவளி

கால பைரவ அஷ்டகம்

தட்சணாமுர்த்தி தோத்திரம்

அன்னபூர்ணா தோத்திரம்

கனகதாரரஸ்தவம்

பவானி அஷ்டகம்

வக்ஷமி நரசிம்ம ஸ்தோத்திரம்

பஜகோவிந்தம்

விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமம் பாஷ்யம்

சப்ரமணிய புஜங்கம்

துவாகுலிங்க தோத்திரம்

ஸ்த்ரி ஸ்தோத்திரம்

2. தத்துவ நூல்கள்

வேதஸார சீவஸ்தவம்

ஆத்ம போதம்

விவேககுடாமணி

சத சலோகி

ஆரிய சதகம்

தசோபநிடத உரைகள்

மகா பாடிய உரை

பிரபோதஸா தாகரம்

இல்வாராಗன இலக்கியங்களின் சீந்தனைகள் சமய மறுமலர்ச்சிக்கும் சமய சீர்திருத்தத்திற்கும் அடிப்படையாக விளங்கின

★ அற்புதங்கள்

லட்சமி தேவியை நோக்கி கனகதாரரஸ்தவம் எனும் பாடல்களைப் பாடி தங்க நெல்லிக்கணி மழை பெற்றியச் செய்தமை

பாரத கண்டத்தில் வேறுன்ற செய்தார். இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் பெளத்த சமயம் மேலோங்கியிருந்தது. இவர்களின் கோட்பாடு சூனிய வாதக் கோட்பாடு. இது வெறும் புத்தித்துவமாகவே கொள்ளப்பட்டது. சங்கரர் இக்கொள்கையை சாடி, தனது மாயா வாதத்தின் ஊடாக பெளத்த சமயத்திற்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்தார்.

‘பிறர் தம் மதம் மேற்கொண்டு கணைதல்’ என்ற உத்தியை கையாண்டு அவ்விதியின்படி பெளத்த சமயத்துடன் தொடர்புகளை மேற்கொண்டு பெளத்த சமய சம்பிரதாயங்களை கற்று அவர்களின் சூனிய வாதக் கோட்பாட்டிற்கு உடன்பட்டு இறுதியில் அதனை புத்தி பூர்வமாக மறுத்துக் கூறினார். அதற்கெதிரான பிரசார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டும் பெளத்த சமயத்தை நலிவருச் செய்தார்.

இன் துறவு சம்பிரதாயம், மடங்களின் பாரம்பரியம் போன்ற பெளத்த சமய சம்பிரதாயங்களை இந்துமத வளர்ச்சிக்கு புகுத்தினார். பெளத்தம் கூறிய கடவுள் ஆன்மா போன்ற தத்துவங்களை மறுத்து தமது வித்துவப் புலமையால் கடவுள் ஆன்மா பற்றிய சீந்தனைகளை வலியுறுத்தினார். இதனால் சங்கரரை ‘மறைமுக பெளத்தர்’, ‘பிரசன்ன புத்தர்’ எனக் கொள்ளும் மறுபுற்படலாயிற்று.

★ மடங்கள்

இந்தியாவின் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு மடங்களை நிறுவி அவற்றிற்கு பிரம்பச்சரியம் பூண்ட நான்கு சீடர்களை நியமித்து அம்மடங்களுக்கு நால் வேதங்களையும் உபநிடத மகாவாக்கியங்களையும் பெயர்களாகச் சூட்டி அத்வைத் வேதாந்த போதனைகளை புரியச்செய்தார். இக்

பூர்ணா நதியை திசை மாறி ஓடச் செய்தமை
ஊமைச் சிறுவனை பேச செய்தமை
ஓரு இளைஞனின் தொழுநோயை குணப்படுத்தி
யமை

தாயின் தகனக்கிரியைக்காக தானே நெருப்பை
உண்டாக்கியமை

தாய்க்கு விஷ்ணு தரிசனம் கிடைக்கச் செய்தமை
கேதாரத்தில் தனது சீடர்களுக்காக வெந்தீருற்று
உருவாக்கியமை

★ சமய வழிபாட்டில் புதுமை

வேதங்களின் கர்ம காண்டத்தை விடவும் ஞான காண்டத்தை சங்கரர் பெரிதும் மையப்படுத்தினார். சடங்குகள், கிரியைகள் மட்டுமே சமயம் எனும் கருத்தினை சங்கரர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இதனால் சாஸ்திர விதிப்படி கிரியையை ஆற்றுவதே முக்கியக்கு வழி என கொண்ட மண்ட மிகிரர் என்பவரை வாதத்தில் மறுத்து தனது ஆத்மபோத நூலின்படி முக்கியக்கு நேர்வழி ஞானமே என்பதை நிலை நூட்டினார்.

ஐ. நீந்து சமய சீர்திருத்த பணிகள்

சங்கரர் வைத்தீக சமயத்திலும் வைத்தீக சமய சிந்தனை களிலும் பல சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டு இந்துசமய வரலாற்றில் உண்ணத் தீட்டுத்தைப் பிடித்தவர்.

சங்கரர் வாழ்ந்த காலத்தில் வைத்தீக சமயங்களுக்கு இடையே பல பிரிவுகள் காணப்பட்டன. சமயப் பிரிவுகள் காரணமாக வாதப்பிரதீவாதங்கள் நிகழ்ந்தன. இவற்றை ஒரு வரையறைக்குள் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இதனால் சங்கரரை ஒரு வைத்தீச ஸஸ்திர விற்பன்னராகவும் விமர்சகராகவும் பார்க்க முடிகின் றது.

சங்கரர் பக்தி, கிரியைமார்க்கத்தை விட பெரிதும் ஞான மார்க்கவாதியாகவே விளங்கினார். இதனால் இந்து சமயத்தின் பெயரால் நிலவிலும் அர்த்தமற்ற புரோகித கிரியைகள், கர்ம மிகைப்பாடுகள் மற்றும் தீய பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றை வண்மையாக கண்டித்தார். இந்து ஆலயங்களின் வழிபாட்டு மரபிற்கும் தெய்வ ஆராதனைக்கும் புத்து யிர அளித்தார். இதனாலேயே அவர் வேதம் கூறும் கர்ம காண்டத்தை தலித்து ஞான காண்டத்தில் சார்ந்திருந்தார்.

வேதம் என்பது சங்கரரால் உபநிடத்தும் என்றே ஏற்கப்பட்டது. உபநிடத்தாலே வைத்தீக மரபுகளுக்கு ஆகாரப்படுத்தினார். உபநிடத்தும் கூறும் பிரமக் கோட்பாட்டினை உறுதிப்படுத்தி அதனை நேர ஞானமே சீற்றத்து என்ற தத்துவ உண்மைகளை வைத்தீக சமயத்தில் பிரயோகித்தார்.

பிராமண நூல்களிலிருந்து அத்வைத வேதங்கு கோட்பாட்டினை உருவாக்கி அதில் பிரமம் ஒன்றே உண்மை, நேர சடங்கு கிரியை சரியான மார்க்கங்கள் அல்ல ஞானமே நேர்வழி என குறிப்பிட்டார். இதனை பிரச்சாரங்கள் மூலமாகவும் மடங்களின் போதனைகள் மூலமாகவும் பரப்பினார்.

சங்கரர் உருவாக்கிய சமய பக்தி இலக்கியங்கள் தத்துவ இலக்கியங்கள் சமய சீர்திருத்தத்திற்கும் ஆகாரமாக விளங்கின. இவ்வாரான கைங்கரியங்களினால் இந்து சமயத்தில் உள்ள குறைகள் கணையப்பட்டு சமயம் சீர்திருத்தம் பெற்று வளர்ச்சி பெற்றது.

ஒ. வேதாந்தப்பணி

சங்கரர் ஏகங்ம வாதமான அத்வைத்தின் சீற்றுத் திரச்சாரகராக விளங்கினார். வேதங்கு கோட்பாடுகளில் முக்கியமானது சங்கரரின் அத்வைத கோட்பாடாகும். சங்கரர் அத்வைதம் கோட்பாட்டை கூற முன்பு இந்து தத்துவ தூல தரிசனங்களில் இக்கோட்பாடு இடம்பெற்றது. பாதராயணர் பிரம்மகுத்தீரத்திலும் கௌடபாதர் மாண்ணீக்ய காரிகையில் வேறு பல உபநிடத்தங்களிலும் அத்வைதம் பேசப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் அத்வைத்தை ஒரு தத்துவமாக தெளிவாக வரையறை செய்தவர் சங்கரராவார். இதனால் வேதங்கு என்றால் சங்கரரின் அத்வைதமேயா எனும் அளவிற்கு முக்கியத்துவமும் சீற்பும் பெற்றது.

உபநிடத்தும், பிரம சூத்தீரம், பகவத்கீதை என்னும் நூல்களை ஆராய்ந்த இவர் அவற்றை பிராமண நூலாக ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றுக்கு உரை எழுதி அத்வைத கோட்பாட்டை நிறுவினார். இவ்வாறு பிராமண நூல்களில் உள்ள கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியவர்களில் முதல்வராக சங்கரர் விளங்கினார். இவருக்கு முன்பு எவரும் இவ்நுட்பத்தை தத்துவ உலகில் பயன்படுத்தியதே இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அத்வைதம் என்பது இரண்டல்ல ஒன்று என்பதும் இங்கு இரண்டு என பேசப்படும் உலகும் ஆன்மாவும் தோற்றுமானவை. ஒன்று என்பபடும் பிரமம் மட்டுமே உண்மையானது. ஒரு பொருள் மட்டும் உண்மை என்பதால் ஒருமை வாதி, ஏகங்ம வாதி எனும் பெயர்களால் சீற்புபிக்கப்படுகின்றார். இவும் அத்வைத்தினை தெளிவுபடுத்த விவரத்து வாதம், பிரதிவிம்பவாதம், அவச்சேதவாதம், மாயாவாதம் என்பனவற்றை முன்வைத்துள்ளார்.

01. விவரத்து விவாதத்தில் - பிரமம் மட்டும் உண்மை. உலகம் தோற்றுமானது என்பதை கயிற்றிரவும் எனும் உதாரணத்தை பயன்படுத்தி விளக்கியுள்ளார். இதில் உலகம் சுத்தாக்கி விவசனமானது. முயற்கொட்டு, மலடி மகன் போல உள்பொருள் அவ்வாதது எனகிறார்.

02. பிரதி விம்ப வாதம், அவச்சேதவாதத்தில் - ஒரே ஒரு பரமாக்கம் மட்டும் உண்மை. அதிலிருந்து காட்சி அளிக்கின்ற ஜீவாக்மாக்கள் அனைத்தும் தோற்றுமானது என்பதை சுந்திரனும் அதன் விம்பங்களும் தீர்ந்த கடாயம் அடைக்கப்பட்ட கட்டாயங்கள் எனும் உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குகின்றார்.

03. மாயாவாதம் - தத்துவ உலகில் இதற்கு முதலில் விளக்கம் கூறியவர் சங்கரர் ஆவார். பிரமத்தின் பூரணத்துவ நிலையை குறைப்பது மாயை எனகின்றார். ஆன்மாக்கள் அவித்தையுடன் தொடர்புபட்டது எனகின்றார்.

ஒரு ஆன்மா தன்னை பிரமம் எனஉணரல் முக்கு எனகின்றார். இதனை அடைய நேர்வழி ஞானம் எனகின்றார். பிறகால வேதங்களின் வருகைக்கு இவரே முன்னேடியாக விளங்கினார்.

பாலன் சுதாகருஞ்

சமன்பதீமர் சாராநா அம்பபள்ளி
சமன்பிடடி, பொலன்னாறுவை
இலங்கை

ஈழத்து ஸைவசமய வளர்ச்சியில் போலன்னாறுவைக் காலத்து ஸைவம் ஓர் நோக்கு

சனநாதபுரமங்களம், புலத்தியநகர் என்றெல்லாம் வரலாற்று இலக்கியங்களிலேகல்லெட்டுக்களிலேபெயர் பெரிக்கப்பட்டபெரவன்னறுவை இராச்சியமானது. ஏனைய காலவரையறைக்கோடுஒப்பிடும் பேரதுபாரி யவேறுபாடுடையது. இதன் முக்கியத்துவம் இக்காலசை வத்தினுடையவளர்ச்சிப்ரத்துப்பட்டதன்மை, எழுச்சி இவை பற்றிச்சிறிதுநேராக்குவோம்.

எழுத்துவரலாற்றிலேபெரவன்னறுவைக்காலத்திற்குத் திற்குவமான இடமுண்டு. அநூராதபுரத்தைச் சூட்சிசெய்த மன்னர்களதுஆட்சிவலிகுன்றி இருந்தவேண்டியில் கி.பி 1017ம் ஆண்டுதென்னிந்தியாவிலிருந்து. படைடெத்து வந்தமுதலாவது இராஜராஜசேவமானும் அவனதுமகன் இராஜேந்திரசேவமானும் இலங்கைமுழுவதையும் கைப் பற்றிபெரவன்னறுவையைத்தலைநகராகக் கொண்டு 13 வரைஆட்சிசெய்த இக்காலமேபெரவன்னறுவைக் காலம் எனப்படும்.

இக்காலத்தைபொறுத்தவரையில் தமிழகத்திற்கும், ஈழத்திற்கும் இடையேயானதொடர்பு, வணிகத்தொடர்பு போரியல் பின்னணிபேரன்றபல்வேறுப்பட்டகாரணங்களினால் மட்டுமல்லாது அரசியல் பின்புலத்தின் எல்லோரதுஆதரவினையும் இந்துமதத்தைனிர்த்தரமாக இடம் பெறவும் பெளத்தத்தோடு இணைந்துவாழவும் வகைசெய்தனர். ஈழத்தின் வடபகுதியை இராஜராஜ சேவன் கைப்

பற்ற இவன் மகன் 1வது இராஜேந்திரசேவம் கி.பி 1017 இலங்கைமுழுவதையும் கைப்பற்றி வெ ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்தகாலப் பகுதியில் 9 வதுமாகாணம் மும்முடிச் சேவமண்டலம் எனஅழைக்கப்பட்டது.

எழுத்தைநிர்வகைக்கவனசேவநாட்டிலிருந்துஅனுப்பி வைக்கப் பட்டவன் இலங்கேஸ்வரன் எனசுழக்கல்லெட்டுக்கள் கூறும். பெரவன்னறுவை இராச்சியத்திற்குசேவம் கள் குட்டிய பெயர் ஜனங்களதமங்களம் என்பதாகும். இது இராஜராஜனுக்குவழங்கப்பட்ட ஜனங்காதம் என்றபட்டப் பெயரைநினைவுபடுத்தும் என்பதுஅறிஞர் கருத்து இக்காலத்தேஇராஜராஜேஸ்வரம் திருவிராமேஸ்வரம் ஆகி

யகோயில்கள் தீற்புடையன். ஊர்க்காவற்றுறையில் அமைந்தகேள்ட்டையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டசோழர்கள் கட்டுவித்தகோயிலில் கல்லினாலானகதவுநிலையில் எழுப்பட்டகல்லவுட்டெగன்றில் மாதேரட்டத்திலேயே சோழர்தம்பதியாகியஜையம் கொண்ட முவேளாளர் இங்குள்ளகோயிலுக்குதானம் வழங்கினார் எனஅறியக் கூடியதாக உள்ளது.

தாலிக்குமரனாவுடைய அமைக்கப்பட்ட இராஜராஜேஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டிலே ராஜராஜேஸ்வரத்துமகாதேவன் கோயிலாக அழைக்கப்பட்டதனைக் காணலாம். மேலும் இக்கோயிலுக்காக அரசவருமானங்கள் வழங்கப்பட்ட தென்றும் அன்றாட அன்னதானமும் என்ன அனைத்துச்சலூ கைகளும் செய்யப்பட்ட அரசகோயிலாக ராஜராஜேஸ்வரம் விளங்கியுள்ளது.

மகாதேவன் கோயில் எனஅழைக்கப்பட்டதிருவீராறு
மேஷ்வரத்தில் சிடைக்கப்பட்டகல்லவட்டுண்று இக்கோ
யிலின் சந்திலிளக்குஅதாவதுமாலவேளைவிளக்குள்
பூப்தற்குமேற்கொள்ளப்பட்டலமுங்குகள் பற்றி கூறி
நிற்கின்றது.

இவையில்லாம் சேர்முஅரசர்களின் சமயப்பற்றி ணையும் அதனைகோயில் மூலம் வெளிப்படுத்தியமையும் காட்டப்படுகின்றது. இரண்டாம் கஜபாகமுன்னன் கல் வெட்டில் முதலாவது ராஜராஜனாஸ் அக்காலகட்டப்பரப் பில் இந்துக்கோயில்களும் அவற்றைஅண்டிப்பிராமகன் குடியிருப்புகளும் அமைக்கப்பட்டன. என்றாலும் புகள் காணப்படுகின்றது. பிராமணர்களைப்பாறுத்தவரைகயில் சேர்மு காலத்தில் அவர்களுக்குரியமரியாதைவழங்கப்பட்டதோக்காலமாகும். எனக் கூறின் மிகையில்லை.

இராஜராஜ சதுரவேதிமங்கலம் எனக் கூறப்படுவது பிராமணர் குடியேற்றம் ஏற்படுத்தியதைவரலாறுகள் கூறுகின்றசதுரவேதிமங்கலம் ஆகுற்.மேலும் ஜயந்

கொண்டேஸ்வரம் என்றாலுருகோயில் அமைத்துஅதி
னைசேவிக்கவெனஜையங்கொண்டசதுர்வேதிமஸ்கலம்
பிராமணகுடியேற்றத்தையும் ஏற்படுத்திசோழர்களவசமய
நடவடிக்கைகள் திறப்புபெற்ற இடமாகபெலவன்னறுவை
யைசிறப்பித்தனர்.

இச்சாரண்றுகளின் உண்மையிக்கீர்த்தலையிலிருந்து வரையில் அப்பாலமைந்தமகாகிருஸ்னகமலிலேயேகீடைக்கப்பெற்றதாகும் பெருவன்னாறுவையில் சோழர்கள் நிலவியகோயில்களின் பெரும்பாலனவை இன்று இக்கோயிலிடத்தேகாணப்படும் கல்வெட்டுக்கள் அவ்வாலய நிருவகங்கள் பற்றியேபேசுகின்றன.

பெரும்பாலும் மாத்திரம் சோழர்களுக்குடைய கொலைப்பாணியில் அமைந்துகோயில்களில் 10 சிவன் கோயில்கள், 5 விஸ்தூ கோயில்கள். 1 காளிகோயில் உள்ளடங்கி இருப்பது. அக்காலசமயவளர்ச்சியில் உள்ளதற்கிணவினாகாட்டுகின்றது. இக்காலச் சிவன்கோயில்களில் ஒன்றுகாலத்தால் முந்தியதாயும் ஏஜராஜனின் பட்டத்துஅரசியாககியவானவனமாதவியின் பெயரில் அமைக்கப்பட்டது.

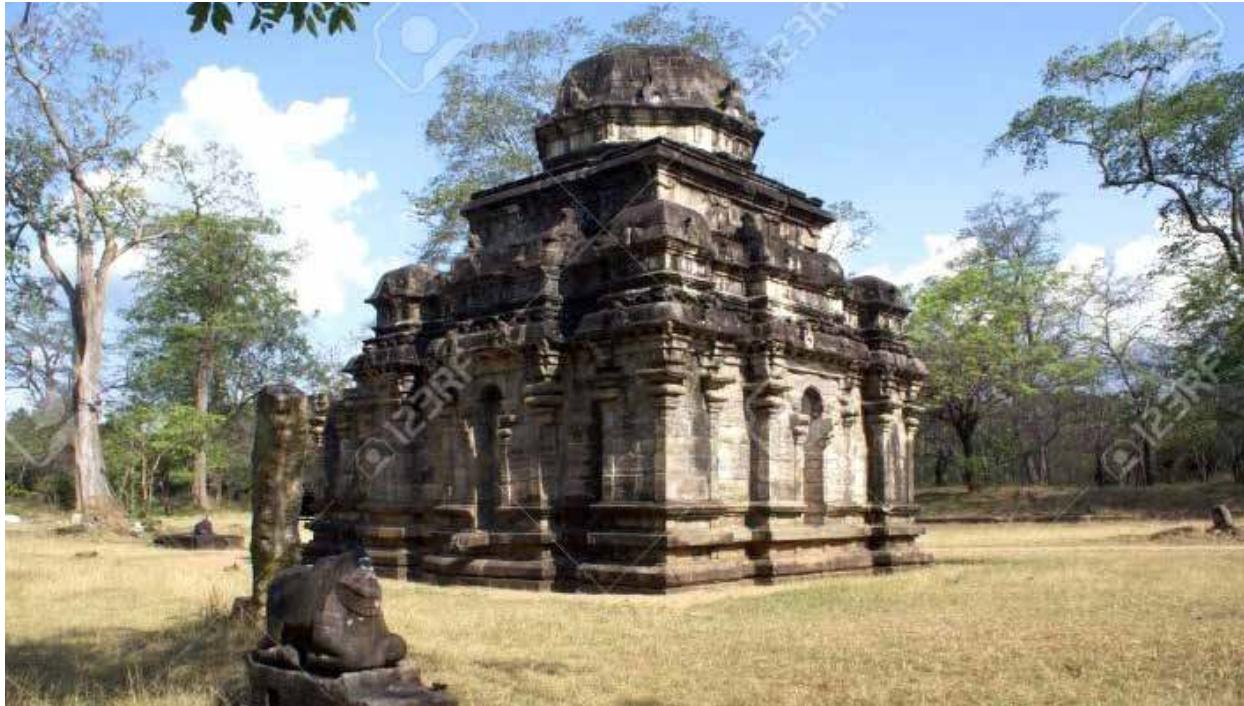
இக்கோயிலில் ஒன்றுதான் முழுமையாககருஸ்கல் வாஸ் கட்டப்பட்டது. பொவன்னறுவையில் காணப்படும் கட்டிடங்களின் பழுமைச்சுத்தவராககட்டைக்கலைப் பாணிக்கத்துக்கலெடுதான்றுது. இன்றுவரையும் சைவசமயத்தவர்களுக்குதீவைகளானாகசூழ்த்து இந்துக்களுக்கும் பொவன் னறுவைவாழி தமிழர்களுக்கும் எச்சங்களின் மிச்சங்களாகவிளங்குகின்றால்ரேலாருஆவயமாகும். (இதன் வரவாற்றினைதனிலூருகட்டுரையில் நோக்குவோம்.)

இவற்றைவிட இக்கோயிலைஅண்டி முன்றுசிறுகோ
யில்களும் உள்ளன. விஸ்தை ,கணேஸன் மருகள்
ஆலயம் காணப்படுவதும் பலதெய்வங்களுக்குவழிஸ்கப்
பட்டமுக்கீயத்துவத்தினைபறைசார்றுவதாக உள்ளது.
இவற்றினைவிட இக்காலத்திற்கு உரியனவையாகபல்
வேறுவரலாற்றுண்மைகளும் சான்றுகளும் கொழும்பு
நூதனசாலையினுரடைகவெளிக்கொண்ரப்பட்டுள்ளமைச்
நப்பம்சமாகும்.

இல்லாய்வுகளிலேவெங்கலச்சிற்பங்களும் சோழர்கள் வத்தவரின் கலைவளர்ச்சியைமுத்தில் ஏற்படுத்தியதாகக்கூட தீணகாட்டுகின்றன. தமிழகத்தில் சோழரதுசிற்பங்கள் எவ்வாறுப்பட்டால் வரலாற்று உரைகள்வரல்ல அமைந்தன வேர், அத்தகையநிலையைமுத்துச் சிலைகளும் பறைச் சுற்றின. சிவன், பார்வதி, விநாயகர், விஸ்ணு, கந்தன், பிரம்மா, சூரியன், நந்தி, நூயன்மார், காரைக்காலம்மை, சிவலிங்கம், முதலானவைகுறிப்பிடத்தக்கவெங்கலச் சிற்பங்கள் ஆகும்.

இவற்றுள் நடராஜர் முர்த்தம் ,சேஙமஸ்கந்த முர்த்தம் ,பைரவர் முர்த்தம் ,முதலான முர்த்தங்களும் சிவன்,பார்வதி முர்த்தங்களும் கண்ணடைக்கப்பட்டசிற்பங்களுள் காரைக்காலம்மையார் மிகமிகஉணர்வையும் உயிரையும் கொடுப்பதாய் உள்ளது. இக்காலவெங்கலச் சிற்பங்கள் பலஅநுராதபுரஅரும் பெருட்டகாட்சியகத்தில் இன்றும் காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

வடமத்தியமரகளைத்தீல் உள்ளபதவியங்குன்றுசோ
யர் காலத்தில் முத்தியம் பெற்றத்தான்ப்பட்ட ஏர் இட

மாகும். இவ்விடத்திலேயே 06 சிவன் கோயில்களும் 01 காளிகோயிலும் காணப்பட்டன. 1வது சிவாலயம் இராஜராஜனுடயபெயரால் ரவிஞாலமங்கீக்கேஸ்வரம் எனவ மங்கப்பட்டது. மணிகள், பெருக்காசுகள், மிருகம் ஆகியன இக்கோயிலுக்குதான் ம் வழங்கப்பட்டதாக ராஜராஜன் கல்வெட்டுசொன்றுபக்கின்றது.

சேஷம் களத்தலைநகரானபொலன்னறுவைவிளங்கி மிருந்தாலும் இக்காலத்தேதிருகோணமலை மாவட்டமும் இந்துமதவளர்ச்சியில் அதேநிலையினைப்பற்றிருக்காமைகண்கூடு. இக்காலத்திலேயேகோணேஸ்வரத் தைமக்சேஸ்வரம் எனஅழைத்தமைக்குத்தட்சணைகலா யபுராணம், மாஸ்கேணிதிலாவளி ஆகிய இடங்களில் கிடைத்தக்கல்வெட்டுக்கள் சான்றாகும்.

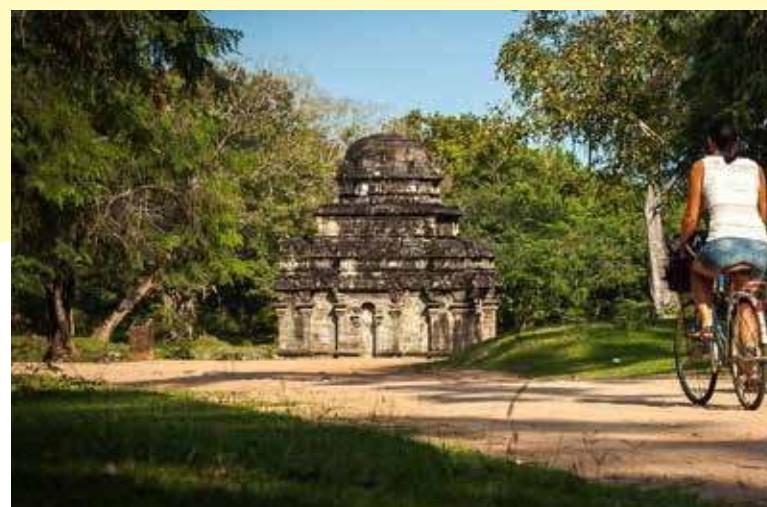
மேலும் அநராதபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டகல்வெட்ட டெரன்று உத்தமசோழேஷ்சரம் எனும் ஆலயம் பற்றி கூறுகின்றது. இதைவிடபுநகரில் உள்ளமணித்தலைஎனும் கிராமத்தில் சேஷம் பாணியிலவைமந்தசிலவாயிளக்கங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. கண்டெடுக்கப்பட்டகல்வெட்டு இராஜராஜ சதுரவேதிமங்களம் பற்றிக் கூறுகின்றது.

சிவன், பார்வதி, நூத்திஆகியகிர்ப்பங்கள் சைவவைணவவழிபாட்டின் வளர்ச்சிப் போக்கினையும் சுட்டிநிற்கின்றது.

ஆகவேசேஷம் ஆட்சியின் நிருவாகம் எங்கள்கல்வாரம் பரந்துவிரிந்ததோஅங்கெல்லாம் ஆலயங்கள் வாயிலாக இந்துமதத்திற்குமுக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தமை உண்மை. சேஷம் ஆட்சியிலிருந்துமிழுத்தை 10ஆம் விஜயபாகுமீட்டெடுத்துஅவனுக்குபெளத்தமதத்தைவளர்க்கவேண்டியதேவைகட்டாயம் இருந்தது. இருப்பினும் இந்துமதவழிபாடுகளைஅவனும் புறக்கணிக்கவே இவ்வை.

மேலும் சேஷம் காலசமயத்தைமட்டுமன்றிசமய ஸ்தாபனங்களையும் அவன் புறக்கணிக்கவில்லை மேலும் சேஷம் காலம் சமய ஸ்தாபனங்கள் அவனைதொடர்ந்துஇயக்குமானுமதித்தோடுஅவன் இவற்றுக்குரியமுழு ஆதரவினைசெய்தான் எனபரணவிதானைனும் வரலாற்றுபேராசிரியர் கூறும் கருத்து இவ்விடத்தில் நினைவு கூறுத்தக்கது.

இக்காலத்தில் சீறப்புபெற்றிருந்த இராஜேஸ்வரம், சதுரவேதிமங்கலம் ஆகியனவும் 1ம் விஜயபாகுமன்னன் காலத்தில் சீறப்புபெற்றிருந்தன. அவற்றின் பெயர்களைவிஜயராஜேஸ்வரம், விஜய ராஜேஸ்வரச துரவேதிமங்கலம் எனும் தன் பெயரில் அடைமெருமீயாகவழங்கிவரற்றிருக்கனது ஆகவினைவழுங்கியமையும் வித்தியாகசமானதொரு விடயம் 1ம் விஜயபாகுவிற்கு பின் ஆட்சிக்கு கூண்டிலே ரியவர்கள் விக்கிரமபாகு, 2ம் கஜபாகு ஆகியேர் இவர்கள் இயல்பிலே இந்துக்களாகயினால் இந்துமதமும் ஒருவகையில் வளர்ச்சிக்கண்டது. இக்காலத்தே அருணாகல் மாவட்டமாகவைனும் இடத்துக்கல்வெட்டுக்கிரமபாகு இந்துமதத்திற்குகொடுத்தமுக்கியத்துவத்தைடுத்துக் கூறுகிறது. படிப்படியாகவளர்ந்துவந்தபொலன்னறுவைக்காலத்து இந்துசமயவளர்ச்சிநிலைபாரியதொருவரலாற்றுமாற்றத்தை இலங்கையிலேற்படுத்தியதுன்பதனைந்தவொருவரலாற்றுசான்றுகளும் மாற்றிவிடமுடியாது. இவை எல்லாவற்றையும் வரலாற்றுக்கியக்குன்றிசமயவளர்ச்சிநிலைக்கோடுக்கின் எழுத்திலேபொலன்னறுவைக்காலத்தினுடையசமயவளர்ச்சியும் எழுச்சியும் நன்குபுலப்படும் என்பதுஜயமில்லை.

சித்த மருத்துவம் விளையாடும் உணவு முறைகள்

மாறுபாடில்லா உண்ணி மறுத்துண்ணின் ....!

சுத்த மரு. தியாகராஜா சுதாமன்
BSMS, Dip. in Counseling &
PG. Dip. in Food & Nutrition.
மாணிப்பாய்.

கெத்தொடர் கட்டுரையில் சித்தமருத்துவத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சில உணவு முறைகள் தொடர்பாக கவும், சில விஞ்ஞான முறையில் கூறப்பட்டுள்ள உணவுமுறைகள் தொடர்பாகவும் தொடர்வாம் என்றிருக்கின்றேன். சித்தமருத்துவத்தில் கூறப்பட்ட

உள்ள விடயங்களை அதன் கருத்துக்களை உள்ளவர்களை ஆரோக்கியமாக வாழ்வோம்.

சித்தமருத்துவத்தின் பூமியின் தேவற்றக்கிரகமானது சில வெப்ருவரியனால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இதனடிப்படையில் ஜம்புத்துக்களின் உருவாக்கமும் அவற்றினால் பூமி மற்றும் பூமியில் உள்ள உயிர்கள், பெருக்கள் எல்லாமே ஜம்புத் சேர்க்கைகளால் ஆனவை என்ற அடிப்படையிலேயே சித்தமருத்துவ நேரில்லா நேரி ஆனது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

நோய்நாடி நோய்முதனாடியது தணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பசெயல்.

- திருக்குறள்.

புவனநாயகனிருந்தும் கெளரவர் முன்
பாண்டவர் பின் போனதென்ன - விவரமெனின்
நோய்க்கவிழ்தமென்பதன்றி மருந்திற்கு
வினையுமுன்டோ
கவலையறு நோயாளி முன்னாயுள்
வேதியன்பின்-காட்சிபோனாய்
துவரவுடிப்பது போலக் கவுரவ
நோய்களைக் கொல்லத் தொடங்கினானே.
- தேரையர் மருந்துப்பாரதம்.
(சித்தமருத்துவ நோய்நாடல் நோய்முதனாடல்,
பாகம்1, பக்.01)

எல்லாம் வல்ல நாராயணன் பாண்டவர்களுடன் இருந்தும், கெளரவர்கள் முன் பாண்டவர்கள் பேரை மையாலேயே சூதாடவேண்டிய நிலை வந்ததும் பேர் உருவாகி அழிவுண்டானதும் ஆகும். நேராய்க்கு மருந்தாக இருப்பது அன்றி அவிழத்துக்கு வேறு வேலை இல்லை. எனவே நேராய்வுறவன் தன் ஆயுளையும் ஆரீரக்கியத் தையும் காக்க ஆயுள்வேத (முற்காலத்தில் தமிழ்மருத்துவம் ஆயுளைக்காக்கும் ஆயுள்வேத மருத்துவம் என்றே குறிப் பிடப்பட்டிருந்தது.) மருத்துவனிடம் சென்றால், மருத்துவன், பாரதப்பேரில் கெளரவர்களை கொண்று குவித்த தைப் பேரால் நேராய்களை இல்லாத ஒழிப்பான். ஆனால் நேராய்வுற்தபின் மருத்துவனிடம் பேரானால் பாரதப்பேரில் பாண்டவர்களுக்கும் அழிவுகள் நீகழ்ந்தது போல் பக்க விளைவுகளும், சில உபத்திரவுக்களும் உடலுக்கு ஏற்படும்.

எனவே சரியான முறையில் சரியான மருத்துவனிடம் சென்று நோய் வருமான் அறிவுரைகளைப்பெற்று ஆரோக்கியத்தை பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

1.1 பூமியின் தோற்ற கிரமமும்
உடலின் தோற்றமும்.
சொன்னநான் மறைகட்கெல்லாந்
தூயநந்த பதியா மீசன்
துன்னுறு சோதி தன்னிற்றானேமைய்ப் பரத்தை நல்க
அன்னதோர் பரத்தின் கண்ணே
யரியதோர் சிவமுன்டான
உன்னருஞ் சிவத்திற் சக்தி யுதித்துவந் தெழுந்ததாமே
- பரராசசேகர வைத்தியம் - அங்காதிபாதம் -
செய்.12.

சூறப்பட்ட நான்கு வேதங்களுக்கும் தலைவனான ஈசன், சேஷி வடிவத்தில் மெய்ப்பரம் பெருளாகத் தோன்றி, அப் பரம்பெருளில் இருந்து சிவம் உருவாகி, அவ்வாறு உருவாகிய சிவனில் இருந்து சக்தி தோன்றினார்.

“எழுந்தீடுஞ் சக்தி தன்னானாதம் வந் தெய்தி நின்ற
அழுந்துமந் நாதந் தன்னில் விந்துவந்
துதித்த வற்றால்
தொழுஞ்சதா சிவமுன்டான வதீன்மயேச்
சுரந்தோன் றுற்ற
மொழிந்தீடு மயேச்சு ரத்தி னுருத்திர மூர்த்தி வந்த...”
- பரராசசேகர வைத்தியம் - அங்காதிபாதம் -
செய்.13.

சிவனில் இருந்து உருவான சக்தியில் இருந்து நாசம் உண்டாக, அந்நாதத்துடன் சிவவிந்து சேர்ந்து சதா சிவமும், அதிலிருந்து மகேசு;சுவரனும், மகேச்சுவரனில் இருந்து உருத்திரனும் தோன்றினர்.

“வந்தீடு முரத்தி ரன்பான் மாயவன்றானும் வந்தான்
அந்தமா யவன் கண் வேதா
வடுத்தன னவன்வா னத்தைத்
தந்தன னவ்வான் வாயு தனைத்தந்த வாயு தானும்
செந்தழ லதனைத் தந்த ததிலப்புச் சேர்ந்து நின்ற...”

- பரராசசேகர வைத்தியம் - அங்காதிபாதம் -
செய்.14.

உருத்திரனில் இருந்து மரயவனும், மரயவனில் இருந்து பிரயாவும் தோன்றினர். பிரமா ஆகாயத்தைப் படைக்க, ஆகாயத்தில் இருந்து வரயுவும், வரயுவில் இருந்து செந்தழலும் (தீ), செந்தழலிலிருந்து நீரும் தோன்றின.

“நீன்றவப் புவினிற் றானே பிருதுவி நேர்த்தங் குற்ற
துன் றுமங் கதனா லோசதி
தோன்றிய ததனா லன்னம்
ஒன்றிய விரச மற்றா னுதித்தநல் விரசத் தாலே
மன்றநல் னுதிர முன்டாய்
வளர்ந்தமா மிசத்தைத் தந்த”

- பரராசசேகர வைத்தியம் - அங்காதிபாதம் -
செய்.15.

இல்வாறு நீரில் இருந்து மண்ணும் (பிருதுவி) தோன்றியது. அதாவதுஜம்புதங்களான ஆகாயம், வளி, தீ, நீர், மண் தோன்றின. இல்வாறு ஜம்புதங்களால் உருவாகிய பூரியில் தாவரங்கள் தோன்றி, தாவரங்கள் உணவும் ஆகி, உணவானது சாரம் (இரசம்), செந்தீர் (குருதி), தசை (மாரிசம்), ஆகவும்

தந்தமாமிசந்தான் மூளை தன்னையே யுதிக்கச் செய்த
தந்தலு மையை வைத்தி யாயதவ் வத்தி யாலே
முந்திய மேதை யுண்டாய் மூளைத்ததும் மேதை மூலம்
வந்தசுக் கீலந்தன் னாலே சுரூணித மருவிற் றன்றே
-பரராசசேகர வைத்தியம் - அங்காதிபாதம் - செய்.16

அந்த மாரிசத்தில் இருந்து மூளையும், மூளையிலிருந்து

என்பும், என்பிலிருந்து கொழுப்பும், கொழுப்பிலிருந்து சக்கில், சிரைணிதங்களும் மனித உடலங்க உண்டாகின..

சாரம், செந்தீர், தசை, கொழுப்பு, என்பு, முளை, சக்கி வும் அல்லது சிரைணிதம் ஆகிய ஏழும், ஏழு உடற்கட்டுக்களைகி (சப்ததாதுக்கள்), இவு ஏழு உடற்கட்டுக்களைகள் ஆக்கப்பட்டவனே மனிதன் ஆவான்.

ஏழு உடற்கட்டுக்கள் பற்றி தீருமூலர்,

இருதம் உதீரம் இறைச்சிதோல் மேதை
மருளிய வத்தி வலும்பொடு மச்சை
பரவிய சுக்கிளம் பாழாம் உபாதி
உருவம் லாலுடல் ஒன்றென லாமே.
-தீருமந்தீரம், உடலிற்பஞ்சபேதம், பாடல். 2086

தீருமூலர் நாடியில், (சித்தமருத்துவ நோய்நாடல் நோய் முதனாடல் தீரட்டு பாகம் 1, பக்கம் 18-19 இல்)

தலங்காட்டியிந்தச் சடமானவைம் பூதம்
நிலங்காட்டி நீர்காட்டி நின்றிடுந்தீகாட்டி
வலங்காட்டி வாயுவால் வளர்ந்தேயிருந்தது
குலங்காட்டி வானிற் குடியாயிருந்ததே.

தீரும், நீர், தீ, வாயுவால் வளர்ந்த இவ்வுடல் வானில் குடியிருக்கின்றது.

இருந்திமீவ் வைந்தாலெடுத்த சடமிது
பிரிந்திடு மாமிசம் பிருதிவியின் மயமாகும்
சொறிந்திடும் அமிர்தநீர்சொற்றுறி அப்புவாகும்
வருந்திய வன்னிவளமாய் வெதுப்புமே.

ஜம்புதங்களான இவ்வுடலில், மாமிசம் பிருதுவியின் கூறாகவும், சரந்திடும் தீரவடிவிலானவை அப்புவின் கூறாகவும், உடலின் வெப்பமும் வெப்பத்துக்கு கரணமானவையும் வன்னியின் (தீ) கூறாகவும் ..

வெதுப்புடனே விடுபட்டு நாசியில்
எதுப்புற்று நீற்குமிது காணும் வாயுவாகும்
கதுப்பொத்தே யெல்லாங் கவளத்திடமிட்டு
மதுப்பொத்து நீற்கும் வானின் வளப்பமே.

வெப்புடன் நாசியில் இருந்து விடுபடுவதும், உட்சைவு துயஙன சுவாசம், வாயுவின் கூறாகவும் இந்நான்கு கூறு களும் நிலைத்து நீற்பதற்கு இடம்கொடுப்பது ஆகாயமும் ஆகும்.

வளப்பங்கேள் பூமிவசிக்கும் நாசியில்
களப்பமாம் வன்னிதா னுங்கண்ணினில்
அளப்பமாமப் போவடங்கீடும் நாவினில்
பளப்ப நல் வாயுவும் பரிசிக்குமேங்குமே.

பூமியானது (பிருதுவி) நாசியிலே மணமறியும், அப்பு வானது நாலினிலே சுவையறியும், தீயானது கண்ணிலே ஓளி கொடுத்து பார்வையறியும், வாயுவானது தோலிலே உணர்வறியும்,

எங்கிய காதிலிருந்துறு மாகாசம்
பொங்கியரெந்துக்குட் பொல்லாழுன் றுதான்
தங்கிய வாயுசமர்த்தன் மகாவாதம்
பங்கிய வன்னியார் பகுந்தது பித்தமே.

ஆகாயமானது காதிலே ஒலி அறியும். (ஜம்பெரிகளின் தொழில்கள் ஜம்புதங்களினாலேயே நீகழும்).

ஜம்புதங்களுக்குள்ளே முன்றுதான் உடலில் உயிர்த் தாதுக்களை (முக்கற்றங்கள் அல்லது முத்தேங்கள்) செயற்படுகின்றன. அதாவது வாயு - வாதமாகவும், தீ - பித்தமாகவும்..

பகுந்த சலத்திற் பரிசிக்குமையம்
வகுந்தயிம் மூன்றாற் வளர்ந்தது நோயைல்லாம்
அகந்தானறிந்தளவிட யோகிகள்
மகிழ்ந்தேயிதினின்ற மயக்கமறிவுதே.

நீர் - ஜயமாகவும் (கபம்) ஆகவும் செயற்படுகின்றன. இதனடிப்படையில் இவை தழும்பல் நிலையைக் கொண்டு உடலில் நோய்களை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்நோய்நிலைகளை அறிய, நோய் தொடர்பான சந்தேகங்களைப் போக்க முக்குற்றங்களின் அளவை நாடி மூலம் கண்டறிந்து கொள்ளலாம்

1.2 உயிர்த்தாதுக்கள் அல்லது முக்குற்றங்கள்
முதல் கூறியதுபோல், வளி (வாதம்), அழல் (பித்தம்), ஜயம் (கபம்) என மூன்று தாதுக்கள் உண்டு. ஏழு உடற்

கட்டுக்கள் உடலின் அமைப்பு நீதியாக பிரிக்கப்பட்டுள்ள துபோவல், உடற்தொழிற்பாடுகள் வளி, அழல், ஜையம் என முன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலும் பஞ்சபூத சேர்க்கைகள் காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் உடலில் உள்ள உயிர்த்தாதுக்கள் மூன்றாம் வளி உலகில் உள்ள முறையே வளி, தீ, நீர் என்பவற்றுடன் தொடர்புபட்டு உடலுக்கும் அண்டத்துக்கும் இணைப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இதன் அடிப்படையில்தான் அண்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் உடலின் உயிர்த்தாதுக்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. (உணவு, உடல் இயங்குநிலை, காலநிலை மாற்றங்கள், சூழல் மாசடை தல் போன்றவற்றால் நோய்கள் ஏற்படுகின்றன.)

இங்கு, மனித உடலில் நோயானது உணவினால் உயிர்த்தாதுக்களில் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. எனவேதான் நோய் வருமானங்காத்தலிலும், நோயைக் குணப்படுத்துவதிலும் உணவு தொடர்பான அறிவுரையும், அறிவும் அவசியமாகின்றது.

அதேபோல் உடல் இயங்குநிலை என்பது உடல் உழைப்பு, உடற்பயிற்சி என்பன மூலம் உடல் வண்மை பெறலும் நோய்கள் ஏற்படுதலையும் குறிக்கும்.

- ★ வளி - வளி
- ★ அழல் - தீ
- ★ ஜையம் - நீர்

இவை தொழிற்படுத்திலையில் கூடிக்குறைந்தவண்ணம் இருப்பன. வளர்தல், குறைதல், சமமாக இருக்கல் என முன்று நிலைகளைக் கொண்டன. இதில் வளர்தல், குறைதல் என்பவற்றில் உயர்தரம், நடுத்தரம், கீழ்த்தரம் என முன்று நிலைகளைக் கொண்டன.

உதாரணமாக,

இந்திலைகளில் உயிர்த்தாதுக்கள் தன்னிலை இழக்கும் போது உடலில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. அதாவது உயிர்த்தாதுக்கள் தன்னிலை விருத்தியடைந்து அதன் உச்சமட்டத்தை தாண்டி பிறநிலை அடையும்போது நோய்கள் தோன்றுகின்றன. பிறநிலைவிருத்தியடைந்த உயிர்த்தாதுக்கள் மேலும் விருத்தியடையும்போது நோய்நிலையும் தீவிரமடைகின்றது.

தன்கிலை விருத்தி.

உயிர்த்தாதுக்கள் துத்தம் நியமநிலையில் இருப்பதே தன்

னிலை எனப்படும். இவ்வாறு நியமநிலையில் இருக்கும் உயிர்த்தாது அந்தநிலையில் அதே இடத்தில் இருந்து வளர்ச்சியடைந்திருப்பேன் தன்னிலை விருத்தி எனப்படும்.

இதன்போது தன்னிலை வளர்ச்சிக்குக் காரணமான பண்புள்ளிபொருட்களில் வெறுப்பும், எதிரிடைப்பண்புள்ள பொருட்களில் விருப்பும் உண்டாகும்.

பிறநிலை விருத்தி.

உயிர்த்தாதுக்கள் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்து தமிழ்டமிட்டு மீறி, வேற்றிடங்களிற் பரவின், அது பிறநிலை விருத்தி எனப்படும்.

இதன்போது, உயிர்த்தாது குற்றமடைந்து நோயின் குறிகுணங்கள் யாவும் தெண்படும்.

உயிர்த்தாதுக்கள் இவ்வாறு தளம்பல் நிலையில் இருப்பதாலும், பிறநிலை வருத்தியடைந்து நோய்களை இலகுவாக தோற்றுவிப்பதாலும் இவை முக்குற்றங்கள் அல்லது முத்தோசங்கள் எனப்படுகின்றன.

உடலில் உள்ள உயிர்த்தாதுக்களான வளி (வாதம்), அழல் (பித்தம்), ஜையம் (கபும்) என்பன முறையே 1:1/2: (4:2:1) என்ற விகிதத்தில் உடல் உள் சமநிலையில் இருப்பதற்கு உதவுகின்றது. இந்த விகித அடிப்படையிலேயே நாடி நடையும் அமைந்திருக்கும். இந்த விகிதத்தில் மாறுபாடு ஏற்படின் நாடி நடையில் மாறுபாடு ஏற்படும். இதன் மூலம் எந்த உயிர்த்தாது பாதிக்கப்பட்டுள்ளது அல்லது மாறுபாடு அடைந்துள்ளது என அறிந்து கொள்ளலாம்.

அதாவது எந்த உயிர்த்தாது அல்லது தாதுக்கள் பிறநிலை விருத்தியடைந்து நோய் உருவாகியுள்ளது என்பதனை நாடியை பரிசீலிப்பதன் மூலம் அறிந்து, ஏற்பட்டுள்ள நோயினை அறிந்துகொள்ளலாம்.

1.3 உயிர்களுக்கு ஏன் உணவு முக்கியம்?

சாரம், செந்தீர், தசை, கொழுப்பு, என்பு, முளை, சக்கி வம் அல்லது செராணீதம் ஆகிய ஏழு உடற்கட்டுக்களும் உணவினாலேயே போகிக்கப்படுகின்றன. உணவுகள் பஞ்சபூத சேர்க்கைகளால் ஆனவை. உடற்கட்டுக்களும் பஞ்சபூத சேர்க்கைகளால் ஆனதுடன் அவற்றின் செயற்பாடுகள் பஞ்சபூதங்களை முதன்மையாக கொண்ட உயிர்த்தாதுக்களால் பீகழ்த்தப்படுவதை. எனவே உடலில் உணவுகளில் உள்ள பஞ்சபூதக்கறுகள் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியன. இதனால் நோய்கள் ஏற்படும். எனவே

ஆரோக்கியமாக, நோயின்றி, நீண்ட ஆயுன்டன் வாழு, உணவினை உடலின் வயது, தன்மை, சொயற்பாடு, கால நிலை என்பவற்றுக்கு ஏற்ப அமைத்தல் வேண்டும்.

1.4 ஆரோக்கிய மேம்பாட்டுல் உணவின் பங்கு.

உணவு விஞ்ஞானமானது கவனத்தில் கொள்வது, மனிதனுடைய உணவுத்தேவையையும், அது எவ்வாறு உடலின் வளர்ச்சியில், உடலின் தொழிற்பாடுகளில், இனப்பெருக்கத்தில், தாய்ப்பாலுரட்டுவதில் செயலாற்று கீன்றது என்பது பற்றியும், நோய்கள் வரது தடுப்பதிலும், நோய்களைக் குணமாக்குவதிலும் எவ்வாறு செயற்படு கீன்றது என்பது பற்றியுமே ஆகும்.

இங்கு சித்தமருத்துவம்சார் மருத்துவர்கள், உணவை அடிப்படையாகக் கொண்டே நோய்வருமுன் காத்தலுக்கு சமூக ரீதியிலும், நோய்களைக் குணப்படுத்துவதில் நோயா ஸிகளிடமும் உணவேமருந்து என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றார்கள்.

1. உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் (Food habits)

2. ஊட்டச்சத்துள்ள உணவுகள் (primary Nutriton)

3. பத்தியாபத்தியம் (primary Nutrition+Secondary Nutrition -Phytonutrition)

4. மருந்து (தாவரப்பொருட்கள் (Phytomaterials) + தாதுப்பொருட்கள் (Minerals) + ஜீவப்பொருட்கள் (Bio materials))

ஆரோக்கியமான உணவுகள் ஆரோக்கியமான வாழ வுக்கு வழிவகுப்பன. இதனைக் கருத்தில் கொண்டே தாயின் வயிற்றில் இருந்தே சிறந்த உணவு முதுமை வரை அவசியமாகின்றது. இதனாலேயே சித்தமருத்துவத்தில் பெண்களுக்கென விசேஷ உணவுப்பழக்கங்கள் காணப்படுகின்றன.

1.5 ஆரோக்கியத்தில் சாரிவிக்தசம உணவின் முக்கியத்துவம்.

பெரும்பாலான மக்கள் உணவை, பசிக்காகவும், சுவைக்காகவுமே பார்க்கின்றார்கள். உடலின் வளர்ச்சி, தொழிற்பாடுகள், வளர்ச்சிதை மாற்றங்கள் (முதுமையுடன் ஏற்படும் மாற்றங்கள்), நோய்திலைகள் என்பவற்றை கவனத்தில் கொள்வதில்லை.

இதனைப் போக்கவே சித்தமருத்துவத்தில் உண்ணும் உணவில் அறுசவைகளும் அடங்கியிருத்தலை வலியுறுத்தியுள்ளதுடன், சிறுபோமுதுகள், பருவகாலங்களுக்கு என உணவுகளை வகைப்படுத்தி கூறப்பட்டுள்ளது. சமய நிகழ்வுகள் மூலம் அந்தந்த பருவகால உணவுகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டும் உள்ளன. (பருவகால உணவுப்பழக்கங்களில் பாடக்க).

ஆரோக்கியமான உணவுப்பழக்கத்தின் அறிகுறிகள்.

1. சரியான முறையில் வளர்ச்சியடைந்த உடலமைப்பு.

2. உயர்த்துக்கு ஏற்ற நிறை.

3. சரியானமுறையில் விருத்தியடைந் தனசப்பகுதிகள்.

4. ஆரோக்கியமான தோல்.

5. தெளிவான பார்வை.

6. இருத்தல் நிற்றல் போன்றவற்றின் சரியான நிலை.

7. முகத்தில் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடு.

8. பசி, சமிபாடு, மலமகற்றல் சரியாக இருத்தல்.

9. வாழ்க்கையின் மீதான நேர்மறையான பார்வை.

10. தொற்று நோய்களுக்கெதிரான சிறப்பான செயற்பாடு இருத்தல்.

உணவின் முதலநிலைக் காத்துக்களின் தொழிற்பாடுகள்.

உணவின் முதல் நிலைச்சத்துக்கள் (**Primary Nutrition**) என்பன அடிப்படையான அனுசேபத்துடன் (**Primary metabolism**) தொடர்புடைய மாப்பொருள் (**Carbohydrates**), புரதம் (**Protein**), கொழுப்பு (**Fat**), உயிர்ச்சத்துக்கள் (**Vitamins**), தாதுக்கள் (**Minerals**) என்பனவாகும். இவற்றின் தொழிற்பாடுகள் பிரதானமாக,

1. சக்தியை வழங்குதல் (Provide energy)

2. உடல் வளர்ச்சி (Build tissue)

3. அனுசேபத் தொழிற்பாடுகளை ஒழுங்காக்கல்; (Regulate metabolic processes)

★ சக்தியை வழங்கும் உணவின் கூறுகள்.

1. மாப்பொருள் - உடலுக்கு சக்தியை வழங்கும் பிரதான உணவுக்காறு. உண்ணும் மாப்பொருள் சமிபாடைந்து, இறுதிநிலைத் தொழிற்படு அவசுகளான குளுக்

கோஸ் (glucose), பிரக்ரோஸ் (Fructose), கலக்ரோஸ் (Galactose) என்பனவற்றின் அனுசேப தாக்கங்களின் மூலம் உடலுக்குத் தேவையான சக்தியை வழங்குகின்றது.

1g மாப்பொருளில் இருந்து 4 kcal சக்தி கிடைக்கின்றது. இதனாடிப்படையில், நாம் உண்ணும் சரியான அளவுள்ள உணவில் இருந்து 45மு-65முஆனசக்தி எமக்கு கிடைக்கின்றது.

எமது உணவில் அதிகமாக உள்ள மாப்பொருள்களை கிடைக்கும் மேலதிகமான குறைக்கோஸ், கிளைக்கோஜை னாக (Glycogen) மாற்றப்பட்டு உடலில் சேமிக்கப்படுகின்றது. இதனை விலங்கு மாப்பொருள் (Animal starch) எனவும் அழைக்கப்படும். இதற்கும் தேவைக்கு மேலதிகமாக மாப்பொருளை உண்ணும்போது கிளைக்கோஜைன் ஆனது தோலுக்குக்கீழ் கொழுப்பாக சேமிக்கப்படுகின்றது.

இங்கு மேலதிக கொழுப்போள் ஏற்படும் அதிஉடற்பஞ், தேவையற்ற கொழுப்புப்படிவுகளை குறைக்கவேண்டுமாயின், உள்ளெடுக்கப்படும் மாப்பொருள் தேவையான அளவு எடுக்கப்படவேண்டும். சேமிக்கப்பட்ட கிளைக்கோஜைன் குறைக்கப்பட்டபோன்றே, தோலுக்கு கீழ் மேலதிகமாக சேமிக்கப்பட்டிருக்கும் கொழுப்பு குறையும். எனவே அதற்கான உடற்பயிற்சி அவசியமாகின்றது. உணவினை

குறைத்து தொடர்ந்து பட்டினி இருத்தல் ஆரோக்ஷியமற்றது.

2. கொழுப்பு - விலங்கு மற்றும் தாவரப்பொருட்களில் இருந்து பெறப்படுகின்றது. மாப்பொருளுக்கு அடுத்தபடியாக சக்தியைத்தரும் மூலமாகும். **1g கொழுப்பில் இருந்து 9kcal சக்தி கிடைக்கின்றது.**

உடலுக்குத் தேவையான சக்தியில், சரியான அளவு உணவில் இருந்து **20% - 35%** சக்தி கிடைக்கின்றது. பெரும்பாலும் இதில் மூன்றில் இரண்டு பகுதி தாவரக்கொழுப்புக்களில் உள்ள நிரம்பாத கொழுப்பமிலங்களில் (**Unsaturated fatty acids**) இருந்தே கிடைக்கின்றது.

3. புரதம் - மாப்பொருள், கொழுப்பு உணவுக்கூறுகள் பேரதியளவு இல்லாதவிடத்து, உடலானது புரத உணவில் இருந்தோ அல்லது உடல் இழையங்களில் (**tissue protein**) இருந்து புரத அனுசேபத்தின் மூலம் சக்தியைப் பெறறுக்கொள்ளும். **1g புரதத்தில் இருந்து 4kcal சக்தி கிடைக்கின்றது.**

தொடரும்...

அர்த்தமுள்ள கைவல்

“கறையிடற்றன்னால்”
நீலமேனிவாலிகளைபாகத் தொருவன்

கங்குதமிழால் சிவன் எப்படி மீட்டப்படு கிறாரோ அதுபோலவே தமிழ் மாலையின் இழை யேஷு இழைகளில் சைவமும் ஓன்று மேற்காண்ணும் திலைப்பிலே இரண்டு சமுத்திரங்களில் நீந்த எத்தனைக் கிள்ளேராம். அதன் படி இஸ்கு முன்று அம்சங்கள் உண்டு. ஓன்று தமிழும் அதன் வரலாற்றுத் தொன்மையும், இரண்டு சைவமும் அதன் பராம்பரிய நடைமுறையும், முன்று இவை இரண்டு நதிகளும் இணைந்து பிரவாக மாக மாறியது எப்படி என்பதையே தொடர்ந்து காணப் போகிறோம்; அதன்படி தமிழின் தொன்மையும் வர

வர்க்கரசு பிறழ்வுகளும் ஆதாரம் வேண்டி உங்களின் கண் முன்னே,

அடியில் தன்னைவரசர்க் குணர்த்தி
 வடிவேலெறிந்தவான்படைக்பொறாது
 பஃபுளியாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்துக்
 குமரிக் கோடுங் கொடுங் கடல் கொள்ள
 வடதிசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு
 தென்றிசையாண்டதென்னவன் வாழி
 (சிலப். 11:17-22)

இஈச்யர்
பு.ப்ரயக்தர்ஜ்
DIPT (Hinduism)

என்பது சிலப்பதிகாரம் பாயிரும் இதற்கு உரைகண்ட அடியார்க்கு நல்லார் தென்பாலிமுகத்திற் வடவெல் ஸையாகிய பஃபுளினன்னும் ஆற்றிற்கும் இடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும். நீர்மலிவானை மலிந்த ஏழ்தெங்குநாடும், ஏழ்மதுரைநாடும், ஏழ்மின்பாலை நாடும், ஏழ்குன்றநாடும், ஏழ்குணசாரைநாடும், ஏழ்கு றும்பனைநாடும் என்னும் இந்த நாற்பத்தொன்பது கும் ரிக்கெல்லாம் முதலிய பன்மலை நாடும் காடும் நதியும்

பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின் காறும் கடல் கொண்டொழிதலாக குமரியாகிய பெளவுமென்றாரென்றுணர்க, என்கிறார். இங்கே குமரிக்கண்டம் என்பதன் சான்றுகளை நாங்கள் காணலாம். இக்குமரிக்கண்டத்தில் தான் எம் முதாதைகள் சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்தார்கள் என்பது வரலாறு. இவ் வரலாற்றுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து, தமிழர் வாழ்வியலை மெருகேற்றியதும், தமிழ் இலக்கியங்களையும், தமிழர் வழிபாட்டு முறைகளையும் முதல், கரு, உரி என பாகுபடுத்தி வளர்த்தமையினை காணலாம். இப் பாகுபாடுகளை முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் எனும் முச்சங்கங்களே முன்னின்று நடத்தின என்றால் மிகையாகா.

இச் சங்கங்களில் முதலிரண்டு சங்கங்களும் குமரிக்கண்டத்திலே காணப்பட்டன என்பது அறிஞர் கூறும் செய்தி. ஆனால் துரதிஸ்ர வசமாக முதலிரண்டு சங்கங்களின் இலக்கியப் பாடல்களின் சவடிகள் ஆதாரமாக எமது கைகளில் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் தொல்காப்பியம் எனும் தமிழ் இலக்கணநூல் இரண்டாம் சங்கத்தின் நூலை தழுவி எழுதியிருக்கலாம் என்பதும் அது முதற்சங்கத்திலிருந்து புலவர் வழி வந்திருக்கலாம் என்பதும் அறிஞர் கருத்து. இங்குநாங்கள் தமிழரின் மறைக்கப்பட்ட வாழ்வியலை கொஞ்சம் தெளிவாக பார்க்கவேண்டும்.

மேற்கத்தேய வரலாற்று அறிஞர்கள் தங்கள் நூல்களிலே தமிழர் நாகரிகங்கள் சிந்துவிலிருந்து கங்கை வழியாக தென்நாட்டை வந்ததைந்தன என்றும் அதற்கு சான்றாக தஞ்சை, தாமிரபரணி, பாண்டிநாடு, பாண்டிச்சேரி போன்ற இடப்பெயர்கள் பாசிஸ்தான், வடஇந்தியா, தென்இந்தியா போன்ற

இடங்களில் காணப்பட்டுள்ளது என்பதனை ஆதாரமாக காட்டுகின்றன. ஆனால் இதனை மற்று முழுதாக நம்பிவிட ஒரு கேள்வி எங்களிடம் உள்ளது. அதாவது கி.மு 20000 (இருபத்தினாயிரம்) வருடங்களுக்கு முன்னர் குமரிக்கண்டம் எனும் ஒருபெரும் தமிழர் நாகரிகம் இன்றைய தென்னிந்தியாவை ஒட்டிக் காணப்பட்டது என்றால்! எங்கள் வரலாற்றை கி.மு 2750 இல் இருந்து கணக்கிட வரலாற்று ஆசிரியர்கள் முனைவது ஏன்? (தமிழிஆவணப்படம்) தமிழர்கள் குமரியில் வாழ்ந்தாக இலக்கிய ஆதாரங்கள் காணப்படுவது உண்மை எனின் கடல்கோளின் பின்னர் கங்கை சமவெளியின் ஊடாக மேட்டு நிலத்தை நோக்கி பாசிஸ்தானை அடைந்திருப்பதற்கான சாத்தியப்பாடுகளே அதிகம் காணப்படுவதுடன் தாங்கள் சென்ற இடத்திற்கு தென் குமரி இடப்பெயர்களை சூட்டியிருக்கலாம். ஆதனை தலைகீழாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களும்

அமைந்திருக்கலாம் என்பதுமே புதிர்!

இப்படியான நிலைகளை யார் மீட்பது இதுவும் கடற்று போக்கட்டும் என விட்டு விடுவது அல்லது நடப்பதை வேடிக்கை பர்ப்பதா தமிழர்களும் தமிழர் சார்ந்த நாகரிகங்களும் சைவத்தின் தொன்மையினை எக்கள் வாழ்வியலில் உட்புகுத்தியிருப்பதனை நாங்கள் இவ்வளவு காலமும் தெரிந்தே தெரியாமலோ பின்பற்றி வந்துள்ளோம். அவற்றின் அர்த்தங்கள் தெரியாமல் இருக்கலாம் அல்லது நாங்கள் தெரிந்து கொள்ள முயற்சிக்காமல் கூட இருக்கலாம். சைவசமயங்களது கி.மு 2500-3750 வரையுமின்ன சிந்துவெளியிலிருந்தே வரையறுக் கப்பட்டுள்ளன. அதன் படியே நாங்களும் சைவவழிபாட்டினை எடுத்து நோக்குவோம். சிந்துநதி எனப்படுகின்ற நதியில் நான்கு கிழை நதிகளும் சந்திக்கும் இடத்திலே சேர். ஜோன். மார்ஸ், அலைக்டண்டர் கண்ணிங்காம் போன்ற ஆய்வாளர்கள் நடாத்திய தொல்லியல் ஆய்வின் முடிவிலே சைவசமயம் பற்றியதும் தமிழர் வாழ்வியல் சம்பந்தமானதுமான பல சுவாரஸ்யங்களைக் காண்போம்.

அதன்படி சிந்துவெளியிலே வாழ்ந்தவர்கள் தமிழராயிருக்கலாம் என்ற ஊகங்களை முன்வைக்கும் ஆய்வாளர்கள் பலசான்றுகளை முன்வைத்தனர். அதன்படி நடுகல் வழிபாட்டு முறையினை கூறும் ஆய்வாளர்கள் இது தமிழர் பாரம்பரிய வழிபாட்டின் தொன்மை என்கின்றனர். மேலும் ஹரப்பா நகரிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட 600 (அறுஞாறு) இற்கும் மேற்பட்ட சிவலிங்க கற்களை அறிஞர்களால் முன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. அதன்படி அளவில் பெரியவை நடுகற்களாக பயன்படுத்தப்பட்டு வழிபட்டிருக்கலாம். என்பதனை காண முடிகின்றது. இவ்வழிபாட்டு முறையானது சைவத்தினதும் தமிழரினதும் மரபோடு ஊடுருவியிருப்பதனைக் காணலாம். தமிழர்களில் பேரோலே வீரமரணம் அடைந்த மாலீர்களுக்கு கற்களை நட்டு அவர்களை நினைவு கூறுவதனை நாம் அவதானித்திருக்கின்றோம். இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் இச் செயற்பாடு வழக்கொழிந்து போனாலும் அவர்களின் மாடசாமி, எல்லை வைரவர், பேச்சி போன்ற சிறுதெய்வங்கள் ஒரு காலத்தில் உண்மையில் வாழ்ந்து வீரமரணம் அடைந்தவர்கள் என்பதும் இவர்களில் இவர்களில் இருவகையினர் காணப்பட்டனர் எனவும் கூறுவார். ஒருவகை பேரோலே வீரமரணம் அடைந்தவர்கள் இதற்கு மதுரை வீரனை நினைவு

கூருவர் இரண்டாவது கிராம எல்லைகளை தீருடர் மற்றும் தீயலிலங்குகளிடமிருந்து பாதுகாத்து வீரமரணம் அடைந்தவர்கள் இதற்கு வீரபத்திரரை உதாரணம் கூறுவார். இவர்கள் அனைவரும் நடுகற்களால் வழிவழியாக நினைவு கூரப்படுபவர்களோடு இதனைப் போன்ற வழிபாடு இலங்கையில் இன்றுவரை பின்பற்றப்பட்டு வந்தாலும் சிலகாரணங்களால் அவை அரசியல் நிதியாகவும் சட்டபூர்வமாகவும் அங்கிரிக்கப் படவில்லை என்பது நிதர்சனம்.

மேலும் சிந்துவெளியின் சைவப்பாரம்பரியத்தை எடுத்து நோக்கின் பசுபதி வழிபாட்டை சிவலழி பாட்டுடனும் பசுபதியின் தலையினை தீரிக்குவ வழிபாட்டுடனும் கூறுவார். ஆனாலும் சிந்துவெளியில் வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள் அவர்கள் எழுத்தறிவு பெற்றிருந்தனரா? என்பதனை நிச்சயித்துக் கூற எந்தவிதமான ஆய்வுகளும் இதுவரை உத்தியோகபூர்வமாக இடம்பெறவில்லை.

நங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
ஒந்தையின் முன்னுதா
ரணம் தனக்குப் பின்னே
சமயப்பணியை செய்ய ஒரு
யரம்பறையை உருவாக்கினார்

தமிழ் சமூகத்தில் ஒரு சாதா
ரண ஆசிரியராக பணியாற்றக்
தொடர்ச்சியை ஒருவர் கல்வி கேள்
விகளிலே வல்லவராகவும் ஆல
யப் பணியும் சமூகப் பணியும்
இணைந்து உலககளைய ஸ்தியில்
புகழ் பெற்றவராகவும் தனக்குப்
பின்னே சமயப்பணியை செய்ய
ஒரு பரம்பறையை உருவாக்கியவ
ராகவும் சமயத் தொண்டுக்கும் சமூ
கத் தொண்டுக்கும் சைவ இலக்கிய
சாத்தீர் சொற்பொழிவுக்கும் தன்
வாழ்நாளை அர்ப்பணித்தவரா
கவும் விளங்கிய சைவத்தமிழ்ச் செ
ல்லி பண்டிகை தங்கம்மா அப்பாக்
குட்டி அவர்களுக்கு யாழ் பல்க
லைக்கழகம் கௌரவ கலாசித்திப்பட்ட

த்தினை வழங்கி கௌரவித்தது.
தீருக்கோவில் இல்லாத தீருவில்
ஊரும் தீருவெண்ணீரு அணியாத
தீருவில் ஊரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையால் பாடா
ஊரும் பாஸ்கிளைஞ்சு பல தளிகள்
இல்லா ஊரும்
விருப்போடு வெண் சங்கம் ஊதா
ஊரும் விதானமும் வெண் கொடி
யும் இல்லா ஊரும்
அருப்போடு மலர் பறித்திட்டு
உண்ணா ஊரும் அவையெல்லாம்
ஊரல்ல அடவி காடே

அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரத்
தீவில் சொன்ன அத்தனையையும்
தானும் தன் ஊருமாக கொண்டு,
தன் உரை ஏன் யாழ்ப்பரணத்தீ
னையே அடவி காடாக இல்லாமல்
சிவபூமியாக மாற்றியவர் செல்லி
தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்.

இலவர் 7 சனவரி 1925ம் ஆண்டு

சௌத்தரு. தீருவாம்பலம்
தென்னவன்
(குணராத்தனம் பார்த்திபன்)
தென்னாற செந்தமாகம
சுவாமடம், கொக்குவல் ,
யாழ்ப்பாணம்.

தீரம்படக் கையாண்டு இல்லத்தினை தீரம்பட நடத் தீவந்தார். 1965ம் ஆண்டளவில் இருந்தே உலகள் வில் பல மேடைகளில் கலக்கிய ஈழத்து பெண் அம்மா அவர்கள்.

1966இல் மதுரை ஆதீனம் ராசெஞ்சிசார் செம் மணி^{வா} என்ற பட்டத்தினை வழங்கி கௌரவித்தது. 1969ம் ஆண்டு தருமபுர ஆதீன தலைமையில் அகில இலங்கை சேக்கிழார் மன்றம் நடத்திய பெரியபூரண விழாவில் இவர் சீறப்பு சொற்பொழிவு ஆற்றியமை இவரது புலமைக்கு சொற்பெருக்குக்கும் கீடைத்த கௌரவம் எனவார். பெண்களெல்லாம் வீடுகளில் முடச்சிக் கீடந்த காலத்தில் அம்மாவின் சமூக வெளிப் பாடு நிச்சயம் ஈழத்து பெண்களுக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு என்றே கூறவார்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு பெண் ஈழத்தில் மீண்டும் உரு வாக்க வேண்டும் அம்மாவே மீண்டும் பிறந்து வர்த்த எங்கள் சிவபூமியில் மீண்டும் சைவப் பணியை தொடரவேண்டும் என்று எல்லார் வல்ல தென்னாடு ஜம்பு தநாதப்பெருமானையும் தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மனையும் வேண்டுகிறேன்.

இவர் ஈழத்து சைவ பெண்களில் விதைத்த விதையே பல சைவ சமயிகளை உருவாக்கியுள்ளது என்றால் மிகையாகாது. இவரைப்போல சைவத்தினை வளர்ப்பது மட்டுமல்ல எதிர்காலத்தில் சைவத்தினை வளர்க்கும் சமுதாயத்தினையும் அடுத்த தலைமுறை சமயத் தலைவர்களையும் உருவாக்க நாம் தவறி விடக்கூடாது என்பதை சிந்தித்து சிவபூமியில் சைவத்தின் வாழையடி வாழைகளை உருவாக்குவோமாக என்று அம்மாவின் பிறந்தநாளாகிய இன்று சத்தியம் செய்து கொள்வோமாக.

தென்னாடுதைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் கிறைவா போற்றி

பிறந்தார்.ஆறுமுகநாவலரின் பின்னர் உருவான வெற்றிஸ்களை தீரப்புவதில் இவரின் வகிபாகம் முக்கியமானதொன்றாகும். கோவில்கள் தனியே வழிபாட்டிற்கு மட்டுமல்ல சமுதாயத் தொண்டுக்கும் உரிய இடமாகும் என்ற கருத்தினை நிகழ்த்திக் காட்டி யவர் அம்மா அவர்கள்.

ஃ பெப் 1982ம் ஆண்டு சைவப் பெண் சீரார்களுக்கு இல்லம் அமைக்கும் பணியைத் தொடர்ச்சினார். இவரது இந்தப் பணியே இன்று சிவபூமியாக உருவெடுத்து தீர்கிறது என்றால் மிகையாகாது. தனது புலமையால் பேச்சாற்றவாஸ் உலகெங்கும் சென்று சைவத்தினை பரப்பியது மட்டுமல்ல அதில் வந்த உதவிகளையும்

கலை திலக்க்யார்

பல்வார் கால பக்தி
லெக்கியங்களிலும்,
சங்க கால அகத்தினையிலும்
காணப்படும் கிசைக்கறூகள்

முன்னுரை

உரை மொழிகளிலே ஒப்பற்ற மொழியாக, செம் மொழி என்ற சிறப்பிர்குரியதாக விளங்கி வரும் மொழி தமிழ் மொழியாகும். இம்; மொழியில் எத்தனையோ இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் தோன்றியுள்ளன, தோன்றி வருகின்றன. அவற்றையெல்லாம் வரவாற்று நோக்கில் காணும் போது தான் அம் மொழி யின் சிறப்பு புலப்படும். இந் நூல்களினாலே அக்கால மக்களின் கலை, கலாசாரம், சமூக, சமய பண்புகளை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. சங்கம் இருந்து தமிழ் வளர்த்த இனம் தமிழினமாகும்.

ஆரம்ப காலத்தில் எழுந்த நூல்களிலே முதன்மையானது சங்க இலக்கியங்களாகும். இக்கால மன்னர்கள் புலவர்களை ஆதரித்தமையால் இக்காலத்திலே பலவாரியான நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இந்நூல்கள் அக்கால மக்களின் வாழ்க்கையைக் கலையழகுடன் கூறுகின்றன. அதே போல பல்வார் காலத்திலும்

இலக்கியம் இலக்கியம்

வைதீக சமயத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக சமண சமயத்தை எதிர்த்து நாயன்மார்களும் ஆழ்வார் களும் பேரராடியமை அதற்காக பக்தி பாசுரங்களைக் கருவியாகக் கொண்டமை பக்தி இலக்கியங்கள் செல்வாக்குப்பெறக் காரணமாய் அமைந்தது. இக்காலத்தில் எழுந்த நூல்களும் இக்கால மக்களின் வாழ்வியலை மனக்கணமுன்னே காட்டுகின்றன.

சங்ககால, பல்வார்கால
லெக்கிய சமூகம் பற்றிய அறிமுகம்

உள்ளத்தில் ஏற்படும் உணர்வுகளுக்கு ஒலி வடி வழை மேரை அல்லது வரி வடிவமேரை கொடுக்கப்படுமேயானால் அது மொழியாகும். ஒருவருடைய உள்ளக்கி

ஸ்கினைப் பரிமாறிக் கொள்கின்ற ஒரு ஊடகமே மெழுயாகும். இம்மெழுயானது யாரால்? என்கே? எப்பொழுது தோன்றியது என்ற வினாவிற்கு அறி ஞர்களால் இன்னும் விடை கூற முடியாத நிலை இருக்கின்றது. இருப்பினும் இதிகாச புராண கதையின் அடிப்படையானது சிவனிடமிருந்து மெழுயானது அகத்தியருக்கு போதிக்கப்பட்டு அகத்தியர் முதல் சங்கத்தை அமைத்து தொல்காப்பியர் போன்ற மகான் களுக்கு போதித்தார் என்றும் இறைவன் அநாதியான தைப் போன்று தமிழும் அநாதியானது (தொடக்கம் முடிவு அற்றது) எனக் கருதப்படுகிறது.

எது எவ்வாறு இருப்பினும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தமிழ்மெழுயின் வளர்ச்சி பற்றி நோக்குகின்ற போது அதை சங்ககாலம், சங்கமருவியகாலம், பல்வ வர்காலம், சேழுர் காலம், நாயக்கர்காலம், ஜோரோப்பியர் காலம், 20ம் நூற்றாண்டு காலம் என ஏழு கால கட்டங்களாக பிரித்து நோக்கப்படுவதை நாம் அறிய வாம் 1.

சங்ககாலம் பற்றிய அறிமுகம்

சங்ககாலம் என்று ஒரு காலம் தமிழ் ஆர்வலர்களால் மகிழ்வோடு எண்ணிப் பார்க்கப்படுகிறது. சங்கத்தமிழ் எனத்தமிழ் விதந்துறைக்கப்படுகிறது. சங்க இலக்கியம் என்று அக்கால இலக்கியம் புகழ்ந்துறைக்கப்படுகிறது. இப்பெயர்ப்பட்ட தமிழ்மெழுயானது ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அது சீற்றத் தலை வளமுடைய தாய் உயர்நிலை பெற்று விளங்கிறவேனாச் சங்கநூல்களால் அறியக்கிடக்கின்றதேயன்றி அதன் ஆரம்ப நிலை பற்றியாவது தமிழிலக்கியத்தின் தோற்றுத்தைப் பற்றியாவது நாம் இப்பொழுது யாதும் அறிய முடியாதிருக்கின்றது என பேராசிரியர் வி.சௌல்வநாயகம் தனது தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எனும் நூலில் குறிப் படுகின்றார்.

சங்ககாலத்தின் கால வரையறையையிட பல வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பல்வேறுப்பட்ட விதமாக வரை

யறை செய்கின்றனர். அந்த வகையில் சங்ககாலம் என்பது கி.மு ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையான 700 ஆண்டுகள் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் நிறுவப்பட்டு பொதுவாக இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. என செந்த மிழுச் செல்வர் சட்டத்திற்கீ ச.சிறீகந்தராசா தனது சங்ககாலமும் சங்க இலக்கியமும்; எனும் நூலில் கூறுகின்றார்.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் சங்ககாலம் எனக் குறிப் படப்படும் காலம் மிக நீண்டதொரு காலப்பகுதியை உள்ளடக்கியது. ஏற்குறைய ஐந்து நூற்றாண்டு களாலது இக்காலத்தில் உள்ளடங்குதல் கூடும். சங்ககாலச் சமூகமும் சமய மெய்யியற் சிற்தனைகளும் எனும் நூலிலே சோ.கிருஸ்னராஜா குறிப்பிடுகின்றார்.

பண்டைத் தமிழகம் வடக்கே வேங்கடமும், தெற்கே குமரியும், கிழக்கும் மேற்கும் கடல்களும் எல்லைகளாக அமைகின்ற விரிந்த, பரந்த நிலப்பரப்பாக இருந்திருக்கின்றது.

வடவேங்கடம் தென்குமரி

ஆயிடைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்து

என்று தெளிவுப்படுத்துகிறது தொல்காப்பியத்திற்கு பணம்பாரனார் இயற்றியளித்த சீறப்புப்பாயிரும்.

முச்சங்கங்கள் வளர்த்து தமிழ் வளர்த்த காரணத்தால் சங்ககாலம் எனப்பெயர் பெற்ற இக்காலத்தில் முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் ஆகிய முச்சங்கங்கள் மூலம் தமிழையும், சமயத்தையும் தமிழ் பண்பாட்டையும் வளர்த்தனர்.

முச்சங்கங்களிலே முதற்சங்கமானது தென்மதுரையினிலேயே அமைக்கப்பட்டு தமிழ் வளர்க்கப்பட்டது. காய்சின வழுதி எனப்படும் மன்னன் தொடக்கம் கடுஸ் கோன் எனும் மன்னன் வரை 89 பாண்டிய அரசர்கள் புவலர்களாக இருந்து பராமரித்திருக்கிறார்கள் சிவபெருமான், முருகன், அகத்தியர், முடிஞ்சியூர் முடி நாகராஜர் முதலிய 549 பேர் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் 4449 புவலர்கள் சங்கத்தோடு தொடர்புடையவர்களால் இருந்து தமிழ் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள் இலக்கியங்கள் படைத்திருக்கிறார்கள் அகத்தியமனும் இலக்கண நூலும் பரிபாடல் முதுநாரை முதுகுருத களியாலிரை என்னும் நூல்களும் இச்சங்ககாலத்தில் தோன்றியிருக்கின்றன. 4440 ஆண்டுகளாக இச்சங்கம் இருந்திருக்கின்றது. இத்தகைய முதற்சங்கம் அமைந்திருந்த தென்மதுரை நகரம் இற்றைக்கு நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏற்பட்ட ஆழிக்கடற்கோளிலே மூஷி அழிந்தது. அங்கிருந்த முதற்சங்கமும் மறைந்தது. 2

தென்மதுரை நகர் இல்லாமற் பேரங்கள் பீற்பாடு கபடாபுரத்தில் மீண்டும் தமிழ்ச்சங்கம்; ஓன்று அமைக்கப்பட்டது. அதுவே இடைச்சங்கம் என்று அழைக்கப்பட்டது. வெண்டேச்செழியன் தொடக்கம் முடத்தி ருமான் வரை 59 பாண்டிய மன்னர்கள் இடைச்சங்கத்தின் புலவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் 3700 ஆண்டுகள் இடைச்சங்கம் நீலைபெற்றிருக்கிறது இச்சங்கத்தில் தொல்காப்பியர் முதலிய 59 புலவர்கள் சங்க உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். 3700 புலவர்கள் சங்கத்தில் இணைந்திருந்து தமிழ்மொழியை வளம்படுத்தி இருக்கிறார்கள் இந்த இடைச்சங்கத்திலேயே தொல்காப்பியம் தோன்றியிருக்கின்றது மாபுராணம்; பூதபுராணம், இசைநூற்றுக்கம், கலி, குருகு, வெண்டாளி, வியாழமாலை, அகவல், போன்ற நூல்களையும் ஆக்கியுள்ளனர். இடைச்சங்கம் அமைந்திருந்த கபடாபுரம் பின்னர் ஏற்பட்ட கடற்கோளுக்கு எடு கொடுக்க முடியாமல் மற்றாக முழுகி அழிந்தது இடைச்சங்கமும் இல்லாதோழிந்தது.

கபடாபுரம் கடலில் முழுகியதும் பீற்பாடு இப்பொழுது உள்ள மதுரையில் அமைக்கப்பட்டது. இதுவே கடைச்சங்கம் என்றழைக்கப்பட்டது. கடைச்சங்கத் தீன் காலத்தையே சங்ககாலம் என்று பொதுவாக அழைப்பார். கடைச்சங்கத்திலே அங்கம் வகித்து கடைசிமன்னரான முடத்திருமாறனே கபடாபுரம் கடலில் முழுகியதும் வடமதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தான். அவன் தொடக்கம் உக்கிரப்பெற வழுதி வரை அவனின் வழித்தோன்றல்களாக ஆட்சி புரிந்த 49 பாண்டிய மன்னர்கள் கடைச்சங்கத்தின் புலவர்களாக வீற்றிருந்தனர். கடைச்சங்கத்தில் 449 புலவர்கள் தமிழ்மொழியை ஆய்வு செய்தனர்.

பதினெண் மேல்கணக்கு என்று சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்ற எட்டுத்தொகையிலும் பத்துப் பாட்டிலும் இடம் பெறுகின்ற நூல்களும் மற்றும் கூத்து, வரி, சிற்றிசை, பேரிசை, பேரங்க இசை இலக்கியங்களும் இக்காலத்தில் தோன்றின. கடைச்சங்கம் 1850 ஆண்டுகள் நீடித்திருந்து தமிழ்மொழியை வளம்

படுத்தியது. முச்சங்கங்கள் அவை அமையப்பெற்றிருந்த காலங்கள் அவற்றில் இடம் பெற்றிருந்த புலவர்கள் அவற்றை ஆதரித்து பராமரித்த அரசர்கள் பற்றிய தகவல்களை இறையனார் அகப்பொருள் உரையிலே இடம் பெற்றுள்ளன.

அகத்தினை வெக்கியங்கள்

சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டுக்களிலே அகத்தினை நூல்களாக கொள்ளப்படும் அகநாநாறு, நற்றினை, குறுந்தொகை, ஜங்குநாறு, கலித்தொகை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, மூல்வைப்பாட்டு என் பவற்றிலே நற்றினை மற்றும் குறுந்தொகை நூல்கள் பற்றி நேர்க்கப்படுகின்றன.

நற்றினை

எட்டுத்தொகையில் முதலாவதாக சௌல்லப்படுவது நற்றினை, தீனை என்றால் ஒழுக்கம் என்று பொருள். நற்றினை என்பது நல்லொழுக்கம் என்ற கருத்தை தருகிறது. நற்றினையிலுள்ள பாடல்கள் மிக நீண்ட அடிகளைக்கொண்ட நீண்ட பாடல்களும் மிகக் குறைந்த அடிகளைக் கொண்ட சிறிய பாடல்களும் தலிர்க்கப்பட்டு நடுத்தரமான அளவிலான பாடல்களே நற்றினையில் இடம் பெறுகின்றன. ஒன்பது வரிகள் முதல் பன்னிரண்டு வரிகள் வரை பாடல்களில் அமைந்துள்ளன. கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள்மட்டும் ஏழு வரிகளில் உள்ளது. திருமாலைக்குறித்த அந்த கடவுள் வாழ்த்தைப் பாரதம் இயற்றிய பெருந்தேவனார் பாடியுள்ளார்.

நூற்று எழுபத்தைந்து புலவர்கள் பாடிய நானாறு பாடல்கள் இதில் அடங்குகின்றன. காதலின் உயர்வு, காதலர்களின் உணர்வு, குடும்ப உறவு, நட்பின் சிறப்பு, விருந்தோம்பல் பண்பு, இறைவழிபாடு முதலிய பண்டைத்தமிழ் மக்களின் மனப்பாக்கையும், பண்பாட்டையும், வாழ்க்கை முறையையும் அவை இயம்புகின்றன. இத்தகைய சிறப்புமிக்க இந்நாலை தொகுத்தவர் பற்றிய தகவல்கள் கீடைக்கப்பெற வில்லை தொகுப்பித்தவர் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி என்னும் பாண்டிய மன்னர் ஆவார்.

குறுந்தொகை

காதலர் பண்பு, தலைவன், தலைவி மனப்போக்கு என்பவற்றை மிகவும் அழகாக எடுத்துரைப்பன குறுந்தொகைப்பாடல்கள். உவமானங்களும் உவமேயங்களும் மிகப் பெருத்தமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளமை

குறுந்தொகைப்பாடல்களிலுள்ள இன்னுமொரு சிறப் பாகும்.

குறுந்தொகையில் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடலைச் சேர்த்து 402 பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றை 205 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல் முருகனைக் குறித்து பெருந்தேவரால் பாடப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகையில் இடம் பெறுபவற்றில் 307ம், 391ம் பாடல்கள் இரண்டைத்தவிர மற்றவை யெல்லாம் நான்கு வரி முதல் எட்டு வரிகளில் அமைந்த பாடல்கள்

குறுந்தொகையை தொகுத்தவர் பெயர் கிடைக்கப் பெறவில்லை. தொகுப்பித்தவர் பாண்டியன் பூரிக்கோ என அறியப்படுகிறது.

பல்லவர் கால ஒலக்கிய வகைப்பாடு

குதியில் ஏற்றி வைக்கப்பட்ட பக்தி விளக்கு பல்லவர் காலத்திலே நாயன்மார்களாலும் ஆற்வார்களாலும் சடர் விட்டுப்போகசிப்பதைக் காணலாம். இவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பதிகம் என்னும் பாவடிவழும் விருத்தம் எனும் யாப்பு வடிவழும் பல்லவர் காலத்திலே பக்தி இலக்கியங்கள் செல்வாக்கு பெற வித்திட்டது.

நாயன்மார்கள் மற்றும் ஆற்வார்களால் இயற்றப் பட்ட பக்தி இலக்கியங்கள் தவிர பக்தி சாரா இலக்கியத்தின் தோற்றுத்தீணயும் பல்லவர் காலத்திலே அறிய முடிகிறது.

அந்த வகையில் பக்தி சாரா இலக்கியங்களின் பேரக் கானது உலகியல் சார்ந்த இலக்கியங்கள், உரை நூல்கள், காவியம் எனப் பல்லவர் காலத்திலே பல இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன. இருப்பினும் பக்தி இலக்கியங்கள் அதிகம் தோற்றம் பெற்றதனால் பக்தி நெறிக்காலம் எனப் பல்லவர் காலம் சீறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது. 3

பல்லவர் கால ஒலக்கிய வகைப்பாடு

பல்லவர் காலத்திலே தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்கள் ஏராளம். அவற்றை பக்தி சார்ந்த இலக்கியங்கள், பக்தி சாரா இலக்கியங்கள் என இரு பெரும் பிரிவுகள் நேராக முடியும்.

பக்தி இலக்கியங்கள்

I. கைவ இலக்கியங்கள்

தேவராம், திருவாசகம், திருக்கோவை, திருவிசைப் பா, திருப்பல்வாண்டு, திருமந்திரம், பொன் வண்ணத்து அந்தாதி திருக்கைகளாய் ஞான உலா.

வைணவ பக்தி ஒலக்கியங்கள்

நான்முகன், திருவந்தாதி, திருச்சந்த விருத்தம், திருமாலை, திருப்பள்ளியழுஷ்சி, திருவெழுக்கூற்றிருக்கை, திருக்குறுத் தாண்டகம், திருநெடுத்தாண்டகம், சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருமொழி, திருப்பல்வாண்டு, திருப்பாவை, நாச்சியார், திருமொழி, திருவிருத்தம், திருவாசியம், பெரிய திருவந்தாதி, பெருமான் திருமொழி, தசரதன் புலம்பல், தேவசி புலம்பல், கண்ணுனுள் சீறுதாம்பு அமலன் ஆதிபிரான்

1. பக்தி சாரா இலக்கியங்கள்

I. உலகியல் சார்ந்த இலக்கியம்

நந்திக்கலமுபகம், பாரத வெண்பா, முத்தொள்ளா யிரம் பாண்டியக்கோவை

II. காவியம்

பெருங்கதை

சங்க இலக்கியங்களில் நமிழர் இசைக்கலை

இலக்கண நூல்கள்
சங்கயாப்பு, பன்னிருப்பாட்டியல்

- III. உரைநூல்கள்
கயசிந்தாமணி
ஸ்ரீ புராணம்
இறையனார் களவியல் உரை
என ஏராளமான நூல்கள் பல்வார் காலத்தில்
தோற்றம் பெற்றிருப்பதைக் காணக் கூடியதாக
வுள்ளது.
சங்ககால அகத்திணை மற்றும் பல்வார் கால பக்தி
இலக்கியங்களில் புலப்படும் இசை

சங்ககால அகத்திணை மரபு

களில் ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். அவற்றிக்கமைய

- ★ குறிஞ்சி - வேட்டையாடல், தீணை விதைத்தல்
- ★ முல்லை - மந்தை வளர்ப்பு
- ★ மருதம் - உழவு அல்லது விவசாயம்
- ★ நெய்தல் - மீன்பிடி
- ★ பாலை - வழிப்பறிக் கொள்ளலை

குறிஞ்சி நீலத்திலே வேட்டையாடச் செல்கின்ற ஆண்மகனும் தீணைப் புலக் காவலில் ஈடுபடும் பெண் மகனும் ஓருவரை ஓருவர் மனமாற விரும்பிக் காதல் கொண்டு அக்காதல் பயிரை வளர்த்து சேர்தலைக் குறிக்கும். இப்புணர்தல் இயற்கைப்புணர்ச்சி இடம் தலைப்பாடு பாஸ்கர் கூட்டம் பகற்குறி இராக்குறி என பல தீற்றுப்படும். இவ்வகைப்பாடு சிருங்கார ரஸ சத்தின் வகைகளில் ஒன்றான சம்போக சிருங்காரத்தீணையே காட்டுகிறது.

நற்றிணையில் புலப்படும் இசை

எட்டுத்தொகையுள் முதலாவதாகிய நற்றிணை நல்ல நூற்றுணை என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றது. நற்றிணை ஒன்பத்துச் சிறுமையையும் பன்னிரண்டடிப் பெருமையுடைய நானுரூ பாக்களை உடையது. இந்தால் சங்ககால மக்களின் காதல் உணர்வை ஜவகை நீலங்களின் ஒழுக்கத்தினாலே சிறப்பித்துக் கூறுகின்றது. இப்பகுதியினாலே சிருங்கார ரஸம் வெளிப்படும் விதம் நோக்கப்படுகிறது. 4

“புணரின் புணராது பொருளே பொருள் வாயிற் பிரியின் புணராது புணர்வே ஆயிடைச் செல்லினும் செல்லாய் ஆயினும் நல்லதற்கு உரியை வாழி என் நெஞ்சே பொருளே”

மேலும் இத்தகைய அடிப்படையில் உருவான அகத்தைக் கூறுமிடத்து தூய காதலுக்கு முக்கியத் துவம் கொடுக்கும் வகையில் தற்காலத்து மொழி யாளர்களால் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. வயது வந்த தலைவன் தலைவியிடத்தே ஏற்படுகின்ற மனமொத்த காதலில்; தலைவனதோ தலைவனிதோ பெயர் சூட்டப்படாத காதல் ஒழுக்கம் என தூய அன்றென் ஜந்திணையை எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். 4
சங்ககால மக்கள் அங்கு அமையப் பெற்ற இயற்கை வளங்களுக்கேற்ப தமது வாழ்வியலை ஜவகை நீலங்

தர்மாசிரியர்
பரீட்சை
வழிகாட்டி

சோழர் காலக் கட்டடக் கலை

பாட அலகு 3.2

அறிமுகம்

பல்லவர் காலக் கட்டடக்கலையினைத் தொடர்ந்துதமிழகவரலாற்றில் சோழர்களின் கைவண் ணத்தில் உருவானகட்டுமானம், தீரவிடக் கலைப் பாணி மகோன்னதமான பல சிறப்புக்களையும் வழங்கியிருந்தது. இதற்குக் காரணம் சோழர்கள் வைத்தீசமயத்தின் மீதும் அதன் பண்பாடுகள் மீதும் கொண்டபேரப்ரமாணம் ஆகும். அதனால் கோயில்கள் இவர்களுடையகாலத்தில் பல்கிப் பெருகின. கோயில் கள் அரண்மனைகளாகச் செயற்பட்டன. கலை, கல்வி, மருத்துவம் உட்பட இலக்கியம். தத்துவம் முதலானதுறைகளும் கோயில்களை மையப்படுத்தியே வளர்ச்சி கண்டன. எனவே அத்தகைய கோயில் கட்டுமானத்தை ஆராய்வதன் மூலம் சோழர்கள் அக் கலைக்கு வழங்கிய பேரரசரவினை அறிந்து கொள்ள வாய்ம்.

சோழமன்னர்களின் நூட்சியும் சிறப்பம்சங்களும்

என்றும் வரையறுத்துக் கூறுவர்.

பல்லவர், பாண்டியரின் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து கி.பி 7ம் நூற்றாண்டுமுதல் சோழர்களின் சாம்ராஜ்யம் உருவானது. இவர்களின் ஆட்சிதமிழ்நாட்டில் மட்டுமன்றி வடதிந்தியா(கங்கை), இலங்கை, தென்கிழக் காசியா(கடூரம்) முதலிய தேசங்களில் பரவி தங்களது பண்பாட்டைப் பரப்பினார்கள். அவர்களின் ஆட்சியை சோழமன்றலம், ஈழமன்றலம், வேங்கை மன்றலம், முழுஷீச சோழமன்றலம் என்றும் சிறப்

கைவப்புவர் சு. துஷ்யந்த்
BA (Hons) PGDE, MA
முன்னாள் இஈர்யர்.
பாரிஸ் நகர் – பிரான்சு

சோழப் பேரரசு என்பது கி.பி 850 முதல் கி.பி 1280 வரையிலான காலமாகும். சோழரின் ஆட்சியை கி.பி 850 முதல் கி.பி 985 வரை விஜயங்களன் முதல் பராந்தக சோழன் வரை உள்ள காலத்தை முதற்க் கோழர்கள் என்றும், கி.பி 985 முதல் கி.பி 1070 வரை முதலாம் இராஜராஜ சோழன் முதல் முதலாம் வீரராஜேந்திரசோழன் வரையுள்ளகாலத்தை இடைக் காலச் சோழர் என்றும், கி.பி. 1070 முதல் கி.பி 1280 வரை முதலாம் குலைக்குங்கசோழன் முதல் கோப்பெறுஞ்சிங்கள் வரையுள்ளகாலத்தையிற்காலச் சோழர்

பிப்பர். சோழர் அடைந்த பேர் வெற்றியினால் அவர்களை கங்கைகொண்டான், கடோம் கொண்டான் என்றும் புகழ்ந்தனர். வெற்றிச் சின்னமாக சிவனுக்கு கோயில் எழுப்பி கிவநேசச் செல்வர்களாகவும் விளங்கினர். இவர்கள் மனுதீவமுவாது தண்டத்தைத் தாங்கி நல்லாட்சி புரிந்தனர். புனிதகங்கையில் நீர் ஏடுத்து முடிகுட்டு விழா நடந்து சக்கரவர்த்தி, தீரி புவனச் சக்கரவர்த்தி, உடையார், கோனரின்மை கொண்டான் என்றும் பட்டங்களையும் அதேபேரவு தனது பட்டத்தரசிகளுக்கும் உலகமுழுதுடையாள் தீரிபுவனமாகதேவி என்றும் பட்டங்களையும் தரித்துக் கொண்டனர். அவர்களின் கடற்படை வலிமையாகவும் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தி னர். அங்கு ஈட்டிய தீரவியத்தினால் கோயில் திருப்பணிகளைப் புரிந்து, கலை, கல்வி, வைத்தீயம், சமயம், இலக்கியம் முதலான துறைகளையும் ஆதரித்து செழுமையூட்டினர். இதனால் தமிழகத்தில் சோழர்களின் ஆட்சி பொற்காலமாகத் தீழுமிகுந்தது.

சோழ அரசர்கள் சைவ வைணவ சமய நெறிகளைப் பின்பற்றி ஆதரித்தவர்கள், சைவநெறியில் நீன்று வழுவாதவர்கள் அதனால் சிவபாதசேகரன், தீருநீற்றுச்சோழன், தீவிலைச் சிற்றம்பலவாணருடைய ஏகபத்தர் என்று புகழுப்பட்டவர்கள். தஸ்களது இராஜசிய சின்னமாக நடராசவிவத்தையும், நந்திக் கொடியையும் கொண்டனர். ஆடல் வல்லங்கு உருவும் பெரிக்கப்பட்ட மரக்கால் அளவால் உருவுத்திறைசேரிகளும் வழங்கப்பட்டன. சிவன் மீது பக்தி கொண்டு சிவஞான கண்டராதித்ய சோழன் 10 தீருவிசைப் பாடல்களைப் பாடினான். மற்றும் சேக்கி மூரின் பெரியபுராணத்தை அரசுகேற்றும் செய்யப்பட்டது, இரண்டாம் குலேங்கத்துங்க சோழன் திருமுறைகளைத் தேடித்தொகுத்து அவற்றை கோயில்களில் ஒதுவதற்கு பல ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

நாயன்மார்களாலும், ஆழ்வார்களாலும் பாடல் பெற்றகோயில்கள் சோழப் பெருமன்னர்களால் கற்றளிக் கோயில்களாக விரிவுபடுத்தப்பட்டன. தஞ்சை, கங்கைகொண்ட சோழீஸ்வரம், தாராசரம், தீரிபுவனேஸ்வரம் முதலிய புதிய பிரமண்டமான கற்றளிக் கோயில்களும் உருவாக்கப்பட்டன. அங்கு அந்தனர்களைக் கொண்டு பூசை, வழிபாடுகளை புரிவதற்கு ஏற்பாடுகள் புரிந்தனர். தஸ்கள் அரண்மனைகளாக, மற்றும் வங்கி, வைத்தீயசாலை, கல்வி நிலையங்களாக ஆதாரவர் சாலைகளாகவும் கோயில்களைச் செயற்பட வைத்தனர். அவர்களது திருநட்சத்திர நாடுகளிலும், பிரமண்டாட்சிலும் கோயில்களில் பெருவிழாக்கள் நடைபெறுவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக தஞ்சையில் இராஜராஜ சோழனின் பிறப்பு நாளை ஐப்பசித் தீஸ்கள் சுதா நாள் பெருவிழாவாக கொண்டாடப்பட்டு வருவதைக்குறிப்பிடலாம்.

வேதஸ்கள் மீதும், சாத்தீரஸ்கள் மீதும் சோழர்கள் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டின் காரணமாக சதுர்வேதி மங்கலங்களையும் (தீரிபுவன மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம்), பிரமதேயங்களையும் பிரமணர்களுக்குத் தானமாக வழங்கினர். இவை தலை பட்டவிருத்தி, பாரதவிருத்தி, அர்ச்சனாபோகம், சாலாபோகம் முதலியவற்றுக்கும் பிரமணர்களுக்கு நிலங்கள் தானமாக வழங்கப்பட்டன.

சோழர்கள் கட்டடக் கலைஞர்கள், இசைக் கலைஞர்கள், நாட்டியக் கலைஞர்கள் உட்பட சமயப் புலவர்கள் முதலானவர்களை ஆதரித்து அவர்களுக்கு விருதுப் பெயர்களையும் பட்டங்களையும் வழங்கி கெளரவித்தனர். மற்றும் அவர்களில் பணிக்காக நிலங்களையும் தானமாக வழங்கி வைத்தனர். எடுத்துக் காட்டாக தஞ்சையில் 48 பிடார்கள் தேவாரம் ஓதுவதற்கு நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு திருப்பதியக்

காணி வழங்கப்பட்டது. நாட்டியப்பெண்களுக்கு தலைக்கோலிப்பட்டம் வழங்கப்பட்டது. வாத்தியம் வாசிப்பவர்களுக்கு வீணைக்காணியும் வழங்கப்பட்டதைக் குறிப்பிடலாம்.

சோழர்காலக் கட்டடக்கலையும், அதன் சிறப்பம்சங்களும்

தமிழகத்துக் கட்டடக்கலைவரலாற்றில் உன்னத வளர்ச்சிக் காலமாகசோழர் காலக்கட்டடக்கலையைக் குறிப்பிடலாம். அத்தகையசோழரின் கட்டுமானத்தை மூன்றுவளர்ச்சிக் கட்டடங்களாக இனங்கண்டுள்ளனர். அவைமுறையே,

அ. முற்காலச் சோழர்பாணி- கி.ஏ 850-985 வரை விஜயாவையன் முதல் பரந்தகசோழன் வரையான கோயில்கள்.

ஆ. இடைக்காலச் சோழர்பாணி- கி.ஏ 985-1070 வரை இராஜராஜன் முதல் ராஜேந்திரசோழன் வரையானகோயில்கள்

இ. பிற்காலச் சோழர்பாணி- கி.ஏ 1070-1270 வரைமுதலாம் குலோத்துங்கன் முதல் மூன்றாம் இராஜேந்திரசோழன் வரையானகோயில்கள்

அ. முற்காலச் சோழரின் கட்டடக்கலைவளர்ச்சி

முற்காலச் சோழர்கள் புதியகோயில்களைக் கட்டியும் முன்பு சிறிதாக இருந்த கோயில்களில் பலகட்டை உறுப்புக்களைச் சேர்த்தும் விரிவாக்கியும் புனரமைத் தார்கள். குறிப்பாக நாயன்மார்களால் பாடல் பெற்ற கோயில்களையும் ஆழ்வார்களால் பாடல் பெற்ற திவிய தேசங்களையும் கற்றளிகளாகப் புனரமைத்து சோழர் பாணிக்குறியதாக்கினார்கள். இருப்பினும் அவர்களாது கோயில்கள் பல்லவர் காலத்திற்கிடையில் கட்டடக் கலையை வளர்ச்சியின் தொடர்ச்சியை தொட்டுக் காட்டுவதாக அமைந்தது எனலாம்.

விஜயாவைய சோழன் தஞ்சையையும், வல்லத் தையும் வென்ற மகிழ்ச்சியில் பலகோயில்களை அமைத்தான். அத்தகைய கோயில்கள் வருமாறு.

- ★நார்த்தா மலையில் உள்ள விஜயாவையசோ மேஸ்வரம்
- ★தஞ்சாவூரிலுள்ளதீசம்பகுதனின்றதுரத்தீக்கை கோயில்
- ★காளியாப்பட்டியிலுள்ளசிவன் கோயில்
- ★பனங்குடியிலுள்ளஅகத்தீசவரம் என்றபர மேஸ்வரன் கோயில்
- ★விராலியூரிலுள்ளபூமிசுவர் கோயில்
- ★விசலூரிலுள்ளமார்க்கசகாலேசுவரம்
- ★திருப்பூரிலுள்ளசிவன் கோயில்
- ★ஞானாதீயிலுள்ளசிவன் கோயில் இவையாவும் விஜயாவையன் காலத்திலையாகும்.

இவற்றுள் விஜயாவை சோழீஸ்வரம் இறையகம். அர்த்தமண்டபம் எனும் பிரதானஅம்சங்களைக் கொண்டது. அதில் இறையகம் ஓங்காரவடிவுடைய 29 அடி சதுரமானஅமைப்பாகும். அதன் நடுவில் உருண்டைவடிவமான இலிங்கம் பிரதி; தைசைய் யப்பட்டுள்ளது. இறையகத்தின் மேல் நான்கு தளமுடைய விமானம் அமைந்துள்ளது. இரு தளங்களில் கூடங்கள், சாலைகள், சிற்பங்கள், நாசிகைகள் என் பனவும் உள்ளன. மண்டபம் நான்கு தரண்களைக் கொண்டது. மண்டபத்தின் இரு புறங்களில் 5 அடி உயரமுடைய துவாரபாலகர் இருவர் அவங்களிக்கின்றனர். இவ்வாறுமுற்காலச் சோழரின் கலைப்பாணிக்கு முதுகெலும்பாக இக் கோயில் சான்று கூறுகின்றது.

ஈ. இடைக்காலச் சோழர்களின் கட்டடக்கலை வளர்ச்சி

தென்னிந்தியக் கட்டடக்கலையை வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட அபாரிதமான முன்னேற்றம் இடைக்கலச்

சோழர்பாணிக் கோயில்களில் கண்டு கொள்ளலாம்.

அத்தகைய கோயில்கள் முறையே,

- ★ தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில்
- ★ கங்கைகௌண்டசோழீஸ்வரம்

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில்

சாஞ்சிய மன்னனை பேரரில் இராஜ இராஜ சோழன் வெற்றி கொண்டதன் நினைவுப் பேரவைய மக கட்டப்பட்ட கோயிலே தஞ்சைக் கோயிலாகும். இக் கோயில் கி.பி 1009 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. இக் கோயிலை பிருக்தீஸ்வரம், பூர்வாஜாஜ ஈஸ்வரமுடையார் கோயில் என்றும் கட்டடத்தின் பிரமாண்டத்தை உணர்த்துவதற்கு தென்திசைமேரு, பெருவுடையார் கோயில், பெரியகோயில் என்றும் பேரற்றப்படுகின்றன.

இக் கோயில் 500 அடிநீர், 250 அடி அகலம் உடையவளாகத்தில் அமைந்துள்ளது. கீழ்க்குநேரக் கியதிசையில் கருவறையும் அதனுள் 12 அடி உயரமான இலிங்கமும் அமைந்துள்ளது. கருவறை 4வ அடிச் சதுரமாகும். கருவறையின் நாற்புறமும் நான்கு வாயில்கள் உள்ளன. கருவறையின் மேல் விமானம் திரையிலிருந்து 216 அடி உயரமுடையது. அதுபீட்டு முதல் தரபில்வரைகருங்கல் கொண்டுஅமைக்கப்பட்டுள்ளது. 15 தளங்களைடையது. மேல் தளத்தில் 80 டன் எடையுடையபிரமாண்திக்கல்லும் அதன் மேல் 12 அடி உயரமுடையதுக்கமுலாம் பூசியகலசமும் உள்ளது. இவ்வாறுவிமானத்தின் பகுதிகள் மிகவும் பொருத்தமானஅளவுப் பிரமாணத்தாலும் செம்மையானவேலைப்பாடுகளினாலும் பிரமிட் பேரவைராக்குமிக்கந்ததேநூற்றாம் கொண்டது. இக் கோயிலின் விமானச் சிறப்பைகருஷுர்த்தேவர் திருவிசைப்பாராட்சிகளில் புகழ்ந்தும் பாடியுள்ளார்.

தென்கீழ்க்கு மூலையில் விநாயகர் கோயில் அமைந்துள்ளது. அதுமராட்டியமன்னன் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. தென்மேற்கு மூலையில் உள்ளசப்பிரமணீயர் கோயில் நாயக்கர் காலத்திற்குரியது. நந்திமண்டபத் திற்குவடக்கேபாண்டியமன்னால் அம்மன் கோயில் ஒன்றும் தஞ்சைவளாகத்தில் அமைந்துள்ளன.

பிரதானகோயில் கருவறை தலைர் அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், நந்திமண்டபம், நந்தனமண்டபம், வாச்சிய மண்டபம் என மூன்து பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. கருவறையைச் சுற்றி 9 அடி அகலமான திருக்கற்றாலை அமைந்துள்ளது. அதன் சுவர்களில் ஓலியங்களும் வரையப்பட்டுள்ளன. மகாமண்டபத் தைதையும் கருவறையையும் சுற்றிய தேவ கோட்டை களில் சிவலூர்த்தங்கள் சிறப்பங்களாக அமைந்துள்ளன. கருவறையின் வாயிற்புறத்தில் அளவில் பெரியதான துவாரபாலகர் உருவங்களும் உள்ளன. ஆலயத்தின் முகப்பிலே 2 திருவாசல்கள் கோபுரவாயில்களாக உள்ளன. அவை கேரளாந்தன் திருவாயில் இராஜாஜி ராஜ திருவாயில் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

இராஜாஜி கட்டிய அதி;டானத்தில் கோயிலின் வரலாறு பற்றிய சாசனங்கள் வாசிக்கும் நிலையில் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு இந்தியக் கட்டடக் கலைவளர்ச்சியின் சிகரமாய் இக் கோயில் விளங்குவதோடு இந்தியக் கோயில்களில் மிகப் பெரியதும் மிகவும் உயரமானதும் கலை நிகரற்றதுமான கோயிலாகும்.

கங்கை கௌண்ட சோழீஸ்வரம்

இராஜேந்திரசோழன் தனது தந்தையார் கட்டுவித்த தஞ்சைக் கோயிலுக்கு இணையாகவும் தனது கங்கை வெற்றியின் சீறப்பைப் கொண்டாடவும் கங்கை கொண்ட சோழீஸ்வரம் எனும் சிவன் கோயிலைக் கட்டினான்.

தஞ்சைக் கோயிலை மாதிரியாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட கங்கைகொண்ட சோழீஸ்வரம் தமிழகத்துக் கட்டடக் கலையின் மகோண்னதமான படைப்பாகும். இக் கோயில் வளாகம் 567 அடி நீளமும், 518 அடி அகலமும் கொண்டது. இவ் ஆலயத்தைச் சுற்றி வடக்கைலாசம் தென்கைலாசம், சண்டேசைவர் கோயில், மகிடசைமர்த்தனி கோட்டம் என்பனவும் அமைந்துள்ளன. ஒருபொதுவானபிரமாண்டமான அதி;டானத்தின் மேல் கர்ப்பகிருகம், அர்த்தமண்ட

பும்பகாமண்டபம் ஆகியபகுதிகள் அமைந்துள்ளன. கர்ப்பகிருகம், மகாமண்டபம் ஆகியனமுறையே 100 அடியும் 175 அடியும் நீளம் கொண்டவை. ஒன்றைய முந்தவிமானம் கோயிலின் சிறப்புமிக்க பகுதிஆகும். அது 160 அடி உயரங்கொண்டது. 9 தளங்களால் அமைந்தவை. விமானம் கல்யாணத் தோற்றுத்துடன் காட்சியளிக்கின்றது. அதற்குக் கரணம் விமானத் தீண் நான்கு பக்கங்களிலும் வில் வளைவான கோவத் தீவில் உள்ளது. சதுரவடிவிலும் நாற்சதுர வடிவிலும் அமைந்தமாடஸ்கள் விமானத் தளங்களை அலங்கரிக் கின்றன.

கருப்பகிருகச் சுவர்கள் பேர் அடி உயரமானவை. சுற்றிலரும் கபோதும் ஒன்றினால் சுவர்கள் மேல், கீழ் ஆக இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது. அவற்றுள் சிவா கமங்களிலும், புராணங்களிலும் போற்றப்படும். தெய் வீக் கோவங்கள் சிற்பங்களாக உள்ளன. குறிப்பாக நடராஜர், சண்டேசவரஅனுக்கிரக மூர்த்தி, சரஸ்வதி, இலிங்கம், தட்சணாமூர்த்தி, அரிஷ்வர், முதலிய உருவங்களைக் குறிப்பிடலாம். இத் தலத்தின் சிறப்பினை சிவஞான கண்டராதித்ய சோழன், திருவிசைப்பா பதிகங்களில் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர்.

கி. கிடைக்காலச் சோழரின் கட்டடக் கலைவளர்ச்சி

இக் காலப்பகுதியின் கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சியில் பலமுன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. கோயில் அமைப்புக்கள் விசாவமாகவிலிவடைந்தன. சோழரின் கட்டடக் கலையின் முதிர்ச்சியைக் காட்டும் அதே நேரம் சோழப்பேரரசின் வீழ்ச்சியையும் காட்டும் காலமாக விளங்குகின்றது.

முதலாம் இரண்டாம் குலோத்துங்கன், விக்கிரமசோழன் போன்ற அரசர்களால் அமைக்கப்பட்ட கோயில்

கள் இறுதிக் காலக் கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சிக்கு சங்காகும். அத்தகையகோயில்கள்,

- ★ தீவ்வைச் சிதம்பரம்
- ★ இரண்டாம் இராஜராஜன் தீர்மானித்த ஜீராவ தேஸ்வரம் என்று வழங்கும் இராஜராஜ ஈஸ்வரம்
- ★ முன்றாம் குலோத்துங்கசோழன் பழையாறை கும்பகோணம் ஆகியவற்றுக்கு இடையில் தீர்மானிக் கப்பட்ட திரிபுவனவீர ஈஸ்வரம் என்று அழைக்கப் படும் கம்பஹரேஸ்வரம்

சிதம்பரம் சோழமன்னர்களின் திருப்பணிகளின் பயனாக முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் ஆறு மடங்கு பெரிதாக விசாவமாகி தென்னிந்தியக் கோயில்களில் பேரம்பலமாகியது. விக்கிரமசோழன் தீவ்வையிலே செம்பொன் வேய்ந்து தன்பெயரால் வழங்கும் மாளி கையையும் திருவீதியையும் அமைத்தான். இவரோடு முதலாம் குலோத்துங்கசோழனும் தனது பெயரில் திரு மாளிகை அமைத்தான். இரண்டாம் குழீலூத்துங்கள் தீவ்வையில் ஏழுநிலைக் கோபுரங்களுக்குரிய வாயில் கள், திருக்காமக் கோட்டைகள், நூற்றுக்கால் மற்றும் ஆயிரங்கால் மண்டபங்கள் என்னும் உறுப்புக்களை அமைத்தான். குறிப்பாக கோபுரக் கட்டுமான வளர்ச்சி க்கு சோழர்கள் அடித்தளமிட்டனர். அதுபிற்காலத்தில் விஜய நகரநாயக்கர் காலத்தில் கோபுரக் கலையாக வளர்ச்சி நிலை எட்டியது.

இராஜராஜ ஈஸ்வரம் பிற்காலச் சோழரின் திருப்பணிகளிற் தலை சீற்று விளங்கும் கோயிலாகும். இக் கோயில் கர்ப்பகிருகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், இராசகம்பீரன் தீருமண்டபம் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டது. அதீடானத்தில் சைவ நாயன்மார்களுது கதைகள் சிற்பங்களாக உள்ளன. விமானம் 5 தளங்களையுடையது. பிரகாரத்தோடு இணைந்தாக தீருச்சுற்றுமாளிகை அமைந்துள்ளது.

அதன் சவர்களில் 108 சிலைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் சீற்பங்களால் இழைக்கப்பட்ட ஒரே சோழர் வளர்கம் என்று வருணி கூக்கப்படுகின்றது.

இறுதியாக திரிபுவனவீர-ஸஸ்வரம் எனும் கோயில் இரண்டு கேபுரங்களையும் இரண்டு பரிபாரங்களையும் கொண்டுள்ளது. கோயிலின் அதி;டான் உயரமானது. அது உபானம், பத்மதானம், குழுதம், கண்டம், கபோதம், வியாளமாலம், வேதிகை எனும் உறுபுக்களைக் கொண்டமைந்துள்ளது. விமானம் 6 தளங்களையுடையது 91 அடி உயரம் கொண்டது.

ஆகமவழிபாட்டின் ஒரு கூறுகவலம் வரும் பேரது கோயில் தூரி, விழுநிர்ப்பேரக்கு ஆகியவற்றைத் தாண்டிச் செல்லக் கூடாது என்பதற்காக விமானத்தின் கலசநிழல் திருச்சுற்றில் விழுதுவாறு அமைத்தும் விழுநிர்ப்ப பேரக்கு ஓர் ஆள் உயரத்தின் மேல் ஓடிவந்து விழுமாறு அமைந்திருக்கும் சீற்பு சீற்பீயின் சிறப்பான நயத்திற்குரியது.

எனவே சோழர்களின் பிற்காலக் கோயில்கள் விஜயநகர நாயக்கர் காலகட்டடத்தை வளர்ச்சிக்கு முன்னோடி என்பர்.

மாதிரி விளாக்கள்

1) சோழர் காலத்திலேற்பட்டகோயிற்கட்டடத்தை வளர்ச்சியினைவேல்வருவனவற்றின் அடிப்படையில் விளக்குக.

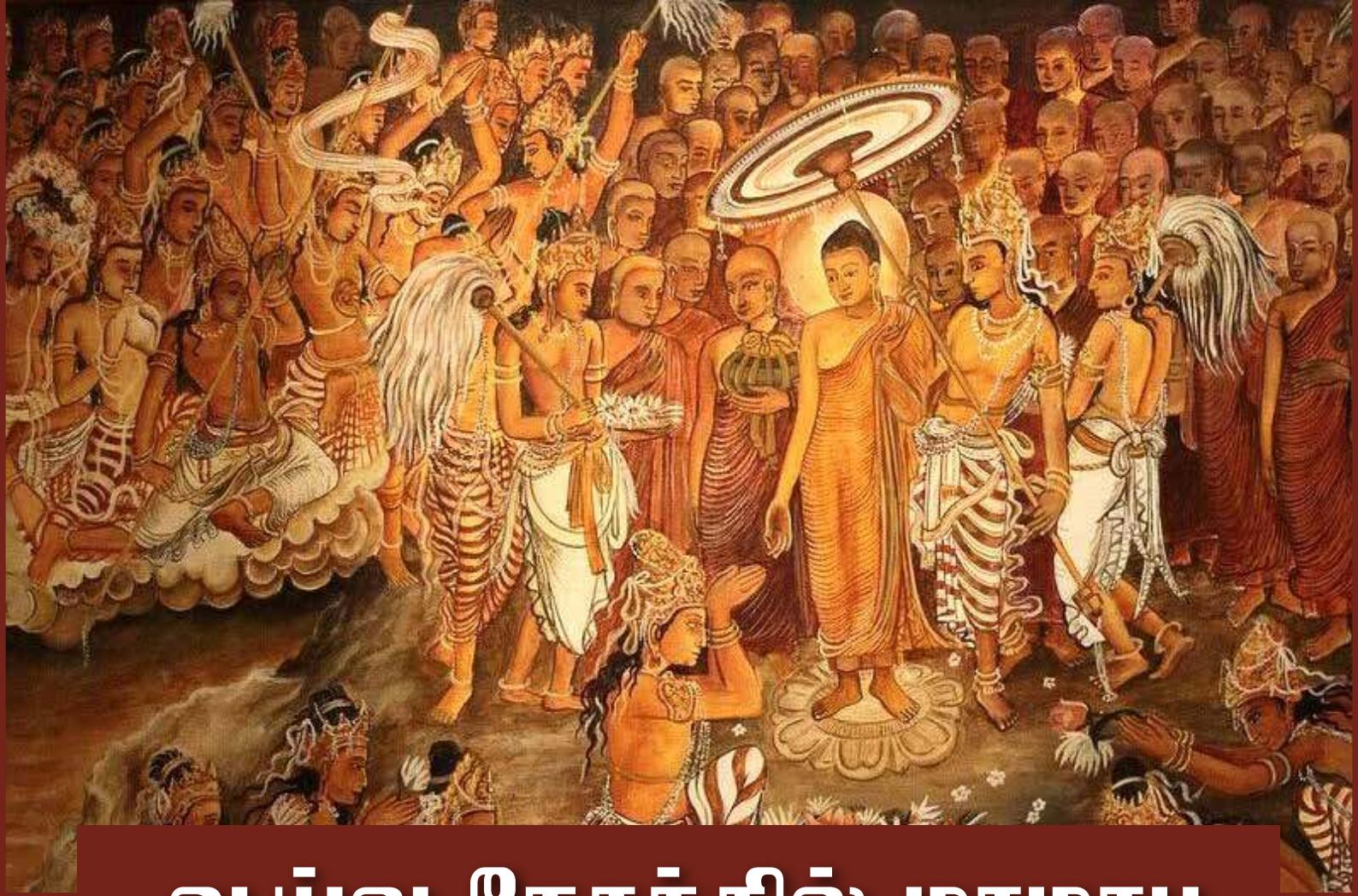
- (அ) சோழப்பெருமன்னரின் பங்கும் பணியும்
- (ஆ) கோயிற்கட்டடத்தை விழுநிர்ப்பான சிறப்பம் சங்கள்
- (இ) விமானம்

2) சோழர்காலக் கோயிற்கட்டடத்தை விழுநிர்ப்புக்களை மேல்வரும் கோயில்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுவிளக்குக.

- (அ) விஜயாலயசோழீஸ்வரம்
- (ஆ) தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில்
- (இ) கங்கைகொண்டசோழீஸ்வரம்
- (உ) தீல்வைக் கோயில் (சிதம்பரம்)

3) சோழர் காலக் கட்டடத்தை விழுநிர்ப்பான வளர்ச்சியினை ஆராய்க.

முய்வு நோக்கில் மாமரபு (மகாவம்சம்)

கின்றைய இலங்கையை பழைய வரலாறுகள் சேரன்தீவு (சிரன்தீப்), தன்பெருநூரூடு (தாம்ரபர்ணி-தப்பிரபேண்), குமரி நாடு, ஏழ்பனைநாடு, ஏழும், நாவ வந்தீவு, எழுபரதும், குதிரைமலை, சாலியூர், இலங்காபுரம் பேரங்கு பலபெயர்களால் அழைக்கப் பட்டு இருக்கிறது. சேரநாட்டுத் தமிழர்கள் நுழைத்திரிப் பிராமணர் உள்ளுமைவால், அரசர், அஸ்கிருந்த நாயர், வெள்ளாளர் அவர்களுடன் கூட்டாகி ஏனைய தமிழர்களை கீழ்நிலைச் சுதாயராக்கி சொல்லவானாக் கொடுர்ஸ்களை அவர்கள்மேல் திணித்தனர். அவர்களின் ஓட்டு மொத்த வளங்களையும் பறித்தெடுத்து தமக்கு அடிமையாக்கினர். இவ்வடிமைகளை

அவர்கள் விற்கவோ, தண்டிக்கவோ, கொலைசெய்யவோ முடியும். இந்திலை 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை அங்கு லின்பற்றப்பட்டதாம். கி.பி.1856 வரை கேரள(சேர)த்தின் இரண்டியம்,கொல்லம்,அரிப்பாடு ஆகிய இடங்களில் தமிழ் அடிமைகளை விற்கும் சந்தைகளும் காணப்பட்டனவாம். அங்கு வளர்ந்தவர்கள் உருபா 6-8 வரையும், சிறுவர்கள் 25சதத்திற்கும் விற்கப்பட்டனராம்(எனது, மதுரை எரிகிறது, ப.54 - 61).

இக்கொடுமைகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாது கி.பி.14 - 19ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதில் இலங்கை வர்த சலகம சாதியைச் சேர்ந்த ஆயிரக் கணக்கான தமிழர்கள் சேர்கள் பாணன்துறையில் இருந்து காலிவரை குடியேறினர்(இன்றுவரை

கலவைல்லார் (கலாபூசனம்)
நா. கலை குமாரேவந்தன் (மகேந்திராசா)
நிறுவநர் கௌண்டகைக் குமாந் துறைப் பண்மன்றம் மன்பொறியியல் கண்காணிப்பாளர் (கிழ்வி) களினாச்சி.

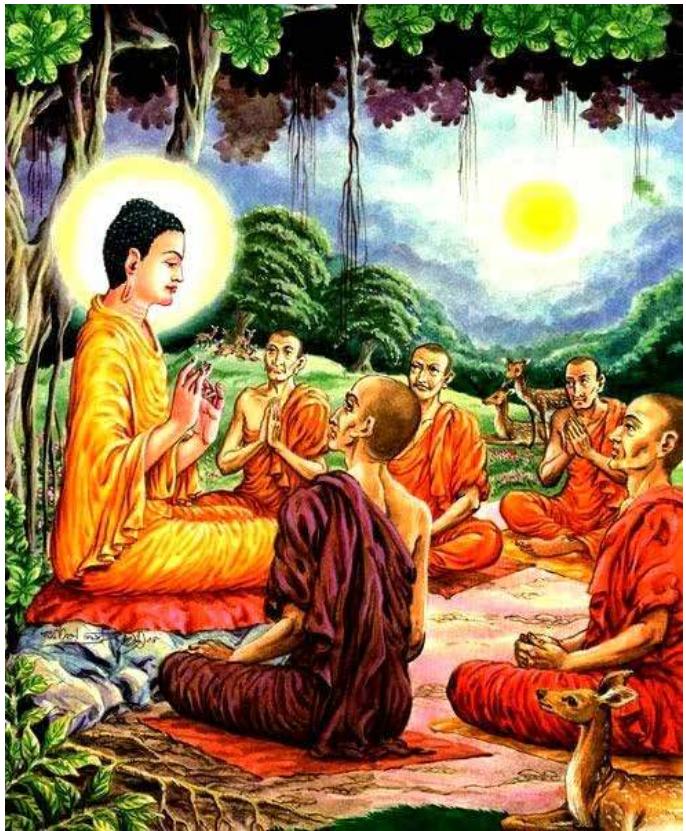
இப்பெயர்கள் தமிழகவே உள்ளன). இவர்களே கோட்டை அரசப்படையிலும், கறுவாரப்பட்டை தொழி விலும் ஈடுபட்டனர். அதேபோல் துறவா என்ற சுதியரும் சேர்களே. 1815வரை கண்டியை ஆண்ட மதுரை நாயக்க இனமும் தமிழர்களே. சிலாபத்தில் இருந்து வத்தனை வரை இருந்தவர்களும் தமிழர்களே. இவர்கள் அனைவருமே திருமணங்கள் ஊடாக சிங்களவர்கள் ஆனார்கள்(மகாவம்சம், தமிழில் சிங்களர் கதை, எச்.பெர, ப. xxvii.) இப்படியாக பலநாட்டுக்காரரும் கலந்து ஒரு புது இனமாக மாறி னர்(சிங்கள இனம்). சிங்களமொழியும் இலக்கிய, இலங்கணம் பெற்று ஒருமொழிக்கான தகுதியைப் பெற்றது கி.பி.13 - 15ஆம் காலப் பகுதியிலேயாகும் இலங்கையில் முதலில் தொகுக்கப்பட்ட தீவுமரபு(திபவம்சம்) என்ற நூல் பெள்த பிக்குகளுக்கு மனதிறைவைத் தராததாலும், அவர்களின் தமிழர் மேலாண்மை பற்றிய பயத்தினை வெளிக்காட்டி பெள்தத்தர்களின் நடுவில் பரப்புரை செய்ய தீவுமரபு ஏற்படையதாய்க் காணப்படாததாலும் அரசு ஆணை, ஒத்துழைப்புடன் மரமரபு(மகாவம்சம்) என்ற நூல் புதுக்கி எழுதப்பெற்றதாக கூறப்படுகிறது. இலங்கையின் ஆட்சியுரிமையும் சிங்கமரபுவே வந்த புத்தரின் கோத்திரத்துடன் அரத்தக் கலப்புச் செய்த சாதியினரே உரித்துடையவர்கள் என்றும் பரப்புரை செய்தனர். இலக்கிய நுயத்துடனும் தமிழர் எதிர்பார்கள் மூலமும், பெள்க இலாலா நாட்டுக்காரருக்கு மகிழ்ச்சி(பரவசம்) ஊட்டவும், தமிழிலே யாக்கப் பெற்ற காப்பியக்களை அடிப்படையாக வைத்து, துட்டகாமினியைப் பாட்டுடைத் தலைவரங்களை யாக்கப்பெற்றதே மரமரபாகும்(மகாவம்சம், தமிழில் எச்.பெர, சிங்களர் கதை, ப. xxvi). பெள்த சிங்களர் பிக்குகள் உட்பட தமிழரைத் துடைத்தெறிய பெள்த அன்பு, அறம், அறிவு, சமத்துவ நெறிகளுக்காப் பீரகமே(கருணையே) வடிவாய் 50ஆண்டுகளுக்கு

மேலாய் இரப்போடு ஏந்தித் திரிந்த உணக்கு நீயே ஒளி எனக்காட்டிய, உலகிற்கே ஈகியாகிய மாபைரும் அருளாளரை கொச்சைப் படுத்தி விட்டனரே மதவாதி களும், அசீயலாளர்களும் என மனம் புண்ணைகின்றது கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை இனங்க ஞக்கு(சிங்களர், தமிழர்) இடையிலான விரிசலோ மறுகலோ பெரிதாக இருந்து இருக்கவில்லை. இதற்கு இலங்கையில் ஜோப்பியரின் ஆட்சி ஒரு காரணமாய்து இருந்து இருக்கலாம். ஆனால் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டினால் பாளிமொழியில் மகாநாம தேர ரால் யாக்கப் பெற்ற மரமரபு(மகாவம்சம்) என்ற கலிதை நூல் 1200ஆண்டுகளின் பின்னதாகவே ஆஸ்திரேய ஆட்சியாளர் கைக்கு எட்டி இருந்தது. சிங்கள மொழியும், இனமும் தனித்துவம் பெற்றுமுன் பெள்த மேன்மையின் பரப்புரை மரமரபு(மகாவம்சம்) ஊடாக பாளி மொழியுடாகவே செய்யப்பட்டது. இதை ஆங்கிலமொழி மாற்றம் செய்து இரேணர் என்பார் 1837இல் அதை வெளியிட்டார். முதலியார் எல்.சி.விசயசிங்கா, சூளமரபை(சூளவம்சம்) மொழி பெயர்த்து வெளியிடும் போது இரேணரின் மரமரபு(மகாவம்சம்) மொழி பெயர்ப்பை, இந்தூரலின் முற்பகுதி யாகச் சேர்த்து 1889இல் வெளியிட்டார். ஆனாலும் மரமரபை பாளிமொழியில் இருந்து மொழிபெயர்க்க ஆற்றலுள்ள சிங்கள் அறிஞர்கள் எவரும் இல்லாத தால் இலங்கை ஆஸ்திர அரசு வெளிநாட்டில் கீழைத் தேய மொழிவல்லுநர்களின் உதவியை நாடியது.

இந்தூரல் பலமொழியில் அறிஞர்கள் பார்வைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு பின் இறைச் தேவிட என்பாரின் பரிந்துரையின் பெயரில்; கீழைத்தேய மொழியியல் வல்லுநரும் பாளிமொழியில் வீர்பன்னருமாகிய முனை. பேரா. வில்கெம் கெய்கர் என்பாரிடம் மொழி பெயர்ப்பிற்கு விடப்பட்டபோது அவர் யெர்மன் மொழியில் அதை மொழிபெயர்த்தார். பின் இந்தூரல் முனைவர் திருவாட்டி மேபல் கெய்ச் போட் அவர்களால் ஆஸ்திர மொழியில் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றது. மீண்டும் கெய்கரின் மீன்பார்வைக்கு விடப்பட்டு ஆஸ்திர அரசின்(இலங்கை) மேற்பார்வையின் கீழ் பாளி நூற்கழகத்தின் சார்பாக 1912ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப் பெற்றது. இதை அரசு ஏற்றுகொண்டு இருந்தாலும், 7அதிகாரங்களில் முதல் 10அதிகாரங்களில் உள்ள விரிவுபட்ட வரலாற்றை, சிறந்த வரலாற்று ஆசிரியரும், அறிஞருமான வி.ஏ.சி.மித் அவர்கள், புணவுத் தகவல் (அபத்தங்); களால் முடையப்பட்ட வேலைப்பாடு (வசபாவிற்கு முற்பட்ட ஆட்சி க் காலம்) என அவற்றை மறுக்கின்றார்(மகாவம்சம்-தமிழில், சிங்களர் கதை, எச்.பெர, 2009, ப. xxviii).

புத்தாரின்(ததாகதார்) கிளங்கைக்கான முதல் வருகை (மகியங்களை)

மரமரபு(மகாவம்சம்) அதிகாரம், 20ஆவது பனுவ லில் விசயர்(சம்புத்த) தமது மதத்தினை இலங்கை

யில் நிலை நிறுத்த, இலங்கையை தூர்யமை(புனி தப்)படுத்த இலங்கைக்குப் புறப்பட்டார். தமது மதம் துவங்க வல்ல இடம் இலங்கை என அவருக்கு தெரிந்திருந்தது. இயக்கர்கள் நிரம்பிய இலங்கையில் இருந்து அவர்கள் எவ்வோரும் முதலில் விரட்டப்பட வேண்டும் என்றும் அறிந்திருந்தார் என்று அது கூறுகிறதாம். பனுவல் 21 தொடக்கம் நீவரையான பக்கள், புத்தர்(விசயர்) இயக்கர்கள் ஒன்று கூடுகின்ற மகாநாக(மகியங்களைக்கு அண்மித்த பகுதி) என்ற இடத்தில் இயக்கர்கள் ஒன்று கூடி இருக்கும் போது அங்கு சென்று அவர்களைப் பயமுட்டியதால்(இயற்கைச் சீற்றங்களை) அவர்கள் தஸ்களை இக்கேட்டில் இருந்து காப்பாற்ற அவரைக் கேட்டபோது, அவர் தான் அங்கு இருப்பதற்கு இடம் தரக்கோரிப் பெற்றுக் கொண்டதோடு, அவர்களுக்கு உண்டான பயக் கேட்டையும் நீக்கனார். அங்கு அவர் அமர்ந்தபோது அவரைச் சுற்றி தீச்சவாலை எழும்பியது. இயக்கர்கள் தீச்சவாலைக்கு விவகி நின்றபோது, அப்பகுதி அவரில் இருந்து வைகுதாரம் விவகி பெரும் மலைகள் நிறைந்த காடாயானதாம். இது இலங்கையின் தொல் குடிகளான இயக்கர்களை, அவர்களின் தொல் இருப்பிடங்களில் இருந்து வன்முறை மூலம் விரட்டியடிக்கச் சுழிபோட்டு; புத்தபெருமானே தொடக்கி வைத்துள்ளார் என்பதை உறுதி செய்கின்றது(மகாவும்சம், தமிழில் சிங்களர் கதை எச.பெர. பக.ப-ஏவரை).

மாரமலின் முதலாம் பாடத்தில் ததாகதர், சம்புத்த, விசயர், புத்தர் என்ற பெயர்களை ஒருவரைக் குறிக்

கவே பயன் படுத்தப்படுகிறது. பே- பே வரையான பனுவல்கள் சீவனைளிப்பத மலைக்கு உரியவனான மகாசமணவிற்கு, விசயர் தன்தலை மயிரைப் படுக்கிக் கொடுத்து அதை வணங்கி வருமாறு கூறுகிறார். பேஆம் பனுவல் சம்புத்தர் மரணிக்கின்றார். இவரது(விசயர்) காறை எலும்பை சரிபுத்திரனின் சீடர் சரபு இலங்கை கொண்டு சென்றதாகவும், விசயர் தலை முடியை வைத்துக் கட்டிய செய்த்தியவில் வைக்கப் பட்டதென்றும் கூறப்படுகிறது. தமிழருக்கு எதிரான போரில் அங்கு வாழ்ந்த துட்டகாமனி உத்தகுளாப யலினால் உயர்த்தப்பட்டு இருந்த அச்செய்த்தியை 80முழுமாக உயர்த்திக் கட்டினாராம். இவ்வாறு மகியங்களை செய்த்திய முழுமை பெறுகிறது. இலங்கையை மனிதர் வாழும் இடமாக மாற்றி புத்தர் புத்தகாயாவிற்கு(உறுவெல) சென்றார் என்கிறது(பனு.பே-43, மேற்படி நூல்). தலை சுற்றுகிறதா? இங்கு காணப்படுபவை ஒன்றுக்கொன்று மரணாயுள்ளது. கௌதம புத்தரின் பின்தானே புத்தமதம் தோன்றி யது? சம்புத்த இவருக்கு முற்பட்டவரா? அப்பொழுது புத்தமதம் இருந்ததா? மகியங்களை சென்றவர் யார்? போன்ற பல கேள்விகள் எழுகின்றன. தொடக்கமே புத்தபெருமான் தன் மதத்திற்கு உரிய இடமாக இலங்கையைத் தெரிவு செய்ததும், அவரே இலங்கையின் தொல் குடியினரை விரட்டித் துரத்திய செயற்பாடானது வந்தேறியவர்களான விசயன் தலைமுறையினரை தொடர்ந்து தொல்குடியினர் மீது வன்முறைகளை கட்டவிழுத்து விடுவதற்கான முன்மாதிரி நடவடிக்கையா? என்ற கேள்வியும் எழுகிறது.

இம்மாறபு (மகாவும்சம்) யாக்கப் பெற்று (கி.பி.ஆம் நூ.ஆ), 1200 ஆண்டுகளின் பின்னரே வகசிப்பிற்கும், மெரு மாற்றத்திற்கும் உள்ளானது. இக்காலப் பகுதியில் சீவலேவைகளில் இடைச் செருகல்கள் நடைபெற்று இருக்கலாம். மாமரபை (மகாவும்சம்)த் தொகுத்த மகாநாம தேர் இந்திய வடநாட்டு மதம்மாறிய வைத்திக்வேதப் பிராமணராயும் இருக்கலாம், ஏனையில் புத்தபெருமானின் காலத்திலேயே சஞ்சயனின் மாணவர்களும், பிராமணர்களுமான சாரிபுத்திரன், மெக்கல்லாவனன் போன்ற இன்னும் பலரும் புத்தர் பெருமானின் சீடர்களாக இணைந்திருந்தவர்கள். புத்தமதம் தமிழ்நாட்டில் பரவியபோது அவர்களின் மதமொழியாக இருந்தது பாளி, மாகதி போன்ற பாகதமொழிகள் தான். மேரிய மன்னன் அசோகன் (கி.மு.280)காலத்தில் பிராமணிய மேலாண்மையை வீழ்த்தியதால் கொதிப்பற்ற புச்சியமித்திர் சுங்கன்(கி.மு.184) என்ற பிராமணன் அன்றிருந்த அரசனைக் கொண்றுவிட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார். பெளத்தர் ஒருவரின் தலைக்கு 100காச விலைபேசி அவர்களை அழித்து ஒழித்தான் (அம்பேக்கரின் பார்ப்பனரின் வெற்றி நூல் பார்க்). ஆனாலும் தமிழ் நாட்டில் களப்பிரேர

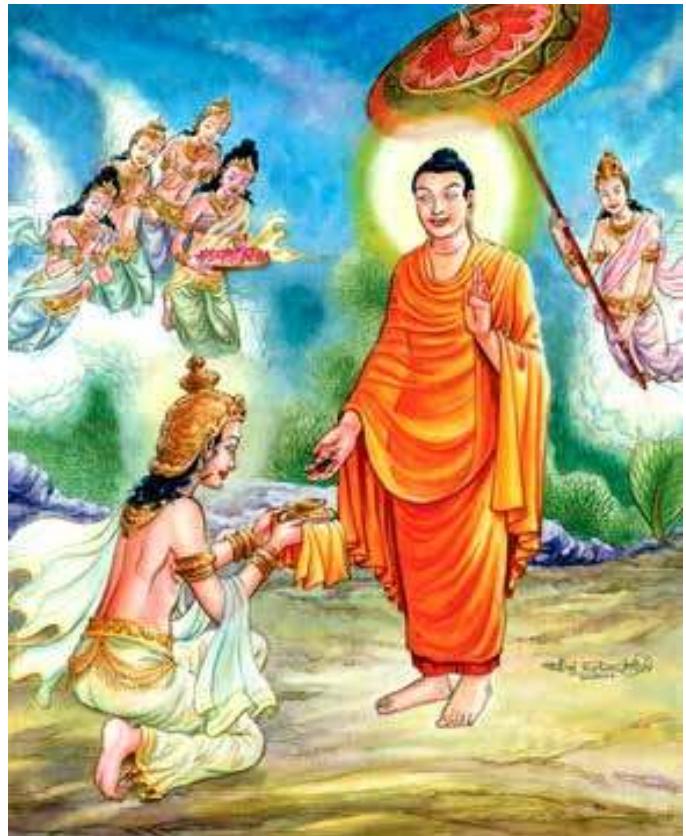
ஆட்சியன்போது(300ஆண்டுகள்) பெளத்தும், சம ணம் மீண்டும் தலையெடுத்தன. இவர்களின் காலப்ப குதியிலேயே பெளத்து, சமன நூல்களான தமிழனை உலகின் உச்சிக்கு உயர்த்திய ஜம்பெரும் காப்பியக் கள் யாக்கப் பெற்றன.

குறிப்பாக தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் வைதீகத்தையோ, வைணவத்தையோ, கொடுஞ் சிவனியத்தையோ முதலில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மீண்டும் கி.மு.7ஆம் நூற்றாண்டிலில் பிரமணியத்தை ஏற்ற பல்லவர்களின், பின் சாஞ்சுக்கியச் சேஷமுர்க்களின் ஆட்சியில் பெளத்து, சமனப் பள்ளிகள், கோயில்கள் தரையட்டமாகின. பல ஆயிரம் பேர்களின் உயிர்களும் காவு கொள்ளப்பட்டன. பலர் சிதறி நாடுவிட்டு நாடு ஓடி னர். கி.மு. 15ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் பல்லவர்க் கணக்கான(சேர,சேஷ,பாண்டிய நாட்டு)தமிழர்கள் இலங்கையின் வடமேற்கு, மேற்கு, தென்மேற்கு தெற்கு, பேரன்ற இடங்களில் செறிவாகவும் குடியேறி அங்கிருந்த சிங்கள மக்களுடன் கலந்து சிங்கள இனம் பெருக்கினர். இப்படி வந்தவர்களில் நீலப்பெருமான் என்ற பெயராட்டு வந்த பண்டாரகாயக்கா தலைமுறையினர், தம்பி முதலி என்ற பெயராட்டு வந்த யெயலார்த்தனா தலைமுறையினர், கி.மு.47.சி வ்வா, சீறில் மத்திய பேரன்ற பலரும் அடங்குவர். கீழ்க்கு, வடக்கில் மிகக் குறைவானவரே தமிழ் நாட்டில் இருந்து வந்து குடியேறினர்.

சிந்துவெளியில் புகுந்த வேத ஆரியரின் இருக்கு வேதம் அவர்களின் செயற்பாடுகளை தொல்குடியினர் முழுமையாக எதிர்த்தால்(கடவுள் மறுப்பு, வேள்வி மறுப்பு, கொடை(தானம்) மறுப்பு, கொலை மறுப்பு பேரன்றன) அவர்களை விரட்டி அடிக்கவும், அவர்களின் வளங்களை குறையாடவும், அவற்றை தீயிட்டும், ஆற்றனைகளை உடைத்து சொத்துக்களை அழித்தும், அவர்களைக் கொல்லும் படியாகவும் வேதவாரியரின் தலைவன் சேரமானாக குடிவெறியனும், விலங்குணவில் பெருநாட்டம் உள்ளவனுமான இந்திரன், உதவியாளன் அக்கினியை வேண்டுதல் செய்யும் பாடல்களே இருக்குவேதப் பாடல்களாகும். எடுத்துக்காட்டாக(எ.கா),

இந்திரனே! ஆரியர்களுக்கு கொடை(தானம்) கொடுக்காதவர்களும், வேள்விகளை வெறுப்பவர்களும், தெய்வத்தை வணங்காதவர்களும் ஆன தச்சுக்களை (அசரர், அரக்கர், இராட்சர், கறுப்பர்--தொல்குடியினர்) கொன்று அவர்களுடைய செல்வங்களைக் கொண்டுவார்! (இருக்கு,4- 16-9).

இதையே அடிப்படையாகக் கொண்டு தொல்குடியினரைத் துடைத்து ஏறிந்து, பெளத்து மத்தை நிலை நாட்டும் நோக்கம் கொண்டே மாகாநாமர் மாமரபை(மகாவம்சம்) யாக்திருக்கவாಗும். அத்தோடு இவர் பெளத்தத்திற்கு மாறிய வடநாட்டு(அல்லது

தமிழ்நாட்டு)ப் பிரமணராகவும் இருக்கலாம் ஏனை னில் கடந்த 4000ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவர்கள் தமிழர்மேல் தமிழின்மேல் வெறிகொண்ட காழ்ப்புணர்வு(ஏனைனில் அவர்களின் உள்ளுணர்வுக்குத் தெரியும் நாவலந்தேயம்(இந்தியர்,இலங்கை) தங்களது அல்ல என்பது)இன்றும் தொடர்கிறது. ஆனால் இது இவர்களால் அனைத்தையும் இழந்து(உயிர், உடை மைகள், இருப்பிடம்), நடுத்தரங்குவுக்கு விரட்டப்பட்ட தொல்குடியினரான இலங்கை, இந்தியத் தமிழருக்கு இருக்க வேண்டியது.

எச. பெர. அவர்களின் மகாவம்சம்(சிங்களர்கதை) தமிழாக்கத்தில் பக்கம் ஒன்றை இல் குறிப்பிடும் பேரதுஇந்துராலில் பல்வேறு இடங்களில் சிங்களர் மேலங்கையை (ஆதிக்கம்) நிலைநாட்ட தமிழர் முரண்(விரே஗த) நடவடிக்கையில் பெளத்தத்தில் இணைந்த பிரமணர் எடுப்படனர் என்பது அழுத்த மாகப் பதிவாகி உள்ளது என்பார். இது கி.மு.முதலாம் நூற்றாண்டு வரையான தமிழரின் முன்னிலையை உறுதிசெய்யும். தொல்குடியின் கடவுள் மறுப்பை, சாதிய மறுப்பை பெளத்தும் ஏற்றது. ஆனால் வெளிப் படையாக இதை ஏற்காத பிரமணியம், சங்கரின் அத்வைதும் ஊடாக பெளத்து மெய்யியலை (தத்துவங்களை) உள்ளவாஸ்கிக் கொண்டது. அத்தோடு புத்தரை விட்டுணு(விச்னு)வின் மறுபிறப்பாக்கி (அவதாரம்) பிரமணியத்துள் (இந்து) உள்ளவங்களும் தயங்கவில்லை. எனவே இருக்குவேத அடிப்படையிலேயே மாற்றப் பொகுக்கப் பெற்றது என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை.

புத்தபெருமானின் லெங்கைக்கான ரெண்டாம் வருதை.

மாரமின் முதலாம் பாடத்தின் 44ஆம் பாடஸ் தொடர்ச்சி 70ஆம் பாடஸ்வரை புத்தரின் இலங்கையின் நாகதீபத்தீர்களான வருகையைக் குறிப்பிடுகின்றது. நாகதீபத்தின் ஆட்சியாளர்களான நாகர்கள் மகோதர, குரோதர(மாமன், மருமகன்) இடையில் வியக்கத்தக்கதும், பெறுமதி மிக்கதுமான இரத்தினக் கற்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட அரசிருக்கைக்காக(சிம் மாசனம்) ஏற்பட்ட முரண்பாடு பேரராக மாறவாம் என்ற நிலையில், அதை அமைதி வழியில் தீர்த்து வைப்பதற்காக வருகை தந்திருக்கின்றார். இஸ்கேயும் மலைவாழ் நாகர்கள் மிகவாற்றல் படைத்தவர்களாக வாழ்ந்திருக்கின்றனர். சமிதிசமன தேவன்(தங்க ணைத் தேவர் எனக் கூறும் பிரமணாராய் இருக்க வாம்) முற்பிழப்பில் மனிதனாய் நாகதீபத்தில் வாழ்ந்தவராம். எனவே நாகதீபத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் மனிதர்கள் தான் என்பதை மாற்ற உறுதிசெய்கிறது. இங்கும் முதல்வரவில் மாகநாக(மகியங்கணை) வில் குழுமியிருந்த இயக்கர்களைப் பயமுட்டிக் காட்டுள் கலைத்ததுபோல், இங்கேயும் மந்திர மாயங்கள் மூலம் நாகர்கள் புத்தரால் பயமுட்டப்பட்டு இன் ஆற்றுப்படுத்தப் படுகின்றார். அவர்கள் புத்தரை வணங்கி எழுந்தபோது அவர்கள் நடுவில் அமைத்தரும் வழி களைக் கூறிச் சமாதானம் செய்தார். இவரின் அற, அறிவுரைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு சமாதானமாகி அவ்

விருக்கையை அவருக்கு அளித்தனர். இன் அவருக்கு அதிசீரந்த உணவு(தேவலேக- அமிழ்தம்)ம், குடல கையும் வழங்கப்பட்டது. உண்டு களைப்பாறி, புத்து ணர்ச்சி பெற்றவராய் அவ்விருக்கையில் அமர்ந்து, நிலத்திலும், நீரிலும் வாழ்ந்த எட்டு(8)க்கோடி நாகரின் அகத்து(ஆண்) மாக்களுக்காக மூன்று பாதுகாப்புக்களாக புத்தம், தம்மம், சஸ்கம் ஆகியவற்றில் அடைக்கலம் பெறுதலே என்றும், அகத்து(ஆண்ம)த் தெளிவையும் தரும் என்றும், உயிர்வதை தலிர்த்தல், திருடாமை, வாய்மை, பிரன்மனை செல்லாமை, கள் ஞெண்ணாமை ஆகிய ஜந்து நன்னடைத்தைகளை (பஞ்சசீலம்)யும் புகட்டினார்.

இதில் கலந்துகொண்டு இருந்த மகோதரவின் மாமனான கல்யாணையின்(இன்றைய களை) அரசன் மணியக்கிவும் (மகோதரவின் தாய் மாமன்), அவனின் உறவுகளின் பின்கு காரணமாய் அங்கு வந்திருந்தானார். இவன் புத்தரின் முதல் வரவையும், அவரின் அறிவுரைகளையும் அறிந்திருந்ததால் புத்தரை நேர்க்கி தங்களின் இரக்க சிற்கையால் தப்பிப் பிழைத்து இருக்கின்றோம், இல்லையேல் நாம் சாம்பலாகி இருப்போம் எனக்கூறி அடுத்தமுறை தன்னாட்டிற்கு வருமாறு வேண்டிக்கொண்டான். புத்தரும் மனமுவந்து அரசிருக்கையை அவர்களிடம் கொடுத்து தனது நினைவாக அதையும், அரச மற்றையும் வணங்கி வருமாறும் கூறி விடைபெற்றார் எனக் குறிப்பிடும்(மகாவாசசம்-- தமிழில், எச். பெ. சிங்கள் கதை ப.9,10).

இஸ்கேவடிகளின் சிலப்பதிகாரம் புகார்க் காண்த்தில் மங்கல வாழ்ந்ததுப் பாடலின் 21,22ஆம் வரி கள் நாகரீள் நகரைடு நாகநாட தனைாடு, பேரோக்ரீள் புகழ்மன்னும் புகார்ந்த ரதங்களில் எனக் குறிக்கும். இங்கு நாகரீள் நகரென்றது இலங்கையின் வடபுல(நாகதீப)த்தையும், நாகநாடென்றது இலங்கைத்தீவையும் குறிப்பதாய் உள்ளது. அன்று இலங்கையின் பெரும் பகுதியை(வடபுலம், கல்யாணி, மலைநாடு) பல்வகை ஆற்றல் மிக்க மனிதர்களான நாகர்கள் ஆண்டுவந்தனர் என்பதை மாற்ற உறுதிசெய்வ தாய் உள்ளது(8கோடி நாகர்கள்). இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதி இயக்கர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டதாய் இருந்திருக்கலாம். அத்தோடு புத்த(விசய)ருக்கு வழங்கப் பெற்ற தேவலேக உணவு(அமிழ்தம்) சங்க இலக்கியமான பத்துப் பாட்டில் அடைக்கிய பட்டி னாப்பாலையில் குறிப்பிடப்படும் கூழ்த்து சுவையிக்க உணவை நினைவுட்டி உறுதிசெய்வதாய் உள்ளது.

இங்கு கூறப்படும் புத்தர், கௌதம புத்தர் மகத இலங்கா நாட்டு விசயனுக்கு முற்பட்டவராயும் இருக்கலாம். இம்முதல் பாடத்தில் ததாகதர், சம்புத்த, விசயர், புத்தர் என பலவாறாக குறிப்பிடுவது ஆய்வாளர்களின் தலையைச் சுற்றாக் கொடுத்தால் கூறப்படுகிறது. அதுமாத்திரம் அல்லது நாகருக்கும்

மகத நாட்டுக் காரருக்கும்(திரங்கிடகள்) மறைமுக மாண ஒரு தொடர்பு இருப்பதாகக் கொள்ள புத்தரின் வாழ்வு பறை சார்றுவதாக உள்ளது. புத்தர் முழுமையான விழிப்புணர்வைப் பெறும்பொருட்டு புத்தகா யாவிற்றுச் சென்று அங்குள்ள நூரஞ்சன ஆற்றிற்கு அருகில் அமைந்த ஊரான உருவேலவில்(எல்லாளன் காலத்தில் புத்தளம்- பெரும்பரிப்பு அண்மித்து இப்பெயரில் ஒரு ஊரிருந்ததாம்) தமது கடனை முயற்சிகளுக்குக் களமாக்கி ஆண்டுகள் உடலை வருத்தி கடும் தியங்கத்தில்(தலம்) எடுப்பதார். அது அவரை மரண வாசலுக்கு இட்டுச் சென்றதை உணர்ந்தபோது, இது மாந்த ஈடேற்றத்திற்கு உகந்ததல்ல என்றும், மனித பிறவியின் ஓரே முலதனம் உடலே என்பதையும், இதுவே சிந்தனை, அகத்துமார்(ஆன்மா), உணவு(பிரக்ஞா) போன்றவற்றையும் அடக்கி உள்ளது என்பதையும் உணர்ந்தார். இதையே மூவாயிரம் தமிழ்தந்த திருமூல நாயனார் தமது திருமந்திரத்தில்

உடம்பினை முன்னர் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே உறுப்பொருள் கண்டேன்
உடம்புள்ளே உத்தமன் கோயில் கொண்டா
னென்று

உடம்பினை யானிருந்து தொமயுகின் ரேனே
என்றும்,

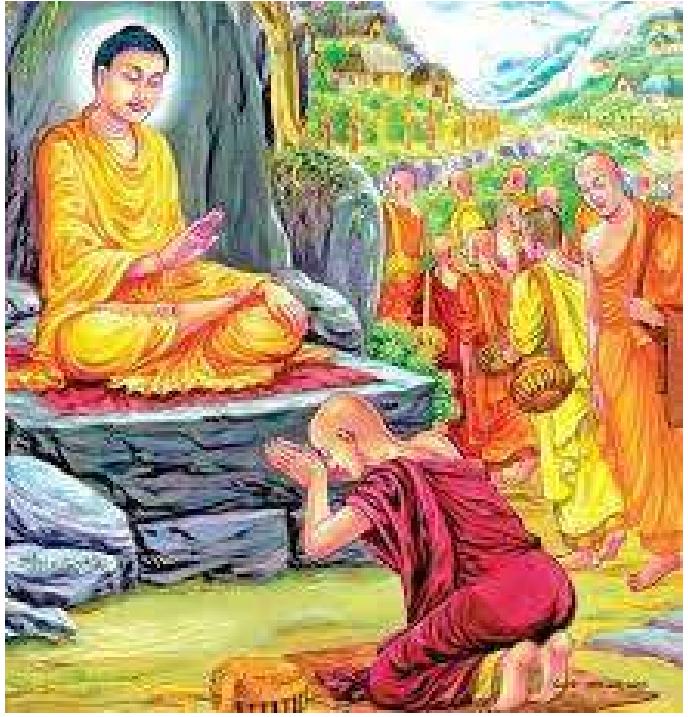
உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவார்
இடம்பட மெஞ்சுநானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே.
என்றும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

புத்தர் தன் தலம் கலைத்து இரப்பு(பிச்சை) ஓடு ஏந்தி மக்களிடம் செல்கின்றார். இவர் அரசமரத் தடியில் இருந்து கடுந்தவும் புரிந்ததை முன் கண் டிருந்த சயாகை என்றபெண் இவரை ஓட்டுடன் கண்டபோது அவருக்குப் பெரன்(தங்க) ஏனத்தில் பால்சோறு வழங்குகின்றாள். அவரும் குடித்துவிட்டு ஏனத்தை நூரஞ்சன ஆற்றில் எறிந்தபோது இது அவையில் தத்துவித்து நாகக் கடவுளின் கோயிலில் ஒதுக்கியதாம். இது பிராமண நுழீக்கைகளுக்கு எதி

ராக புத்தனேறி எதிர் நீச்சல் போட்டதை குறிக்கும் என் பார் அ.மார்க்க தனது தேவும் பதிப்பான(2017) புத்தம் சரணம் என்ற நூலில் (ப.48).

கீர்த்தவும், யூதம், இசுலாம் போன்ற மதங்கள் குறிப் பிடும் சாத்தான்(பிசாச) மாறன் என்பான் வடிவில் அரச(போதி)மரத்தடியில் கடும் தலத்தில் இருந்த புத்தரை குள்ப்பிலிடும் நோக்கேடு (ஆசை, வெறுப்பு, பசி, தாகம், ஏக்கம், சோர்வு, அச்சம், ஜையம் போன்றன உண்டுபண்ண) தன் அழிய மகள்மாரை மரத் தடிக்கு அனுப்பி அவரை காம இச்சையில் விழுத்த முயற்சித்தும் பயனற்றுப்போக, பெரும் புயற்கார்றை வரச்செய்கின்றான். அதையும் நாகபாம்பு ஒன்று புத்தரைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துகொண்டதால் அவனால் எதுவும் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. இக்கதை கள் ஊடாக வெளிப்படும் உண்மை நாகர் கடவுள் மறுப்பை, சாதிய மறுப்பை ஏற்றவர்களாகவும் அற, அறிவு நெறிகளுக்குக் (தம்மம்)கட்டுப் பட்டவர்களாகவும் இருந்ததே காரணமென்னாம். அதுமாத்திரம் அல்லது வந்தேறிகள் தங்களை முன்னிலைப்படுத்தவும் பண்பட்ட நாகரிகம் கொண்டுவருந்த தொல்குடியினரை மனிதர்கள் அல்ல எனக்காட்டவுமே முயன்றுள்ளனர் என்பதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றது மாயரபு.

கீர்த்தவர்களின் நூராகிய வேத(விவிலிய)த்தின், முதற்பாடமாகிய தொன்னுரலில்(ஆதியாகமம்) கடவுளானவர் உலகையும், அதிலுள்ள உயிரிகளையும் படைத்தலின் ஏதேனும் என்ற அழிய தோட்டத்தையும் படைத்து, அங்கே முதல் மனிதர்களாகிய ஆதாம் ஏவாளையும் படைக்கின்றார். அத்தோட்டத்தில் உள்ள ஒருமரத்தை காட்டி அதன் கணியை உண்ண வேண்டாம், உண்டால் இருந்து போவீர்கள் எனவும் கட்டளை இடுகின்றார். ஆனால் அங்கு வந்த பாம்பு(சாத்தான்) அக்கணியை உண்ணும்படியாகவும், உண்டால் உலகின் நல்லது கெட்டவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியுமென்றும் கூறுகிறது. ஆதாம், ஏவாள் சாவுக்கு அஞ்சாது(நல்லது, கெட்டதை அறியத் தமிழை எயியாக்க) உண்கின்றார். அப்போது தாம் உடையில்லாது(நீர்வாணமாய்க்) இருப்பதைக்கண்டு

பற்றைக்குள் மறைந்து, அத்தி இவைகளால் தம் அரையின் கீழ்ப்பகுதியை மறைத்துக் கொள்கின்றனர் (விலிலியம், ஆதியாகமம்: ५-७). இஸ்கும் பாம்பு என்றது நூகர்களையே குறிப்பதாகும். நூகர்கள் பகுத்தறிவாளர்களாகவும், அறிஞர்களாகவும், கடவுள் மறுப்பாளராகவும், கொலை செய்யாதவர்கள் ஆக வும் இருந்ததால் வந்தேற்கிக் கொடுரோக்களிடம் இருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள காடுகளில் உறைந்து இருக்கிறார்கள் எனலாம்.

இராமாயாணச் சீதையை அதுமான் தேடிப் புறப் பட்டபோது, இராமன் சீதையை கேள்வுவனைக் காட்டில் தேடும்படியாகவும், அங்குவாழும் பாம்பின (நூகர்)த்திற்கு எத்தீங்கும்(தீயிடல்) இழைத்துவிட வேண்டாம் எனவும் கட்டளையிடுகின்றார். இது நூகர்களின் பண்பிற்குக் கிடைத்த ஒரு சான்றாகும். நூகர்களின்(பாம்பு- நூகம்) கொள்கையார்(தொல்குடிகளின்) புத்தர் என்பதால் கிரீத்தவம் சூறும் பாம்பு, சாத்தான் என்பதால் புத்தருக்கும், உலகை எத்தீப் பிழைப்பவர்கள், கொடுரேத்தனம் கொண்டவர்கள், மக்களின் அடிப்படைப் பிறப்பு உரிமையைப் பறிப் பவர்கள்(மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, இருப்பிடம்) சாத்தானார் எனப்பெயர் இட்டார்களோ தெரிய வில்லை, ஏனைனில் இக்கொடுரோங்களுக்கு எதிரானவர் என்பதால். வடமெருமீயில் கலி என்பது தமிழில் எதிர்ப்பு, முரண், மறுப்பு எனப்பொருள்படுவது. வைத்தீகவேத ஆரியர் சிற்றுவைளியில் உள்ளிட்ட போது இவர்களின் கொள்கைகளை எதிர்த்தவர்கள் இஸ்கிருந்த தொல்குடியினரான சிற்றுவைளிக் தமிழர்கள். இவர்கள் ஒருதொடராண்டுக் கணக்கைப் பின்பற்றி இருக்கின்றனர், இதுவே இன்றைய ஜன

திரங்கள்(பஞ்சாங்கம்) குறிப்பிடும் கலி ஆண்டாகும்(தொல்.தமிழ் ஆண்டு ११२). அதாவது ஆரியர் கொள்கைகளை எதிர்த்தவர்களின் ஆண்டுமுறை. இதைத் தெரிந்தே தெரியாமலோ தம் எதிராளிகளின் ஆண்டுத் தொடரை இன்றுவரை இழுத்து வந்துள்ள தானது, தொல்குடியினரின் ஆண்டுமுறையை உறுதிசெய்வதாய் உள்ளது. இனிவரும் காலங்களில் தமிழர்கள் இவ்வாண்டு முறையையும், திருவள்ளுவர் ஆண்டுமுறையையும் பின்பற்ற வேண்டும்.

புத்தரின் இலங்கை கல்யாணி(களனி)க்கான மூன்றாம் வருகை(மகாவும்சம், சிங்களர் கதை, பா. 71-84)

நூக்கீப் வருகையின் பின் மூன்றாண்டுகள் கழித்து, புத்தர் பேரோளிபெற்ற எட்டாம்(8) ஆண்டு(இவர் நூக்கீப் பாம்ப் தாம் பேரோளிபெற்ற ஜந்தாம் ஆண்டில் வருகை தந்திருக்கிறார்) நூக அரசனான மணியக்கிக லின் வேண்டுதலின் பேரில் ५०० பிக்குகளுடன் கல்யாணி(களனி)க்கு வருகின்றார். அங்கு தூப(செய்திய) கட்டப்பட வேண்டிய இடத்தில் இருத்தினக் கற்கள் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்ட அரச இருக்கை(சிம்மா சனம்)யில் அமர்ந்து மணியக்கிக்கலினால் வழங்கப் பெற்ற ஏழுத்து அழுத உணவை உண்டு மகிழ்ந்து அங்கு குழுமி இருந்தவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குகின்றார். தூப என்பது பெரிய மணியைப் பேரன்ற வடிவத்தைக் குறிப்பது. இலங்கையில் இது தாது கோபம் என அழைக்கப்படும். செய்திய என்பது தூய (புனித) இடமெனப் பெருள்படும். அதன்பின் புத்தர் தமது காலாடியை(பாதம்) சமணாகுத்த மலையில் பதிக கின்றார். அதனால் சிங்களரால் சிரிபாதமலை என்றும், இந்துக்களால் சிவங்களிபாத மலை என்றும், கிரீத்தவர்களால் ஆதாம் உச்சி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. அதன்பின் அம்பாறைக்கு அண்மையில் உள்ள திகவாலிக்குச் சென்று அங்கு தூப கட்டப்பட வேண்டிய இடத்தைத் தூயமை(புனிதம்) ஆக்குகின்றார்.

இஸ்கிருந்து சூராவளியாக அனுரதபுரம் வருகின்றார். இது தலைநகரமான பேரது மகாமேசவனராம அசன் தெற்கில் அமைந்த பூங்காவாக அமைந்தது. இஸ்குதான் கி.மு. २८० ஆம் ஆண்டளவில் சங்கமித்தீராள் கொண்டு வரப்பட்ட வெள்ளாரசம் கன்று நடப்பட்டதாம். இது தேவநும்பியதீசனால் பிக்குகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. இஸ்கேயும் ஒரு தூபவைக்(மகாமேசவனராம) கட்டுத்தர்களன் இடம் புத்தரால் தூயமை(புனித)ப் படுத்தப்பட்டதாம். இதைத் தொடர்ந்து மகாசதூப(இருப்பாலவலிசாய) கட்டப்பட வேண்டிய இடம் தூயமைப் படுத்தப் பெற்றதாம். பின் அங்கு குழுமியிருந்த தேவர் வர்களுக்கு(பிராமணர்களாய் இருக்கலாம்); அற, அறிவுரை வழங்கி யெதுவனவிற்கு புறப்படுகின்றார்;

முதலாம் பாட(அதிகார) முடிவில், புத்தர் வருங்கால இலங்கையின் ஈடேற்றத்திற்காக அன்று இலங்கையில் வாழுந்த அசுரர்களையும்(இயக்கக்களா?), நாகர்களையும் மேம்படுத்த, உயர்ந்த நன்மை என்ன என்பதைப் புகட்ட வந்ததாகக் கூறி நிறைவு செய்கின்றது. ஆனால் இங்கு முதலாம் வரவில் ததாகதர்(புத்தர்) தொல்குடிகளான இயக்கக்கள் வாழுந்த மகியல் கணைப் பகுதியை அவர்களைப் பயழுட்டிப் காட்டுன் ஓடசெய்து பறித்ததுபோலவும், முன்றாம் வரவில் நாடுமிடிக்கும் செயற்பாட்டில் இறங்கியது போலவும் காட்சி தருகின்றது. அதேசமயம் மகத இலாலா நாட்டு விசயனின் வருகைக்குமுன் பெரும்தொகையான மக்கள் இங்கு வாழுந்திருந்தார்கள் என்பதை மரமரபு(மகாவம்சம்) உறுதிசெய்கின்றது. புத்தருடைய காலத்திலேயே இலங்கையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விடுதலை(சுதந்திர) பெற்ற அரசுகள் நிலைபெற்றிருந்தன என்பதை எவ்வித மழுப்புமின்றி, முடிமறைப்பு இல்லாது உண்மையை கூறியுள்ளதும் கவனத்திற்கு உரியதாகும்.

தீராலிட்டர்களான நாகர்களின் நாடு புத்த சமயப் பரம்பலுக்கு ஊறு விழைவிக்கமாட்டது என்ற மனதிலையும் புத்தருக்கு இருந்திருக்கலாம் என மனங்கொள்ள வைக்கிறது. இவை மகதநாட்டுக்காரர்(விசயன்) இங்கு வந்து குடியேறுவதற்கு முற்பட்டதான் வரலாறு என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அத்தோடு பெளத்தும் தேவநும்பியதீசன்(கி.மு.566இல் பிறந்து தமது 20ஆவது அகவையில்(கி.மு.546) சாக்கிய சஸ்கத்தில் இணைந்தார்.

சஸ்கம் இரோகினி ஆற்று நீர்ப்பங்கீட்டில் கோலியர் மீது போர் தொடுக்க முற்றட்டபோது தமது 28ஆவது அகவையில் குடும்பம் துறந்து, சஸ்கத்தையும், நாட்டையும் விட்டு இரப்பு(ஶ்ஶை) ஓடு ஏந்தி வெளி யேறினார். தமது 42ஆவது அகவையில் பேரோளி பெற்றார். கிட்டத்தட்ட 50ஆண்டுகள் கால்நடையாக மகதம் முழுவதும் சுற்றி, இருந்துண்டு மக்களின் சமத்துவ வாழ்விற்கு அற, அறிவுரை வழங்கி 80ஆண்டுகள் வாழுந்து கி.மு.486இல் இறவாப்புகழாளர் ஆனார். ஆனாலும் அசோகரின் கல்வெட்டுகளில் இருந்து புத்தரின் காலம் கி.மு.566இல் இருந்து கி.மு.486வரை என மரபுவழியாகக் கணக்கிட்டாலும், புதிய ஆய்வு களின் முடிவின்படி அவரின்காலம் கி.மு.490- 410 வரை என்கின்றனர் புதிய பெளத்தவியல் ஆய்வாளர் களான இருப்பட் கெதினும், இடாமியன் கியோனும் (அ.மார்க்க, புத்தம் சரணம் என்ற நூலின் பேரும் பதிப்புல், ப.வே). அத்தோடு கௌதம புத்தருக்கு முன் பலபுத்தர்கள் தேங்கிறி மறைந்தார்கள் என்று நம்புவது புத்தமரபாம் என்கின்றனர் சிலர்.

புத்தர் பெருமான்.

தனது 20ஆவது அகவையில் சாக்கிய சஸ்கத்தில் இணைந்தவர். சாக்கியர்களையும் கோலியர்களையும் பிரித்தது இரோகினி ஆறு. இவர்கள் ஒருவருக்கொரு வர் உறவினராகவும் இருந்தனர். இரு பகுதியினர்க்கு இடையிலும் ஆற்று நீர்ப்பங்கீட்டில் முரண்பாடு முற்றி, சாக்கியர் சஸ்கம் கோலியர் மீது போர் தொடுக்க முடிவுசெய்தது. 28அகவையேயான புத்தர் சமாதான முறையில் தீர்க்கலாமென கூறியும் சாக்கிய சஸ்கம்

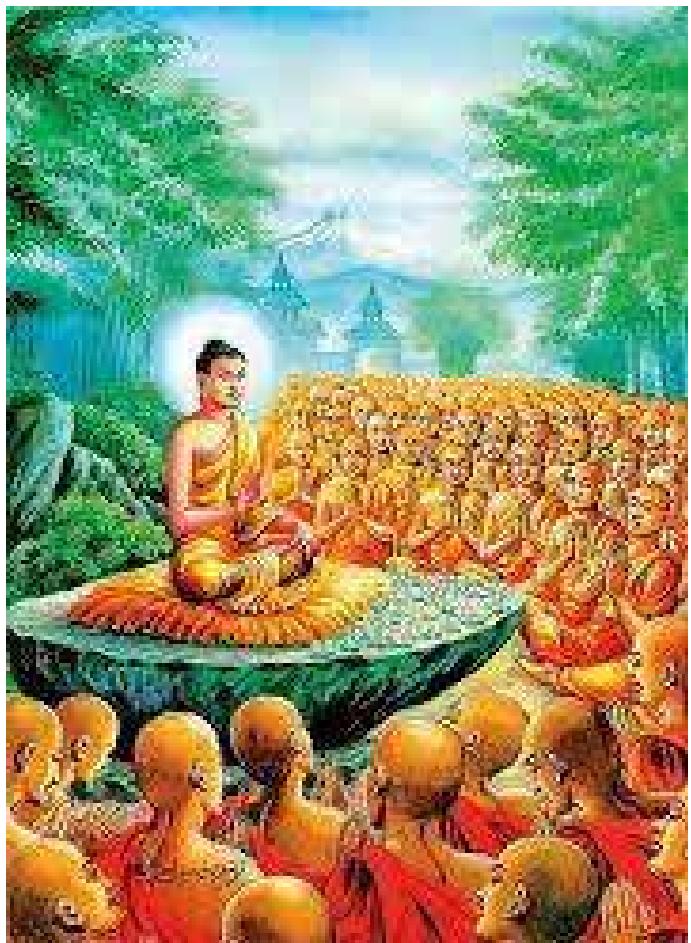

தூய(புண்ணைய) இடமாக இலங்கை மண்ணையே தேர்ந்தெடுத்தார் என்கிற நம்பமுடியாக (வினோத மான) மாய்மாலத்தை சிங்களர் மனதில் வேருண்றுவ தற்காக புத்தர் மும்முறை வருகை செய்தார் என்பதை மாரபு இட்டுக் கட்டியுள்ளது என்பார் எச்.பொ. தமது மகாவம்சம் -- தமிழில், சிங்களர் கதையில்(ப. ஒலை). புத்தர் பெருமான் கி.மு.566இல் பிறந்து தமது 20ஆவது அகவையில்(கி.மு.546) சாக்கிய சஸ்கத்தில் இணைந்தார்.

சஸ்கம் இரோகினி ஆற்று நீர்ப்பங்கீட்டில் கோலியர் மீது போர் தொடுக்க முற்றட்டபோது தமது 28ஆவது அகவையில் குடும்பம் துறந்து, சஸ்கத்தையும், நாட்டையும் விட்டு இரப்பு(ஶ்ஶை) ஓடு ஏந்தி வெளி யேறினார். தமது 42ஆவது அகவையில் பேரோளி பெற்றார். கிட்டத்தட்ட 50ஆண்டுகள் கால்நடையாக மகதம் முழுவதும் சுற்றி, இருந்துண்டு மக்களின் சமத்துவ வாழ்விற்கு அற, அறிவுரை வழங்கி 80ஆண்டுகள் வாழுந்து கி.மு.486இல் இறவாப்புகழாளர் ஆனார். ஆனாலும் அசோகரின் கல்வெட்டுகளில் இருந்து புத்தரின் காலம் கி.மு.566இல் இருந்து கி.மு.486வரை என மரபுவழியாகக் கணக்கிட்டாலும், புதிய ஆய்வு களின் முடிவின்படி அவரின்காலம் கி.மு.490- 410 வரை என்கின்றனர் புதிய பெளத்தவியல் ஆய்வாளர் களான இருப்பட் கெதினும், இடாமியன் கியோனும் (அ.மார்க்க, புத்தம் சரணம் என்ற நூலின் பேரும் பதிப்புல், ப.வே). அத்தோடு கௌதம புத்தருக்கு முன் பலபுத்தர்கள் தேங்கிறி மறைந்தார்கள் என்று நம்புவது புத்தமரபாம் என்கின்றனர் சிலர்.

புத்தர் பெருமான்.

தனது 20ஆவது அகவையில் சாக்கிய சஸ்கத்தில் இணைந்தவர். சாக்கியர்களையும் கோலியர்களையும் பிரித்தது இரோகினி ஆறு. இவர்கள் ஒருவருக்கொரு வர் உறவினராகவும் இருந்தனர். இரு பகுதியினர்க்கு இடையிலும் ஆற்று நீர்ப்பங்கீட்டில் முரண்பாடு முற்றி, சாக்கியர் சஸ்கம் கோலியர் மீது போர் தொடுக்க முடிவுசெய்தது. 28அகவையேயான புத்தர் சமாதான முறையில் தீர்க்கலாமென கூறியும் சாக்கிய சஸ்கம்

காய் இருந்தது. மற்றவர்களிடம் இருந்து நான் மாறு பட்டவன் அல்ல என்ற சீர்தனை மூலம் உண்ணை நீ ஆற்றுப்படுத்து என்றார். யார் மீதான மதிப்பினாலோ, வழிவழி வந்த மரபினாலோ, ஏதேனும் ஒரு நுழைக்கையினாலோ எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளாதீர். எது தீரன் சார்ந்தது, எது குற்றமற்றது, எது துக்கச் தீர்கும், ரோய்க்கும் காரணமானது, எது நுலவாற் விற்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் உரியது என நீங்கள் அறிந்து கொள்ளும்போது ஒரு சரியான நடைமுறையைக் கண்டு கொள்ள முடியுமென்பார். இதையே கிரேக் கத்தின் மெய்யியலாளர் சாக்கிரட்டேச, உன்னையே நீ அறிவாய், அவர் சொன்னார், இவர் சொன்னார் என்றில்லாமல் எவர் சொன்ன சொல்லானாலும் ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்ற கேள்விகளைக் கேட்டு விடை கண்டபின் செயற்படு என்றார்.

புத்தர் தனக்குப்பின் ஒருவரிசை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலைப் பாட்டைக் கொண்டு இருக்க வில்லை. அது புத்த சமத்துவ நெறிக்கு முரணானது என்று தலிர்த்துவிட்டார். புத்தர் இயற்கை எப்துமுன் தமது முதன்மைச் சீடரான ஆனந்தரிடம் உனக்களை தீர்வை நீயே உருவாக்கிக் கொள். உனக்கு நீயே அடைக்கலமாக்கிக் கொள். உனக்கு நீயே விளக்கு. தம்மே(அறமே) உன்தீர்வு. தம்மே அடைக்கலம். அறத்தின் ஊடாகச் சீர்த்தித்து முடிவுகளை எட்டுத்தவே புத்தன் அளித்தநெறி என்பார். சாதியக் கொடுமைக்கு எதிராக, கடவுள் மறுப்பை முன்வைத்து புரட்சி செய்யப் புறப்பட்ட புத்தர் சாதியைத் துறக்கவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டை வைக்காததால் சாதியத்தை உருவாக்கிய வைத்தீரவேத பிராமணரே புத்தத்துள் நுழைந்தனர். புத்தத்தை மதமாக்கி, தேரவாதம் (பாளி மொழி), மகாயானம் (சமர்க்கிருதம்) என இருக்காக்கினர். பெள்தம் புத்தரின் நெறியிலேயே இழுத்து வரப்பட்டு இருந்தால் இலங்கை, இந்திய மண்ணின் தொல்குடிகள் அமைதியில் வாழ்ந்திருப்பார். புத்தத்துள் தொல்குடிகள் மேல் காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்கள் நுழைந்து விட்டதால்!!!

**வாழ்க தமிழ்! வளர்க பகுத்தறிவு!!
மறுமலர்ச்சி பெறுக தமிழர் பண்பாடு!!!**

எற்காததால் புத்தர் மரணதண்டனையை அல்லது நாடுகடத்தலை ஏற்கவேண்டியது ஆயிற்று. அப்போது தான் அவருக்கு முதல் குழந்தையும் கிடைத்து இருந்தது. அவர் தன் இளம்மனைவி, பச்சைக் குழந்தை, பெற்றோர்களைப் பிரிந்து இரப்பு(பிச்சை) ஓடு ஏந்தி தன் நாட்டை விட்டு வெளியேறி மகத நாடு முழுவதும் சுற்றிவந்தார். அவர் மக்களுக்கான பரப்புரைகளில் பெள்தத்தின் அடிப்படையான அன்புநெறியே முதன்மையானதாகப் போற்றப்பட்டது. கடும் பகை, ஒருவரை ஒருவர் அழித்துக் கொள்ளல் ஏற்கப்பட வில்லை. மற்றவரின் உரிமையை மதித்தலே உயர்பண்பு என்கிறது. சுயம் என்பதைவிட அருமையான ஒன்று இல்லைத்தான் ஆனால் அடுத்தவருக்கும் அவரின் சுயம் அருமையானதே. எனவே சுயத்தை நேசிக்கும் ஒருவர் மற்றவரைத் துன்புறுத்தல் ஆகாது என்பார் புத்தர் பெருமான்.

இரக்கத்தினால் (கருணையினால்) உலகு தமிழும் அன்பு நெறி, பெள்த நெறி. மனித இருப்பின் பிறப்பு, துக்கம், மூப்பு, சாவு போன்றவற்றை எப்படி வெற்றி கொள்ளலாம் என்பது தான் புத்தரின் இலக்க

குமிழ்

இலக்கியத்தில் நிதியும் அதன் இயல்புகளும்

மனித இனத்தின் அனுபவங்களை கலை நடத்து டன் எடுத்துரைப்பது இலக்கியம். சொற்களை படைப்பாற்றலுடனும் இனிய ஓலிநுயத்துடனும் மனதில் நிலைத்து நிர்க்கக்கூடிய பொருள் ஆழத்தையும் பெற்றது இலக்கியம். இது கலிதையின் சாரமாகவே இருக்கும். நடக்கமும், நாவலும், கட்டுரையும் கலிதை நடையில் எழுதப்பெறுகின்றபோதுதான் அவை சீறப்புறுகின்றன. கலிதை இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதி. ஆயினும் இலக்கியத்தை சீறப்புறச் செய்வதும் கலிதைதான். நிறைந்த அனுபவங்களை வெளிப்படுத்த யாப்புழறை சார்ந்த செய்யுள் நடையில் சொல் படிமங்கள் கையாளப்படுகின்றன. இலக்கியம் கலிதையில் நெகிழிச்சியாகவும், கலிதை இலக்கியத்தின்

**கைவப்புவார்,
கைவச்த்தாந்த பண்டிதர்,
சத்தாந்தரத்தனம்,
திருமதி.சுவானந்தஞாத
நானகுர்யம்— M.A**

25/9, மாரியம்மன்கோயில் வீதி,
கல்லூரி, மட்டக்களப்பு.
மன்னஞ்சல்: gpranujaa@yahoo.com
0771768830

செறிவாகவும் கருதப்படுகின்றது. கடந்த காலத்தை படம்பிடித்துக் காட்டுவதால் கண்ணியாகவும், நீகழ் காலத்தில் அனுபவங்களை பகிர்ந்துகொள்வதனால் மனைவியாகவும், எதிர் காலத்தை ஓர்ந்து உணர்வத னால் தாயாகவும் விளக்குவது இலக்கியம் என உலகேர் கூறுவர்.

மனிதனின் உணர்வும், எண்ணமும், உணர்ச்சியும் கொண்ட மனத்திறனில் தேரன்றுவதை இலக்கியம் போற்றுகிறது. இதை கற்பணை வளமிக்க எழுத்துரை கள் என்கின்றோம். இலக்கியத்தை கலையழகு வாய்ந்தது என்கின்றபோது- மனித வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக்கொண்டு பிரதீபலிப்பதன்மூலம் தனிச் சீறப்பான கலையாகத் திகழ்கிறது. வாழ்க்கையை ஆராய்கின்றது, நிறை குறைகளை அம்பலப்படுத்துகின்றது. அதிலிருந்து படிப்பினைகளை பெறுகின்றது. தீர்ப்பும் வழங்குகின்றது. இயற்கை ஆற்றலை மலரவைக்கிறது. எதிர்காலத்தை சீத்தரிப்பதால் வென்றும் விடுகிறது. கலைகளுள் சீறந்தது இலக்கியம். உள்ளவாறு காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்து தான் உணர்த்த விரும்பும் கருத்துக்களை கவர்ச்சியடைய தாகப் புனைந்து அவற்றை உவமை, உருவகத்தால் அழுபடுத்தியும் வாழ்வியல் அனுபவத்தை வெவ்வ

வேறு வண்ணங்களால் தீட்டியும் காட்டுவதால் கலை யழகு பெற்று கற்பவர் உள்ளத்தில் கற்பனையைப் பதிய வைத்து உணர்வைத் தரண்டுகிறது.

இலக்கியம் கலையின் ஒரு வடிவம் என்ற வகையில் தத்துவத்தோடும் சமயத்தோடும் சேர்ந்து நம்முள் உறங்கிக்கிடக்கும் ஆன்மாவை விழிப்புறுச்செய்கின்றது. இலக்கியம் அறிவைத் தரண்டி இயக்குவதில்லை. ஆனால் ஆன்மீகப் புலனுணர்ச்சியை இயக்குகிறது. இது ஒரு வகுமதன்று. வாழ்க்கையை விரித்துவரைப்பதுமன்று. எண்ணத்தை மாற்றியமைப்பதாகும். இதனால் இலக்கியம் இன்புறுத்துவதோடும், அறிவுறுத்துவதோடும் அமையாமல் ஆன்மைவை விழிப்புறுச்செய்கின்றது என்ற புதிய கருத்தையும் நாம் அறிகின்றோம்.

மனிதனுடைய ஆன்மா மிகைப்படுகின்றபோது பொர்கும் இன்ப உணர்வே இலக்கியமாக வெளிப்படுகின்றது என்று டாக்டர் ராதாகிருணன் கூறுகின்றார். தமிழ் இலக்கியம் வாழ்க்கையின் மதிப்பீடு. அழுகையின் வெளிப்பாடு. இவை சீறந்த இலக்கியத்தைப் படைக்க உதவுவதில்லை. இவற்றோடு ஆன்மீக நுண்ணறிவும் அநுபவமும் சேர்ந்தாலே உண்மையான, சீறப்புமிக்க இலக்கியமாக விளைக்கமுடியுமென்ற கருத்தையும் அவர் தொட்டுக் காட்டுகிறார். எனவே கலிதை கலிதைக்காக என்ற கோட்டாட்டை தீரங்கல்வசெய்பவர்கள் புறக்கணிப்பார்கள். தன்னுடைய கலையழகிக்காக மட்டும் வாழ முயலும் கலிதை இலக்கியம் அழிந்துவிடும். ஆனால் அதில் நுழையும் அறநெறி சமயக் கருத்துக்கள் அதை அழிப்பதில்லை. தமிழ் இலக்கியப் படைப்பு வெற்றியுடன் செயல்ப்படும்போது மகிழ்வும் பயன்பாடும் நிலவுவேண்டும். இதை நீள நினைவே஗மாக.

நீதியின் சொல்லும் பொருஙம்.

நீதி என்னும் சொல் தமிழ்ச் சொல் அன்று. வடமொழிக்கு உரிய சொல்லாகும். மும் நூற்றாண்டளவில் இச்சொல் தமிழ் மொழியில் இடம்பெற்றுள்ளது. நீ

என்னும் வினைச்சொல் அடியாகத் தேங்கிறியது. நீ என்னும் வேர்ச்சொல்லிற்கு, அழைத்துச் சொல், கொண்டு சொல், நடத்து, வழிகாட்டு, ஆட்சிசெய், இயக்கு என்னும் பல்வேறு பொருள்கள் வடமொழி யில் வழங்குகின்றன. பின் நீதி என்ற சொல் இயக்குதல், வழிகாட்டுதல், செயலாட்சி, நடத்தை, தகுதி, மரபொழுங்கு என்ற பல பொருள்களை உணர்த்துகிறது. மேலும் செயலின் நீகழ்நிலை, கொள்கைமுறை, முன் உணர மதி, அரசியல் அறிவுத்தீரன், அரசியல் சூழ்சித் தீரன் என்னும் பல்வேறு பொருள்களைக் குறிக்கின்றது. இது வளர்ச்சியுற்ற காலத்தில் நீதி எனபது சீறப்பாக இராஜ நீதியை குறிக்கும் சொல்லாக கருதப்பட்டது. தன்ட நீதியை உணர்த்தும் அர்த்த சாஸ்திரத்தின் சீறப்புப் பெயராக வழங்கலாயிற்று. இக் காரணத்தால் நீதி சாஸ்த்திரம் என்னும் சொல் அர்த்த சாஸ்த்திரத்தை குறிக்கும் மரபு மொழியில் நிலைத்து விட்டது.

நீதி என்னும் சொல் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. தீருக்குறளிலும் நீதி என்ற சொல் இடம்பெறாமல் பொருளைணர்த்துவதற்கு நயன் என்ற சொல்லை தீருவள்ளுவர் குறிப்பதாக பரிமேலமழகர் குறிப்பிடுகிறார். பழைய தமிழ் இலக்கியத்தில் நன்று, நன்றி, நன்மை, நல்லது என்ற சொற்கள் அறங் என்ற பொருளில் உணர்த்தப்படுவதுபோல நயம் என்னும் சொல் நீதியை சுட்டுகிறது எனகிறார். நயன் என்று நன்றி பயக்கும் பயன் என்று பண்பின் தலைப்பரியாகச் சொல்(குறள் 97) அதாவது ஒருவனுக்கு இம் மைக்கு நீதியையும், மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும் பொருளால் பிறர்க்க நன்மையைக் கொடுத்து இனி மைப் பண்பில் நீங்காதது. எனவே நீதியாவது உலகத்தோடு பொருந்துதல் என்பதற்கு வழக்காறு ஒழுக்க நெறியில் ஒழுகுதல் அறநெறிக் கொள்கை வளர்ச்சியின் பல்வேறு படிநிலைகளுள் வழக்காறு ஒழுக்க நெறி என கருதப்படுவதால் நயன் என்னும் சொல் நீதி என்ற பொருளில் அறத்தை உணர்த்துகிறது. இல் வாரே நயன் என்ற சொல் நீதி என்ற ஒழுக்கலாற்றை குறிப்பதாக பின்வரும் குறள்பாக்கள் அமைகின்றன.

1. நயனிலன் என்பது சொல்லும் பயனில பாரித் துரைக்கும் உரை (193)
2. நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப் பண்பில் சொல் பல்லா ரகத்து (194)
3. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர் பயனில சொல்லாமை நன்று (197)
4. இகலாங்கா மின்னாத வெல்லா நகலாங்காம் நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு (860)
5. நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் பண்புபார் ராட்டும் உலகு. (994)

பரிமேலமழகர் நீதி என்னும் சொல் இராஜநீதியை குறிப்பதாக குறிப்பிடுகிறார். பொருட்பாலில் அரசியலுக்கு விளக்கம் தருமிடத்தில் அரச நீதியாவது

கவலை நடாத்தும் முறையை என்கிறார்.

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்.. (388)

) முறையாவது அறநாலும், நீதி நாலும் சொல்லும் நெறி. என விளக்கம் தந்துள்ளார். நீதி - அரசுநீதியும், நீதிநால் - அர்த்தசாஸ்த்திரத்தையும் சுட்டுகின்றது என்கிறார். யாரிடத்திலும் குற்றம் இன்னதென்று ஆராய்ந்து கண்ணோட்டம் செய்யாமல் நடுவு நிலை மையில் நீண்டு செய்யத்தக்கதை ஆராய்ந்து செய் வதே நீதி முறையாகும் என்பதனை,

ஓர்ந்து கண்ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும் தேர்ந்து செய்வதஃ:தே முறை (541)

முறை என்பது நீதி என்னும் சொல்லின் பொருள் னைப் பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோர் அறம், நுயன், முறை என்னும் சொற்களால் குறித்து தெளிவாகின்றது.

எனவே நீதியின் இயல்பாக அறம், முறை, ஒழுக் கம், வழக்கம், நியாயம், நேர்மை என்பன இயல்பாய் அமைகின்றன.

அடுத்து ஒழுகு, ஒழுக்கம் என்ற சொல்லும் நீதி யையே உணர்த்துகிறது. இடைக்கால தமிழ் இலக்கியங்களில் இச் சொல் பெரிதும் இப் பொருளிலேயே பயன்படுத்தப் படுகிறதென்னாலும்.

1.நீதிப் பெருமை நூலோதியுமேராய் (பெருங் 2 : 1:: 26)

2.நிலைமைக்கொத்த நீதியாய் (1: 39 : 327) என கொங்குவேளிர் குறிப்பிடுகிறார்)

3.நீதி பேணுவீர் தேவா. 1. 96. 3)

4.நீதி நீண்ண அல்லாது நூறியாது நீணன்றதறியேன் (தேவா. 3 : 55 : 6)

5.ஷநீதியிலேன் - திருவாசகத்தில் மணிவாசகர். (602)

6.நீதியான கேள்வியார் திவ்வியப் பிரபந்தம். (760)

எனவே நீதி என்னும் சொல் ஒழுக்கம் என்ற பொருளில் வழங்கப்படுவதை அறியலாம். இவை அல்லாமல் இச் சொல்லிற்கு இயல்பு, அரசியல், நீதி, சுதந்திரம், மெய் உலகத்தோடு ஒட்டெடாழுகல், நடத்துவது என பல பொருள்களில் வழங்கி வந்தாலும் இத்தலைப் பின் நோக்கில் இருந்து நீதி என்னும் சொல் தமிழில் ஒழுக்கம், நியாயம், முறையை, அறநால் என்ற நால் வகைப் பொருள்களிலேயே பெருவழக்காக அறியப்படுகிறது. இதைக் கருத்தில் கொண்டே பிஸ்கல முனிவரும்,

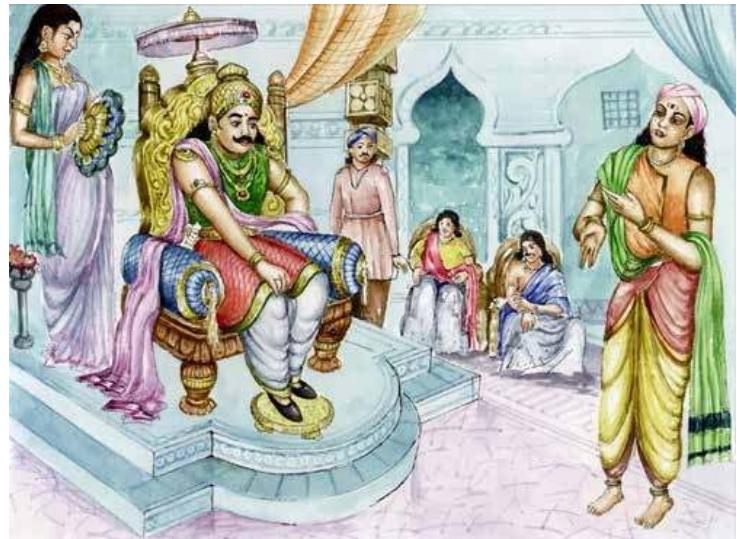
நூறியும் நியாயமும் தருமமும் நீதி (பிஸ். நிகண்டு. 1816)

என்று நீதிக்கு விளக்கம் தந்துள்ளார்.

பிற்காலத்தில் சூடுமணி நிகண்டன் ஆசிரியரான மண்டல புருடர்,

மயலறு நூறி நியாயமரியாதை நீதி (சூடா. நிகண்டு 8.44) என்று வரையறுத்துள்ளார்.

இதைக் கூர்ந்து நோக்குமிடத்து ஓர் உண்மை புல னாகும். வடமெழுயார் நீதி என்ற சொல்லிற்கு சில

ரூப்பாக வழங்கிய அரசுநீதி என்னும் பொருள் தமிழில் முதலிடம் பெறவில்லை. மாறாக பண்டைத் தமிழ் சான்றோர்கள் நீதி என்ற சொல்லையே போற்றி வழங்கியுள்ளனர். இயற்கை நீதியை தமிழில் அறம் என்னும் சொல் தொன்றுதொட்டு உணர்த்திவருகிறது. அதாவது,

1.அறக்கவழி வுடையன பொருட்பயன் படவரின் (தொல்.பொருள்.218)

2.அறத்தினாஉஸ்(கு) ஆக்கமும் இல்லை (குறள். 32)

3.அறம் நனி சிறக்க (ஜஸ்குறு. 7)

4.அறன் கடைப்படா அ வாற்க்கையும் (அகம் 155)

5.அறனும் அன்றே : ஆக்கமும் தேயும் (நற்றி. 68)

6.அறத்தினுள் அன்பு நீ! (பரி. 3)

7.அறநூறி முற்றே அரசின் கொற்றம் (புறம். 55)

இவை போதிய சான்றாகும். அறநூறி மனிதன் மனிதனாக வாற்கவதற்கு வழிகாட்டுவது. அவனை நூறிப்படுத்துவது. ஒரு நாட்டின் நியதி. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்குவதே நீதி. இதை திருவள்ளுவரும் முறை என்றார். பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் அறம் சொல்லினாலேயே நீதிமுறை என்னும் பொருளை உணர்த்தியுள்ளார்கள். இவை தமிழ் இலக்கியங்களில் நிரப்பவே கணப்படுகின்றது. கலித்தொகையிலும் நீதி நெறிக் கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள்,

ஆற்றுதல் என்பது வறுமையுற்று அவமர்ந்தவர்க்கு ஒன்றை உதவுதல். போற்றுதல் என்பது கூட உறவு கொண்டவரை ஏறியாக்கிறதல். பண்பு எனப்படுவது உலக நிலைமை அறிந்து நடத்தல். பாடற்றிந்து ஒழுகல். அதனால் கற்றறிந்தார் ஏற்றும் கலி என்பர். அன்பு எனப்படுவது தன் சுற்றுத்தினரை கோபியாதி ருத்தல். அறிவு எனப்படுவது அறிவற்ற பேசையர் களின் சொல்லைப் பெறுவதுக்கொள்ளுதல். செறிவு எனப்பது கூறியதொன்றை தாம் என்றும் மறுத்து நடவாதிருத்தல். நிறை எனப்படுவது மறைவான செயல்களை பிறர் அறியாது காத்தல். முறை எனப்

படுவது தீங்குசெய்தார் தமராயினும் கண்ணோட்ட மின்றி அவருயிரையும் வாஸ்கிலிடுதல். பொறை எனப்படுவது தன்னைப் போற்றாதாரிடம் பகை கொள்ளாது பொறுமையோடிருத்தல். முறை தவறிய தலைவனுக்குரிய நீதி மொழிகள் மட்டுமல்ல பரதை மாறிக்கொண்டிருக்கும் எம் சமுதாயம் மனதில் இருத் தீக்கொள்ளவேண்டிய நீதி மொழியின் இயல்பாகும்.

வாழ்க்கை நெறிக்குத் தேவைப்படுவது நல்ல பழக்க வழக்கங்களும் நல்ல சிந்தனையுமாகும். இதுவே மனதனுடைய நடத்தையை, ஒழுக்கத்தை உருவாக்குகின்றன. இவை அறநெறியின் ஒரு பகுதியாகும். அறநெறியின் இலட்சியங்கள் ஆழந்த பொருள் உடையனவாக இருக்குமானால் அவை ஆன்மீக உணர்வு கலந்தலையாக அமையும். அவை சமய தத் துவமாக அமைந்துவிடும் இதுதான் சமயத்தின் சீறந்த பண்பாகும். சமயம் ஒரு வாழ்க்கை நெறி. மனதனுடைய உணர்ச்சிகளின் பயனாக சிலவற்றை பெறிதும் உயர்வாகக் கருதி போற்றி வருகின்றார்கள். அவற்றைப் புனிதமானவை என்று அவன் கருதுகின்றார்கள். அவ்வுணர்ச்சிகளிலிருந்து தானே தோன்றுகின்ற ஒருவகை வாழ்க்கை நெறியே சமயம் எனப்படும். எவை சமய உணர்வினால் புனிதமானவையாகக் கருதப்படுகின்றனவோ அவை ஊழியினையோடும் முதன்மையான தொடர்பு கொள்ளுகின்றன இஇந்த விளக்கம் இங்கு

கருத்தக்கதாகும். உலகில் தோன்றிய மெய்யுணர் வாஸர்கள் சமயத்தீற்குத் தந்துள்ள விளக்கங்கள் யாவும் மக்களுடைய ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஓர் பேரர்றல் உண்டு என்பதையும் நாம் அப் பேரர்றலின் ஆட்சிக்குட்பட்டு வாழுவேண்டியவர்கள் என் பதையும் உணர்த்துகின்றன. இப் பொருளிலேயே சமயம் தமிழும் இரு கணகள் எனப்பட்டன. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீதி நூல் அல்லது நீதி இலக்கியம் என்னும் வழக்கு தமிழ் மொழியில் கி. பி. 69 நூற்றாண்டை ஒட்டி நீதி தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. இக்கருத்தை நீள்தீணந்து மனதில் பதிப்போமாக.

ஒரு வலிமையான தலைநிமிர்ந்த சமூகத்தை உழுவாக்க நாய் மொழிக் கல்வி அவசியம்

பெற்ற தாகையவிட சிறந்தது
தாய்மொழியாகும். எந்நாட்டவராக
இருப்பினும் அவரவர் தாய் மொழியிலேயே
கல்வி கற்பதுதான் மிகச் சிறந்ததாகும்.
'தாய் மொழி கண் போன்றது பிற மொழி
கண்ணாடி போன்றது' என்பது
பொன்மொழி. கண்ணாடிகளுக்காக
கண்கண மூக்காமல் வாழ்வது குறித்து
வளரும் தலைமுறைக்கு வழிகாட்டுவோம்.

உலகளவில் மனித சமுதாயம் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொள்ள முடிகிறது என்றால் அதற்கு காரணம் மொழி. உலகில் பேச்சு வழக்கில் ஆயிரக்கணக்கான மொழிகள் உள்ளன. இது மாவட்டம் மாகாணம். நாடு கண்டம் என வேறுபடுகிறது. இவற்றின் தனித்தன்மை பண்பாட்டை பாதுகாக்கும் நேரக்கிலும் அவற்றுக்கிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தும்

நேரக்கிலும் பெப். 21ம் தேதி சர்வதேச தாய்மொழி தினம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. தாய்மொழி தேசிய மொழி மற்றும் தொடர்பு மொழி என பொதுவாக முன்று விதமான மொழி கள் ஒருவருக்கு தெரிந்திருந்தால் எங்கு வேண்டுமானாலும் வாழ்வதற்கு துணையாக இருக்கும் என அறிஞர்கள் கூறுவார். ஆனால் தொடர்புகளுக்காக உருவான மொழியின் பெயரால் இனவாதம் தவங்கியது தூர்திஷ்டமானது. உலக மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் அனைத்து மொழிகளுக்கும் பாதுகாப்பும் உரிய மரியாதையும் அளிக்க

திருமதி
பவானி சுஞ்சனாசிகல்வம்
(கொலைன்ட)

வேண்டும். எந்த மொழியையும் அழிக்கக் கூடாது. ஒருவர் பல மொழிகளை தெரிந்து கொள்ளவும் வெளி நூட்டு மொழிகளை கற்றுக் கொள்ளவும் மொழிபெயர்ப்பு மூலம் அமைதியை உருவாக்கவும் இத்தனம் வலியுறுத்துகிறது.

ஒரு வளமான நூட்டுக்கு அடிப்படை, வளமான கல்லி முறையே ஆகும். அதுவும் தாய்மொழிக் கல்லி முறையே ஆகும். உலகம் முழுவதும் அனைத்து நூடு களிலும் இந்தியா உள்பட ஒரு சில ஆசிய, ஆபிரிக்க நூடுகளைத் தவிர, தாய்மொழி மூலமாகவே கல்லி கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்றைய கால கட்டத் தீல் தாய் மொழிக் கல்லி என்பது அனைவராலும் கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஆனால் இதனை இன்று பழையமாதாகவும், குறுகிய கண்ணேர்த்துடனும் நேர்க்கப்படுகிறது. உலகமய மாக்கல் நிலவும் இக்கால கட்டத்தீல் தாய் மொழியில் கல்லி என்பது தாங்கள் குழந்தைகளுக்கு வளமான எதிர்காலத்தை ஏற்படுத்தி கொடுக்குமோ என்ற கேள்வி பெற்றோர்களிடத்தில் எழுகிறது. இதனால் இன்று நாம் தாய் மொழிக்கல்லியின் அவசியத்தை வலியுறுத்த கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மனித ஆற்றலை வளமையாக்கவும், ஒருவரது படைப்பற்றலை அதீகப்படுத்தவும் தாய்மொழிக் கல்லியால் மட்டுமே முடியும். இது அறிவியல் பூர்வ மாக நிருபணமான உண்மை. மனிதனது சிந்தனைத் தீர்னுக்கும் தாய்மொழிக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது. தாய்மொழியிலேயே ஒருவர் அதீகம் சிந்திக்க முடியும். சிந்தனை ஆற்றலை வளர்ப்பதும், படைப்புத் தன்மையை உருவாக்குவதும், நாகரிகமான சமூக மனிதராக மாற்றுவதும் சமூகப் பண்பாட்டைக் காப்பாற்றிக் கொண்டே அதை மேம்படுத்துவதும் சிறந்த கல்லியின் நேர்க்கம்.

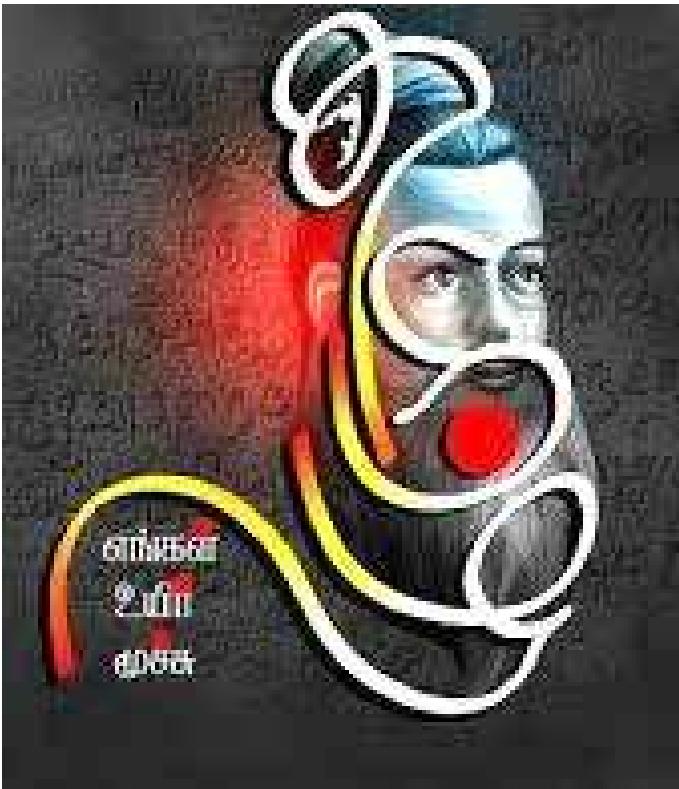
தங்களுடைய இளமைக் காலத்தில் தாய்மொழியில் கல்லி கற்கும் குழந்தைகள், இதர மொழிகளையும், இதரப் பாடங்களையும், தாய்மொழியில் கல்லி கற்காத குழந்தைகளை விட சிறப்பாக கற்றுத் தேறுகின்றனர். தமிழ்மொழியை நம் குழந்தைகள் சிறப்பாகக் கற்று சான்றேர்களைக் காட்ட வாழ வழி அமைப்பது நுமது முக்கிய கடமையாகும். குழந்தைப் பருவத்திலேயே தமிழைக் கற்பதன் மூலம் நம் குழந்தைகள் பாடங்களையும், மொழிகளையும் கசடறக் கற்பதிலே வல்ல வர்களைக் கீழ்வர்க்கன் என்பதில் ஜயமே இல்லை.

தாய்மொழிதான் சிந்திக்கும் தீரவின் தீரவுகே வாக இருக்கிறது. எந்த மொழியைக் கற்றாலும், எத் தனை மொழிகளைக் கற்றாலும் ஓருவரின் சிந்தனை உருவெடுப்பது தாய்மொழியில்தான். தாய்மொழிக் கல்லி கற்பதனால் தொழில்துறை மற்றும் பொறுளா தாரம் போன்றவற்றில் வெற்றி பெற முடியுமா என்ற கேள்வி தவறான கருத்தாகும். ஏனைனில் தாய்மொழிக் கல்லி வாழ்க்கையை செம்மைப்படுத்துகிறது.

தாய்மொழிக் கல்லி போதனையில் நாம் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டியதுடன் அதன் மேம்பாட்டில் அக்கறை கொள்ள வேண்டும். தமிழை மறந்தால் தமிழ் இலக்கியமும், வரலாறும் அதோடு போய்விடும். மன்னிக்க முடியாத குறை வந்து சேரும். தாய்மொழிக் கல்லிக்கு எதிரான அனைத்து வேறுபாடுகளும் அகற்றப்பட வேண்டும்:

எந்த நூட்டின் ஒற்றுமையின்மைக்கும் தாய்மொழிக் கல்லி காரணமாக இருந்ததே இல்லை. ஒரே மொழிக்கல்லி எந்த நூட்டிலும் ஒற்றுமையை உறுதிப்படுத்தி அதனை நீர்ந்தரமாக்கியதில்லை. ஒற்றுமையின்மைக்கு வித்திடும் என்ற கூற்றுக்கு மாறாக தாய்மொழிக் கல்லி சிறார்களின் ஆற்றலை வளர்த்திடவும், பல்லின மக்களிடையே அவரவர்களின் பண்பாடுகளைப் புரிந்து கொள்ளவும் வேறுபாடுகளை உணர்ந்து போற்றவும் அவற்றினால் வளமடையவும் உதவுகிறது. தாய்மொழியின் இச்சிறப்புகளை ஐ.நா. மன்றம் ஏற்றுக்கொண்டு அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது.

எழுத்து இல்லாத மொழிகள், சிறுபான்மையினர் பேசும் மொழிகள், இலக்கணங்கள் சரிவர இல்லாத மொழிகள், மொழி வளர்க்கி அடையாத மொழிகள், பிற மொழிகளுக்கு சமமான சொல்வளம் இல்லாத மொழிகளில் தாய் மொழியில் கல்லி என்பது மிகப் பெரிய சவாலாகவே உள்ளது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு பல ஆராய்ச்சிகளின் அடிப்படையில் பண்மொழிக் கல்லி என்ற கோட்பாடு வகுக்கப்பட்டுள்ளது. பண்மொழிக் கல்லி என்பது தொடக்க கல்லியைத் தாய்மொழியில் தொடங்கி மைதுவாகத் தேசிய

பெற்ற பிறகு, வாழ்க்கையின் குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் ஆஸ்கிலத்தை எளிதாகக் கர்றுக்கொள்ள முடியும்.

கல்வியின் முக்கியத்துவத்தையும், சமுகத்தின் இயங்கியலில், அதற்கான அவசியத்தையும் அறிந் துகோள்ள, இலக்கியங்கள் அதற்கான தரவுகளை நுமக்கு முன்னிறுத்துவதை நாம் காணமுடியும். தாய்மொழியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளவும், அதன் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்கவும், அதனை போதனை முறையில் நடைமுறைப் படித்த வேண்டும். மொழி ஆன்மாவாகும். பன்முக கலங்கரமும் பன்முக மொழி போதனையும் ஓர்றுமைக்கு ஏதிரானது அல்ல. மொழி என்பது வெறும் கருத்து பரிமாற்றங்களுக்கான ஒரு கருவி என்பதைத் தாண்டி அது மக்களின் கலங்கரங்களைத் தாங்கி நிற்கும் சுதநமாக உள்ளது. அது மக்களின் பண்பாட்டுடன் இரண்டறக் கலந்துள்ளது. தாய்மொழிக் கல்வியால் கலங்கரங்களை ஒட்டி கல்வி கற்க முடிகிறது. மக்கள் தங்கள் கலங்கரங்களைத் தழுவி வாழ்கின்றனர். இதனால் உலகில் பல்வேறுபட்ட கலங்கரங்களைப் பாதுகாக்க முடிகிறது.

உலக நாடுகள் அனைத்தும் தாய் மொழிக் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்து அதை நோக்கி நகர்ந்துள்ளன. நும் நாட்டிலும் அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து தாய் மொழிக் கல்வியை ஆதரித்தால் தான் ஒரு வலிமையான தலைநிமிர்ந்த சமுகத்தை உருவாக்க முடியும்.

மற்றும் சர்வதேச மொழிக் கல்விக்கு மாறுவதாகும்.

எந்த மொழிக் கல்வியாக இருந்தாலும் இலக்கியம், இலக்கணம் போன்றவற்றை மட்டும் கற்பதன் மூலமாக ஒரு மாணவன் முழுமையான மொழியறிவைப் பெற முடியாது. மொழிக் கல்வி என்பது குறைந்த பட்சம் கேட்டல், வாசித்தல், பேசுதல், எழுதுதல், என்ற நான்கு பகுதிகளிலும் போதிய தேசிக்கையை அடைவதன் மூலம் பெறப்படும். அதைவிட மொழியைச் சரியான முறையில் பலுக்குதல், உச்சரித்தல், எழுத்துப் பிழை வசனப்பிழை விடாது எழுதப்பழுக தல், கற்பனை வளத்தைப் பெருக்குதல் கொடுக்கப் பட்ட விடயத்தைப்பற்றி சரியாக வரையறுக்கப்பட்ட கட்டமைப்பில் எழுதவும் பேசுவும் பழகுதல் போன்ற விடயங்களுக்கு மாணவர்கள் பயிற்றப்பட வேண்டியது அவசியம். தாய்மொழியில் வலுவான அறிவைப்

பெரும்பொருளினையும் கண்டு தெளிந்து பெரும்பொருளை நீத்து மெய்ப்பொருளை இன்பற்றவேண்டிய பெருள். எனவே மெய்ப்பொருள் கணக்கேண்டியது உயிர்ப்பொருளே.

உயிரின் அறிவினை அனுத்தனமைப் படுத்தி அதனை அறியவொட்டது தடைசெய்வது ஆணவும் எனும் அழக்காகும். அவ்வாணவும் உயிர்க்குள் குற்றமாகும். ஆணவு அழக்கின் ஆற்றல் சொல்லாத சொல்ல முடியாது. கேவலம் எனும் அனாதி நிலையில் ஆணவும் ஆவரகம் எனும் தனது ஆற்றலால் உயிரின் அறிவினை முழுமையாக மறைத்து நின்றது. சகலம் எனும் நிலையில் ஆணவும் தனது அதோதியாமிகா எனும் ஆற்றல் மூலம் உயிர்களின் அறிவினை விபரத்தை விடயங்களில் சௌலுத்தி உலகப் பொருட்களை மெய்ப்பொருளாக கண்டு மயங்கி நிற்கும்படி செய்கிறது. உயிர்க்கு பரசும் பகைப்பொருள். சிவம் உறவுப் பொருள். ஒருவகையில் கூறுவதானால் ஆணவும், கனமம், மரபை எனம் முன்று பொருட்களும் பெரும்பொருட்களும் பெரும்

மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு

வீவ்வலகத்திலே இரண்டு வகையான பொருள்கள் உண்டு ஒன்று ‘மெய்ப்பொருள்’ மற்றும் பெரும்பொருள்’ இதில் மெய்ப்பொருள் உயிர்க்கு உறுதி பயப்படு. பெரும்பொருள் உயிர்ப்பைக்கொடுப்பது. தத்துவார்த்த ஸ்தியில் இவ்வுலகில் உள்ள பொருட்களினை, பதி, பசு, பரசும் எனும் மூன்றில் அடக்கவிடலாம். எல்லா முதன்மையும், எல்லா வல்லமையும் உள்ள தலைமைப் பொருளாகிய பதிப்பொருள் அனைத்தையும் ஒருசேர அறியும் முற்றறிவுடையபொருள்.

அப்பொருள் எதனையும் அறியவேண்டுவதில்லை. அடுத்து பரசுப்பொருளாகிய ஆணவும், கனமம், மரபை எனும் மூன்றும் அறிவுற்ற சடப்பொருள். ஆதலால் பரசும் எதனையும் அறிவதில்லை. மூன்றாவதாகிய உயிரே பாசத்தினையும், சிவத்தினையும் அறிந்து அனுபலிக்கப்படக்கூடிய பொருள். எனவே உயிரே மெய்ப்பொருளினையும்

பொருள். இறைநும் அவனது சக்தியும் உயிர்க்கு உறவுப் பொருள் ஆதலால் அதுவே மெய்ப்பொருள்.

உயிரானது ஆணவுமலம் பக்குவும் பெறும் பொருட்டு முதல்வானால் பிறப்பிறப்புக்களுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வாறு பிறப்பிறப்புக்களில் உட்படும்போது மாயாகரிய பொருட்களாகிய தனுக்கரண, புவன பேரைக்களில் மயங்கி அப்பொருளே மெய்ப்பொருள் என்று மயங்கி அதில் அழுந்திவிடுகின்றது. இவ்வாறு உயிரானது தனுக்கரணாகியில் மயங்கி வீழ்வதால் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பெனும் பெரும்சாகரத்தில் வீழ்ந்து உழல்கின்றது. பிறப்பு உள்ள வரை உயிர்க்கு துண்பம் தொடர்க்கதையாகிவிடும். தீருவள்ளுவர் கூறும்போது,

**பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவார் நீந்தாதார்
இறைவன் அடிசேரா தார். (தீருக்குறள் - 10)**

என்று கூறினார். எனவே பிறப்பு தொடருமானால் அவர் இறைவனாடியாகிய முத்தியின்பறம் பெறவில்லை எனபது பொருளாகும்.

உயிர்க்கு உறுதிபயப்படு இறைவனது தீருவடி

கசவப்புவார்
கஜேந்த்ரா

**எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மைய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.**

**Though things diverse from divers sages' lips we learn,
'Tis wisdom's part in each the true thing to discern**

யாகும். அவனது தீருவடிகளை உயிர் அடைந்து தீக்கும்போது உயிரானது பிறவாப் பெருவாழ்வினைப் பெற்று முத்தியின்பம் அனுபவிக்கின்றது. இந்திலையே உயர்ந்த நிலை. இந்திலைபெற்று வரை உயிர்க்கு பிறப்பு இறப்பு தொடர்ந்த வண்ணமே இருக்கும். எனவே உயிர் இறைவன் தீருவடியினை உணர்தலே மைய்ப்பொருள் தலைப்பட்டும் நிலை.

உயிரானது தத்துவ ஆராட்சிமூலம் பாசப்பொருட்கள் தமக்குப் பகைப்பொருள் முதல்வனே தனக்கு உறவுப் பொருள் என்பதை உணர்ந்து பாசத்தில் இருந்து நீங்கி சிவத்தினைப் பற்றி நீர்க் கேள்வேண்டும். எப்பொருட்கள் எமக்குத் துன்பம் தருகின்றதோ அப்பொருட்களில் இருந்து நாம் நீங்கவேண்டும். இதனை,

**யாதனில் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன். (தீருக்குறள் - 341)**

என்று தீருவள்ளுவர் கூறுகின்றார். இங்கு பாசப்பொருட்கள் பொய்ப்பொருள் எனும் போது அவை ஆகையத்தையரை, ஆமை மயிற்றுக் கம்பளம் போல் என்றும் இல்லாத சூனியப்பொருள் அன்று. அவை நிலை வேறுபாடுடைய பொருட்களாகும். இல்லாறு நிலைவேறுபாடுடைய பொருட்கள் உயிர்க்கு உறுதி பயப்பன அன்று. உயிர்க்கு உறுதி பயப்பது என்றும் ஒரே தன்மையாக உள்ள முதல்வனது தீருவடியே எனவே உயிர்கள் அதனைப் பற்ற வேண்டும் என்பதை,

**பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. (தீருக்குறள் - 350)**

என்று வள்ளுவன் கூறியுள்ளான். உயிர் முதல்வன் தீருவடிகளைப் பற்றித்தின்றால் மலச்களினால் வரும் துன்பம் உயிரினை அண்டாது. முதல்வன் ஆணவும் எனும் இருளில் அறிவற்று இருந்த உயிரை அருளாகிய கையினால் எடுத்து அவற்றினை பிறப்பிறப்பெறும்

பெருநெறியுட்படுத்தி ஜந்தொழில்கள் மூலம் அவற்றிற்கு சிவானந்தப் பெருவாழ்வினைத் தருகிறான் அவ்வண்மையை உயிர்கள் உணரவேண்டும்.

உயிர்க்கு உண்மைஞானம் எப்போது கிடைக்கும் எனில் உயிர் முப்பொருளின் இயல்புகளை உள்ளவாறு உணர்கின்றபோதே உண்மைஞானம் கிடைக்கும். உண்மைஞானமும் முதல்வன் குருவாக எழுந்தருளிவந்து உயிர்க்கு உபதேசம் மூலம் நல்க வேண்டும். உயிர் குருவின் துணை கொண்டு உண்மைப் பொருளினை அறியும் முறையினை சீத்தாந்தம், தத்துவ ரூபம், தத்துவ தர்சனம், தத்துவ சுத்தி, ஆன்ம ரூபம், ஆன்ம தர்சனம், ஆன்ப சுத்தி, பதி ரூபம், பதி தர்சனம், பதி பேரகம், பதி யேரகம் எனும் ஞானப்படி நிலைகளாகிய தசகாரி யத்தில் வைத்து விளக்குகின்றது. உயிர் தத்துவத்தின் உண்மைகளை உணர்ந்து அப்பற்றில் இருந்து நீங்கவேண்டும். அவ்வாறு நீங்குகின்றபோது தனது எனிய நிலையினையும் முதல்வனது பெருநிலையினையும் உணர்கின்றபோது உயிர் முதல்வனுக்கு அடிமைப் பட்டுக் கீடக்கும். இந்திலையே மைய்ப்பொருள் நிலையாகும். இதுவே சீத்தாந்த முத்தி நிலை.

மைய்ப்பொருள் காண்பது தொடர்பில் தீருவள்ளுவர் கூறுகின்றபோது, யாதொரு பொருளினை யாவர் யாவர் சொல்லக்கேட்டினும் அப்பொருளின் மைய யாய பயனைக்காணவல்லது அறிவு என்று அறிவு டமை எனும் பகுதியில் கூறுகிறார். அறிவு உயிர்க்கு துன்பம் வராமல் காக்கும் கருவியாகும். எனவே அறிவு மைய்ப்பொருளைக் காண்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைய வேண்டும். இதனை,

**எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மைய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. (தீருக்குறள் - 423)**

என்றும், பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரிதீ ஜயங்களாவன்றி உண்மையாகல் உணர்தல் மையமுணர்தல் என்று மையமுணர்தல்

எனும் பகுதில் கூறுகிறார். இதனை,

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. (திருக்குறள் - 355)

என்று கூறுவதில் காணலாம். அதுவது யாதோரு பெராருள் யாதோரியல்பிற்றாய்த் தேன்றினும் அத் தேன்றியவர்றைக் கண்டெழியாது அப்பொருளின் கண்ணின்று மெய்யாகிய பெராருளைக் கண்பதே மெய்யுணர்வு என்கிறார். எனவே மெய்ப்பொருள் என்பது என்றும் ஒரே தன்மையாக உடைய செம்பெராருளாகி முதல்வனே அப்பொருள் தவிர்ந்த ஏனைய பரசப்பொருள் என்பது பெரிப்பொருளே. எனவே உலகில் மெய்ப்பொருளினையும் பெரிப்பொருளினையும் விபரத்தீடு ஜயங்களுக்கு அப்பால் கண்டு தெளிய வேண்டும் ஒருவர் கல்வி கற்பதன் நோக்கம் அறிவினைப் பெறுவ தற்காகும் அறிவைப் பெற்றதன்பயன் ஒழுக்கம். ஒழுக்கத்தின்மூலம் உயிர்க்கு கிடைப்பது தீருவடிப்பேரின்பமேயாகும். எனவே மெய்ப்பொருளைக் கண்டுதெளிந்தவர் பிறவாப் பெருநூறி பெறுவர் என்பதை,

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர் மற்றீண்டு வாரா நெறி. (திருக்குறள் - 356)

என்று வள்ளுவன் கூறுவதை நீணந்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே மெய்ப்பொருள் கண்டதன் விளைவு பிறவாப் பெருநூறி பெற்றமையே. அதுவன்றி பெரிப்பொருளினை மெய்யென நீணந்தீருப்பின் அப்பொருள் பிறப்பினைத் தந்துவிடும். அதனையே,

பொருளால் வைற்றை பொருளென் றுணரும் மருளானா மாணாப் பிறப்பு. (திருக்குறள் - 351)

என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். எனவே பெராருளை வாத பெரிப்பெராருளாகிய மயாவுலகினை மெய்யென்று உணரின் உயிர்க்கு பேரின்பம் வாய்க்கப்பிப்பறாது. அது துன்பத்திற்கே ஆளாக்கிவிடும்.

எனவே என்றும் மாறாது ஒரே தன்மையாக உடைய செம்பெராருளாகிய முதல்வனது தீருவடியே உயிர்க்கு மெய்ப்பெராருள் என்பதை உணர்ந்து. அப்பெராருளினை சார்ந்து ஒழுக வேண்டும். மெய்ப்பொருளினைச் சாரவேண்டுமெனில் இதுவரையும் உயிர்சார்ந்தீருந்த பெரிப்பெராருளாகிய பாசத்தின் சார்நினை நீக்கிவிடவேண்டும். இதனையே,

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடாழுகின் மற்றழித்துச் சார்தரா சார்தரு நோய். (திருக்குறள் - 359)

என்று தீருவள்ளுவர் பேரேற்றியுள்ளார். எனவே உயிர்க்கு துணைப்பெராருள் முதல்வன் தீருவடி, பகைப்பெராருள் பாசம் என்பதை உணர்ந்து பாசத்தில் இருந்து நீங்கி சிலத்தைப் பற்றிக்கொள்வதே மெய்ப்பொருள்களும் நெறியாகும்.

துணை நால் பட்டியல்

01. தண்டபாணிதேசிகர்,ச., (தொகுப்பாசிரியர்) திருக்குறள் உரைவளம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், திரும்புரம், இரண்டாம்பதிப்பு: 2014.
02. வச்சிரவேல் முதலியார், க., திருக்குறளின் உட்கிடை சைவசித்தாந்தம், சைவசித்தாந்த மன்றம், மதுரை, முன்றாம் பதிப்பு: 2000.
03. வரதராசன், மு., தீருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம், பாரித்தையம், சென்னை, முதல் பதிப்பு: 1962.

தென்னாடு

www.thennadu.org

சிவமயம்

தென்னாடு

செந்தமிழாகம சிவமடம்- கொக்குவில்

அருள்மிகு ஐம்புதநாதர் அரூட்கோலம்
மற்றும் ஈழத்து சீத்தர்கள் தவக்கோலம்

- சவாயங்கல நீராடு (இருத்தி அபிஷேகம்)
- சவப்பிரூவேள்ளி (இருத்தியர மகாயாகம்)
- பிரஹத்தோற்று வழ்பாடு (பிரதோஷம்)
- சீத்தர்கள்/ நாயன்மார்கள் குருபூசை
- சவஞானப் பெருவேள்வி (திருமுறை முற்றோதல்)

- தென்புலத்தார் வழ்பாருகள்
- நிறைந்வை (பெளர்ணம்) வழ்பாடு
- மகைநலவு (அமாவாசை) வழ்பாடு
- இங்ருப் பிரஹநாள் (த்து)
- பிரஹநாள் சடங்குகள் (த்து)

கருமுதல் திருவரை சகல சடங்குகளும் செந்தமிழிலே யெற்றப்படும்

குள்கரை ஓடியங்கை.
கொக்குவில் கீழ்க்கு,
கொக்குவில்.

தொடர்புகளுக்கு :
+94 21 221 2739